

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΝΒ'

Τετάρτη 27 Μαρτίου 2013

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 9615
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 3ο Γενικό Λύκειο Αιγάλεω, το 7ο Δημοτικό Σχολείο Μεταμόρφωσης Αττικής, το Γυμνάσιο Κουνουπιδανών Χανίων Κρήτης, το Γυμνάσιο Τυμπακίου Ηρακλείου Κρήτης, το 6ο Γυμνάσιο Κατερίνης, σελ. 9623, 9625, 9635, 9645, 9648, 9657, 9666
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 9621, 9622, 9633, 9634, 9643, 9648, 9663, 9665, 9666
4. Αναφορά σχετικά με τις εξελίξεις στην Κύπρο και στους Κυπρίους Φοιτητές στην Ελλάδα, σελ. 9634, 9650, 9651, 9653, 9655, 9657, 9659
5. Ανακοινώνεται ότι η ονομαστική ψηφοφορία επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 328 και ειδικό αριθμό 108 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων Πολιτισμού και Αθλητισμού θα διεξαχθεί αύριο στις 12:00 το μεσημέρι, σελ. 9631

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 28 Μαρτίου 2013, σελ. 9615

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού: "Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (Α.ΔΙ.Π.Π.Δ.Ε.)", σελ. 9616
2. Αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας από τους Βουλευτές του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς / Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου, καθώς και από τους Ανεξάρτητους Βουλευτές, κ. Ιωάννη Μιχελογιαννάκη και κ. Νικόλαο Νικολόπουλο, επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 328 και ειδικό αριθμό 108 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, σελ. 9631

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. , σελ. 9656-9667
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 9615-9630
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 9643-9656
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 9630-9643

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ. , σελ. 9643
ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 9665
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. , σελ. 9663, 9665, 9666
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 9621, 9622
ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 9622
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 9633
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 9643, 9648
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 9663
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 9648, 9663, 9666
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 9633, 9634

Β. Επί της αναφοράς σχετικά με τις εξελίξεις στην Κύπρο και στους Κυπρίους Φοιτητές στην Ελλάδα:

ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 9655, 9664
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 9650
ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ Χ. , σελ. 9634
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 9653
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. , σελ. 9657
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 9659
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. , σελ. 9651

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού:

ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Ι. , σελ. 9630, 9631, 9650, 9663
ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ. , σελ. 9645, 9646
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. , σελ. 9631
ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 9639, 9643, 9655, 9663, 9665
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. , σελ. 9634
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. , σελ. 9644
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 9649, 9651
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ - ΣΑΛΤΑΡΗ Ε. , σελ. 9637
ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ Χ. , σελ. 9634
ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 9643
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 9621, 9623
ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 9621, 9622
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 9632, 9633, 9634
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. (ΠΑΣΟΚ), σελ. 9618, 9619
ΚΟΝΣΟΛΑΣ Ε. , σελ. 9635
ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Έ. , σελ. 9625
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 9616, 9618, 9661
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 9648
ΜΑΚΡΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ε. , σελ. 9616, 9662
ΜΑΝΗ-ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. , σελ. 9625, 9627
ΜΑΝΤΑΣ Χ. , σελ. 9628, 9629
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 9653, 9666
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 9629
ΞΟΥΛΙΔΟΥ Σ. , σελ. 9619, 9662
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. , σελ. 9657
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. , σελ. 9646
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 9645
ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 9655, 9656
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 9659
ΡΕΠΟΥΣΗ Μ. , σελ. 9661
ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ Μ. , σελ. 9638
ΣΟΛΔΑΤΟΣ Θ. , σελ. 9624, 9646
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. , σελ. 9651, 9652
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 9627
ΨΥΡΡΑΣ Θ. , σελ. 9622, 9662

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΝΒ'

Τετάρτη 27 Μαρτίου 2013

Αθήνα, σήμερα στις 27 Μαρτίου 2013, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.03' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 26 Μαρτίου 2013 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΠΝΑ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 26 Μαρτίου 2013, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολό του σχεδίου νόμου: «Επενδυτικά εργαλεία ανάπτυξης, παροχή πιστώσεων και άλλες διατάξεις»).

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 28 Μαρτίου 2013.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1196/19-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Μιχελάκη προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την περικοπή των συντάξεων που απονέμονται στις οικογένειες των πεσόντων των τριών όπλων των Ενόπλων Δυνάμεων.

2. Η με αριθμό 1203/19-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο κ. Ευσταθίου Παναγούλη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη συμπεριφορά τραπεζικού ιδρύματος προς τον εκδοτικό οίκο "ΠΑΠΑΖΗΣΗ".

3. Η με αριθμό 1198/19-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Λακωνίας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Λεωνίδα Γρηγοράκου προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με την έξαρση της εγκληματικότητας στο Νομό Λακωνίας.

4. Η με αριθμό 1201/19-3-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Α' Θεσσαλονίκης των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Χρυσούλας - Μαρίας Γιαταγάνη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τα προβλήματα των ατόμων με αναπηρία που προκύπτουν από τον τρόπο λειτουργίας των κέντρων πιστοποίησης αναπηρίας (ΚΕΠΑ).

5. Η με αριθμό 1206/19-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Γεωργίου Γερμενίη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την έλλειψη κρεβατιών στις μονάδες εντατικής θεραπείας στα δημόσια νοσοκομεία της χώρας.

6. Η με αριθμό 1199/19-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Νικολάου Τσουκάλη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιμα-

τικής Αλλαγής, σχετικά με την επέκταση του δικτύου φυσικού αερίου στη δυτική Ελλάδα.

7. Η με αριθμό 1208/19-3-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Πειραιώς του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Διαμάντως Μανωλάκου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με το νέο οργανόγραμμα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και την κατάργηση τεσσάρων περιφερειακών κέντρων προστασίας φυτών και ποιοτικού ελέγχου.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1197/19-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Άρτας της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Στύλιου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη στήριξη των νέων αγροτών μέσα από το πρόγραμμα «Αλέξανδρος Μπαλτατζής» και το Ταμείο Αγροτικής Επιχειρηματικότητας.

2. Η με αριθμό 1204/19-3-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Κεφαλληνίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο κ. Αφροδίτης Θεοπεφτάτου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την τουριστική αξιοποίηση της Νήσου Οξείας του συμπλέγματος Εχινάδων.

3. Η με αριθμό 1205/19-3-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Κέρκυρας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αγγελικής Γκερέκου προς τους Υπουργούς Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Τουρισμού, σχετικά με την απόφαση για το νέο οργανόγραμμα των περιφερειακών υπηρεσιών τουρισμού.

4. Η με αριθμό 1202/19-3-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Δωδεκανήσου των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Τσαμπίκας (Μίκας) Ιατρίδη προς τους Υπουργούς Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Τουρισμού, σχετικά με την κατάργηση των περιφερειακών υπηρεσιών τουρισμού.

5. Η με αριθμό 1207/19-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Αντωνίου Γρέγου προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την κατάργηση των μηχανοκίνητων και θεωρακισμένων δυνάμεων από τις παρελάσεις.

6. Η με αριθμό 1200/19-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λαρίσης της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Θωμά Ψύρρα προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την προέλευση των πρώτων υλών του τσίπουρου με γεωγραφική ένδειξη.

7. Η με αριθμό 1209/19-3-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λαρίσης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Λαμπρούλη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τις ελλείψεις στα ιατρεία του ΕΟΠΥΥ και στο Νοσοκομείο του Ρεθύμνου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (Α.ΔΙ.Π.Π.Δ.Ε.)».

Στη χθεσινή συνεδρίαση συζητήθηκε και ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Σήμερα θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες του νομοσχεδίου ως μία ενότητα.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελένη Μακρή – Θεοδώρου για οκτώ λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ – ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητώντας σήμερα επί των άρθρων του σχεδίου νόμου «Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση», θα ήθελα να σταθώ σε τέσσερα σημεία για να περιγράψω σε τι ακριβώς αναφερόμαστε.

Πρώτον, δημιουργείται μια ανεξάρτητη αρχή, η οποία διοικείται από επταμελές συμβούλιο, ήτοι τον πρόεδρο, επιστήμονα αναγνωρισμένου κύρους, ο οποίος ορίζεται από τον Υπουργό μετά από γνωμοδότηση της αρμόδιας επιτροπής της Βουλής, τον Πρόεδρο του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής, δύο εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, δύο εκπαιδευτικούς δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης κι έναν καθηγητή πανεπιστημίου.

Για τις θέσεις αυτές γίνεται δημόσια προκήρυξη, αξιολόγηση από τριμελείς επιτροπές καθηγητών πανεπιστημίου Α' βαθμίδας και η θητεία είναι για μια και μοναδική τετραετία. Δεν μπορεί να επαναληφθεί ούτε διαδοχικά ούτε με διακοπή.

Η αρχή συνεπικουρείται από τη Διεύθυνση Διοικητικής και Επισημονικής Υποστήριξης, της οποίας προϊστάται διευθυντής, επιλεγόμενος κατόπιν δημόσιας προκήρυξης της θέσης.

Για τη λειτουργία της αρχής απαιτούνται δέκα άτομα διοικητικού και είκοσι πέντε άτομα επιστημονικού προσωπικού. Οι θέσεις καλύπτονται αποκλειστικά με μετατάξεις -μόνιμοι διοικητικοί υπάλληλοι, εκπαιδευτικοί υπάλληλοι ΙΔΑΧ- βάσει του διαμορφωμένου θεσμικού πλαισίου -Κώδικας Καταστάσεως Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων, Υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Κώδικας Προσωπικού Ιδιωτικού Δικαίου του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και των ΟΤΑ- και με αποσπάσεις, βάσει του π.δ. 291/1998 και του άρθρου 25 του ν. 4024/2011, με αξιολόγηση για τρία χρόνια.

Δεύτερον, σε κάθε διεύθυνση συγκροτείται πενταμελής επιτροπή αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, των σχολικών μονάδων και των αποκεντρωμένων υπηρεσιών εκπαίδευσης.

Τρίτον, τα μέλη αυτών των επιτροπών πρέπει να είναι εγγεγραμμένα σε ειδικό μητρώο, το Μητρώο Εμπειρογνομητών Αξιολόγησης Εκπαιδευτικού Έργου. Σε αυτό προβλέπεται ευρεία συμμετοχή ατόμων αυξημένων προσόντων, αναγνωρισμένου κύρους, εν ενεργεία ερευνητών, συνταξιούχων, αλλοδαπών, το οποίο φυσικά ανανεώνεται. Δεν μπορούν να συμμετέχουν σε αυτό τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της αρχής, όπως επίσης και το προσωπικό της.

Τέταρτον, αναφέρονται ενδεικτικά κριτήρια αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, όπως βαθμός ανταπόκρισης σε προγράμματα δράσης, μαθησιακά αποτελέσματα, αποτελεσματικότητα, προσόντα του διδακτικού προσωπικού, ποιότητα των υποστηρικτικών υπηρεσιών, ανταπόκριση των σχολικών προγραμμάτων στη μείωση της μαθητικής διαρροής και στην αντιμετώπιση φαινομένων ρατσισμού, βίας και εκφοβισμού, συνυπολογιζόμενων πάντα της βαθμίδας εκπαίδευσης, της ιδιαιτερότητας της σχολικής μονάδας και της γεωγραφικής περιοχής.

Η συνολική δαπάνη, σύμφωνα με την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, ανέρχεται στα 105.000 ευρώ κι ένα ποσό για τις μετακινήσεις.

Στο εύλογο ερώτημα, «γιατί όλα αυτά;», δεν θα σταθώ στις αρμοδιότητες του κάθε οργάνου. Άλλωστε, αναφέρονται στο σχέδιο νόμου και στην αιτιολογική έκθεση κι έχουν ειπωθεί διεξοδικά στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και στη χθεσινή συνε-

δρίαση της Ολομέλειας.

Θα πω απλά ότι η σύσταση αυτής της αρχής είναι το πρώτο βήμα για να ξεκινήσει στη χώρα η διαδικασία της αξιολόγησης, αλλά κυρίως και για να τύχει αποδοχής. Νοοτροπίες που καλλιεργήθηκαν για χρόνια και ρίζωσαν στις συνειδήσεις είναι πολύ δύσκολο να ξεπεραστούν. Με τα «μήπως» και τα «εάν», τα φοβικά και τα καχύποπτα, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε.

Η σύσταση, όμως, αυτής της αρχής, η ανεξάρτητη λειτουργία της, δίνει τα εχέγγυα που απαιτεί ο εκπαιδευτικός κόσμος για μια αδιάβλητη αξιολογική διαδικασία, κατοχύρωση της διαφάνειας, της δικαιοσύνης, της αξιοκρατίας αλλά και της δυνατότητας επίλυσης διαφορών, αποκατάσταση αδικιών και ενστάσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έργο του εκπαιδευτικού είναι δύσκολο, σύνθετο και ειδικά στη σημερινή συγκυρία καθίσταται πολυπλοκότερο μιας και απαιτεί ειδικές γνώσεις διαχείρισης κρίσεων. Καλείται να είναι ταυτόχρονα επαγγελματίας, παιδαγωγός και δάσκαλος.

Για να επιτελέσει αυτό το έργο, για να έχει τη δυνατότητα βελτίωσης, πρέπει να αξιολογηθεί και να επιμορφωθεί. Το σχέδιο νόμου αποτελεί μια τομή και παρέχει εγγυήσεις για αδιάβλητες διαδικασίες. Μπορεί να βελτιωθεί; Προφανώς. Κατατέθηκαν και πολλές παρατηρήσεις.

Το βασικό, όμως, ερώτημα παραμένει. Ποια είναι η θέση μας; Θέλουμε τελικά να γίνει η αξιολόγηση; Είναι ένα βασικό κομμάτι της εκπαιδευτικής διαδικασίας με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας της εκπαίδευσης;

Κάποιοι απαντούν με υπεκφυγές, διαστρεβλώνουν τα κείμενα, ότι θα χωριστούν τα σχολεία σε καλά και κακά, θα αξιολογήσουν μονοπρόσωπα όργανα, θα έχει τιμωρητικό χαρακτήρα. Με απλά λόγια, δηλαδή, «τι καλά που είμαστε και μη μου τους κύκλους τάραττε».

Ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ έδωσε σαφέστατα την απάντηση ότι πρώτα ο εκπαιδευτικός και μετά ο μαθητής. Καλή απάντηση, όταν στοχεύεις στην προσέλευση πελατών ψηφοφόρων. Είναι, όμως, μια κακή απάντηση, μια άστοχη απάντηση αν πρέπει να διαμορφώσεις εκπαιδευτική πολιτική, εκτός εάν ο στόχος σου δεν είναι η βελτίωση της παρεχόμενης παιδείας αλλά ο εφησυχασμός και η αποτελμάτωση. Αρκετά δαιμονοποιήθηκε μια εκπαιδευτική διαδικασία, φθάνοντας στο σημείο να την εξαλείψουμε ακόμα και από το λεξιλόγιό μας. Αρκετά με την άρνηση, τη στείρα κριτική και την τρομολαγνεία.

Θα επαναλάβω για ακόμα μια φορά. Κανείς δεν ισχυρίστηκε ότι η αξιολόγηση είναι το σημαντικότερο κομμάτι της εκπαιδευτικής διαδικασίας και μόνο αυτή θα μας λύσει όλα τα προβλήματα. Είναι, όμως, ένα σημαντικό κομμάτι που θα βοηθήσει στη βελτίωση του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου και κυρίως στη διαμόρφωση ενός εθνικού στρατηγικού σχεδιασμού για την παιδεία, στο σχεδιασμό μιας σωστής εκπαιδευτικής πολιτικής.

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι ως εκπαιδευτικός δεν μπορώ να κλείσω τα αυτιά μου στην άποψη, που ακούστηκε από μία πτέρυγα του Κοινοβουλίου, για πλήρη απαξίωση της παιδείας μας. Θα πρέπει κάποιοι να κοιτάξουν στα μάτια όλα εκείνα τα ελληνόπουλα που διαπρέπουν σε εθνικούς και διεθνείς διαγωνισμούς, που συμμετέχουν σε προγράμματα, που πετυχαίνουν διακρίσεις. Προφανώς υπάρχουν δυσλειτουργίες. Αν δεν υπήρχαν δεν θα ήμασταν εδώ για να συζητούμε και να μιλάμε για βελτίωση. Τελικά, όμως, σε ποια βάση; Από τη μια η απραξία, δηλαδή να μην αλλάξει τίποτα, και από την άλλη «φωτιά και τσεκούρι».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παιδεία δεν μπορεί να είναι γήπεδο τέτοιων ακραίων συμπεριφορών. Αυτή η Κυβέρνηση, επέλεξε το δρόμο της υπευθυνότητας. Σε αυτόν πορευόμαστε όλοι όσοι πιστεύουμε στις δυνατότητες αυτής της χώρας και του λαού της ακολουθώντας την εντολή του, να χτίσουμε γερά θεμέλια για το αύριο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Κουράκης για οκτώ λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε είναι

πάρα πολύ ωραίο να λέμε διάφορα υπέρ της παιδείας, υπέρ της αξιολόγησης. Έχει πολύ μεγάλη σημασία, όμως, να δούμε γιατί γίνεται η αξιολόγηση.

Όπως είπα και χθες, αν γίνεται πραγματικά η αξιολόγηση μιας μονάδας με σκοπό να εντοπίσουμε τα λάθη και να ενισχύσουμε, αυτό σημαίνει πρόσθετα κονδύλια. Εδώ μιλάμε, όμως, για περικοπές.

Ξέρετε, σύμφωνα με ένα δημοσίευμα της εφημερίδας, «ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ», αναμένεται να αξιολογηθούν δομές στις οποίες απασχολούνται τετρακόσιες σαράντα έξι χιλιάδες υπάλληλοι. Σύμφωνα με το δημοσίευμα αναμένεται να αξιολογηθούν και δεκαοκτώ φορείς του Υπουργείου Υγείας με αριθμό απασχολούμενων τριάντα δύο χιλιάδες τετρακόσια εξήντα άτομα όπου θα μπουν σε διαθεσιμότητα οι οκτακόσιοι δώδεκα.

Και ερωτώ: Αντέχουν αυτήν τη στιγμή τα νοσοκομεία να αποφυλωθούν και άλλο από χρήσιμο προσωπικό; Η αξιολόγηση τριών φορέων του Υπουργείου Παιδείας, όπου απασχολούνται επτά χιλιάδες εξακόσια εξήντα ένα άτομα, θα έχει σαν αποτέλεσμα να μπουν σε διαθεσιμότητα χίλιοι εκατόν σαράντα εννέα.

Αυτό το πράγμα το ονομάζετε εσείς αναβάθμιση; Αν αυτό είναι αναβάθμιση, τότε καταλαβαίνετε ότι μιλάμε μια διαφορετική γλώσσα.

Για το θέμα, πάλι, της γνωστής τροπολογίας θέλω να πω ότι ο λόγος για τον οποίο καλούμε όλες τις πτέρυγες της Βουλής να καταψηφίσουν, είναι ο εξής: Σε όλον τον κόσμο, βασική ακαδημαϊκή μονάδα είναι το τμήμα. Το τμήμα έχει το ενιαίο γνωστικό αντικείμενο, αυτό δίνει τίτλο σπουδών και επαγγελματικά δικαιώματα. Εδώ, συγχωνεύονται τμήματα και τα πρώην τμήματα γίνονται κατευθύνσεις. Όπως ανέφερα και στην επιτροπή, έχουμε το Τμήμα Διατροφής και Διατολογίας του ΤΕΙ Θεσσαλονίκης το οποίο ενσωματώνεται σε ένα άλλο τμήμα, το Τμήμα Γεωπονίας, που είναι κατεύθυνση. Αυτός, λοιπόν, ο οποίος θα πάρει πτυχίο, επάνω θα γράφει «Τμήμα Γεωπονίας» και θα ισχυρίζεται ο άνθρωπος ότι έχει σπουδάσει διατολογία και διατροφή.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι πρόκειται για μια σαφέστατη υποβάθμιση και μια άλλη αντίληψη. Τα πρώην τμήματα τα κάνουμε κατευθύνσεις. Και επειδή αυτό θέλει μια νομοθετική κατοχύρωση, έρχεται η γνωστή τροπολογία που δίνει τη δυνατότητα να δημιουργούνται κατευθύνσεις με προεδρικό διάταγμα.

Αυτό καταλαβαίνετε ότι είναι αδύνατο να το δεχτούμε. Και καλώ όλες τις πτέρυγες της Βουλής να μην το δεχτούμε. Είναι αδύνατο να πάμε σε μια υποβάθμιση αυτού του τύπου. Θα θέξει πρωτίστως τα επαγγελματικά δικαιώματα.

Ξέρετε, είναι περιεργό, διότι το πρώτο άρθρο του νομοσχεδίου λέει ότι η αρχή η οποία διέπει και καθορίζει όλα αυτά, είναι ανεξάρτητη. Τώρα τι ανεξάρτητη αρχή είναι αυτή, τη στιγμή που ο πρόεδρος και όλο το διοικητικό συμβούλιο με τον άλφα ή βήτα τρόπο, άμεσα ή έμμεσα, σε τελευταία ανάλυση, διορίζονται από τον Υπουργό, είναι μια περιεργή ορολογία, την οποία, τουλάχιστον εμείς, αδυνατούμε να κατανοήσουμε.

Επιπλέον, σε αυτήν την περίφημη αρχή δεν υπάρχει καμμία συμμετοχή φορέων της εκπαίδευσης ή άλλων κοινωνικών φορέων. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι εδώ έχουμε μια απόλυτη εξουσία του εκάστοτε Υπουργού. Σήμερα εσείς, αύριο κάποιοι άλλοι.

Πρέπει να σας πω ότι αυτό το σχέδιο, πέρα απ' όλα τα άλλα, καθορίζει με υπουργική απόφαση την αμοιβή του προέδρου της αρχής αυτής. Έχουμε πει ότι αυτό δεν είναι σωστό. Δεν είναι σωστό, δηλαδή, να καθορίζεται η αμοιβή προέδρου αρχής με απόφαση Υπουργού. Θα μπορούσε να προβλέπεται στο νόμο η αμοιβή του να είναι συνδεδεμένη με αυτή ενός άλλου δημοσίου υπαλλήλου, ώστε να μην υπάρχουν και ύποπτες, δεύτερες σκέψεις.

Επίσης, όπως αναφέραμε ήδη, ένα ενδιαφέρον στοιχείο για να γίνει αυτή η αξιολόγηση είναι τα προσόντα των εκπαιδευτικών. Θα επαναλάβω ότι είναι πάρα πολύ καλά τα προσόντα. Θα πρέπει, όμως, αυτά να παρέχονται από την πολιτεία δωρεάν. Δεν μπορεί, δηλαδή, να έχουμε κόψει την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, να έχουμε καταργήσει τις εκπαιδευτικές άδειες, τα μεταπτυχιακά να γίνονται όλα επί πληρωμή και να ζητούμε από αυτούς τους ανθρώπους να αξιολογηθούν. Αυτό μου θυμίζει τη ρήση του Μπρεχτ που έλεγε ότι πρώτα σου παίρνουν το βιβλίο

από το χέρι και μετά σε κατηγορούν ότι είσαι αμόρφωτος.

Έτσι, λοιπόν, εδώ δεν σου δίνεται καμμία δυνατότητα να επιμορφωθείς. Και μετά, όταν έρχεται η ώρα να κριθείς, σου λέει, «γιατί δεν επιμορφώθηκες»;

Καταλαβαίνετε ότι αυτό είναι μια πολύ μεγάλη αντίφαση, με σαφέστατο ταξικό πρόσημο.

Ένα στοιχείο που θα θέλαμε μια απάντηση είναι το εξής. Αυτή η αρχή, που θα κάνει την περίφημη αξιολόγηση στα σχολεία, σύμφωνα με την έκθεση του Λογιστηρίου του Κράτους θα κοστίζει πάνω από 1,5 εκατομμύριο ετησίως, το οποίο, βεβαίως, όπως καταλαβαίνουμε, ως δαπάνη πιστώνεται στο Υπουργείο Παιδείας. Θέλουμε να ξέρουμε αν αυτή η δαπάνη είναι πέραν του προϋπολογισμού.

Και επειδή μέσα στο μεσοπρόθεσμο, κύριε Υπουργέ, έχει γίνει μια πολύ μεγάλη συρρίκνωση των δαπανών του Υπουργείου Παιδείας, θέλουμε να δούμε αυτό το 1,5 εκατομμύριο ετησίως από πού θα κοπεί και πόσο θα αντέξει αυτή η παιδεία και η εκπαίδευση εν τέλει.

Ένα άλλο ζήτημα, το οποίο είναι περιεργό, γιατί έχετε μία εμμονή, είναι το εξής. Λέτε πως αυτοί οι οποίοι θα κρίνουν τις σχολικές μονάδες και τους εκπαιδευτικούς θα μπορούσαν να είναι και ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί. Δηλαδή, ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί οι οποίοι θα εποπτεύουν τη δημόσια εκπαίδευση. Και αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς. Το λέει και η Πανελλήνια Ένωση Σχολικών Συμβούλων.

Πρέπει να σας πω ρητά, κύριε Υπουργέ, ότι εμείς δεν θέλουμε σε καμμία περίπτωση να περιληφθεί η διάταξη όπου να αναθέτει σε ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς να εποπτεύουν δημόσιους εκπαιδευτικούς. Καταλαβαίνετε ότι αυτό είναι κάτι άλλο.

Χθες, στην πρωτολογία μου, ανέφερα αυτό που ισχύει. Ένα μέρος των κρινόμενων -και όχι όλοι όσοι αξίζουν- θα πηγαίνουν στην ανώτερη βαθμίδα. Θα έλεγα ότι το τραγικό είναι πως προβλέπεται διάταξη κατά την οποία αυτά τα ποσοστά -τα οποία τώρα είναι 50% από τη Γ' βαθμίδα στη Β' και 15% από τη Β' βαθμίδα στην Α'- θα μπορούν κάθε δύο χρόνια να μειώνονται με υπουργική απόφαση -και το αναφέρει ξεδιάντροπα, θα έλεγα- ανάλογα -λέει- με τις δημοσιονομικές δυνατότητες. Όχι, δηλαδή, ανάλογα με τη σοφία που έχουμε αποκτήσει μέσα απ' αυτήν την εκπαιδευτική διαδικασία αλλά ανάλογα με το πόσα πρέπει να εξοικονομήσουμε από το χώρο της εκπαίδευσης.

Αν πρόκειται, δηλαδή, να εξελιχθούν μισθολογικά και βαθμολογικά 50%, τότε 50%. Αν πρόκειται να εξελιχθούν μόνο είκοσι, τότε είκοσι. Και τι θα γίνει με τους υπόλοιπους, οι οποίοι θεωρούν ότι κάνουν πάρα πολύ καλά τη δουλειά τους και τους στριμώχνετε σ' αυτήν την απίστευτη «κλεψύδρα», να περάσει, δηλαδή, ένας ορισμένος αριθμός, ο οποίος μάλιστα κάθε δύο χρόνια, όπως λέτε ανερυθρίαστα, θα μπορεί να μειώνεται;

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 7 του ν.4024, εδώ πέρα μιλάμε για τιμωρητικές συνέπειες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα την αγαπητή συνάδελφο, την εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας, να λέει ότι αμφισβητεί τη θέση μας «πρώτα ο εκπαιδευτικός». Και είπε, νομίζω -αν το ερμηνεύω σωστά, αν όχι, ζητώ συγγνώμη- ότι το κάνουμε για φιλολαϊκούς και λαϊκίστικους λόγους. Είναι λαϊκίστικος ο λόγος όταν λες «σεβόμαστε το δημόσιο λειτουργό» είτε είναι στην υγεία είτε είναι στην παιδεία, όταν δεν τον μειώνεις και δεν τον εξευτελίζεις; Και στη συγκεκριμένη περίπτωση, πέραν των άλλων, δεν θα μπορεί να ασκεί ακόμα και τα συνδικαλιστικά του καθήκοντα, ελευθερίας της έκφρασης, γιατί θα κρέμεται από πάνω η δαμόκλειος σπάθη του εκάστοτε διευθυντού με απειλή απόλυσης ή μισθολογικής καθήλωσης.

Μπορούμε να μορφώσουμε ελεύθερα τα παιδιά μας, με ελεύθερο φρόνημα, όταν έχουμε υποταγμένους εκπαιδευτικούς, εξεθλωμένους, των 580 ευρώ;

Καταλαβαίνετε ότι το «πρώτα ο εκπαιδευτικός» δεν σημαίνει να κάνουμε όλα τα χατίρια του εκπαιδευτικού αλλά να μπορέσουμε να του εξασφαλίσουμε μία αξιοπρεπή διαβίωση κι ένα ελεύθερο φρόνημα. Αν δεν ικανοποιηθεί αυτό, όπως κι αν δεν ικανοποιηθεί το αίτημα για ένα γιατρό, ο οποίος να μπορεί να

κάνει καλά τη δουλειά του και να μην τρέχει πίσω από άλλες δραστηριότητες προκειμένου να μπορέσει να ζήσει, καμμία δημόσια υγεία δεν θα πάει μπροστά. Εκτός εάν -κι εκεί, δυστυχώς, καταλήγουμε- δεν σας ενδιαφέρει ούτε η δημόσια υγεία ούτε η δημόσια παιδεία.

Όλο αυτό, όπως ξέρετε πάρα πολύ καλά -το είπαν χθες και άλλοι συνάδελφοι- στρώνει το δρόμο για την ιδιωτική εκπαίδευση, για την εμπορευματοποίηση της γνώσης. Και αυτό είναι τραγικό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, κύριε Κουράκης, ολοκληρώστε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς σε κάθε περίπτωση, πέρα από το ότι είμαστε κατά επί της αρχής, είμαστε κατά και επί όλων των άρθρων. Και επιμένουμε στο αίτημά μας για απόσυρση της τροπολογίας. Μάλιστα, αν δεν γίνει -η απόσυρση, εννοώ- έχουμε καταθέσει σήμερα αίτημα για ονομαστική ψηφοφορία, ώστε να μην περάσει σε καμμία περίπτωση η δυνατότητα στην Κυβέρνηση με υπουργική απόφαση να καθορίζει κατευθύνσεις, που στην πραγματικότητα διαλύουν την ανώτατη εκπαίδευση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο κ. Συμεών Κεδίκογλου από το ΠΑΣΟΚ έχει το λόγο.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ήδη χθες στη συζήτηση επί της αρχής δηλώσαμε ότι εμείς είμαστε θετικοί προς το νομοσχέδιο, γιατί έτσι περνάμε το σωστό μήνυμα ότι πια είμαστε όλοι υπέρ της αξιολόγησης και δεν είναι δυνατόν να κάνουμε κάτι διαφορετικό. Αυτό, όπως είπαμε, δεν σημαίνει ότι το παρόν νομοσχέδιο δεν έχει και σημαία, στα οποία θα θέλαμε να δούμε κάποιες διαφορετικές προτάσεις ή ότι δεν χρίζει βελτιώσεων.

Γι' αυτό ακριβώς, όπως κάναμε και στην επιτροπή, για λόγους αρχής εμείς θα επαναφέρουμε τα ζητήματα στα οποία θεωρούμε ότι έχουμε κάποιες ενστάσεις, ώστε στις νομοτεχνικές αλλαγές ή στην ομιλία του Υπουργού, να του δοθεί η δυνατότητα να δώσει μία συνολική απάντηση, ποιες απ' αυτές κάνει δεκτές και συνολικά τι πιστεύει ότι πρέπει να γίνει για τη βελτίωση του νομοσχεδίου.

Στις παραγράφους 1 έως 3 ορίζεται η σύσταση της αρχής, η αποστολή της και οι αρμοδιότητες που προκύπτουν στο πλαίσιο της.

Σχετικά με την ανάθεση μελετών και ερευνών, όπως αναφέρεται, ως προς το να αναθέτει τη διεξαγωγή τους σε άλλους φορείς θα θέλαμε αυτό να δικαιολογείται, μόνο όταν δεν διαθέτει η ίδια τα κατάλληλα μέσα για τη διεξαγωγή τους. Και τούτο θα πρέπει να τεκμηριώνεται ειδικώς. Προτείνεται να προστεθεί ρητώς ότι η ανάθεση μελετών και ερευνών μπορεί να γίνεται, μόνο όταν αιτιολογείται ειδικώς, γιατί η αρχή αδυνατεί να διεξαγάγει τη μελέτη ή την έρευνα με ίδια μέσα.

Με την τέταρτη παράγραφο, καθορίζεται η συγκρότηση του διοικητικού οργάνου της αρχής, του συμβουλίου, οι θέσεις των μελών του οποίου προκηρύσσονται δημόσια, με εξαίρεση αυτήν του προέδρου, ο οποίος καθορίζεται από τον Υπουργό και αυτήν του Προέδρου του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Προτάθηκε ήδη και η θέση του προέδρου να προκηρύσσεται και θεωρούμε ότι αυτό είναι κάτι που είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Στο παρόν σχέδιο νόμου, δεν αποσαφηνίζονται τα κριτήρια επιλογής των επιτυχόντων, αλλά και το πώς καλύπτονται οι θέσεις του συμβουλίου ειδικά για την πρώτη φορά, αφού γίνεται από τριμελείς επιτροπές που συγκροτούνται από το ίδιο το συμβούλιο, αφού αυτό ακόμη δεν υφίσταται. Οπότε, συμπεραίνουμε ότι την πρώτη φορά, ο ίδιος ο πρόεδρος μαζί με τον Πρόεδρο του ΙΕΠ θα αποφασίσουν. Επίσης, για τις μετέπειτα φορές, μοιάζει σαν το ίδιο το συμβούλιο να αποφασίζει για το ποιό θα το απαρτίζουν. Τελικά, φαίνεται αυτή η βασική απόφαση να καταλήγει στον πρόεδρο, ο οποίος είναι επιλεγμένος από τον Υπουργό και δημιουργείται το ερώτημα για την ανεξαρτησία ακριβώς της αρχής.

Παρακάτω, στη συγκεκριμένη παράγραφο γίνεται αναφορά στις αμοιβές των μελών του συμβουλίου, οι οποίες καθορίζονται

με ΚΥΑ, καθώς και στην κάλυψη των δαπανών που προκύπτουν από την άσκηση των καθηκόντων των μελών του, δαπάνες και αποζημιώσεις μετακίνησης. Αυτές, σύμφωνα με την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, εκτιμώνται στις 62.400 ευρώ ετησίως ως αμοιβή του προέδρου, που είναι αποκλειστικής απασχόλησης, δηλαδή 5.200 ευρώ το μήνα, ποσό το οποίο θεωρούμε ότι είναι υπερβολικό και θα πρέπει να προχωρήσουμε σε μείωση. Έχουμε ασκήσει κριτική, δεδομένων των σημερινών συνθηκών, γι' αυτήν την αμοιβή του προέδρου.

Στο τέλος της παραγράφου 4, ορίζεται ότι οι αποφάσεις της αρχής κοινοποιούνται στον Υπουργό κάθε Μάιο με μία έκθεση για το παρελθόν έτος. Δεν γίνεται, όμως, ρητή αναφορά στον τρόπο αξιοποίησης αυτής της έκθεσης από τον Υπουργό και τους οικείους φορείς ούτε στο εάν και κατά πόσο οι αποφάσεις της αρχής είναι δεσμευτικές και εάν προβλέπεται επιβράβευση σε μία θετική αξιολόγηση.

Πηγαίνω στην έκτη παράγραφο τώρα και συγκεκριμένα στην υποπαράγραφο γ', όπου αναλύονται οι αρμοδιότητες του διευθυντή, όπως το να διατάζει τις δαπάνες της αρχής.

Στη συνέχεια, προβλέπεται η σύσταση είκοσι πέντε θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού και δέκα διοικητικού, η φύση και η σχέση εργασίας των οποίων καθορίζονται στον οργανισμό της αρχής. Στην αιτιολογική έκθεση, αναφέρεται ότι δίδεται προτεραιότητα στην κάλυψη των αναγκών της αρχής σε προσωπικό με αποσπάσεις και μετατάξεις για την αποφυγή πρόκλησης διαπύλης. Παρ' όλα αυτά, στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, προβλέπεται ετήσια δαπάνη περίπου 220.000 ευρώ γι' αυτές τις δέκα θέσεις, με την αιτιολογία ότι θα είναι εκτός γενικής κυβέρνησης.

Επίσης στην ίδια έκθεση, αναφέρεται ότι είκοσι πέντε ειδικοί επιστήμονες θα προσληφθούν εκ νέου και δεν θα μεταταγούν, οπότε θα κοστίσουν 830.000 ευρώ. Εμείς θα θέλαμε, κατά το δυνατόν, αυτές οι θέσεις να καλυφθούν εκ των ενόντων. Υπάρχουν καθηγητές και προσωπικό που έχουν τα προσόντα και μπορούν να αξιοποιηθούν.

Στην υποπαράγραφο ιδ', αναφέρεται ρητά ότι με απόφαση του συμβουλίου το ειδικό επιστημονικό προσωπικό της αρχής μπορεί να λαμβάνει εκπαιδευτική ή επιμορφωτική άδεια με τους όρους και τις προϋποθέσεις που καθορίζει ο οργανισμός της αρχής. Αυτό μοιάζει, για εμάς, ακατανόητο. Όμως, η αρχή συγκροτείται γιατί υπάρχει αδήριτη και επιτακτική ανάγκη αξιολόγησης του εκπαιδευτικού συστήματος και στελεχώνεται με προσωπικό, για να επιτελέσει σημαντικό έργο. Άρα, τι έννοια έχει να καλύπτεις θέσεις με συγκεκριμένο προσωπικό και μετά να τους δίνεις άδεια και μάλιστα για μεγάλο διάστημα; Τι θα γίνει με τη θέση τους για όσο διάστημα είναι κενή; Ποιος θα επιτελεί το αντικείμενο του απόντος; Σ' αυτό θα θέλαμε μία απάντηση.

Επίσης, στην εν λόγω παράγραφο καθορίζεται ότι τα μέλη του μητρώου, από το οποίο θα προέρχονται, μπορεί να είναι στελέχη πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, δηλαδή διευθυντές και υποδιευθυντές. Εν ολίγοις, οι διευθυντές, εάν τελικά επιλεγούν, θα κρίνουν τα σχολεία στα οποία εργάζονται ή έχουν εργαστεί και τους εκπαιδευτικούς των σχολείων της περιοχής στην οποία δραστηριοποιούνται;

Στην παράγραφο 8 και συγκεκριμένα στην υποπαράγραφο στ', ορίζεται ότι η αξιολόγηση της ποιότητας για συγκεκριμένη υπηρεσία ή φορέα, μπορεί να υποκαθίσταται από αξιολόγηση από διαπιστευμένο φορέα αξιολόγησης της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της αλλοδαπής που ορίζεται με απόφαση της αρχής.

Η αρχή διαπιστεύει αλλοδαπούς φορείς αξιολόγησης, που είναι διεθνώς αναγνωρισμένοι και εφαρμόζουν κριτήρια, τα οποία ανταποκρίνονται στα κριτήρια της αρχής.

Ένα ερώτημα που δημιουργείται εδώ, είναι πως αφού δίνεται η δυνατότητα στην αρχή να προσφύγει σε αλλοδαπούς φορείς για αξιολόγηση, γιατί δεν δίνεται και η δυνατότητα στον αξιολογούμενο να προσφύγει κατά της απόφασης αξιολόγησής του στους αλλοδαπούς αυτούς φορείς; Δεν οφείλουμε να δημιουργήσουμε την αίσθηση ασφάλειας στον εκπαιδευτικό που αξιολογείται, ώστε αν αισθάνεται ότι αδικείται να μπορεί να αποδείξει το τυχόν εσφαλμένο της αξιολόγησης;

Στην παράγραφο 9, καθορίζονται τα κριτήρια αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου –που θα θέλαμε κάποιες περισσότερες λεπτομέρειες στο σημείο αυτό να ξέρουμε- και το πρώτο ερώτημα, αφορά στο πώς μετρώνται τα μαθησιακά αποτελέσματα. Ένα δεύτερο ερώτημα, αφορά στο ότι το σχέδιο νόμου δίνει το δικαίωμα σε γονείς και εκπαιδευτικούς να κρίνουν τους καθηγητές αλλά στερεί αντίστοιχα το δικαίωμα από τους καθηγητές να κρίνουν τους διευθυντές τους. Σχηματικά θα λέγαμε ότι υπάρχει ένα κενό. Εφόσον μοιάζει με μία πυραμίδα στην οποία η βάση έχει την δυνατότητα να κρίνει τη μέση αλλά όχι η μέση να κρίνει την κορυφή.

Η παράγραφος 10, ορίζει ότι η αρχή αξιολογεί εσωτερικά το έργο της σύμφωνα με τον οργανισμό της και αναπτύσσει και μια εξωτερική αξιολόγησή της σε έγκυρους και διεθνείς αναγνωρισμένους αξιολογητές που εν ολίγοις επιλέγει η ίδια η αρχή. Το γεγονός ότι η ανάθεση της αξιολόγησης γίνεται ανέλεγκτα από την ίδια την αξιολογούμενη αρχή, μπορεί να δημιουργήσει υπόνοιες μεροληψίας. Ορθότερο θα ήταν, η ανάθεση της εξωτερικής αξιολόγησης και η επιλογή του αξιολογητή να γίνεται από άλλο φορέα.

Ακούσαμε χθες από πλευράς Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι βασικά δεν ψηφίζεται αυτό το νομοσχέδιο διά της αξιολόγησης, διότι αφορά μνημονιακή υποχρέωση. Αυτό το θεωρώ τελείως λάθος και θεωρώ ότι αυτό που θα πρέπει να βλέπουμε, είναι αν είναι κάτι προς τη σωστή κατεύθυνση και όχι αν περιλαμβάνεται ή όχι μέσα στις υποχρεώσεις του μνημονίου. Μπορεί στο μνημόνιο να υπάρχουν και καλά πράγματα τα οποία εμείς θα έπρεπε να έχουμε κάνει εδώ και χρόνια. Δεν είναι λόγος αυτός να λέμε ότι επειδή ότι περιλαμβάνεται στο μνημόνιο σε μια συμφωνία δηλαδή που εμείς έχουμε κάνει, είναι λόγος για να μην υπερψηφίσουμε.

Τέλος, για τις τροπολογίες οι οποίες έρχονται σήμερα, εκτός από την κριτική την οποία έχω κάνει ότι λάθος να φέρουμε άσχετες τροπολογίες άλλων υπουργείων σε άλλο σχέδιο νόμου, έχουμε τις τροπολογίες του Υπουργείου Πολιτισμού για τα οποία δεν έχω να κάνω ιδιαίτερη κριτική, την τροπολογία της Προστασίας του Πολίτη.

Θα πάω στην τροπολογία που αφορά το Υπουργείο Παιδείας και συγκεκριμένα θα πω για την τρίτη παράγραφο, όπου ορίζεται ότι η υπηρεσία των απασχολούμενων εκπαιδευτικών με σύμβαση ορισμένου χρόνου στο πρόγραμμα ενισχυτικής διδασκαλίας με χρηματοδότηση του ΕΣΠΑ ... θα προσμετρείται ως διδακτική προϋπηρεσία στους αντίστοιχους πίνακες του Υπουργείου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μικρή κατανόηση, κύριε Πρόεδρε.

Εδώ το κύριο ζήτημα που τίθεται, είναι η διαφάνεια της διαδικασίας πρόσληψης στο πρόγραμμα ενισχυτικής διδασκαλίας. Εάν τα κριτήρια είναι αδιαφανή, δημιουργείται καθεστώς άνισης μεταχείρισης και διευκολύνονται οι αθέμιτες συναλλαγές με ανάλλαγμα όχι μόνο την απασχόληση στο πρόγραμμα αλλά και το προβάδισμα για τον μελλοντικό διορισμό μέσω της απόκτησης προϋπηρεσίας. Ζητούμενο, λοιπόν, είναι η πρόσληψη συμβασιούχων στο πρόγραμμα ενισχυτικής διδασκαλίας, να γίνεται από τον ενιαίο πίνακα αναπληρωτών με όρους ισότητας και διαφάνειας, γιατί ξέρουμε ότι στο παρελθόν αυτό το παραθυράκι έχει χρησιμοποιηθεί, ώστε κάποιος από τους καθηγητές να έχουν παραπάνω μόρια –μοριοδότηση- ώστε στη συνέχεια να έχουν πιο υψηλές θέσεις στον πίνακα των αναπληρωτών.

Θα κλείσω με την τέταρτη παράγραφο όπου δίνεται η νομοθετική εξουσιοδότηση για την έκδοση προεδρικού διατάγματος για τη δημιουργία συγχώνευση, κατάτμηση, μετονομασία και κατάργηση διευθύνσεων τμημάτων πανεπιστημίων και ΤΕΙ.

Ο προηγούμενος ν.4009 έδινε αυτήν τη δυνατότητα για δημιουργία συγχώνευση, κατάτμηση, μετονομασία και κατάργηση σχολών αλλά δεν έδινε κατευθύνσεις. Είναι κάτι που κρίνεται για να προχωρήσει το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ». Ο Υπουργός ο ίδιος θα δώσει τις εξηγήσεις. Εμένα μου έδωσε εξηγήσεις για ποιο λόγο ήταν απαραίτητο να προχωρήσει σε αυτήν τη διάκριση. Θα ήθελα, όμως, εδώ μια και έχει κατατεθεί και αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ, να μιλήσω προς τους φίλους

μας της ΔΗΜΑΡ και να πω ότι, πραγματικά, επειδή ακούω ότι δεν θα ψηφίσουν τη συγκεκριμένη τροπολογία ότι έχετε αρχίσει και κουράζεστε, γιατί είμαστε σε μια Κυβέρνηση και αυτό έχει και συγκεκριμένες υποχρεώσεις. Δεν είναι δυνατόν, όποια διάταξη έχει κάποιο κόστος εκλογικό να είστε απόντες ή να ψηφίζετε μονίμως «ΠΑΡΩΝ», γιατί δεν είναι κάποιοι άλλοι ούτε λιγότερο ευαίσθητοι ούτε είναι κάποιοι τα κορόιδα. Εδώ θα πάρουμε κάποια στιγμή όλοι το βάρος που μας αναλογεί και μπορούμε να βρίσκουμε διάφορες προφάσεις για να μην ψηφίζουμε κάποιες τροπολογίες αλλά για να μη γελοιάσουμε, επειδή άκουσα ότι είχατε και κάποιες διαφωνίες μέσα στο εσωτερικό σας, όλοι αυτοί οι οποίοι διαφωνούν και τελικά πέρασε η πρόταση για να μην ψηφίσετε την τροπολογία, είναι άνθρωποι οι οποίοι έχουν στις εκλογικές τους περιφέρειες τμήματα ΤΕΙ τα οποία συγχωνεύονται, κλείνουν κ.ο.κ.. Και εγώ προέρχομαι από μία περιφέρεια την Εύβοια, που έχουμε συγχωνεύσεις και καταργήσεις, για τις οποίες δεν είμαι προσωπικά ευτυχής. Έχω τις διαβεβαιώσεις από τον Υπουργό για κάποια θέματα αλλά εκτός αυτού, πρέπει να πούμε ότι το δεύτερο σχέδιο είναι σαφώς βελτιωμένο ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε αν έχετε την καλοσύνη.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι σαφώς βελτιωμένο από το πρώτο. Θα θέλαμε κι εμείς από την αρχή να έχουν μπει οι αρχές, ώστε να μην υπάρχει καμία αμφισβήτηση.

Εν πάση περιπτώσει, είναι προς τη σωστή κατεύθυνση συνολικά το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» και δεν μπορούμε κάθε φορά με κάποια πρόφαση, ακριβώς για λόγους εκλογικής πελατείας ή εκλογικού κόστους, να πούμε ότι απέχουμε. Γι' αυτό θα περιμένω να δούμε τι θα γίνει στη συγκεκριμένη ψηφοφορία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Η κ. Ξουλίδου έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΞΟΥΛΙΔΟΥ ΕΥΛΥΔΙΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με το σχέδιο νόμου που κατέθεσε το Υπουργείο Παιδείας, η ανεξάρτητη αρχή θα έχει διοικητική αυτοτέλεια και θα είναι υπό την εποπτεία του. Όπως αναφέρεται, στόχος της ανεξάρτητης αρχής για την αξιολόγηση της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, είναι να αξιολογήσει την ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου, να εγγυάται τη διαφάνεια όλων των δράσεων στο χώρο, να υποστηρίξει το Υπουργείο Παιδείας στη βελτίωση του σχεδιασμού της εθνικής στρατηγικής για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Με το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας, με την Ανεξάρτητη Αρχή, την ΑΔΙΠΠΔΕ όπως λέγεται, παρατηρούμε στην παράγραφο 4α' συγκεκριμένα πώς θα συστήνεται αυτή η αρχή και με ποιον τρόπο θα λειτουργεί.

Συγκεκριμένα στην παράγραφο 4αα', παρατηρούμε ότι ο πρόεδρος θα ορίζεται από τον Υπουργό Παιδείας και κατόπιν στις παραγράφους 4β' και 4γ' ότι οι θέσεις των μελών του συμβουλίου αρχής προκηρύσσονται και αξιολογούνται από τον πρόεδρο και το συμβούλιο της αρχής. Παρατηρούμε ότι ο Υπουργός Παιδείας διορίζει έναν πρόεδρο της αρχής αυτής. Ο πρόεδρος θα ορίζεται από τον Υπουργό, ύστερα από γνώμη αρμόδιας επιτροπής κατά τον Κανονισμό της Βουλής.

Είναι δυνατόν ο πρόεδρος αυτός, ο οποίος θα έχει τον έλεγχο του όλου εγχειρήματος, να κατακρίνει αυτόν που τον διορίζει; Με λίγα λόγια, είναι δυνατόν αυτός ο οποίος πληρώνεται από τον Υπουργό, από το Υπουργείο Παιδείας, να κατακρίνει το έργο το οποίο παράγει; Αναμφίβολα όχι. Διαφαίνεται ξεκάθαρα ότι αμφισβητείται η διασφάλιση του αδιάβλητου αξιολογικού συστήματος και η αξιοπιστία της ανεξάρτητης αρχής, αφού η πολιτική ηγεσία διορίζει τον πρόεδρο και τη λοιπή στελέχωση της αρχής.

Σύμφωνα με το άρθρο 101Α' του Συντάγματος, όπως είπα και χθες, για σύσταση ανεξάρτητης αρχής τίθεται σοβαρό ερώτημα για το κατά πόσο στην πραγματικότητα θα είναι ανεξάρτητη αυτή η αρχή. Όσοι αντιμετωπίζουν σκεπτικά το νεοεμφανιζόμενο θεσμό, αναφερόμενοι πως ο τρόπος διορισμού προεδρείων ευνοεί καθαρά την εκάστοτε κυβέρνηση. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι ανε-

εάρτητες αρχές και ο ρόλος τους στη δημόσια ζωή της χώρας ως μέρος της ευρωπαϊκής πρακτικής, δεν θα πρέπει να εμφανίζουν τέτοια αρνητικά χαρακτηριστικά, ώστε να αμφισβητείται η σημασία και η αναγκαιότητά τους.

Στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, στην παράγραφο 4 ορίζεται το ύψος των αποδοχών του προέδρου της αρχής με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Παιδείας. Θα πρέπει να αναφερθεί ότι προκαλεί ιδιαίτερο ενδιαφέρον και ο οικονομικός προϋπολογισμός για τη σύσταση και τη στελέχωση των επιτροπών που ανέρχεται ετησίως τα 830.000 ευρώ και όπως καθορίζονται οι αμοιβές του προέδρου, θα φτάνουν ετησίως τις 62.400 ευρώ.

Σ' αυτό το σημείο, λοιπόν, έχουμε αδιανόητα μη τήρηση μνημονίου. Γιατί; Δεν θα αμφισβητήσουμε βέβαια τις υψηλές αμοιβές και των λοιπών εμπλεκόμενων.

Συνεχίζοντας, στην παράγραφο 4, παρατηρούμε την καταφανέστατη απουσία των θεσμοθετημένων φορέων της εκπαίδευσης από το διοικητικό συμβούλιο ή τις επιτροπές. Πώς θα εισακουστούν οι προτάσεις, οι θέσεις που έχουν τεκμηριωθεί από μαζικές διαδικασίες, επιστημονικά συνέδρια και τη διεθνή εμπειρία;

Στην παράγραφο 5, εξειδικεύονται τα καθήκοντα του προέδρου. Όλα ξεκινούν και καταλήγουν στην πολιτική ηγεσία. Ο πρόεδρος, ο οποίος προφανώς είναι επιλογή του Υπουργού, έχει και τον κύριο έλεγχο της αρχής. Ο πρόεδρος επιλέγει το συμβούλιο, διορίζει το διευθυντή και το λοιπό προσωπικό της αρχής. Ουσιαστικά διορίζει όλο το μηχανισμό. Πάλι, λοιπόν, επανέρχεται το θέμα της ανεξαρτησίας της αρχής.

Προχωρώντας, στην παράγραφο διδ', παρατηρούμε ότι προβλέπεται εκπαιδευτική ή μορφωτική άδεια στο εκπαιδευτικό προσωπικό. Όμως, δεν αναφέρονται σαφώς οι όροι και οι προϋποθέσεις. Η περαιτέρω επιμόρφωση του εκπαιδευτικού προσωπικού, μπορεί να γίνει μετά τη λήξη της θητείας του στη συγκεκριμένη αρχή;

Όσον αφορά τις επιτροπές αξιολόγησης εκπαιδευτικού έργου και συγκεκριμένα στην παράγραφο 7β' έχουμε τις εξής παρατηρήσεις:

Να διατυπωθούν με σαφήνεια τα κριτήρια των εμπειρογνομόνων. Πώς αποδεικνύεται η εμπειρία σε θέματα αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου; Ποιος ο ρόλος των σχολικών συμβούλων στη στελέχωση της αρχής; Ενσωματώνονται στη νέα αρχή, δρουν αυτόνομα ή καταργούνται, δεδομένου ότι δίνεται η δυνατότητα να εγγράφονται και στα μητρώα των επιτροπών αξιολόγησης;

Οι σχολικοί σύμβουλοι, προτείνουν επίσης να υπάρχει δυνατότητα προσφυγής του αξιολογούμενου σε περίπτωση που θεωρεί ότι η αξιολογική έκθεση τον αδικεί και γι' αυτό απαιτείται η θέσπιση οργάνων εκδίκασης ενστάσεων των αξιολογούμενων.

Στην παράγραφο 7, ρυθμίζονται τα θέματα των επιτροπών αξιολόγησης τις οποίες συγκροτεί η αρχή ανά διεύθυνση εκπαίδευσης. Στην εν λόγω παράγραφο, η αρχή φαίνεται να αναθέτει το έργο της αξιολόγησης πλήρως στις επιτροπές αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου. Πρέπει να διευκρινιστεί αν πρόκειται μόνο να συγκεντρώνει τις εκθέσεις και να διεξάγει γενικά συμπεράσματα. Τότε δεν χρειάζεται η δημιουργία μίας τόσο υπερστελεχωμένης και ακριβής για τον κρατικό προϋπολογισμό αρχής. Μπορεί δηλαδή το έργο αυτό, να ανατεθεί σε μία ήδη υπάρχουσα υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας μετά από εκπαίδευση του προσωπικού της.

Στην παράγραφο 8, οι κύριες παρατηρήσεις που χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής είναι οι εξής: Πρώτον, να οριστεί με σαφήνεια το χρονοδιάγραμμα επαναξιολόγησης στις εκάστοτε περιπτώσεις: θετική, θετική υπό όρους, αρνητική. Δεύτερον, με ποιον τρόπο θα αξιοποιηθούν τα αποτελέσματα της αξιολόγησης, με στόχο την αναβάθμιση της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου; Τρίτον, πώς θα βοηθήσει η αρχή ή το Υπουργείο τις εκπαιδευτικές μονάδες ή τους εκπαιδευτικούς με χαμηλό βαθμό αξιολόγησης να βελτιωθούν, ώστε να εκτελέσει την αποστολή που προοιωνίζεται ότι θα επιτελέσει;

Στην παράγραφο 8στ', πρέπει να τονίσουμε ότι συμβαίνει για πρώτη φορά παγκοσμίως η περίπτωση αυτή. Αναφέρεται χαρακτηριστικά: «Η αξιολόγηση της ποιότητας, μπορεί να υποκαθί-

σταται από αξιολόγηση από διαπιστευμένο φορέα αξιολόγησης της πρωτοβάθμιας ή της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της αλλοδαπής, που ορίζεται με απόφαση της αρχής». Η αρχή, διαπιστεύει αλλοδαπούς φορείς αξιολόγησης που είναι διεθνώς αναγνωρισμένοι και εφαρμόζουν κριτήρια τα οποία ανταποκρίνονται στα κριτήρια της αρχής. Δεν υπάρχουν Έλληνες που να ικανοποιούν αυτά τα κριτήρια;

Στην παράγραφο 9, τα κριτήρια αξιολόγησης -που θα έπρεπε να είναι ο βασικός πυρήνας αυτού του νομοσχεδίου- αναφέρονται ακροθιγώς. Σύμφωνα με την παράγραφο 9γ', πώς θα γίνεται η αξιολόγηση από τους μαθητές και τους γονείς; Αυτό το συγκεκριμένο πεδίο θα πρέπει να το τονίσουμε για ακόμα μία φορά. Η ποιότητα και η αποτελεσματικότητα του εκπαιδευτικού, δεν τεκμηριώνονται από την αξιολόγηση από μαθητές και γονείς, παρά μόνο από γνώστες του αντικείμενου και πάλι παρακινδυνευμένα.

Η λέξη «τεκμηρίωση» στην παράγραφο 9 έχει τη δική της σημασία. Τεκμηρίωση χωρίς γραπτά ντοκουμέντα, φόρμες, ερωτηματολόγια δεν υφίσταται. Όποιος δηλαδή δεν συμπαθεί έναν εκπαιδευτικό, θα μπορεί να τον αξιολογήσει αρνητικά. Για κάποιους γονείς, καλός είναι αυτός που κάθε μέρα δίνει φωτοτυπίες, ενώ για άλλους, αυτός που κάθε μέρα δίνει αγάπη και ενθάρρυνση. Ποιος θα κερδίσει; Τα άτομα που δεν γνωρίζουν τα αναλυτικά προγράμματα, την επιστήμη της παιδαγωγικής, τη διδακτική μεθοδολογία, την παιδαγωγική ψυχολογία, την κοινωνιολογία, τη φιλοσοφία της παιδείας, πώς θα αξιολογήσουν ένα πολυσύνθετο έργο που επιπλέον παρεμποδίζεται εντέχνως από την ίδια την πολιτεία; Ποια είναι τα κατάλληλα προσόντα του διδακτικού προσωπικού, εκτός του πτυχίου ανωτάτης εκπαίδευσης ή την επιτυχία μέσω ΑΣΕΠ;

Η ποιότητα των υποστηρικτικών υπηρεσιών στην παράγραφο 9εε' δεν εξαρτάται ούτε από τους εκπαιδευτικούς ούτε από την εκπαιδευτική μονάδα χωριστά. Είναι ευθύνη του Υπουργείου να εξασφαλίσει τις κατάλληλες και υψηλού επιπέδου υποστηρικτικές υπηρεσίες, τα εργαστήρια και τις βιβλιοθήκες.

Η υποχρηματοδότηση, επισκιάζει όλο το φάσμα της εκπαίδευσης και πλήγωνει ευθέως σε μεγαλύτερο βαθμό το συγκεκριμένο κομμάτι. Για να μη συνεχιστεί η υφιστάμενη στρεβλή κατάσταση, για να έχει νόημα η αξιολόγηση, σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να διεξάγεται από στελέχη που έχουν τοποθετηθεί με κομματικά κριτήρια, χωρίς να έχουν αξιολογηθεί αντικειμενικά.

Τέλος, στην έκθεση συνεπειών της ρύθμισης όπου αναφέρονται οι συνέπειες στην κοινωνία και στους πολίτες, προκύπτει από τα γραφόμενα ότι στόχος της αξιολόγησης είναι και η πάταξη της παραπαιδείας, εφόσον το εκπαιδευτικό έργο θα βελτιωθεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Υπάρχει κάποιο χρονοδιάγραμμα; Πότε πιστεύετε ότι θα κλείσουν τα φροντιστήρια και ότι οι επαναληπτικές εξετάσεις θα διενεργούνται από τα δημόσια σχολεία;

Είναι ξεκάθαρο ότι θα πρέπει να ακυρώσουμε δυναμικά στην πράξη οποιαδήποτε προσπάθεια για τη συνολική, εφιαλτική -θα έλεγα- εικόνα της πλήρους χειραγώγησης του εκπαιδευτικού μας συστήματος από ξένα συμφέροντα. Οι δάσκαλοι διευκρινίζουν ότι έχουν ταχθεί υπέρ της αξιολογικής αποτίμησης τόσο του εκπαιδευτικού έργου, όσο και της εκπαιδευτικής πολιτικής, μιας αποτίμησης, που θα πραγματοποιείται από τους εκπαιδευτικούς συλλογικά και όχι από μονοπρόσωπα όργανα και που θα έχει σαν στόχο, την ανίχνευση των προβλημάτων και το σχεδιασμό των αναγκαίων παρεμβάσεων στην κατεύθυνση ανατροφοδότησης της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Δυστυχώς, οι εκάστοτε υπηρετούντες από τη μία μεριά είναι διαποτισμένοι από την έννοια του πολιτικού κόστους και από την άλλη είτε αποφεύγουν βαθιές, ορθές και επιβεβλημένες εκπαιδευτικές δομές είτε επαγγέλλονται μεταρρυθμίσεις χωρίς κανένα τελικό αποτέλεσμα, καθώς ειδικά στην εποχή μας απαιτούνται -από πλευράς εκπαίδευσης- συνεχείς και διαθροωτικές μεταβολές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς την κ. Ξουλίδου.

Το λόγο έχει ο κ. Ηλιόπουλος για οκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να κάνω μια γενικότερη παρατήρηση και μία παρατήρηση επί του νομοσχεδίου πριν περάσω στις τροπολογίες.

Η γενικότερη παρατήρηση είναι ότι βλέπουμε στο ελληνικό Κοινοβούλιο ανθρώπους να προσπαθούν να φτιάξουν την ελληνική παιδεία και τα δημόσια σχολεία όταν δεν έχουν περάσει ούτε απ' έξω από δημόσιο σχολείο.

Θέλει να φτιάξει την ελληνική παιδεία, ποιος; Ο κ. Σαμαράς, ο οποίος δεν έχει μπει ποτέ σε δημόσιο σχολείο; Δεν έχει περάσει ούτε βόλτα για να δει πως είναι ένα δημόσιο σχολείο. Έχει στείλει τα παιδιά του σε όποια «αμερικανιά», όπως είναι για παράδειγμα το Κολλέγιο Αθηνών και το LSE του Λονδίνου. Αυτός ο άνθρωπος, θέλει να φτιάξει τη δημόσια παιδεία.

Βέβαια, από το κάδρο δεν πρέπει να βγάζουμε και το Κομμουνιστικό Κόμμα. Από τη μία είναι η ακραία φιλελεύθερη παράταξη και από την άλλη το Κομμουνιστικό Κόμμα, του οποίου η Γενική Γραμματέας του έχει στείλει...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Πού; Πού;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Πού; Δεν ξέρεις πού;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Πού;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ρώτα την να σε ενημερώσει. Στο Pierce College και στην Αμερική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μη διακόπτετε κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Πού; Είσαι ψεύτης, είσαι ψεύτης!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατ' αρχάς μη διακόπτετε γιατί γίνεσαι αυθάδης και γελοίος. Ρώτα την κ. Παπαρήγα πού έχει στείλει τα παιδιά της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μη διακόπτετε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Δεν ξέρεις πόσα παιδιά έχει. Ένα παιδί έχει. Είσαι ψεύτης και σε αυτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Την κόρη της, πού την έχει στείλει;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ένα παιδί έχει. Είσαι ψεύτης και σε αυτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Πού την έχει στείλει;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Σε ελληνικό σχολείο την έχει στείλει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Πού την έχει στείλει ρε; Πες που την έχει στείλει! Στο Pierce College δεν την έστειλε; Στην Αμερική δεν σπουδάζει η κόρη της; Θα μας τρελάνεις;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Είσαι ψεύτης!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Είμαι ψεύτης;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μη διακόπτετε. Ας ολοκληρώσει και μετά του απαντάτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Είσαι ψεύτης!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Και εσύ είσαι γελοίος που δεν ξέρεις που σπουδάζει η κόρη της Γενικής Γραμματέα σου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Έχετε κάνει την προβοκάτσια επάγγελμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Έχετε ξευτιλιστεί. Έχετε ξευτιλιστεί και στα μάτια του κόσμου που σας ψηφίζει. Σας ψηφίζει για Κομμουνιστικό Κόμμα και στέλνετε τα παιδιά σας σε αμερικανικά σχολεία. Γελοίο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Ηλιόπουλε, σας παρακαλώ αν θέλετε ασχοληθείτε με το νομοσχέδιο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Στο νομοσχέδιο διαβάζω: «Ποσό 11.400 ευρώ από την καταβολή επιδόματος θέσης ευθύνης στον προϊστάμενο διευθύνσεως που λειτουργεί στην αρχή» κ.λπ..

Κύριε Πρόεδρε, παίρνει -επίδομα, πέρα από το μισθό του- 11.400 ευρώ για θέση ευθύνης. Υπάρχει και θέση ανευθυνότητας στο δημόσιο; Τι σημαίνει «θέση ευθύνης»; Τι επίδομα είναι αυτό των 1.000 ευρώ το μήνα, κύριε Υπουργέ -που ούτε καν κάνετε τον κόπο να κοιτάξετε- για θέση ευθύνης; Δηλαδή, οι άλλοι δημόσιοι υπάλληλοι που δουλεύουν από το πρωί μέχρι το βράδυ δεν έχουν κάποια θέση ευθύνης;

Συνεχίζετε να διοικείτε με τον ίδιο τρόπο που διοικούσατε τόσα χρόνια. Επίδομα 11.400 ευρώ για θέση ευθύνης. Ξεφτιλίζοσαστε στα μάτια του ελληνικού λαού.

Περνάω στις τροπολογίες, γιατί επί των άρθρων θα μιλήσει ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, κ. Παππάς. Η υποτιθέμενη διευκρίνιση που επιχειρείτε με την διατύπωση του άρθρου 9 παράγραφος 20α' του ν.4057/2012, που εξαιρεί την πρόσληψη εκτάκτου προσωπικού εάν προηγουμένως δεν ληφθεί η απαιτούμενη έγκριση, αποτελεί το συνήθη τρόπο που πολιτεύεστε, ο οποίος δυστυχώς δεν έχει αλλάξει είτε κυβερνάτε με νομοσχέδια είτε κυβερνάτε με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου.

Έρχεστε με άλλα λόγια, να νομιμοποιήσετε αναδρομικά προσλήψεις προσωπικού με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ή μίσθωσης έργου, παρατάσεις συμβάσεων, ανανεώσεις κ.λπ, προκειμένου -όπως υποστηρίζετε- αφ' ενός να απορροφηθεί το σχετικό κονδύλι του ΕΣΠΑ και να μην επιστραφεί στο Κοινοτικό Ταμείο και αφ' ετέρου, να μην αποστειθεί -όπως γράφετε στην αιτιολογική έκθεση της τροπολογίας- από τις μνημονιακές σας υποχρεώσεις.

Ανεξαρτήτως της ερμηνείας που δίνετε στις υποχρεώσεις αυτές, καθώς και στο επωφελές που πιθανώς συνεπάγεται η απασχόληση των ανθρώπων αυτών στα έργα αυτεπιστασίας του δημοσίου, πρέπει επιτέλους να καταλάβετε ότι δεν μπορείτε εκ των υστέρων να επικυρώνετε με τροπολογίες την αβελτηρία και την προχειρότητά σας.

Δεν μπορείτε αναδρομικά, πάντα με την επίκληση κάποιας δικαιολογίας κατεπείγοντος, να χρεώνετε στη Βουλή την ασυνάρτητη λειτουργία των υπηρεσιών που διοικείτε. Κάποτε θα πρέπει να μάθετε να κάνετε πράξη αυτό που ευαγγελίζεστε, δηλαδή το κράτος δικαίου το οποίο για εσάς αποτελεί κενό γράμμα, ενώ για μας ουσία.

Θα έρθετε να πείτε «μα, καλά η Χρυσή Αυγή προτιμά να επιστρέψουν στο ταμείο των Βρυξελλών κονδύλια ύψους 25 εκατομμυρίων ευρώ που θα κατευθύνονταν σε ανασκαφές ή σε άλλες εργασίες αρχαιολογικού ενδιαφέροντος και αν μη τι άλλο θα εισπράττονταν από Έλληνες;». Η απάντηση είναι απλή. Αν κάνατε σωστά αυτό για το οποίο ο λαός σας εξέλεξε, θα έπρεπε να είχατε δει ότι ο ν.4057/2012, που τόσο άκριτα στηρίζατε πάνω στο μνημονιακό σας οίστρο, θα δημιουργούσε προβλήματα στις ανειλημμένες υποχρεώσεις σας έναντι του δημοσίου. Όμως δεν το κάνατε, αφού διέπεστε ακόμα από τη λογική του κράτους -λαφύρου, στο οποίο λειτουργείτε πάντα την τελευταία στιγμή ανατρέποντας διατάξεις που έχετε ψηφίσει με μια απλή τροπολογία.

Στηλιτεύουμε την πρακτική σας, η οποία έχει καταστεί για χρόνια μοιραία σε όλες τις εκφάνσεις του δημοσίου βίου. Αυτός είναι ο λόγος που καταψηφίζουμε την τροπολογία των Υπουργών Παιδείας, Πολιτισμού και Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

Τίτλος της δεύτερης υπουργικής τροπολογίας, θα μπορούσε να ήταν η απέραντη αναληγσία. Την ώρα που ο ελληνικός λαός πένεται, συνεπεία των πολιτικών που εφαρμόζετε κατ' εντολή των προϊσταμένων σας, έχετε το θράσος με το άρθρο 1, να διευθετήσετε τις απαιτήσεις μετακίνησης του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εξωτερικών με τα κοστοβόρα και πολυτελή αεροσκάφη «Embraer» και «Gulfstream» της Πολεμικής Αεροπορίας. Θα είναι αλήθεια στα μάτια των ομολόγων σας πολύ κωμικό το θέαμα ενός επαίτη Πρωθυπουργού ή ενός συμβιβασμένου στα κελεύσματα των ισχυρών Υπουργών Εξωτερικών, να γίνεται δεκτός από τις ξένες επίσημες αντιπροσωπείες προς ένδειξη της ένδειας της χώρας που εκπροσωπεί όχι με το αεροπλάνο της γραμμής, που χρησιμοποιούν ηγέτες ακόμα και μεγαλύτερου βεληνεκούς από το δικό σας αλλά με τα πολυτελή απομεινάρια μιας ένδοξης εποχής των Σημίτηδων και των Τσοχατζόπουλων.

Αποτελεί ύβρη, ακόμα και η ιδέα ότι ένα τέτοιο άρθρο θα μπορούσε να ψηφιστεί από τη Βουλή από οποιονδήποτε άλλον, παρά από εσάς και όσους εξήλωσαν την τύχη σας, δηλαδή όσων συγκυβερνούν μαζί σας, που πολύ θα ήθελαν να επιβιβαστούν στα αεροσκάφη αυτά. Και εμείς το επιθυμούμε διακαώς αλλά θέλουμε το εισιτήριό σας να είναι one way. Τότε να είστε σίγουροι ότι με χαρά θα σας ξεπροβοδίσει το σύνολο του ελληνικού λαού.

Με το άρθρο 2, μεταφέρετε τις αρμοδιότητες που αφορούν στην οργάνωση του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας από τον Υπουργό Εργασίας στον Υπουργό Δημοσίας Τάξεως, τροποποι-

ώντας και κάποιες συναφείς διατάξεις. Δεν γνωρίζουμε γιατί κρίθηκε αναγκαία αυτή η αλλαγή ούτε δηλώνετε κάτι σχετικό στην αιτιολογική έκθεση όπως θα οφείλατε. Θεωρούμε όμως ότι οι παρεμβάσεις που επιχειρείτε, δεν είναι ουσιαστικές στην κατεύθυνση της εξασφάλισης της βιωσιμότητας του επικουρικού ταμείου των Σωμάτων Ασφαλείας ούτε της βελτίωσης των αποδοχών των στελεχών τους αλλά είναι απλά γραφειοκρατικές και για το λόγο αυτό τις καταψήφισαμε.

Η κατάργηση μιας επιτροπής που εισάγεται με το άρθρο 3 μας εκπλήσσει. Πρόκειται όπως μας πληροφορείτε –αφού κανένας δεν την ήξερε ούτε κανένας την είχε ακούσει- για μια εννεαμελής επιτροπή, με σκοπό την κωδικοποίηση και αναμόρφωση του δικαίου που δεν ξέρουμε τι εξυπηρετούσε παρά την εξυπηρέτηση και την επαγγελματική αποκατάσταση όσων συμμετείχαν σ' αυτήν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αφού, λοιπόν, η περιβόητη επιτροπή αναμόρφωσε το δίκαιο, θα έπρεπε να μας πληροφορήσετε για τις αμοιβές της, για το ποιος είχε την ευθύνη για τη συγκρότησή της, για το αντικείμενό της συγκεκριμένα και όχι αφηρημένα καθώς και για το ποιο έργο επιδιώκατε. Επειδή προφανώς όλα αυτά είναι πολύ δύσκολα για εσάς, επιλέγεται πολύ σωστά να την καταργήσετε λέγοντας ένα απλό «γράψτε λάθος».

Εκεί, λοιπόν, που προς στιγμήν θεωρήσαμε ότι αρχίσατε να βελτιώνεστε, έρχεται το άρθρο 4 το οποίο ορίζει ότι το ύψος των αποζημιώσεων του προέδρου και των μελών της κεντρικής νομοπαρασκευαστικής επιτροπής και της κεντρικής επιτροπής κωδικοποίησης, ορίζεται με απόφαση του Πρωθυπουργού. Γιατί άραγε; Μήπως για να εκφεύγει του ελέγχου που υποχρεωτικά ασκεί το Γενικό Λογιστήριο; Μήπως για να μη μπορεί κανείς να πληροφορηθεί το ύψος της αμοιβής όσων ημετέρων τοποθετηθούν, για να εκτελέσουν άλλο ένα ανύπαρκτο έργο σε μια επιτροπή που θα κληθείτε να καταργήσετε μελλοντικά, ώστε να δείξετε ότι σέβεστε τα χρήματα του ελληνικού λαού;

Τελικά η δημοκρατία σας, η δημοκρατία της Μεταπολίτευσης, δεν είναι πολίτευμα. Είναι μια ιδέα. Μια κακή ιδέα, την οποία έχετε με τις πρακτικές σας αναγάγει σε διαστροφή και εμείς διεστραμμένοι δεν είμαστε. Καταψήφισαμε το σύνολο και αυτής της τροπολογίας.

Με την τρίτη τροπολογία, επιθυμείτε και πάλι να διαχειριστείτε με εύσχημο τρόπο την ανεπάρκειά σας. Τι άλλο από ανεπάρκεια, προχειρότητα και έλλειψη στοιχειώδους καθήκοντος υποδηλώνει η έκφραση της αιτιολογικής έκθεσης ότι διορθώνεται η πρόδηλη παραλipsis με συμπεριληφθούν στη διάταξη του άρθρου 1 και οι εκπαιδευτικοί που εισήχθησαν το ακαδημαϊκό 2009-2010.

Τι άλλο εκτός από ανικανότητα, αποδεικνύει η ανάγκη αναδρομικής ρύθμισης ζητημάτων που εισάγετε με το άρθρο 2, με την απαράδεκτη δικαιολογία ότι κατέστη αδύνατο να διεκπεραιωθούν από τα αρμόδια διοικητικά όργανα, λόγω των συνεχών νομοθετικών μεταβολών; Υπάρχει πιο απίθανη αιτιολόγηση, σε σοβαρό κράτος, από την ανάγκη ρύθμισης διατάξεων με τροπολογία αναδρομικής ισχύος, για θέματα που δεν πρόλαβαν να ρυθμίσουν οι υπηρεσίες σας, επειδή παίζατε στο μεταξύ με τη νομοθεσία;

Τι ζητάτε εδώ από το Σώμα; Ζητάτε να επικυρώσει αναδρομικά αβεληνιές σας και να νομιμοποιήσει τον απαράδεκτο τρόπο δημιουργίας διοίκησης που ακόμα και σήμερα συνεχίζετε να ακολουθείτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Με το άρθρο 3, κυρώνετε το δικαίωμα πρόσληψης εκπαιδευτικών, προκειμένου να απασχοληθούν στο πρόγραμμα της ενισχυτικής διδασκαλίας για τα έτη 2013-2015 με χρηματοδοτηθέν από το ΕΣΠΑ. Κατανοούμε ότι αυτής της μορφής η υποαπασχόληση κάποιων αναξιοπαθούντων εκπαιδευτικών, θα μπορούσε να προσφέρει στους τελευταίους κάποιες ώρες εμπειρίας και μερικές στιγμές απασχόλησης σε έργο που χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως, είναι λανθασμένος τόσο ο τρόπος, όσο και η υλοποίηση. Γιατί δεν μπορεί η απορρόφηση κονδυλίων, που έχετε ξεχάσει όπως

πάντα σε ένα συρτάρι του υπουργείου, να αποτελεί πανάκεια απασχόλησης ή παροχής εκπαιδευτικού έργου για κάποιους άνεργους δασκάλους.

Εννοείται ότι καταψήφισαμε και την παράγραφο 4, στην οποία επιχειρείτε ένα μπάλωμα στο Βατερλό που πρόσφατα δημιουργήσατε στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ με το σχέδιο «Αθηνά». Καμμία από τις διατάξεις αυτές δεν βασίζεται στην κατεύθυνση της ορθολογικής αντιμετώπισης του εκπαιδευτικού ζητήματος στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αποτελεί προφάσεις εν αμαρτίαις η δήλωση ότι ο σκοπός της διάταξης είναι η διασφάλιση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των φοιτητών. Για τον τομέα αυτό άλλωστε έχετε κάνει ό, τι περνάει από το χέρι σας, ώστε η ανεργία στους νέους να προσεγγίζει ήδη το 30%. Οι προθέσεις σας και η πολιτική σας δεν αποτελούν πλέον λύση για τη χώρα, οπότε καταψήφισαμε και αυτήν την παράγραφο.

Κι εσείς κύριε που παρεξηγηθήκατε, δείτε τη συνέντευξη της κ. Παπαρήγα, για να δείτε που έχει στείλει την κόρη της.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Εντάξει, εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώθηκε η ομιλία σας. Αν εδώ μιλάει ο καθένας για το τι κάνουν διάφοροι Βουλευτές από το χώρο σας, το Κοινοβούλιο θα τινάζοταν στον αέρα. Λοιπόν, γίνετε λίγο σεμνοί.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Εσείς, κύριε Πρόεδρε, τι είστε; Είστε υποστηρικτής του ΚΚΕ; Υποστηρικτής του κ. Σαμαρά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Όχι. Προσπαθώ να κρατήσω την τάξη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ποια τάξη, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και αν τηρούσα τον Κανονισμό, θα έπρεπε να σας είχα διακόψει προ πολλού. Μπορούν οι εισηγητές να μιλάνε και για θέματα εκτός του νομοσχεδίου με κάποια ανοχή και εν πάση περιπτώσει, με κάποιο μέτρο.

Ο κ. Ψύρρας έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΘΩΜΑΣ ΨΥΡΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η αξιολόγηση της εκπαίδευσης και του εκπαιδευτικού, δυστυχώς εδώ και τριάντα χρόνια αποτελεί ένα διαρκές ζητούμενο και τείνει να γίνει μία πονεμένη ιστορία στο χώρο της εκπαίδευσης.

Πριν τριάντα χρόνια, καταργήθηκαν οι επιθεωρητές, οι άνθρωποι δηλαδή που είχαν αναλάβει τον έλεγχο, την εθνική και ηθική διαπαιδαγώγηση όπως λέγαμε στο στρατό και την εφαρμόζαν στο σχολείο. Ο κομματισμός και οι πελατειακές σχέσεις ήταν τα βασικά χαρακτηριστικά εκείνου του συστήματος, το οποίο έγινε προσπάθεια να αλλάξει με την υιοθέτηση του θεσμού των σχολικών συμβούλων, οι οποίοι όμως δεν είχαν αξιολογικές αρμοδιότητες.

Όλα αυτά τα χρόνια, η εκπαίδευση χαρακτηρίζεται από ένα πράγμα. Από την παντελή απουσία αξιολόγησης, από τον συντεχνιασμό, από τους ημέτερους που καταλάμβαναν θέσεις πάνω στη διοίκηση. Μέσα σε μία μικρή κοινωνία -όπως είναι η ελληνική- η επιρροή των μικρών κύκλων, οι προσωπικές γνωριμίες, όλα αυτά τα στοιχεία διαμόρφωσαν ένα τέτοιο κλίμα, που δεν ενοούσε καθόλου την αξιολόγηση και αυτό προσλήφθηκε από τους εκπαιδευτικούς και διαμόρφωσε ένα περιώνυμο φόβο, τον φόβο μπροστά στην αξιολόγηση. Ο εκπαιδευτικός κάθε φορά ρωτούσε: «Ποιος θα μας αξιολογήσει; Με ποια κριτήρια θα μας αξιολογήσει;».

Ωστόσο, αντιλαμβανόμαστε ότι η αξιολόγηση είναι πλέον αναγκαία. Τριάντα τόσα χρόνια χωρίς αξιολόγηση, σημαίνει το εξής πολύ απλό πράγμα: Ότι έχουμε μια ολόκληρη γενιά εκπαιδευτικών, οι οποίοι ουσιαστικά είναι εκτός αυτής της διαδικασίας και τριάντα χρόνια είναι πάρα πολλά.

Ξέρετε ποιο είναι το αποτέλεσμα; Το αποτέλεσμα είναι ότι πάρα πολλοί ικανοί, ικανότατοι άνθρωποι -γιατί υπάρχουν πάρα πολλοί ικανοί στη δημόσια εκπαίδευση- δεν αναλαμβάνουν υπεύθυνες θέσεις, νιώθουν ότι ακόμα και οι διευθυντικές θέσεις καταλαμβάνονται από άτομα στην βάση κάποιων τυπικών και όχι κάποιων ουσιαστικών προσόντων.

Το σχέδιο νόμου που αφορά την Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας, αποτελεί, ίσως, ένα πρώτο βήμα για να διαμορφώσουμε ένα σύστημα αξιολόγησης που αρχικά πάει να καθορίσει τις διαδικασίες, ώστε τελικά, όταν ολοκληρωθεί και όταν εμπεδωθεί κυρίως αποβάλλοντας αυτόν τον φόβο μπροστά στην αξιολόγηση,

ο οποίος είναι υπαρκτός και κυρίως είναι η μέγιστη δυσκολία - περισσότερο και από τον ίδιο το νόμο- να είναι εκείνο εκεί το στοιχείο, που θα μετατρέψει αυτήν τη διαδικασία σε μια εσωτερική λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ένα πράγμα. Μορφές αξιολόγησης υπάρχουν πολλές. Εσωτερικές, εξωτερικές, ιεραρχικού χαρακτήρα, μη ιεραρχικού χαρακτήρα, αυτοαξιολογήσεις, αξιολογήσεις του σχολείου, του έργου της μονάδας. Όποια, όμως, κι αν υιοθετηθεί, δεν είναι δυνατόν, με βάση και μόνο το νόμο, να επιβληθεί στη συνείδηση των εκπαιδευτικών, παρά μόνο όταν λειτουργήσει θετικά. Και για να λειτουργήσει θετικά, πρέπει ο εκπαιδευτικός να έχει εμπιστοσύνη στις αρχές, να έχει εμπιστοσύνη σε αυτούς που τον κρίνουν. Διότι αυτοί που τον κρίνουν, θα πρέπει πρώτα οι ίδιοι να έχουν κριθεί.

Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, να το προσέξετε αυτό. Καθένας αξιολογικό σύστημα δεν μπορεί να είναι αποδοτικό, εάν ο κρινόμενος δεν έχει εμπιστοσύνη στον κρίνοντα. Συνεπώς, εκεί πρέπει να κατατείνουμε μέσα από όλη αυτήν τη διαδικασία.

Η Δημοκρατική Αριστερά, είναι υπέρ της αξιολόγησης που δίνει έμφαση στην ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου. Μας ενδιαφέρει η αξιολόγηση να έχει έναν παιδαγωγικό και έναν αναπτυξιακό χαρακτήρα.

Βεβαίως, στο σχέδιο νόμου υπάρχουν μια σειρά ζητήματα, για τα οποία έχουμε σοβαρές ενστάσεις. Και τις καταθέσαμε ως τροπολογίες.

Για παράδειγμα. Το κόστος του μηχανισμού της αρχής είναι υπερβολικό. Οι μισθοί που δίδονται, είναι σχεδόν προκλητικοί και πρέπει να αλλάξουν. Όταν θα φτάσουμε στη συζήτηση κατ' άρθρο θα το συζητήσουμε.

Παράγραφος 4α'. Ο πρόεδρος πρέπει να εκλέγεται ύστερα από δημόσια προκήρυξη της θέσης και γνώμη της αρμόδιας, κατά τον Κανονισμό της Βουλής, επιτροπής.

Παράγραφος 4η'. Ο μισθός του γενικού γραμματέα του Υπουργείου, δεν πρέπει να υπερβαίνει το ύψος, όπως αυτό διαμορφώθηκε με το ν.3833/10, άρθρο 2 παράγραφος 1 και 2 καθώς και με το εδάφιο 8 της παραγράφου γ του ν.4093/12.

Όσον αφορά την τροπολογία που έχει αποκτήσει μια απίστευτη ευελιξία -τρυπώνει σε λογής νομοσχέδια, και τώρα τρύπωσε στο σχέδιο της αξιολόγησης- την τροπολογία που αφορά το σχέδιο «Αθηνά», διαφωνούμε και για τον τρόπο και για τον χρόνο της κατάθεσής της.

Καλούμε, λοιπόν, την Κυβέρνηση να αποσύρει την επίμαχη τροπολογία και να επαναφέρει το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» στη Βουλή, ώστε να γίνει ευρεία συζήτηση με κοινό στόχο την ουσιαστική μεταρρύθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, έντεκα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 3ο Γενικό Λύκειο Αιγάλεω Αττικής.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Γκιόκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είπαμε και χθες ότι το ΚΚΕ διαφωνεί και με το σχέδιο νόμου και με το πλαίσιο της αξιολόγησης και με τους στόχους που έχει η αξιολόγηση.

Αυτοί οι στόχοι δεν περιορίζονται μόνο στην αποψίλωση των σχολείων ή στον περιορισμό των εκπαιδευτικών. Βεβαίως, υπάρχει και αυτή η πλευρά.

Η αξιολόγηση όμως, όπως έχει δείξει η διεθνής και ευρωπαϊκή εμπειρία, την οποία η Κυβέρνηση επικαλείται, έχει ως στόχο το κλείσιμο σχολείων, την κατηγοριοποίηση σχολικών μονάδων και μαθητών, με βάση και τη δυνατότητα προσέλκυσης πόρων είτε από επιχειρήσεις είτε, τελικά, από την τσέπη των οικογενειών.

Άρα, μιλάμε για μία κατηγοριοποίηση, για μία διαφοροποίηση ταξική.

Με αυτό τον τρόπο και η αξιολόγηση είναι ένα εργαλείο σε αυτήν την κατεύθυνση. Υπονομεύεται, χτυπιέται ο ενιαίος, ο αδιάσπαστος χαρακτήρας του προγράμματος των σπουδών, του προγράμματος των μαθημάτων, η κατάκτηση που υπήρχε τα προηγούμενα χρόνια κι έλεγε «ένας λαός μία παιδεία». Μία κατάκτηση, βέβαια, που υλοποιήθηκε σε συνθήκες που και η ανάπτυξη του καπιταλιστικού συστήματος είχε ανάγκη από ένα πιο μορφωμένο εργατικό δυναμικό.

Σήμερα, η ανάπτυξη αυτού του συστήματος έχει ανάγκη από παροχή εφημερων γνώσεων, δεξιοτήτων, ληξιπρόθεσμων και αναλυσίμων. Και είναι ένα ακόμα γεγονός το οποίο αποδεικνύει τη σήψη αυτού του συστήματος. Διότι σε μία περίοδο που αναπτύσσονται και εκτινάσσονται οι δυνατότητες της επιστήμης, της τεχνολογίας, την ίδια στιγμή υποβαθμίζεται το περιεχόμενο της μόρφωσης, υποβαθμίζονται τα μορφωτικά λαϊκά δικαιώματα, χειροτερεύει συνολικά το επίπεδο ζωής των εργαζομένων.

Άρα, κι εδώ αποδεικνύεται ότι η πάλη για δημόσια, δωρεάν, ενιαία εκπαίδευση συνδέεται άμεσα με την πάλη για ριζικές αλλαγές στο πεδίο της οικονομίας, για μία οικονομία που θα υπηρετεί πραγματικά τις λαϊκές ανάγκες.

Με αυτήν την έννοια διαφωνούμε ριζικά με αυτήν την πολιτική, διαφωνούμε ριζικά με το σχέδιο νόμου, χωρίς να μπαίνουμε, όπως είπα, σε τεχνικές λεπτομέρειες, σε επιμέρους ζητήματα για τα όργανα τα οποία δημιουργούνται, για τις αρμοδιότητές τους. Βέβαια, υπάρχουν διατάξεις και στο σχέδιο νόμου που αποδεικνύουν τη φιλοσοφία και τη γενική γραμμή όλης της ρύθμισης, όπως είναι για παράδειγμα το άρθρο 8, παράγραφος 6, όπου αναφέρει πως η αξιολόγηση της ποιότητας μπορεί να υποκαθίσταται από αξιολόγηση από διαπιστευμένο φορέα αξιολόγησης της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αλλοδαπής, δηλαδή ακόμα κι διαπιστευμένες εταιρείες του ιδιωτικού τομέα που θα μπορούν να κάνουν τη συγκεκριμένη δουλειά.

Σε σχέση με την τροπολογία που αφορά τη νομοθετική εξουσιοδότηση που δίνετε και αποτελεί τη βάση του σχεδίου «Αθηνά»: Εδώ επαναλαμβάνουμε τη θέση του ΚΚΕ, που είχε πει από την πρώτη στιγμή ότι το σχέδιο «Αθηνά» δεν πρόκειται ούτε για ακαδημαϊκό συμμαζέμα, όπως παρουσιάζεται από την Κυβέρνηση, ούτε μόνο για μία δημοσιονομική προσαρμογή. Πρόκειται για ένα βασικό κρίκο υλοποίησης των σχεδιασμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου στην ανώτατη εκπαίδευση, για προσαρμογή της εκπαίδευσης στις ανάγκες της αγοράς, στο έδαφος της κρίσης και βέβαια, αλλαγές και σχεδιασμούς που είχαν προαποφασιστεί χρόνια πριν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πέρα, όμως, απ' αυτό, από τη γενική εκτίμηση, τη γενική θέση που έχουμε για το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» -και έχουμε επανειλημμένα τοποθετηθεί και στη Βουλή- στη συγκεκριμένη ρύθμιση του άρθρου 4 γίνεται λόγος πρώτη φορά για κατευθύνσεις. Και όχι απλά για κατευθύνσεις, όπως είπε χθες ο Υφυπουργός, αλλά για διαχωρισμό μεταξύ κατευθύνσεων εισαγωγικών και κατευθύνσεων προχωρημένου εξαμήνου.

Αυτό για πρώτη φορά μπαίνει σε νομοθετικό κείμενο που αφορά την ανώτατη εκπαίδευση και το οποίο παραπέμπει σαφώς σε κύκλους σπουδών. Και επιβεβαιώνει ότι οι αλλαγές στο σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» είναι πρώτα αλλαγές που αφορούν το περιεχόμενο σπουδών, που συνδέουν τα επιστημονικά αντικείμενα πιο στενά με τις στοχεύσεις των επιχειρηματικών ομίλων, την εφαρμογή πλήρως των κατευθύνσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γι' αυτό το λόγο, εμείς θεωρούμε ότι είναι απαράδεκτο και το περιεχόμενο της συγκεκριμένης ρύθμισης και ο τρόπος νομοθέτησης, με μία παράγραφο, δηλαδή, στα πλαίσια μίας τροπολογίας.

Βέβαια, η συγκεκριμένη τροπολογία περιέχει και άλλες απαράδεκτες, κατά τη γνώμη μας, ρυθμίσεις, όπως είναι αυτή της παραγράφου 3 που προβλέπει μονομερή καταγγελία της σύμβασης για τους διδάσκοντες, τους εκπαιδευτικούς της ενισχυτικής διδασκαλίας ή μονομερή μεταβολή, χειροτέρευση των όρων εργασίας.

Όχι μόνο, δηλαδή, δεν έχετε μόνιμο προσωπικό για τις ανάγκες του σχολείου, όχι μόνο δεν κάνετε προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, αλλά δίνετε και τη δυνατότητα, οι εργασιακές σχέσεις

να αλλάζουν προς το χειρότερο ή και να απολούνται ακόμη εκπαιδευτικοί που είναι σε ομηρία, που ούτως ή άλλως τους έχετε με ημερομηνία λήξης. Εδώ αποδεικνύεται ποιος είναι ο σχεδιασμός, τι εργασιακές σχέσεις θέλετε να επιβάλετε συνολικότερα στην εκπαίδευση.

Ζητάμε, λοιπόν, την απόσυρση της τροπολογίας συνολικά με βάση και τις συγκεκριμένες αντιρρήσεις που έχουμε στις δύο αυτές παραγράφους. Συμφωνούμε μόνο με την πρώτη παράγραφο που αφορά τη μετάθεση των εκπαιδευτικών που βρίσκονται στα διδασκαλεία της δημόσιας εκπαίδευσης και στα διδασκαλεία των νηπιαγωγών.

Σε σχέση τώρα με την τροπολογία που αφορά το έκτακτο προσωπικό των αρχαιολογικών έργων, όντως εδώ και μήνες έχει προκύψει σοβαρό πρόβλημα με τα έργα του ΕΣΠΑ αυτεπιστασίας των αρχαιολογικών υπηρεσιών. Χιλιάδες συμβασιούχοι εργαζόμενοι είναι απλήρωτοι, ενώ υπήρχε και ο κίνδυνος να κριθούν οι προσλήψεις τους παράνομες και να απολυθούν. Στην ουσία, τα έργα ΕΣΠΑ έχουν παγώσει. Επίσης, υπήρχε ο κίνδυνος να κληθούν να πληρώσουν οι υπόλογοι αυτών των έργων, που είναι υπάλληλοι στην αρχαιολογία. Η τροπολογία αυτή δίνει μια προσωρινή λύση για την καταβολή των δεδουλευμένων, αλλά και τη συνέχιση της εργασίας για μερικούς μήνες ακόμη σε συμβασιούχους έργων που θα παραταθούν ή θα ανανεωθούν οι συμβάσεις τους.

Υπάρχουν όμως και εργαζόμενοι που έχουν κάνει αίτηση σε προκηρύξεις, βγήκαν αποτελέσματα, δημοσιεύθηκαν τα ονόματά τους σε ΦΕΚ, αλλά λόγω της κατάστασης που έχει δημιουργηθεί, δεν έχουν υπογράψει ακόμη συμβάσεις εργασίας και είναι «στον αέρα». Ενδεικτικά μόνο αναφέρουμε περιπτώσεις σε δύο έργα της Β' Εφορίας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων της Αθήνας και στη Λαμία για το έργο του αυτοκινητόδρομου από την 24η Εφορία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων. Συνολικά είναι εκατοντάδες οι προσλήψεις που έχουν «παγώσει».

Η τροπολογία που έχει κατατεθεί αναφέρεται μόνο στις συμβάσεις που έχουν ήδη καταρτιστεί. Δεν διευκρινίζεται ότι καλύπτονται από την τροπολογία οι εργαζόμενοι που έχουν επιλεγεί, έχουν βγει τα ονόματά τους στο ΦΕΚ, αλλά δεν τους κάλεσαν οι υπηρεσίες να υπογράψουν συμβάσεις εργασίας. Κατά τη γνώμη μας, χρειάζεται διευκρίνιση, για να καλύπτονται όλοι οι εργαζόμενοι και να δουλέψουν επιτέλους αυτοί οι άνθρωποι που ταλαιπωρούνται εδώ και μήνες.

Με βάση αυτά, εμείς ζητάμε την απόσυρση της τροπολογίας που αφορά το σχέδιο «Αθηνά», ψηφίζουμε την άλλη τροπολογία, και ψηφίζουμε «ΠΑΡΩΝ» στην τροπολογία που αφορά το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας των απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας. Γίνεται μία μεταφορά από το Υπουργείο Εργασίας στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, που ήταν και ένα αίτημα των εργαζομένων στα Σώματα Ασφαλείας, όμως στην ουσία αφορά το περιεχόμενο αυτών των παροχών αυτών των εργαζομένων, οι οποίες είναι πολύ χαμηλές.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ειδικών αγορητών και εισερχόμεθα στον κατάλογο των ομιλητών επί των άρθρων και των τροπολογιών. Πρώτος είναι ο κ. Σολδάτος που έχει το λόγο για οκτώ λεπτά και ακολουθούν η κ. Κουντουρά, η κ. Άννα Μάνη-Παδημητρίου και η κ. Χρυσοβελώνη.

Το λόγο έχει ο κ. Σολδάτος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΟΛΔΑΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ξεκινώ την τοποθέτησή μου από την επίμαχη τροπολογία επί της οποίας κατατέθηκε ένσταση λεκτικής κατ' αρχήν, τόσο από τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ όσο και από άλλους εισηγητές που μίλησαν εκ μέρους των πολιτικών τους φορέων. Θα μου επιτρέψετε να παρατηρήσω το εξής:

Κύριε Κουράκη, κύριε εισηγητά του ΣΥΡΙΖΑ, είπατε ότι στα πανεπιστήμια του εξωτερικού είναι το τμήμα το δηλωτικό στοιχείο εκείνο που προσδιορίζει την ειδικότητα που παίρνει κάποιος από αυτά. Δεν είναι έτσι. Έχω εμπειρία από πανεπιστήμια του εξωτερικού. Επιτρέψτε μου να σας πω το εξής: Σχολή, τμήμα, κατεύθυνση και ειδικότητα. Πριν από λίγο είχα την ευκαιρία να μπω στις ιστοσελίδες αυστραλιανών πανεπιστημίων στα οποία είχα

διατελέσει φοιτητής. Και σας λέω, για παράδειγμα, το εξής: Faculty of Humanities and Social Studies. Είναι η Σχολή Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Σπουδών.

Department: Τμήμα. Cinema Studies. English: Αγγλικά. Philosophy and European Studies. Πάνω σ' αυτά τα τμήματα οι φοιτητές αποκτούν κατεύθυνση. Αυτό που δηλώνει και προσδιορίζει την επαγγελματική τους -αν θέλετε- προοπτική και κατεύθυνση είναι αυτό που λένε «major» και «sub-major».

Επομένως, αν είναι κανείς φοιτητής σε ένα τμήμα Ευρωπαϊκών Σπουδών, θα έχει ως πρώτη κατεύθυνση, για παράδειγμα, τα ιταλικά και ως δεύτερη, ενδεχομένως, τα γαλλικά. Όταν θα πάει να διδάξει, θα είναι καθηγητής ιταλικών και γαλλικών αντιστοίχως, με τα αντίστοιχα επαγγελματικά δικαιώματα.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει, για παράδειγμα, με το Τμήμα Φυσικών και Μαθηματικών, στο οποίο αποκτάς ειδικότητα μαθηματικού, φυσικού, βιολόγου -φυσικών επιστημών εννοώ- με δυνατότητα να έχεις προοπτική να διδάξεις ειδικά το αντικείμενο που σπούδασες ως κατεύθυνση.

Υπό αυτή την έννοια, λοιπόν, πιστεύω και θεωρώ ότι θα πρέπει να ξαναδείτε το ζήτημα. Διότι αυτό που πιστοποιεί και δηλώνει το αντικείμενο με το οποίο -στις περισσότερες χώρες του εξωτερικού- βγαίνει κανείς από το πανεπιστήμιο, είναι ακριβώς το αντικείμενο της κατεύθυνσης και όχι το γενικό αντικείμενο του τμήματος.

Πέραν αυτού, θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ, να κάνω κάποιες παρατηρήσεις επί του σχεδίου νόμου που αφορά στη διασφάλιση της ποιότητας στην πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω αν με ακούτε, αλλά θέλω να κάνω δύο παρατηρήσεις.

Η πρώτη: Στην τέταρτη παράγραφο αναφέρεστε στις προϋποθέσεις δια των οποίων είναι δυνατόν να συμμετάσχει κανείς στο Συμβούλιο της Ανεξάρτητης Αρχής. Λέτε, λοιπόν, ότι οι εκπαιδευτικοί πρέπει να είναι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος, κατά προτίμηση σε αντικείμενο συναφές με την αποστολή και τις δραστηριότητες της αρχής. Νομίζω ότι κάποιος ο οποίος έχει ένα μεταπτυχιακό τίτλο που είναι συναφής...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Το έχουμε προς αλλαγή.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΟΛΔΑΤΟΣ: Το έχετε προς αλλαγή.

Ολοκληρώνω, λοιπόν, αυτό το θέμα, λέγοντας ότι θα πρέπει ο μεταπτυχιακός τίτλος να είναι συναφής με το αντικείμενο και την αποστολή των δραστηριοτήτων της αρχής και όχι υποχρεωτικά το διδακτορικό σε σχέση με τον μεταπτυχιακό τους τίτλο ως προτιμώτερο στοιχείο.

Θα έλεγα ότι κάτι ανάλογο θα πρέπει να δούμε και στις παραγράφους εκείνες οι οποίες αναφέρονται στα προσόντα του διευθυντή της αρχής, αλλά και στα προσόντα των εμπειρογνομόνων, οι οποίοι θα συμμετάσχουν στις πενταμελείς Επιτροπές Αξιολόγησης Εκπαιδευτικού Έργου.

Θα πρέπει να μην είναι το διδακτορικό, γενικά και αόριστα, αυτό που θα προσδιορίζει τις προϋποθέσεις, αλλά η ειδικευση ενός μεταπτυχιακού διπλώματος. Διότι, φανταστείτε κάποιον που είναι εκπαιδευτικός και έχει κάνει κάποιο μεταπτυχιακό στην Πυρηνική Φυσική -αλλά παρ' όλα αυτά είναι εκπαιδευτικός στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση- να είναι αυτός ο οποίος θα προηγείται ενός άλλου που έχει μεταπτυχιακό τίτλο, αλλά όχι διδακτορικό, και ο οποίος έχει σχέση με την αποστολή και το αντικείμενο της αρχής.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ότι διακρίνω μια ασάφεια -ίσως να μην το έχω καταλάβει, ίσως χρειάζεται μια επαναδιατύπωση- στην παράγραφο 5, όπου λέτε ότι οι θέσεις του συμβουλίου προκύπτουν μετά από αξιολόγηση, η οποία ανατίθεται σε τριμελείς επιτροπές που συγκροτούνται ύστερα από σύμφωνη γνώμη του συμβουλίου. Δεν υπάρχει συμβούλιο. Γίνονται τριμελείς επιτροπές, που, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, συγκροτούνται μετά από απόφαση του συμβουλίου, για να επιλέξουν τα μέλη του συμβουλίου. Νομίζω πως εδώ χρειάζεται οπωσδήποτε διόρθωση.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την ευκαιρία που μου δώσατε να κάνω αυτές τις παρεμβάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής είκοσι δύο μαθητές και μαθήτριες και ένας εκπαιδευτικός συνοδός από το 7ο Δημοτικό Σχολείο Μεταμόρφωσης Αττικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η κ. Κουντουρά.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα μιλάμε για την Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Σε ό,τι αφορά το πρώτο άρθρο του νομοσχεδίου και ειδικά το πώς διοικείται αυτή η καινούργια αρχή, εμπλέκεται η παρουσία και η συμμετοχή στελεχών και παραγόντων από την αλλοδαπή και διορίζεται ο Πρόεδρος της Αρχής από τον Υπουργό. Και είναι λογικό το ερώτημα που προκύπτει πρώτα από όλα για τα στελέχη, τα οποία έρχονται από μία ξένη χώρα είτε είναι Έλληνες είτε είναι ξένοι, οι οποίοι όμως, δεν γνωρίζουν τη δική μας κουλτούρα, τις ιδιαιτερότητες και τα ελλείμματα του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Δεύτερον, όπως ειπώθηκε και από πολλούς άλλους συναδέλφους, πώς είναι δυνατόν να είναι ανεξάρτητη αρχή, όταν ο Πρόεδρος διορίζεται καθαρά από τον Υπουργό και στη συγκεκριμένη περίπτωση;

Θα πάω και ένα βήμα παραπάνω, στο θέμα της επιτροπείας. Καταλαβαίνουμε ότι όταν υπάρχει επιτροπεία, υπάρχει μία δυσκολία να πιστέψουμε ότι θα είναι μία αξιολόγηση δίκαιη και αμερόληπτη.

Επίσης, θα ήθελα να εκφράσω και εγώ τον προβληματισμό μου, τον οποίο εξέφεραν και κάποιοι συνάδελφοι στην αρμόδια επιτροπή, ότι εμπλέκονται οι γονείς και οι μαθητές σ' αυτή την αξιολόγηση με κάποιον τρόπο που δεν μπορεί παρά να μας δημιουργεί κάποιες αμφιβολίες για το πώς θα μπορούν να εξασφαλίζουν πραγματικά μία αξιολόγηση. Παραδείγματος χάριν, σε γειτονιές όπου ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων έχει μία οικονομική άνεση να εξασφαλίζει μία υψηλή στάθμη προϋποθέσεων ως προς το εκπαιδευτικό προσωπικό και την υλικοτεχνική υποδομή, ενδεχομένως να γίνεται μία αξιολόγηση υψηλότερη από ό,τι σε μια άλλη γειτονιά, όπου τα σχολεία είναι πιο φτωχά, και έτσι να ξεκινήσουμε μία κατάσταση ανισοτήτων.

Σε ό,τι αφορά τα οικονομικά που υπάγονται στο δεύτερο άρθρο, θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ, να σας πω ότι όλες οι πλευρές -και το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ και ο ΣΥΡΙΖΑ και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες και όλα τα υπόλοιπα κόμματα- εξέφρασαν τη δυσσέρεσκέα τους για τα οικονομικά αυτής της αρχής. Διατίθεται περίπου 1,5 εκατομμύριο ευρώ ετήσια δαπάνη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Υπάρχει τροπολογία.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Υπάρχει τροπολογία. Ξέρετε, θα ήθελα και θα ήμουν ευτυχής, εάν μέσα από την επιτροπή προέκυπτε αυτή η διαβούλευση και το είχατε ήδη αποσύρει. Ας περιμένουμε, όμως, την τροπολογία.

Όπως καταλαβαίνετε και όπως πολύ σωστά ειπώθηκε από όλους, οι μισθοί είναι πάρα πολύ υψηλοί, εάν δούμε ότι σήμερα υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες επαγγελματίες, που δεν έχουν, όχι πελάτες, αλλά ούτε δουλειά. Και τέλος πάντων, όλα αυτά συμβαίνουν, όταν ο κατώτατος μισθός έχει φτάσει στα 586 ευρώ και η κατάσταση στη χώρα μας είναι τραγική. Είναι, λοιπόν, προκλητικό.

Επίσης, το πιο σημαντικό, το οποίο ανέφερα και στην επιτροπή, είναι ότι καλούμαστε να ψηφίσουμε ένα νόμο για την Αξιολόγηση Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, με κριτήρια τα οποία δεν γνωρίζουμε. Τα κριτήρια θα έρθουν με προεδρικό διάταγμα και βρίσκονται σε διαβούλευση. Τα ξέρουμε στο περίπου. Με τα περισσότερα κριτήρια δεν συμφωνούμε. Πάρα πολλά από αυτά τα κριτήρια, για να μην πω το σύνολό τους, κανένας φορέας δεν τα στηρίζει. Είναι όλοι αντίθετοι.

Εδώ, λοιπόν, θεωρώ ότι προκύπτει ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα. Δεν είναι δυνατόν να έρχεται στην ελληνική Βουλή ένα νο-

μοσχέδιο και να ψηφίζεται επί της αρχής και επί των άρθρων, τη στιγμή που δεν ξέρουμε τα κριτήρια που το διέπουν. Θα έρθουν με προεδρικό διάταγμα, το οποίο δεν θα περάσει από τη Βουλή.

Δυο-τρεις άλλες παρατηρήσεις: Όπως σας είπα, αυτή η αξιολόγηση πρέπει να έχει επί της ουσίας χαρακτήρα παροχής ουσιαστικών κινήτρων στους εκπαιδευτικούς και όχι να είναι τιμωρητικού χαρακτήρα. Κι επειδή στην επιτροπή το αναλύσαμε, περιμένουμε να δούμε τις τροπολογίες και τη βελτίωση που φέρνετε.

Εκτιμώ ότι θα έπρεπε τις βελτιώσεις να τις γνωρίζουμε νωρίτερα και να μπορούμε να τοποθετηθούμε. Διότι αυτήν τη στιγμή είμαι αναγκασμένη να καταψηφίσω και επί της αρχής και επί των άρθρων. Και δεν γνωρίζω τις βελτιωτικές τροπολογίες τις οποίες φέρετε.

Όσον αφορά τις τροπολογίες τις οποίες γνωρίζουμε, τις ήδη υπάρχουσες:

Όσον αφορά το ΤΕΑΠΑΣΑ, που είναι το Ταμείο των Στρατιωτικών, συμφωνούμε.

Έχουμε και τη δική μας τροπολογία, την οποία φέραμε και η οποία αφορά στο δικαίωμα των πτυχιούχων ομοταγών πανεπιστημίων χωρών που μπήκαν εκ των υστέρων στην Ευρωπαϊκή Ένωση -βέβαια, οι κύριοι αυτοί έχουν επαγγελματική άδεια και ήδη εργάζονται με τα πτυχία αυτά- να αναγνωρίζονται τα πτυχία αυτά.

Φυσικά, την τροπολογία που αφορά το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» δεν την ψηφίζουμε. Επαναλαμβάνω για άλλη μια φορά, ότι από τη στιγμή που δεν γνωρίζουμε τα κριτήρια και τη διαδικασία που θα έρθει με προεδρικό διάταγμα, καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο αυτό και επί της αρχής και επί των άρθρων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς, κυρία Κουντουρά.

Το λόγο έχει η κυρία Άννα Μάνη - Παπαδημητρίου, για οκτώ λεπτά.

ANNA MANH - ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο νέο, διαρκώς εξελισσόμενο και με μεγάλη ταχύτητα μεταβαλλόμενο περιβάλλον του 21ου αιώνα, θεσμοί όπως η οικογένεια και η τοπική κοινωνία, δείχνουν πολλές φορές αδύναμοι να εκπληρώσουν τους παραδοσιακούς τους ρόλους και να συμβάλουν καθοριστικά στη διαμόρφωση των αυριανών πολιτών.

Αυτό, βέβαια, σε καμία περίπτωση δεν υποδηλώνει την υποβάθμιση της συμβολής της οικογένειας και των άλλων κοινωνικών φορέων. Μέσα, όμως, στις συνθήκες του σύγχρονου γίγνεσθαι και ενόψει των ανωτέρω, το σχολείο και οι εκπαιδευτικοί καλούνται να αναλάβουν περισσότερους και ακόμη πιο υπεύθυνους ρόλους.

Η ως άνω ανάθεση επιπλέον ρόλων ευθύνες στο σχολείο, αλλά και στους εκπαιδευτικούς, επιτάσσει τον συνδυασμό παλαιών και νέων προτύπων, ούτως ώστε το σύγχρονο σχολείο να είναι ικανό να ανταποκριθεί στις νέες προκλήσεις και στις ανάγκες της σύγχρονης πραγματικότητας.

Ενδεικτικά, τέτοιου είδους ανάγκες είναι η ανάγκη καλλιέργειας βασικών δεξιοτήτων σχετικών με την αξιοποίηση της τεχνολογίας και μάλιστα, με τρόπο που οι μαθητές να κάνουν ορθολογική χρήση αυτής. Επίσης, η διαχείριση πολυπολιτισμικών μαθητικών ομάδων με διαφορετική κουλτούρα, μαθητών με ανεπαρκή γλωσσική κατάρτιση, μαθητών με παραβατική συμπεριφορά, η συμβουλευτική υποστήριξη μαθητών, η συμμετοχή σε προγράμματα ευρωπαϊκά ή προγράμματα της τοπικής κοινωνίας και πολλές άλλες. Με αυτό τον τρόπο ο σύγχρονος εκπαιδευτικός καλείται να στηρίξει μεταρρυθμίσεις και καινοτομίες, να αξιοποιήσει την εμπειρία του, να σφυρηλατήσει σχέσεις συνεργασίας, να πειραματιστεί με νέα πράγματα.

Για τους λόγους αυτούς, καθίσταται επιβεβλημένη η διασφάλιση και αναβάθμιση της ποιότητας στην παιδεία, στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Αυτός ο στόχος, κατά μεγάλο βαθμό, επιτυγχάνεται με την εφαρμογή ενός αδιάβλητου και αξιόπιστου συστήματος αξιολόγησης της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Οι περισσότερες χώρες έχουν ήδη θεσπίσει φορέα εποπτείας αξιολόγησης και διασφάλισης της ποιότητας της εκπαίδευσης και του εκπαιδευτικού έργου, που χαρακτηρίζεται από ισχυρό συντονιστικό και συμβουλευτικό ρόλο.

Στην Ελλάδα, παρ' όλο που όλοι σχεδόν συμφωνούν ότι ο δάσκαλος είναι σημαντικός παράγοντας για την επιτυχία και την πρόοδο των μαθητών, δεν έχουν γίνει μέχρι σήμερα επαρκείς ενέργειες που θα συμβάλουν στη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης.

Ως εκ τούτου, καθίσταται πλέον αναγκαία η διασφάλιση ενός αδιάβλητου αξιολογικού συστήματος, μέσα από αντικειμενικό έλεγχο των διαδικασιών, που θα οδηγήσει από το πρώτο στάδιο της εφαρμογής του στην ανάπτυξη της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ της πολιτείας και της εκπαιδευτικής κοινότητας και στη θεμελίωση της ευθύνης των δύο πλευρών, στο βαθμό που στην κάθε μία αναλογεί.

Ο χαρακτήρας της αξιολόγησης σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να συνδεθεί με την έννοια της τιμωρίας. Ο πρωταρχικός σκοπός των αξιολογήσεων δεν είναι τιμωρητικός, αλλά ανατροφοδοτικός. Η αξιολόγηση θα πρέπει να βοηθά όλους τους εκπαιδευτικούς, ανεξαρτήτως επιπέδου, να κατανοήσουν πως θα μπορέσουν να βελτιωθούν, προωθώντας τη συνεχή ανάπτυξη και εύρυθμη λειτουργία του σχολείου.

Με την εφαρμογή της νέας κουλτούρας αξιολόγησης, οι σχολικές μονάδες θα υπαχθούν σε διαρκή αξιολόγηση. Θα τίθενται στόχοι, θα υλοποιούνται, θα αξιολογείται η πληρότητα της επίτευξής τους και θα επανακαθορίζονται. Με αυτό τον τρόπο επιτυγχάνεται και η διαρκής αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, γεγονός το οποίο θα συμβάλλει καθοριστικά στην ανάδειξη και αξιοποίηση των δυνατοτήτων των μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας, η οποία θα υποστηριχθεί με την αδιάλειπτη επιμόρφωση, ώστε να συνεχίσουν με ακόμη περισσότερη συνέπεια και αγάπη το έργο τους.

Η αξιολόγηση θα δώσει στο σχολείο τις απαραίτητες πληροφορίες, για να οικοδομηθεί μία δυνατή εκπαιδευτική κοινότητα, που θα στοχεύει στην επιτυχή μετάβαση των μαθητών από την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση στην τριτοβάθμια και στην οικοδόμηση της καριέρας τους.

Οι αξιολογήσεις θα πρέπει να είναι πολλαπλές, να βασίζονται σε σαφή πρότυπα, θέτοντας ως πρώτη προτεραιότητα τη μάθηση των μαθητών και την επίδραση των εκπαιδευτικών στην ακαδημαϊκή τους ανάπτυξη. Επίσης, θα πρέπει να ενθαρρύνουν τις συχνές παρατηρήσεις και την επικοινωνιακή ανατροφοδότηση.

Είναι αδιαμφισβήτητο ότι αν εφαρμοστούν οι μέθοδοι αξιολόγησης από τους εκπαιδευτικούς, τα στελέχη της εκπαίδευσης και όλους τους παράγοντες της εκπαιδευτικής κοινότητας με την πεποίθηση ότι αυτό αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο του έργου τους, θα συμβάλουν ώστε η αξιολόγηση στην εφαρμογή της να μην πάρει τη μορφή μίας γραφειοκρατικής διαδικασίας, που θα περιγράφει και θα αξιολογεί τη ρουτίνα του σχολείου, αλλά μίας γόνιμης διαδικασίας που θα ενεργοποιήσει το σύνολο των παραγόντων της εκπαιδευτικής κοινότητας και θα αξιοποιήσει τη φαντασία τους, θα αναδείξει σχεδιασμούς που θα ανοίγουν νέα πεδία και θα κινητοποιούν δυνάμεις, οδηγώντας τελικά στο νέο σχολείο που όλοι οραματιζόμαστε και όλοι επιθυμούμε να αποκτήσουμε.

Η επιτυχής έκβαση του συστήματος αξιολόγησης θα κριθεί μεταξύ άλλων από τη θεσμοθέτηση αδιάβλητου και αντικειμενικού πλαισίου εποπτείας, αλλά και από το πόσο σωστά και πιστά θα εφαρμοστεί αυτό στην πράξη.

Στην κατεύθυνση αυτή κινείται το παρόν σχέδιο νόμου, σκοπός του οποίου είναι η μεταρρύθμιση του υφιστάμενου νομικού πλαισίου της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Στις διατάξεις δε αυτού ρυθμίζονται ως επί το πλείστον θέματα που αφορούν τη σύσταση ανεξάρτητης αρχής για τη διασφάλιση της ποιότητας στις ανωτέρω βαθμίδες εκπαίδευσης.

Πιο συγκεκριμένα, στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 προβλέπεται η σύσταση ανεξάρτητης αρχής του συστήματος αξιολόγησης με την επωνυμία, «Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην

Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση», με την οποία διασφαλίζεται η εγκυρότητα, η αξιοπιστία και η αντικειμενικότητα της αξιολόγησης.

Η σύσταση ανεξάρτητης αρχής είναι επιβεβλημένη και προαπαιτούμενη, τόσο από την εκπαιδευτική κοινότητα, όσο και από ολόκληρη την ελληνική κοινωνία, προκειμένου να διαμορφωθεί μία κουλτούρα αξιολόγησης στα σχολεία, η οποία θα στηρίζεται στη συμμετοχή και στη συνεργασία μεταξύ των εκπαιδευτικών, αλλά και στη διασφάλιση δικαιοσύνης και ίσων ευκαιριών ανάμεσά τους.

Για το λόγο αυτό αξίζει ιδιαίτερης μνείας ότι η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας πρωταρχικά, πρωτίστως και πριν από οποιαδήποτε άλλη σχετική νομοθετική ρύθμιση, προβαίνει στη θεσμοθέτηση μιας ανεξάρτητης αρχής, δίνοντας έμφαση στο να εξασφαλιστούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα εχέγγυα για τη θωράκιση του αδιάβλητου και της ιδιαίτερα ευαίσθητης διαδικασίας της αξιολόγησης της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Και όπως ισχύει και στις λοιπές ανεξάρτητες αρχές και στο πλαίσιο της αρχής της διάκρισης των εξουσιών, τόσο ο πρόεδρος, όσο και τα λοιπά μέλη του συμβουλίου κατά την άσκηση των καθηκόντων τους απολαμβάνουν προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας, αφού το έργο τους δεν εποπτεύεται, δεν ελέγχεται και συνεπώς, δεν κατευθύνεται από κανένα ιεραρχικά ανώτερο όργανο. Η αρχή προβαίνει μόνο σε εσωτερική αξιολόγηση, αφού -όπως πολύ ορθά ορίζει η παράγραφος 10 του άρθρου 1- μόνο το έργο της αξιολογείται, με σκοπό τη συνεχή βελτίωσή του από έγκυρους και διεθνώς αναγνωρισμένους αξιολογητές, οργανισμούς ή φορείς αξιολόγησης του εξωτερικού.

Θα πρέπει, επίσης, να τονιστεί ότι η επιλογή του προέδρου της αρχής από τον εκάστοτε Υπουργό Παιδείας, όπως ορίζεται στη διάταξη της παραγράφου 4 του ιδίου άρθρου, λαμβάνει χώρα ύστερα από γνώμη της αρμόδιας κατά τον Κανονισμό της Βουλής επιτροπής, δηλαδή της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, καθώς και ότι η επιβολή για την ύπαρξη αυξημένων τυπικών και ουσιαστικών προσόντων στο πρόσωπο του υποψηφίου προέδρου διασφαλίζουν με τον καλύτερο τρόπο την πλήρωση της θέσης από επιστήμονα υψηλού κύρους.

Ανάλογη μάλιστα είναι και η απαίτηση για τη συγκέντρωση σχετικών προσόντων και για τα λοιπά μέλη του Συμβουλίου της Αρχής, οι θέσεις των οποίων, εκτός του Προέδρου του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής, προκηρύσσονται δημόσια, με απόφαση του Προέδρου της.

Περαιτέρω, στο σχέδιο νόμου και συγκεκριμένα στην παράγραφο 7 του άρθρου 1, προβλέπεται η σύσταση των επιτροπών αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, στη σύνθεση των οποίων θα συμμετέχουν εμπειρογνώμονες εγγεγραμμένοι στο ειδικό μητρώο.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να κάνω τις εξής επισημάνσεις:

Στην παράγραφο 7, αναφέρεται ότι απαιτείται για την εγγραφή ενδιαφερομένων στο μητρώο να συντρέχουν σωρευτικά, αφ' ενός κατοχή διδακτορικού διπλώματος και αφ' ετέρου τριετής εμπειρία, χωρίς να γίνεται ειδικότερη αναφορά στο είδος του διδακτορικού.

Ενδεχομένως, κύριε Υπουργέ, να ακολουθήσει και άλλη νομοθετική ρύθμιση, η οποία θα καθορίζει περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με τα προαπαιτούμενα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα. Πιστεύω, όμως, ότι θα ήταν δίκαιο, αλλά και πραγματικά χρήσιμο, να οριστεί ότι το διδακτορικό δίπλωμα των μελών πρέπει να είναι σχετικό ή παρεμφερές με το γνωστικό αντικείμενο της αξιολόγησης ή τουλάχιστον το σχετικό διδακτορικό να μοριοδοτείται περισσότερο σε σχέση με άλλα διδακτορικά, τα οποία δεν θα είναι σχετικά.

Επιπρόσθετα, στην ίδια παράγραφο η διατύπωση «στο μητρώο υποχρεωτικά περιλαμβάνονται και Έλληνες ή αλλοδαποί αναγνωρισμένοι κύρους εμπειρογνώμονες», εμπεριέχει, κατά την άποψή μου, ασάφεια και θα τεθεί θέμα ερμηνείας της. Διότι δεν προκύπτει με σαφήνεια εάν τελικά είναι υποχρεωτική η στελέχωση του μητρώου με Έλληνες ή με αλλοδαπούς και με ποιον τρόπο θα καταστεί υποχρεωτική η κατ' αυτόν τον τρόπο σύνθεση του μητρώου.

Παράλληλα, ίσως θα ήταν δόκιμο κατά τη στελέχωση των επι-

τροπών αξιολόγησης εκπαιδευτικού έργου των διευθύνσεων να υφίσταται κώλυμα εντοπιότητας στο πρόσωπο των μελών, έτσι ώστε να μην υπεισέρχονται άλλοι παράγοντες, που μπορεί να επηρεάσουν την αντικειμενικότητα του έργου της αξιολόγησης, όπως οι φιλικές σχέσεις, η αντιπάθειες, η ανταγωνιστικότητα κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν θέλουμε αποτελεσματική διδασκαλία, πρέπει να αξιολογήσουμε τη διδασκαλία. Κανένα σύστημα αξιολόγησης βέβαια, δεν μπορεί να είναι τέλει ούτε στη διδασκαλία ούτε σε οποιοδήποτε άλλο επάγγελμα. Μπορούμε, όμως, να εφαρμόσουμε το προτεινόμενο σύστημα αξιολόγησης και στην πορεία υλοποίησής του να το συμπληρώσουμε και να το αναμορφώσουμε. Γι' αυτό εξάλλου και στις παραγράφους 9α' και 9β' του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου, όπου γίνεται αναφορά στα γενικά κριτήρια αξιολόγησης, προβλέπεται πολύ ορθά η συμπλήρωση, εξειδίκευση και αναθεώρηση αυτών των κριτηρίων, με βάση τη γνώση και εμπειρία, η οποία θα προκύψει από την εφαρμογή των διαδικασιών αξιολόγησης, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπ' όψιν τη διακριτή φυσιογνωμία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, τις διεθνείς εξελίξεις, καθώς και τις ιδιαίτερες κάθε γεωγραφικής περιοχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ομιλώ εγώ η οποία έχω φοιτήσει σε δημόσιο σχολείο και αποφοίτησα από δημόσιο πανεπιστήμιο, όπως και τα παιδιά μου φοίτησαν σε δημόσια σχολεία και φοιτούν σε δημόσια πανεπιστήμια. Η παρούσα Κυβέρνηση τολμά να ανατρέψει στείρα κατεστημένα, ώστε να πάψει στο μέλλον η όποια υφιστάμενη διάκριση μεταξύ καλού και κακού σχολείου. Θα αποδειχτεί στην πράξη ότι όλα τα σχολεία θα αναβαθμιστούν και ότι όλοι οι μαθητές, ανεξάρτητα από την περιοχή στην οποία γεννήθηκαν και μεγαλώνουν, θα έχουν τις ίδιες ευκαιρίες φοίτησης, αφού η εφαρμογή της αξιολόγησης θα απαλείψει τυχόν αδυναμίες και κενά του εκπαιδευτικού έργου των εκπαιδευτικών.

Η αξιολόγηση είναι μια σοβαρή και δύσκολη προσπάθεια, που πρωτίστως απαιτεί τη συνεργασία όλων, αλλά είναι βέβαιο ότι το αποτέλεσμα θα αξίζει τον κόπο. Οι διδάσκοντες ως λειτουργοί θα λάβουν τελικά την ανατροφοδότηση, την υποστήριξη και την αναγνώριση που τους αξίζει. Το σημαντικότερο απ' όλα είναι ότι όλοι οι μαθητές θα έχουν επιτέλους πρόσβαση στο σημαντικότερο πόρο που μπορούν να τους προσφέρουν η πολιτεία και το σχολείο: έναν αποτελεσματικό και ανατροφοδοτούμενο εκπαιδευτικό.

Πιστεύω, λοιπόν, ακράδαντα ότι το παρόν νομοσχέδιο περικλείει ρυθμίσεις που στοχεύουν στη δημιουργία τέτοιου θεσμικού πλαισίου αξιολόγησης, που όχι απλά θα λειτουργήσει ως μία άλλη καθιερωμένη προσπάθεια η οποία θα αποβεί ανεφάρμοστη, αλλά θα θωρακίσει το θεσμό αυτό με ένα πλέγμα διαφάνειας, εγκυρότητας, αξιοκρατίας και εν τέλει αναβάθμισης του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, έχετε την καλοσύνη να ολοκληρώσετε;

ANNA ΜΑΝΗ-ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Με αυτές τις μεθόδους ο όρος «αξιολόγηση» θα γίνει ταυτοσημικός με τους όρους «αναγνώριση, βελτίωση, αναβάθμιση» για τον ενεργά ανατροφοδοτούμενο εκπαιδευτικό.

Για τους λόγους αυτούς στηρίζω το παρόν σχέδιο νόμου και σας καλώ όλους να το υπερψηφίσουμε.

Επίσης, καλώ να υπερψηφίσουμε και την κατατεθείσα τροπολογία του Υπουργείου, τη σχετική με τις κατευθύνσεις, επισημαίνοντας ότι σε καμμία περίπτωση δεν έρχεται σε αντίθεση με τη σχετική συνταγματική διάταξη, αφού όπως είναι γνωστό σε όλους, η ρύθμιση υπήρχε πάντα στη νομοθετική διαδικασία. Έρχεται να διαφυλάξει και να κατοχυρώσει μόνο τα επαγγελματικά δικαιώματα των φοιτητών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, έχει ολοκληρωθεί ο χρόνος ομιλίας σας.

ANNA ΜΑΝΗ-ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Είναι δε, πολύ ορθή η διάταξη στο τελευταίο εδάφιο της. Προβλέπεται, ειδικά για όσους έχουν εισαχθεί κατά το ακαδημαϊκό έτος 2012 και 2013, ο προερχόμενος τίτλος σπουδών να φέρει τον υφιστάμενο κατά το χρόνο εισαγωγής τους τίτλο και τύπο ακόμα και στην περίπτωση που το ΑΕΙ, η σχολή ή και το τμήμα εισαγωγής συγχωνεύθηκε,

κατατήρηθηκε, μετονομάστηκε ή καταργήθηκε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί εφαρμογή και έκφραση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και αποτελεί έναν επιπλέον λόγο για να υπερψηφίσουμε και την προτεινόμενη τροπολογία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το λόγο έχει η κ. Χρυσοβελώνη για οκτώ λεπτά.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εμπειρία των τελευταίων δεκαπέντε ετών γύρω από τις ανεξάρτητες αρχές έχει καταδείξει, αν μη τι άλλο, την πλήρη αποτυχία τους ως θεσμών. Εκτός από το πλήθος των αμφιλεγόμενων αποφάσεων, για τις οποίες έχουν υποστεί δριμεία και όχι άδικη, θα έλεγα, κριτική –ενδεικτικώς εδώ αναφέρομαι στο ΕΣΡ και στην Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων– η ύπαρξη και ο τρόπος λειτουργίας τους όλα αυτά τα χρόνια έχουν καταστήσει σαφές ότι δεν συνιστούν τίποτε άλλο παρά μία εκχώρηση βασικών θεμελιωδών αρμοδιοτήτων του κράτους προς αυτές, χωρίς προδιαγραφές και προοπτική στην προφανή προσπάθεια της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας να αποσείσει το πολιτικό κόστος για αποφάσεις που αφορούν σε «καυτά» ζητήματα, όπως είναι στην προκειμένη περίπτωση η μεγαλόσχημη και όπως αποδεικνύεται, εξαιρετικά δαπανηρή και κυρίως άκρως αμφιλεγόμενη αξιολόγηση, που είναι πρόδρομος των επερχόμενων απολύσεων.

Δυστυχώς, μετά λύπης διαπιστώνουμε ότι το ίδιο κακοπαίγμενο, γεμάτο ευσεβείς πόθους έργο, που περνά πάντοτε μέσα από μέτρα που βρίσκονται στις παρυφές του Συντάγματος και του κράτους δικαίου, συνεχίζεται και με το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο σε κάθε περίπτωση δεν διασφαλίζει τις αρχές της αντικειμενικότητας, της αδιαβλητότητας και της δικαισύνης που εξαγγέλλονται μεγαλόσχημα στα δύο άρθρα αυτού.

Αντίθετα, με αόριστους τίτλους, με δυσνόητους, αν όχι, ακατάληπτους νεολογισμούς και ευχολόγια, όπως για παράδειγμα είναι η τιτλοφορούμενη διασφάλιση και αναβάθμιση της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου συνδέονται άρρηκτα με την ανατροφοδοτική λειτουργία της αξιολογικής διαδικασίας, προπαθείτε να μας πείσετε ότι καινοτομείτε στο χώρο της εκπαίδευσης, παρουσιάζοντας ένα μοντέλο το οποίο, όχι μόνο επιβαρύνει σε βαθμό ανεπίτρεπτο τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά επιπλέον στηρίζεται, όπως συμβαίνει πάντα, στην αδιαφάνεια, στις πελατειακές σχέσεις και στις φωτογραφικές προσλήψεις προσωπικού.

Προς εξίχνωση των παραπάνω, κάνω ειδική μνεία στην παράγραφο 4 του άρθρου 1 του νομοσχεδίου, σύμφωνα με την οποία καθορίζονται ο τρόπος και τα κριτήρια επιλογής του προέδρου του συμβουλίου, το οποίο αποτελεί το ανώτατο διοικητικό όργανο της αρχής. Από μία προσεκτική ανάγνωση αυτού του άρθρου προκύπτει ξεκάθαρα η εξόφθαλμη και προκλητική για τις μέρες που διανύουμε πρόθεσή σας να τακτοποιήσετε τους «ημετέρους», αφού τα κριτήρια επιλογής βρithουν ασάφειας και το κυριότερο είναι ότι η πρόσληψη θα γίνεται από τον εκάστοτε Υπουργό Παιδείας, κατά τη δική του ανέλεγκτη κρίση.

Στη συνέχεια της ίδιας παραγράφου υπάρχει πρόβλεψη ότι ο πρόεδρος θα είναι αυτός που θα ορίζει και τα μέλη του συμβουλίου της αρχής. Κοινώς χτίζεται εκ βάθρων ένα ακόμη πελατεικό σύστημα, το οποίο εξυπηρετεί αποκάλυπτα τα δικά σας συμφέροντα και τούτο βέβαια πάντοτε στις πλάτες του ελληνικού λαού και μάλιστα, με προβλεπόμενες δαπάνες αμοιβών και αποζημιώσεων για τα εκλεκτά στελέχη σας, που είναι προκλητικές, την ίδια στιγμή που στα σχολεία δεν υπάρχουν στοιχειώδη αναλώσιμα και οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί, δηλαδή οι φορείς του εκπαιδευτικού έργου, έχουν φθάσει να πένονται στην κυριολεξία.

Εξίσου σκανδαλώδες είναι και το ότι για τη διοικητική και επισημονική υποστήριξη της αρχής –αναφέρομαι στην παράγραφο ζ' του άρθρου 1– δεν φείδεσθε καθόλου στους αριθμούς. Προσλαμβάνετε, λοιπόν, είκοσι πέντε άτομα για κάλυψη θέσεων επισημονικού προσωπικού και δέκα επιπλέον για διοικητικό προσωπικό, ακόμη και με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου για άλλη

μία φορά με ασαφή και αδιαφανή κριτήρια, τα οποία καθορίζονται από τον οργανισμό της αρχής και μόνο, που είναι άγνωστο το πότε θα εκδοθούν και το τι θα αναφέρουν.

Η ασυδοσία, δυστυχώς, δεν σταματά εδώ, καθώς από τη μία απαιτείται και εξαγγέλλεται ενιαίο μισθολόγιο δήθεν για όλους και εφαρμόζεται δραματικές περικοπές σε όλο το δημόσιο τομέα, από την άλλη ανταμείβετε τους ως άνω προσληφθέντες με ποσά που ανέρχονται σε 223.000 ευρώ ετησίως για τις δέκα θέσεις διοικητικού προσωπικού και σε 830.000 ευρώ ετησίως για είκοσι πέντε θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού. Αναφέρομαι εδώ στα αναγραφόμενα στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Πέραν όμως των οικονομικών στοιχείων, που αποτελούν αναμφισβήτητα μία ωμή πρόκληση για τον χειμαζόμενο ελληνικό λαό, το παρόν νομοσχέδιο, που είναι συνταγμένο μέσα σε σκόπιμες γενικόττες, αφήνει βασικές πτυχές της δράσης της αξιολόγησης στο σκοτάδι και δεν διασφαλίζει στο ελάχιστο την αντικειμενικότητα στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου. Ενδεικτικά, αναφέρω τις πενταμελείς επιτροπές αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, ΕΑΕΕ, ανά διευθυνση εκπαίδευσης, που θα συγκροτούνται με απόφαση της αρχής, από εμπειρογνώμονες που θα είναι εγγεγραμμένοι σε ειδικό μητρώο.

Άραγε με ποιον τρόπο θα διασφαλίζεται ή θα αποδεικνύεται η ικανότητα κάποιου, ακόμα κι αν αυτός είναι συνταξιούχος εκπαιδευτικός με γνώσεις και διδακτορικά, να επιλέγει τα κατάλληλα άτομα, τα οποία στη συνέχεια θα αξιολογήσουν το έργο των εκπαιδευτικών και τελικά θα επηρεάσουν το μέλλον της Ελλάδας;

Επιπλέον, παραμένει αναπάντητος ο τρόπος, με τον οποίο θα ασκήσετε την εσωτερική αξιολόγηση της λειτουργίας και του έργου της αρχής, τη στιγμή που δεν διασαφηνίζεται σε κανένα σημείο του νομοσχεδίου ο τρόπος και τα κριτήρια αυτής. Επίσης, δεν διευκρινίζεται ποιοι και πόσο θα πληρώσουν τους έγκυρους και διεθνώς αναγνωρισμένους -κατά τα λεγόμενά σας- ξένους αξιολογητές, που οραματίζεσθε ότι θα επιφέρουν την ουσιαστική αναδιάρθρωση του εκπαιδευτικού μοντέλου στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα σε ένα περιβάλλον ασφυκτικό για τον Έλληνα εκπαιδευτικό, ο οποίος έχει υποστεί περικοπές κατά 40% στις αποδοχές του και αδυνατεί να καλύψει ακόμα και τα έξοδα διαβίωσής του, ειδικά όταν υπηρετεί μακριά από την κύρια οικογενειακή του εστία, μετά την μισθολογική απαξίωση έρχεστε τώρα να νομοθετήσετε τη βαθμολογική και υπηρεσιακή του υποβάθμιση, η οποία θα αποτελέσει τη χαριστική βολή, που θα προλειάνει το έδαφος για τη μελλοντική, οριστική απόλυση όσων δεν θα είναι αρεστοί στο κύκλωμα των διορισμένων των τριχομητικής συγκυβέρνησής σας.

Ήρθε πια η ώρα να δώσουμε ένα τέλος στις πελατειακές σχέσεις της συγκυβέρνησης, η οποία θα οδηγήσει στην υποβάθμιση της παιδείας και του γενικού εκπαιδευτικού μοντέλου της χώρας μας.

Η εκπαίδευση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι επιχείρηση που παρακολουθείται μέσα από αριθμούς και δείκτες, με χρηματοδότηση ως ποσοστό του ΑΕΠ στο 3%, με κλείσιμο σχολείων και σχολικών δρομολογίων. Οι εκπαιδευτικοί δεν μπορούν και σε καμία περίπτωση δεν θα επιτρέψουμε, να αποτελέσουν τα εξιλαστήρια θύματα της τρόικας του εξωτερικού, καθ' υπόδειξη των ξένων τοκογλόφων.

Γι' όλους αυτούς τους λόγους, καταψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο επί της αρχής, επί των άρθρων και επί των τροπολογιών. Για την αποφυγή επαναλήψεων, αναφέρομαι στην τοποθέτηση της ειδικής αγορητρίας των Ανεξάρτητων Ελλήνων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς την κ. Χρυσοβελώνη.

Τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Μαντάς για οκτώ λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι οφείλουμε να συνεννοηθούμε για μερικά πράγματα, σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα.

Εγώ θα ξεκινούσα λέγοντας -και επιτρέψτε μου να το πω αυτό- ότι εισάγοντας αυτό το νομοσχέδιο έχετε κάνει ήδη μεγάλη ζημιά, μα πάρα πολύ μεγάλη ζημιά, στο ίδιο το σχολείο και στην

εκπαιδευτική κοινότητα, αλλά και στην εκπαιδευτική πραγματικότητα, θα έλεγα. Διότι ακόμη κι αν -λέω ένα φανταστικό σενάριο- θέλατε πράγματι με αυτήν την πρωτοβουλία σας να επιφέρετε μια ουσιαστική βελτίωση -μιλώντας πάντα από την πλευρά του δημόσιου σχολείου- φέρνεται αυτό το νομοσχέδιο στη χειρότερη, θα έλεγα, στιγμή και υπό τις χειρότερες προϋποθέσεις. Και το ξέρετε πάρα πολύ καλά αυτό.

Είναι απορίας -άξιον και το άκουσα πάρα πολλές φορές να επαναλαμβάνεται- το εξής: Τόσα πολλά χρόνια άραγε δεν υπήρχε κάποιος που να μην είχε σκεφτεί την αξιολόγηση, τα συστήματα κ.λπ.;

Δηλαδή, ήταν τόσο άναξιοι, να το πω έτσι, όλες οι προηγούμενες -επειδή μιλάμε για αξιοκρατία και για άξιους σε αυτήν την Αίθουσα- πολιτικές ηγεσίες των Υπουργείων Παιδείας, ώστε κανένας δεν σκέφτηκε να φέρει την αξιολόγηση;

Εγώ ισχυρίζομαι με αυτόν τον τρόπο, κύριε Υπουργέ -νομίζω ότι μπορούμε να συνεννοηθούμε- ότι η διαδικασία αυτή είναι επιλογή μιας συγκεκριμένης στιγμής. Μιας συγκεκριμένης πολιτικής, μιας συγκεκριμένης κατεύθυνσης, η οποία, αν θέλετε, έρχεται και υπό το βάρος της έκθεσης του ΟΟΣΑ του 2011, εφαρμόζεται. Είναι σε αυτή τη γραμμή. Και εάν δει κανένας προσεκτικά, ακόμη και τις διατυπώσεις του ίδιου του σχεδίου νόμου, θα έλεγα ότι είναι αντιγραφή και επικύρωση -αυτό το περίφημο copy-paste- από ανάλογα κείμενα που υπάρχουν σε αυτή τη διεθνή κοινότητα, της οποίας μέλος είμαστε.

Αλλά όσον αφορά την εκπαιδευτική πολιτική -και θα το τόνιζα δέκα φορές αυτό- διαφωνούμε ριζικά και το ξέρετε πάρα πολύ καλά, με τη συνολική της κατεύθυνση, η οποία καθορίζεται και από την περίφημη Μπολόνια. Διαφωνούμε ριζικά. Εκεί είναι η ριζική μας διαφωνία, για να συνεννοηθούμε. Διότι είναι μάλλον άστοχο να εγκαλείτε την Αριστερά για την ουσιαστική της σχέση με τη μόρφωση. Και θυμίζω μόνο την περίοδο της Εθνικής Αντίστασης και το τι έκανε η Αριστερά στις περιοχές της ελεύθερης Ελλάδας στο θέμα της μόρφωσης, τις μορφές που έχει αναδείξει στο εκπαιδευτικό κίνημα. Θυμίζω μόνο αυτό, για να μην ισχυρίζεστε και να μην λέτε ότι δήθεν η Αριστερά δεν θέλει την αξιολόγηση, τον κοινωνικό έλεγχο, την κοινωνική λογοδοσία ή δεν ξέρω εγώ άλλα πράγματα. Θα έλεγα το αντίθετο. Και μάλιστα θα τολμούσα να πω ότι πολύ περισσότερη, αλλά ουσιαστική τέτοια διαδικασία μια κυβέρνηση της Αριστεράς θα έφερνε μέσα στα σχολεία. Όχι, όμως, αυτό το κλίμα φόβου και το κλίμα απαξίωσης, το οποίο υπάρχει σήμερα στα δημόσια σχολεία.

Θα έλεγα και κάτι ακόμη. Ότι ο πυρήνας της δικής μας λογικής θα ήταν βεβαίως η διδακτική σχέση εκεί. Και αναφέρομαι τώρα λίγο πιο συγκεκριμένα στο σχέδιο νόμου στο γενικό κριτήριο αξιολόγησης. Εκεί, πραγματικά μπαίνουν κάποιες εκφράσεις και κάποια πράγματα που είναι να απορεί κανείς. Αν δεν τα εξηγήσει βεβαίως. Δηλαδή, τι σημαίνει: μαθησιακά αποτελέσματα; Αυτό είναι πάρα πολύ κρίσιμο ζήτημα. Ή επίσης, δεν ξέρω ποιος το αντέγραψε και ποια είναι η αγγλική λέξη, αλλά τι σημαίνει ακριβώς η «καταλληλότητα των προσόντων του διδακτικού προσωπικού»; «Καταλληλότητα» ως προς τι; Και για ποιον; Και γιατί;

Θα πω τώρα δύο πράγματα σε σχέση με τις τροπολογίες που φέρνεται. Εγώ σας το είπα και στη συζήτηση που έγινε στην επίκαιρη επερωτήσή μας για το σχέδιο «Αθηνά». Εμείς θα κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν, διότι θεωρούμε απαράδεκτο αυτό το προεδρικό διάταγμα που ετοιμάζεται, έτσι ώστε να μπλοκάρουμε αυτή τη διαδικασία. Είπατε χθες, κύριε Υπουργέ, ποιος θέλουμε να τιμωρήσουμε. Εμείς θέλουμε να τιμωρήσουμε; Έτσι νομίζετε. Το ότι έχετε τιμωρήσει ήδη με όλη αυτή τη διαδικασία πάρα πολλούς σπουδαστές, φοιτητές και τις οικογένειές τους, δεν το σκέφτεστε;

Δηλαδή, αφού κάνετε αυτό το βήμα, εγκαλείτε μετά εμάς ότι πρέπει οπωσδήποτε να υποταχθούμε σ' αυτήν τη διαδικασία για να μην τιμωρήσουμε, τάχα, τους σπουδαστές. Όχι, δεν είναι έτσι τα πράγματα.

Όσον αφορά τη ρύθμιση στην παράγραφο 4 ειδικότερα, δεν παραδέχεστε ότι αντίκειται στο άρθρο 16 του Συντάγματος και προσπαθήσατε χθες να το αποδείξετε κιόλας. Λέω τι έγινε. Επίσης προσπαθήσατε, και με βάση τους νόμους που αναφέρατε και με τους τελευταίους και με της κ. Διαμαντοπούλου και με το

νόμο της τωρινής πολιτικής ηγεσίας, να πείτε ότι και διάφορες συγκεκριμένες φράσεις που υπάρχουν στο νομοσχέδιο, υπήρχαν και πριν.

Εμείς εννοούμε αυτό που λέμε, ότι όντως παραβιάζεται το αυτοδιοίκητο των ιδρυμάτων. Είναι η δική μας γνώμη και είναι μία άποψη. Και υπό αυτήν την έννοια κυρίως κάνουμε την κριτική μας σε αυτήν τη συγκεκριμένη παράγραφο και αναφορικά με το άρθρο 16 του Συντάγματος.

Όσον αφορά τις κατευθύνσεις, άκουσα πριν τον αγαπητό συζήταμε κ. Σολδάτο, να μιλάει για τη διεθνή εμπειρία σε σχέση με τις κατευθύνσεις κι όλα αυτά. Αυτό που δεν μας είπε ο κ. Σολδάτος είναι αν αυτά τα πανεπιστήμια στα οποία αναφέρθηκε, παρέχουν δημόσια και δωρεάν παιδεία ή αν έχουν διδάκτρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εν πάση περιπτώσει, είναι ένα ζήτημα το οποίο μπορούμε να το συζητάμε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Αλλά από τη δική μας την πλευρά –και θέλω να το πω αυτό ξεκάθαρα– είναι απολύτως σαφές ότι η αντίθεσή μας σ' αυτήν τη συγκεκριμένη τροπολογία είναι αντίθεση προς το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ». Με τον ένα ή τον άλλον τρόπο και μ' αυτόν τον τρόπο εμείς αυτήν την αντίθεση θα την εκφράσουμε.

Θέλω ακόμη ένα δευτερόλεπτο, κύριε Πρόεδρε, να πω και κάτι ακόμα.

Στην ίδια τροπολογία -επειδή δεν αναφέρθηκε κανένας- στο άρθρο 2 προβλέπεται «λόγω των συνεχών νομοθετικών μεταβολών να διεκπεραιωθούν από τα αρμόδια διοικητικά όργανα του Οργανισμού Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης», ο οποίος έπαψε να ισχύει. Προβλέπετε κάποιες ρυθμίσεις σε σχέση με εκκρεμότητες του ΟΕΕΚ. Όμως εδώ υπάρχει –και θέλω να το επισημάνω και θέλουμε μία απάντηση– μία αναντιστοιχία της αιτιολογικής έκθεσης που προβλέπει 1,5 εκατομμύριο ευρώ και της έκθεσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους ως προς την προβλεπόμενη δαπάνη. Θέλουμε να το διευκρινίσετε αυτό. Εδώ συγκεκριμένα λέγεται ότι δεν προκαλείται πρόσθετη δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού.

Επίσης, υπάρχουν ερωτηματικά και σε σχέση με ποιους κωδικούς και ποιου έτους έχει εγγραφεί το συγκεκριμένο κονδύλι, όσον αφορά την εθνική συμμετοχή. Και ως προς την κοινοτική συμμετοχή, θα πρέπει να διευρευνηθεί και να απαντηθούν με συγκεκριμένο τρόπο τα ποσά, τα χρονοδιαγράμματα. Είναι λιμνάζοντα έργα; Ποια είναι η σχέση τους με τα νέα προγράμματα, τις υποτροφίες σπουδαστών αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης κ.λπ.;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θέλουμε, δηλαδή και κάποιες διευκρινίσεις και όσον αφορά την παράγραφο 2 της τροπολογίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο κ. Μαρκόπουλος έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε τα δύο από τα οκτώ λεπτά να τα αφιερώσω ως εκπρόσωπος, μεταξύ των άλλων εκλεκτών συναδέλφων της Εύβοιας, στο νομό μου.

Εχθές έκλεισε η «Τσιμεντοβιομηχανία Χαλκίδας». Έκλεισε αιφνιδιαστικά. Διακόσιοι τριάντα έξι άνθρωποι «έμειναν στο δρόμο». Δεν αποτελεί έκπληξη, δεν αποτελεί ένα πρωτοποριακό νέο για τη χώρα. Γίνεται δυστυχώς σε πολλές περιπτώσεις.

Το ανησυχητικό είναι άλλο. Το ανησυχητικό είναι ότι μία πολυεθνική εταιρεία, η «LAFARGE», με παραπάνω από διακόσια εργοστάσια τσιμέντου σ' όλο τον κόσμο, φαίνεται ότι κάνει αρνητικές εκτιμήσεις για την οικονομική πορεία της χώρας. Αυτό είναι το ανησυχητικό, κύριοι συνάδελφοι. Προφανώς η εταιρεία αυτή που έχει τεράστιες δυνατότητες να συντηρήσει ένα εργοστάσιο με μία χασούρα για ένα-δύο χρόνια ακόμα, δεν μπορεί να περιμένει άλλο, όπως δεν μπορούμε κι εμείς να περιμένουμε άλλο, όπως δεν μπορούν και οι πολίτες να περιμένουν άλλο την

εκκίνηση των μεγάλων έργων της χώρας, διότι περί αυτού πρόκειται.

Είμαι απολύτως βέβαιος ότι αν τα μεγάλα έργα της χώρας είχαν ξεκινήσει, όπως δεκάδες φορές έχω ακούσει τον αρμόδιο Υπουργό Ανάπτυξης να λέει, αλλά δεν το κάνει, προφανώς αυτή η βιομηχανία παραγωγής τσιμέντου δεν θα είχε κλείσει.

Γιατί δεν ξεκινούν τα μεγάλα έργα της χώρας; Διότι ακόμα δεν έχει τελειώσει η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, γιατί τίθεται εν αμφιβολή και η αύξηση 10% των κεφαλαίων με την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου.

Άρα, λοιπόν, ακόμα και μέσα στο κακό και ατελέσφορο μνημόνιο -κύριε Υπουργέ, παρακαλώ να το μεταφέρετε αυτό στους αρμοδίους της Κυβέρνησης- υπάρχει μία σοβαρότατη ανεπάρκεια και μία σοβαρότατη καθυστέρηση των ειλημμένων υποχρεώσεων αυτής της Κυβέρνησης, που θα μπορούσε να αναστείλει λίγο περισσότερο δυστυχή φαινόμενα, όπως αυτό που ζήσαμε στη Χαλκίδα.

Κλείνω το κεφάλαιο αυτό και μπαίνω στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας. Θα μιλήσω και προς την Κυβέρνηση και προς την Αντιπολίτευση. Λυπάμαι πάρα πολύ. Θα ξεκινήσω από την Αντιπολίτευση. Δεν άκουσα ένα συνάδελφο να μιλάει για τους μαθητές που είναι το αντικείμενο της αξιολόγησης, αλλά όλοι μιλάνε για τους καθηγητές. Σ' αυτήν την Αίθουσα επί πολλά χρόνια διαμαρτυρόμαστε για την παραπαιδεία στη χώρα που απομυζούσε μέχρι τώρα ένα σημαντικό κομμάτι του εισοδήματος της μέσης ελληνικής οικογένειας και διαμαρτυρόμαστε, διότι προφανώς η παραπαιδεία υπήρχε, όχι από βίτσιο των οικογενειών ούτε από διάθεση σπατάλης, αλλά προφανώς υπήρχε λόγω της ανεπάρκειας απόδοσης έργου στο ελληνικό σχολείο. Κανείς δεν το είπε αυτό.

Σήμερα που φτωχαίνει ο κόσμος, που κατακρημνίζεται η μεσαία τάξη, που δεν υπάρχουν εισοδήματα, που ακόμα και ο άνεργος θέλει το παιδί του «να έχει στον ήλιο μοίρα», που δεν μπορεί να κάνει μία ώρα φροντιστήριο αγγλικά, γαλλικά ή κάποια άλλη γλώσσα –νομίζω ότι όλοι το αντιλαμβάνονομαστε αυτό- έχουμε υποχρέωση να κατακτήσουμε ένα πιο αποδοτικό σχολείο.

Πώς θα το κάνουμε αυτό; Διά της επιφοίτησας; Εγώ λέω διά της αξιολόγησας. Όποιος λέει κάτι άλλο, παρακαλώ να το προτείνει. Δεν προσφέρει τίποτα το να αρνούμαστε σ' αυτή την Αίθουσα κάτι που αφορά τα παιδιά μας. Θα πληρώσουμε τη χαμηλή ποιότητα της παιδείας μετά από πέντε ή δέκα χρόνια. Θα χάσουμε που θα χάσουμε μία γενιά από την ύφεση και μετά θα χάσουμε μία ακόμα γενιά από την αμάθεια, οπότε οφείλουμε να καταθέσουμε κάτι διαφορετικό.

Αισθάνομαι, λοιπόν, ότι η Αντιπολίτευση, παρασυρόμενη από την αντιπολιτευτική μανία -που πολλές φορές μάς έχει όλους καταλάβει σ' αυτήν την Αίθουσα και κανείς δεν είναι έξω από τις ευθύνες του, με όποια πορεία και αν έχει ακολουθηθεί- θα έπρεπε να καταθέσει το «αντίδοτο» της αξιολόγησης, διαφορετικά όποιος πολεμάει την αξιολόγηση χωρίς πρόταση, αυτήν την αξιολόγηση όπως κατατίθεται –θα έρθω να τα πω και στην Κυβέρνηση τώρα- στην πραγματικότητα «ρίχνει νερό στο μύλο» της παραπαιδείας, σε μία κοινωνία που δεν έχει πια χρήματα στην τσέπη. Άρα ποιον «χτυπάει» όποιος δεν επενδύει στη βελτίωση του επιπέδου του σχολείου; Το φτωχό. Γιατί ο πλούσιος -όποιος έχει μείνει ακόμα πλούσιος σ' αυτήν τη χώρα- έχει τη δυνατότητα να πάει στο ιδιωτικό σχολείο, έχει τη δυνατότητα να κάνει φροντιστήριο. Όποιος θέλει όμως το παιδί του φτωχού να κάνει δύο βήματα πιο μπροστά, οφείλει να στηρίξει τη βελτίωση της παροχής υπηρεσιών στο ελληνικό σχολείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παραπαιδεία δεν είχε ποτέ ούτε οπτικοακουστικά συστήματα ούτε χρήματα τα οποία επένδυε ο καθηγητής που «τα έπαιρνε μαύρα» -γιατί περί αυτού πρόκειται- ούτε είχε ποτέ διαφορετικά βιβλία απ' αυτά που είχαν οι μαθητές στο σχολείο. Απλά ήταν μία πιο αξιολογημένη δουλειά, γιατί ήταν και αδρά πληρωμένη. Δεν αποτελεί δικαιολογία ότι σήμερα οι καθηγητές –κακώς κατά την εκτίμησή μου- έχουν τόσο χαμηλά εισοδήματα, για να μην αποδίδουν και δεν πιστεύω ότι υπάρχει Έλληνας δάσκαλος ή καθηγητής, ο οποίος είναι αποφασισμένος να καταδικάσει σε αμάθεια τα παιδιά που έχει απέναντί του χρόνο με το χρόνο, επειδή πληρώνεται χειρότερα. Στο κάτω

- κάτω όλοι πια πληρωνώμαστε χειρότερα. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να παραδώσουμε μια κοινωνία πιο δυνατή, πιο ισχυρή, πιο μαθησιακή, με όσο περισσότερα προσόντα.

Απευθυνόμενος στην Κυβέρνηση, πρέπει να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι αργήσατε χαρακτηριστικά να το κάνετε αυτό. Έπρεπε να το είχατε κάνει τον πρώτο μήνα. Έπρεπε να ήταν η πρώτη προίκα την οποία είχατε μπαίνοντας σε αυτό το Υπουργείο. Αφού λεφτά δεν είχατε που δεν θα είχατε, οφειλάτε να είχατε όλα αυτά για να ανέβει το επίπεδο του ελληνικού σχολείου. Περί αυτού ακριβώς πρόκειται.

Οφειλάτε, επίσης, κατά την εκτίμησή μου, να βάλετε και σκληρότερα αξιολογικά κριτήρια και για τις σχολικές μονάδες και για τους καθηγητές.

Κανένας επιστήμονας δεν φοβάται την εξέλιξη του αν πιστέψει ότι μέσα από αυτή μπορεί να αποδώσει καλύτερα. Σε καμμία χώρα του κόσμου δεν γίνονται όλοι διευθυντές στα σχολεία ούτε κατακτούν με την παλαιότητα τις ιεραρχικές θέσεις.

Η παλαιότητα δεν σημαίνει και ποιότητα. Και αυτό δεν συμβαίνει ούτε στην υπόλοιπη Δημόσια Διοίκηση ούτε στο Εθνικό Σύστημα Υγείας ούτε στα πανεπιστήμια. Κανείς δια της παλαιότητας δεν κατακτά την κορυφή, αλλά μόνο δια της ποιότητας. Γιατί να μη γίνεται στο ελληνικό σχολείο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πιστεύω ότι πίσω από αυτό κρύβονται απολύσεις. Προφανώς, όλοι πρέπει να μάθουμε να κάνουμε τη δουλειά μας καλά, από αυτή την Αίθουσα, που είναι το λίκνο της δημοκρατίας, μέχρι τον τελευταίο δάσκαλο του πιο φτωχού χωριού, που δεν έχει πια τη δυνατότητα να κάνει ένα χιλόμετρο παραπέρα ή να μάθει πέντε γράμματα παραπάνω.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, λοιπόν, ότι καλώς ή κακώς – άλλοι λένε καλώς, άλλοι λένε κακώς – έχουμε γυρίσει είκοσι ή και τριάντα χρόνια πίσω. Κακώς κατά την εκτίμησή μου. Να μην καταδικάσουμε, όμως, τις επόμενες γενιές, να μην λαϊκίζουμε. Να δείξουμε την κατεύθυνση του χρέους για όλους αυτούς που έχουν δουλειά, για να έρθουν και άλλοι που δεν έχουν δουλειά και να κρατήσουμε μια κοινωνία με αξίες. Και κοινωνία με αξίες χωρίς αξιολογημένη παιδεία, δεν υφίσταται.

Κύριε Υπουργέ, είναι προφανές ότι θα στηρίξω το σχέδιο νόμου. Και θα το ήθελα ακόμα πιο ουσιαστικό και ακόμα πιο σκληρό.

Έρχομαι στην τροπολογία: Είμαι απόλυτα δυσαρεστημένος από αυτό που έγινε στο ΤΕΙ της Χαλκίδας, διότι υποστήκαμε το μεγαλύτερο κούρεμα από όλα τα ΤΕΙ της χώρας. Ένα ΤΕΙ –το τρίτο σε δύναμη– με δώδεκα χιλιάδες φοιτητές θα καταντήσει σε λίγα χρόνια να είναι ένα από τα πιο μικρά ΤΕΙ της χώρας.

Αν η τροπολογία είχε σχέση με το κούρεμα των σχολών, να είστε σίγουροι ότι δεν θα τη ψήφιζα. Όμως η τροπολογία έχει σχέση μόνο με τις κατευθύνσεις σε ό,τι αφορά τα ΤΕΙ.

Πρέπει να σας πω ότι εγώ με τις κατευθύνσεις συμφωνώ, διότι τα επαγγελματικά δικαιώματα τα δίνει η κατεύθυνση, δεν τα δίνει η σχολή. Τα επαγγελματικά δικαιώματα, που είναι ο λόγος για τον οποίο κάποιοι σπουδάζει, για να μπορέσει να βγάλει τίμιο χρήμα, ψωμί για την οικογένειά του, έχουν σχέση με την κατεύθυνση. Και η κατεύθυνση είναι αυτό που υπάρχει σε ολόκληρο τον κόσμο, όπως υπάρχουν ειδικότητες στη δικιά μου επιστήμη, την ιατρική. Το πτυχίο της ιατρικής δεν δίνει οπουδήποτε επαγγελματικά δικαιώματα. Η ειδικότητα, όμως, δίνει. Έτσι είναι και η κατεύθυνση.

Μόνο γι' αυτόν το λόγο στηρίζω αυτή την τροπολογία. Και κακώς, κατά την εκτίμησή μου, κάποιοι τη συνδέουν με τα άδικα κούρεματα ορισμένων σχολών που έχουν γίνει ανά την Ελλάδα.

Απευθυνόμενος και στη ΔΗΜΑΡ: Αν ο λόγος σας είναι ότι δεν συμφωνείτε με την κατεύθυνση, τότε είναι δικαίωμά σας. Εκφράζετε μια πολιτική θέση. Αν, όμως, συμφωνείτε με την κατεύθυνση και αν η Κυβέρνηση είναι διατεθειμένη, κύριε Υπουργέ, να δεσμευτεί για επαγγελματικά δικαιώματα εκεί που δεν υπάρχουν – ιδιαιτέρως στις ανώτερες και τις ανώτατες σχολές, που είναι ο μεγάλος βραχνάς της ελληνικής κοινωνίας– τότε οφείλετε να το ψηφίσετε.

Δεν πρέπει, δηλαδή, να καταδικάσουμε την προοπτική της κατεύθυνσης και τα επαγγελματικά δικαιώματα στις όποιες διαφωνίες που κι εγώ έχω για το σχέδιο «Αθήνα».

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Μαρκόπουλο.

Το λόγο έχει ο κ. Αμανατίδης για οκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ξαφνιάστηκα από την τελευταία τοποθέτηση. Και ξαφνιάστηκα για το εξής: Θα ήθελα να μας απαντήσουν αυτοί που ενστερνίζονται τις προηγούμενες απόψεις: Για τα σχολεία τα οποία λειτουργούν μέσα σε κήπο, τα οποία μάλιστα κάηκαν από βραχυκύκλωμα, για τα σχολεία που λειτουργούν με τριάντα και τριανταπέντε μαθητές, για τα σχολεία που δεν έχουν εργαστήρια, για τα σχολεία που κάνουν τους διαδρόμους αίθουσες διδασκαλίας, για τα σχολεία τα οποία δεν έχουν –τα περισσότερα– αίθουσες αγγλικών, μουσικής, γυμναστήρια, για τα σχολεία που δεν έχουν εκπαιδευτικούς με τριάντα δύο χιλιάδες ώρες κενό τώρα, τελειώνοντας τη σχολική χρονιά, για τα σχολεία, που όχι μόνο δεν έχουν εκπαιδευτικούς, αλλά δεν έχουν και τις υποστηρικτικές δομές, ευθύνεται ο εκπαιδευτικός;

Δεν ευθύνεται μια συγκεκριμένη πολιτική; Γιατί από εδώ, απ' αυτό το Βήμα πολλοί «κουνήσατε το δάχτυλο» απέναντι στον Έλληνα εκπαιδευτικό.

Στις ομιλίες όλων, η αξιολόγηση και η διασφάλιση της ποιότητας στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση ουσιαστικά επικεντρώθηκε στον εκπαιδευτικό. Ο εκπαιδευτικός, λοιπόν, έχει την ευθύνη για την υποχρηματοδότηση της παιδείας; Ο εκπαιδευτικός έχει την ευθύνη για ένα αξιολογικό σύστημα επιλογής στελεχών το οποίο ήταν κομματικό; Ο εκπαιδευτικός φταίει για τα εξασθεωμένα παιδιά, για τα παιδιά που πέφτουν από την πεύνα μέσα στις σχολικές αίθουσες;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Παρατηρώ μια θεαματική στροφή στη στάση του Υπουργείου Παιδείας, το οποίο ενώ στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων αναγνώριζε την ιδιαιτερότητα του εκπαιδευτικού έργου, στην Ολομέλεια –και συγκεκριμένα χτες– ο Υφυπουργός Παιδείας δεν αναφέρθηκε καθόλου σ' αυτήν.

Κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αιτιολογική έκθεση είναι αυτή που ουσιαστικά ανατρέπει τη φιλοσοφία και το χαρακτήρα που ίσως θέλει να δώσει, σύμφωνα με τα λεγόμενα του Υφυπουργού. Και το ανατρέπει η αιτιολογική έκθεση, γιατί το πρώτο που βάζει είναι: Με δεδομένο ότι τα τελευταία χρόνια δεν έχει εφαρμοστεί καμμία αξιολόγηση, τι πρέπει να γίνει; «Η έκδοση προεδρικού διατάγματος για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στο πλαίσιο της εφαρμογής του Ενιαίου Βαθμολογίου – Μισθολογίου».

Κύριε Υπουργέ, η επιτροπή και η ομάδα εργασίας, που δημοσίευσαν τα πορίσματά τους, τα οποία εσείς κάνατε το Νοέμβριο, σας έθεσαν μια σειρά ενεργειών που είναι απαραίτητο να γίνουν. Και είναι οι εξής:

Πρώτον, τροποποίηση του άρθρου 7 του ν. 4024/2011, που συνδέει τις προαγωγές με τις ποσοστώσεις.

Δεύτερον, θέσπιση της ΑΔΙΠΠΔΕ σαν αρχής. Μάλιστα, την κρίνει απολύτως απαραίτητη προϋπόθεση για την εφαρμογή της αξιολόγησης στην εκπαίδευση, διότι συνδέεται άμεσα με τη φιλοσοφία, το χαρακτήρα και την αξιοπιστία της πρότασης και του συστήματος αξιολόγησης, καθώς –και κυρίως– με τη δήλωση των προθέσεων και την επανάκτηση της εμπιστοσύνης της πολιτείας από την πλευρά των εκπαιδευτικών.

Όσες αγαθές προθέσεις και να έχετε, όσες δηλώσεις και να κάνετε, όσο δεν αποσυνδέεται η οποιαδήποτε αξιολόγηση από το ν. 4024 το αποτέλεσμα που θα έχει θα είναι τιμωρητικό. Η ποσότωση είναι τιμωρητική, όσο και να θέλετε κάτι διαφορετικό.

Και, βέβαια, αναφέρει μέσα η ομάδα εργασίας και τη διαφοροποίηση των εκπαιδευτικών με τα επιμέρους χαρακτηριστικά. Δεν μπορεί, δηλαδή, να γίνει ομογενοποίηση με τους άλλους δημοσίους υπαλλήλους. Ο Έλληνας εκπαιδευτικός, όπως και οι εκπαιδευτικοί σε όλον τον κόσμο, δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι. Είναι λειτουργοί και ως τέτοιους πρέπει να τους δούμε.

Επίσης, φυσικά χρειάζεται και η αλλαγή του ν. 3848 για το σύστημα επιλογής στελεχών.

Κύριε Υφυπουργέ, για να δεχθεί κάποιος να κριθεί από κάποιον, θα πρέπει πρώτα να τον αποδεχθεί, αλλά και να υπάρχει ένα αξιολογικό σύστημα. Θα πρέπει να ξαναδούμε το ν.3848. Ήταν απαραίτητη αυτή η ανεξάρτητη αρχή; Επικαλεστήκατε την ανατροφοδότηση και την εποπτεία. Δεν υπάρχουν, άραγε, οι μηχανισμοί για το τι υπάρχει στο εκπαιδευτικό σύστημα; Υπάρχει το survey. Εγώ γνωρίζω ότι οι εκπαιδευτικοί και τα σχολεία χρόνια τώρα -και από την αρχή και στο τέλος της χρονιάς- στέλνουν εκθέσεις επί εκθέσεων. Μάλιστα, με το survey είναι η αποτύπωση των ποσοτικών δεδομένων, όπως επίσης και οι εκθέσεις αξιολόγησης οι οποίες δίνονται στο διευθυντή της σχολικής μονάδας και μετά στο σχολικό σύμβουλο.

Ο ν. 1566 ορίζει μια σειρά διαδικασιών, οι οποίες μπορεί να ατόνησαν, αλλά μπορούν απλώς να ενεργοποιηθούν. Θεωρώ ότι δεν χρειάζεται κάτι τόσο εξειδικευμένο, σε σχέση με την εκπαιδευτική πραγματικότητα μας. Στο κάτω-κάτω τα σχολεία μας λειτουργούν χάρις στον πατριωτισμό των εκπαιδευτικών. Δεν υπάρχουν καλά σχολεία; Δηλαδή, οι δάσκαλοί μας δεν παράγουν έργο;

Αυτό που οφείλεται; Οι περισσότεροι το εκθείασαν και είπαν ότι παράγεται έργο στα σχολεία.

Άρα, η έλλειψη αυτής της αρχής και αυτής της αξιολόγησης τι έκανε; Επέτρεψε, κατά τη γνώμη μου, να υπάρξουν σχολεία -τα περισσότερα- που παράγουν έργο με παιδαγωγική ελευθερία.

Θα αναφερθώ τώρα στην αυτοαξιολόγηση, σε σχέση με την εξωτερική αξιολόγηση:

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι ακολουθείτε κατά γράμμα τις οδηγίες της έκθεσης του ΟΟΣΑ του 2011. Να σας παραθέσω ορισμένα άρθρα τα οποία έχουν σχέση με την αρχή την οποία βάζετε.

«Βασικό στοιχείο ενός συστήματος αξιολόγησης, το οποίο απουσιάζει σήμερα στην Ελλάδα, είναι ένα μέσο αξιολόγησης των μαθησιακών αποτελεσμάτων, μέσο αξιολόγησης μαθητή σε εθνικό επίπεδο». Τι θα κάνετε, δηλαδή; Θα πάτε σε σταθμισμένα τεστ; Στο δημοτικό πώς θα αξιολογήσετε τα μαθησιακά αποτελέσματα;

Το 9 ββ' και το 9 γγ' νομίζω ότι θα πρέπει να αποσυρθούν, γιατί αλλιώς θα πάτε σε μία διαδικασία εξετάσεων. Θα μετατρέψετε ξανά τα σχολεία σε κέντρα εξετάσεων. Είναι που είναι το λύκειο εξετασιοκεντρικό, θα εφαρμόσετε τώρα τη μέθοδο αυτή από το δημοτικό. Άλλωστε, το λέει: «Μέρος της στρατηγικής αυτής μπορεί να περιλαμβάνει ανάπτυξη ευρείας κλίμακας τυποποιημένων τεστ».

Βραχυπρόθεσμα, τώρα, τι προτείνει: Με την εξωτερική αξιολόγηση να επικυρώνονται τα αποτελέσματα, να αξιολογείται η ικανότητα της σχολικής μονάδας και να καθιερωθεί μία βάση λογοδοσίας σχολικών μονάδων και διευθυντών.

Κύριε Υφυπουργέ, εάν υπάρχει διάσταση αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης, τι θα γίνει σε αυτήν την περίπτωση; Νομίζω ότι είναι λάθος η ερευνητική στρατηγική που υπηρετεί η συγκεκριμένη αρχή. Θα ήθελα να μας πείτε σε ποια ερευνητική στρατηγική υποτάσσεται η Αρχή αυτή της Διασφάλισης της Ποιότητας;

Γνωρίζετε ότι υπάρχουν διάφορες έρευνες για τη σχολική αποτελεσματικότητα: Ημιποσοτική, ποιοτική και του πραγματισμού.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι είναι λάθος, γιατί εξυπηρετεί την πρώτη μέθοδο έρευνας. Νομίζουμε ότι πρέπει να προσεγγιστεί η σχολική ζωή και η διδακτικές πρακτικές με ποιοτικές ερευνητικές στρατηγικές, λαμβάνοντας υπόψη το συγκεκριμένο μέσο στο οποίο εκτελούνται.

Τέλος, είναι οι εκπαιδευτικοί ανεξέλεγκτοι; Γιατί αυτό συνήθως παρουσιάζεται. Όχι, οι εκπαιδευτικοί πρώτα απ' όλα ελέγχονται από τη σχολική τάξη, από τα μάτια των παιδιών, από τους γονείς. Όπως ένας μαθητής μέσα στην τάξη ξέρει ποιος είναι ο καλός και ο κακός, να ξέρετε ότι αυτό φαίνεται και μέσα στη σχολική τάξη, από το διευθυντή του σχολείου, από το σχολικό σύμβουλο, από τα υπηρεσιακά συμβούλια.

Ο κ. Κεδίκογλου είπε ότι τα στελέχη της εκπαίδευσης, οι γυμνασιάρχες δεν αξιολογήθηκαν ποτέ. Δεν είναι σωστό. Υπήρχε πλαίσιο επιλογής στελεχών εδώ και πολλά χρόνια, τα οποία βέβαια υπηρέτησαν τον κομματισμό και την ημετεροκρατία.

Όσον αφορά την ΔΗΜΑΡ, θα ήθελα να πω δύο λόγια. Λέτε: Όχι κομματισμός. Δείτε πώς γίνεται η επιλογή στελεχών. Όχι τιμωρητικός. Ενιαίο μισθολόγιο, φτωχολόγιο, ποσόστωση. Όχι μονοπρόσωπη -διευθυντής από την μία μεριά, σύμβουλος από την άλλη- και ενίσχυση των ποιοτικών χαρακτηριστικών. Και λέτε για ένα πολυπαραγοντικό σύστημα αξιολόγησης. Όμως στην ΑΔΙΠΠΔΕ βάζει δύο πράγματα. Τέσσερα βάζει όλα κι όλα. Τα δύο είναι μαθησιακά αποτελέσματα και τα αποτελέσματα του διδακτικού έργου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα ήθελα να σας παρακαλέσω να ολοκληρώσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πώς θα κρίνουν οι γονείς το διδακτικό έργο; Θα μπουν μέσα στην τάξη;

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνοντας, θέλω να πω ότι μέσα σε αυτήν τη μνημονιακή πολιτική, η οποία απαξιώνει τον εκπαιδευτικό και την εκπαιδευτική διαδικασία, δεν υπάρχει καμμία άλλη λύση πέρα από τη συνολική ανατροπή της.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας για την τροπολογία -προσθήκη 328 που έχει υποβληθεί από 22-3-2013. Βεβαίως, και την υπογράφουν αρκετοί συνάδελφοι Βουλευτές. Επομένως συμπληρώνεται ο κατάλογος. Θα ήθελα να ενημερώσω τα κόμματα -μέσω ημών- ότι η ονομαστική αυτή ψηφοφορία θα γίνει αύριο στις 12.00'.

Ο κ. Αποστόλου έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα σταθώ ιδιαίτερα στην τροπολογία που δίνει τη δυνατότητα στην συγκυβέρνηση για ίδρυση, κατάργηση, μεταβολή, μεταφορά της έδρας τεχνολογικών ιδρυμάτων και πανεπιστημιακών ιδρυμάτων με την οποία ουσιαστικά εξουσιοδοτείται για την εφαρμογή του περίφημου σχεδίου «Αθηνά». Πρόκειται για ένα σχέδιο που έχει χαρακτηριστεί βεβιασμένο, απορρυθμιστικό, ατεκμηρίωτο και αντισυνταγματικό από όλους τους εμπλεκόμενους στην κουτσουρεμένη έτσι και αλλιώς διαβούλευση.

Έχουμε, όμως, και ένα ακόμη στοιχείο, κύριε Υπουργέ, ένα στοιχείο που έδειξε ότι ως συγκυβέρνηση ξεπεράσατε τα όρια. Το λέω αυτό, διότι αμφισβητήσατε το βασικό χαρακτηριστικό της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ως αυτοδιοικούμενης, δημοκρατικής, δημόσιας, ακαδημαϊκής κοινότητας και μάλιστα σε μια περίοδο που η χώρα μας έχει τα χαμηλότερα ποσοστά απασχόλησης στο δημόσιο τομέα μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ.

Τι έμενε, λοιπόν, να γίνει; Να αποσυρθεί το σχέδιο «Αθηνά» και να ξεκινήσετε μια ουσιαστική διαβούλευση με τη συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων. Δεν σας είπαμε εμείς ότι δεν θα συμμετάσχετε στη σχετική διαβούλευση. Με ένα άλλο σχέδιο, όμως, και βεβαίως μέσα από μια διαδικασία κυρίως ουσιαστική.

Εσείς, αγνοώντας όλα τα παραπάνω, δώσατε στη δημοσιότητα το σχέδιο «Αθηνά», αναστατώνοντας κυριολεκτικά όλη την Ελλάδα. Αυτό συνέβη ιδιαίτερα στη Στερεά Ελλάδα, μια περιφέρεια που ταλανίζεται εκτός των άλλων και από την έλλειψη συνοχής. Σας το λέω αυτό, διότι είναι πάρα πολύ σημαντικό για τη λειτουργία μιας περιφέρειας. Και η ευθύνη ανήκει σε εσάς, ιδιαίτερα και αποκλειστικά στον Υπουργό Παιδείας.

Θέλω, αγαπητοί συνάδελφοι, να σας καταθέσω μια επιστολή του Υπουργού Παιδείας προς το ΤΕΙ Λαμίας στις 6 Φεβρουαρίου 2013, όπου αναφέρει ότι το ΤΕΙ Χαλκίδας απορροφά το ΤΕΙ Λαμίας, το οποίο μετονομάζεται σε ΤΕΙ Στερεάς Ελλάδας με τις ακόλουθες προτάσεις. Μετά από μερικές ημέρες πανομοιότυπο έντυπο έφυγε από τον Υπουργό Παιδείας και πήγε αυτήν τη φορά στο ΤΕΙ Λαμίας, όπου επαναλαμβάνει τα ίδια, λέγοντας απλώς ότι το ΤΕΙ Λαμίας πλέον απορροφά το ΤΕΙ Χαλκίδας και μεταφέρεται η έδρα του στη Λαμία.

Αντιλαμβάνετε, λοιπόν, τι σημαίνει αυτό για την έλλειψη συνοχής στην περιφέρεια, που σας έλεγα προηγουμένως, και κυρίως για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζεται το συγκεκριμένο ζήτημα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Αποστόλου, κατ'επίκληση για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Βέβαια, στην Εύβοια προκλήθηκε και μεγάλη αναστάτωση κυρίως γιατί στην αρχική πρόταση προβλεπόταν η μείωση της δυναμικότητας του ΤΕΙ κατά 50%. Εγώ δεν θέλω να σταθώ στις οικονομικές επιπτώσεις που θα είχε στην τοπική κοινωνία μια τέτοια περίπτωση, όταν ξέρετε ότι ειδικά η Χαλκίδα βιώνει την τελευταία περίοδο μια ανεργία -χθες έκλεισαν τα τσιμέντα Χαλκίδας, προχθές έκλεισε η ΣΕΛΜΑΝ- η οποία ουσιαστικά έχει αποδιοργανώσει την τοπική οικονομία.

Ιδιαίτερα, όμως, για την περίπτωση του ΤΕΙ Χαλκίδας πρόκειται για έναν πρόχειρο και αντιεπιστημονικό σχεδιασμό. Μάλιστα, είναι γνωστό ότι πρόκειται για ένα από τα πρώτα ιδρύματα που δημιουργήθηκαν στην Ελλάδα, το οποίο διαθέτει όλες τις προϋποθέσεις από πλευράς εγκαταστάσεων και υποδομών, όχι μόνο για να έχει ουσιαστική και αποτελεσματική λειτουργία, αλλά για να έχει και προοπτική ανάπτυξης.

Δεν θα αναφερθώ σε αυτό που συνέβη για το ΤΕΙ Μηχανολογίας, όπου στην αρχική πρόταση θέλατε να το μεταφέρετε, όταν ουσιαστικά όλες οι προϋποθέσεις και τα συγκριτικά στοιχεία συνηγορούσαν υπέρ της ανάπτυξης του συγκεκριμένου ΤΕΙ.

Με όλα αυτά, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, αναστατώσατε τις τοπικές κοινωνίες, αναστατώσατε τους φοιτητές, οι οποίοι αν είναι δυνατόν στα μέσα μίας φοιτητικής περιόδου και σε μία περίοδο μεγάλης κρίσης να μπορέσουν να προσαρμοστούν σε αυτά που εσείς τους εντέλλεστε να ακολουθήσουν.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι οι αντιδράσεις που ακολούθησαν, ανάγκασαν τον Υπουργό Παιδείας -και σε συνάντηση που είχε με τους εκπροσώπους της Εύβοιας- να ανακαλέσει, να δεσμευτεί ότι δεν θα υπάρξει καμία συρρίκνωση.

Βέβαια, αυτό δεν κράτησε ούτε πέντε - δέκα ημέρες, διότι ακολούθησαν τέτοιες διαδικασίες, αλλοπρόσβαλλες προσεγγίσεις από τη μία ημέρα στην άλλη. Κυβερνητικά στελέχη έλεγαν το γνωστό, «Κατόπιν ενεργειών μας δεν πρόκειται να συμβεί τίποτα», πιο πέρα ο Υπουργός σε άλλες συναντήσεις αγνοούσε αυτά που υπόσχονταν ή ο ίδιος είχε υποσχεθεί. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι φτάσαμε σε μία κατάσταση η οποία, αν μη τι άλλο, ήταν κωμικοτραγική.

Εμπλέξατε, κύριε Υπουργέ, τις τοπικές κοινωνίες σε μία διαδικασία αντιπαραθέσεων, που έφτασε στα όρια του κοινωνικού αυτοματισμού και οδηγήσατε το πολιτικό σκηνικό σε αλήστου μνήμης εποχές «μαυρογαλουρισμού». Θυμάστε τι είχε γίνει στον αυτοδιοικητικό χώρο με την κοπτοραπτική που έγινε όταν εφαρμοζόταν ή ξεκίνησε το σχέδιο Καποδίστρια. Σήμερα εσείς φέρατε τις συγκεκριμένες διαδικασίες σε χειρότερη κατάσταση.

Κύριε Υπουργέ, η χωροταξική ανακατανομή των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ που προκύπτει από το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ», δεν μπορεί να εφαρμοστεί. Δεν ενισχύει ούτε τη χωρική ανάπτυξη, ούτε βεβαίως αξιοποιεί κατάλληλα τις κτηριακές υποδομές.

Εκείνο που θέλουμε εμείς να σας πούμε είναι το εξής: Πάρτε το πίσω. Να αποσύρετε το συγκεκριμένο προεδρικό διάταγμα, διότι ουσιαστικά η σημερινή ψήφιση της τροπολογίας προεπικυρώνει ένα προεδρικό διάταγμα, το οποίο έχει εκδοθεί.

Απ' αυτήν τη άποψη μην επιχαίρεστε, λοιπόν, διότι σήμερα βιώσαμε και προσεγγίσεις, ιδιαίτερα από Βουλευτές της δικής μου περιφέρειας, που αγγίζουν ουσιαστικά καινούργια διαπιστευτήρια, κύριε Πρόεδρε. Διότι ξαφνικά εμφανίστηκαν αυτοί που ήταν αντίμαχοι, πολέμιοι του συγκεκριμένου προεδρικού διατάγματος και σήμερα σας κατέθεσαν τα διαπιστευτήρια. Είναι καλά. Εμείς, όμως, θα είμαστε πάλι και πάντα απέναντί τους. Αποσύρετε την τροπολογία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο πρώην Πρόεδρος κ. Απόστολος Κακλαμάνης έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μιλώντας προχθές στη συζήτηση για την επερώτηση που είχε καταθέσει το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, ο ΣΥΡΙΖΑ, για το περήφωτο σχέδιο «ΑΘΗΝΑ», είχα διατυπώσει μία άποψη, την οποία

θεωρώ σκόπιμο και χρήσιμο να την επαναλάβω.

Τα προβλήματα του εκπαιδευτικού μας συστήματος δεν παύουν και δεν θα πάψουν ποτέ να υπάρχουν. Η δικαίωσή του - κι αυτό πρέπει να το γνωρίζει πολύ καλά όποιος έχει την πολιτική ευθύνη αυτού του τομέα - δεν πρόκειται ποτέ να έρθει πολύ κοντά στο χρόνο που αναπτύσσει οποιαδήποτε πρωτοβουλία, είτε νομοθετική είτε περαιτέρω υλοποίησης των όποιων αποφάσεων. Πρέπει να φιλοδοξεί να δικαιωθεί έπειτα από χρόνο, οπωσδήποτε πέραν εκείνου που ο ίδιος μπορεί να αναμένει. Και συχνά μπορεί, καθώς περνούν τα χρόνια, όχι μόνο να μην δικαιωθεί, σε ό,τι αφορά τη φήμη που θα τον ακολουθεί, αλλά να προσβλέπει ότι θα δικαιωθεί από τα ίδια τα πράγματα σε ό,τι αφορά το έργο του.

Γιατί, κύριε Πρόεδρε, παρατηρείται το εξής φαινόμενο: Επειδή η παιδεία, κατά την άποψή μου, είναι ο χώρος στον οποίο συγκλίνουν ή αποκλίνουν, αναπτύσσονται ή αντιτίθενται οι πιο σημαντικές ιδεολογικές, πολιτικές και κοινωνικές απόψεις και διαφορές, δεν υπάρχει στρατηγικότερος τομέας για την εξέλιξη, την οπισθοδρόμηση και την καθήλωση μιας κοινωνίας από την παιδεία. Αυτό το έζησα τέσσερα χρόνια ως Υπουργός Παιδείας, από το 1982 έως το 1986.

Πολλοί μιλούν και σε αυτήν τη συζήτηση για τις ευθύνες όλων των κομμάτων. Ακόμα και ο αγαπητός μου, ο νέος συνάδελφος κ. Κεδίκογλου, ως εισηγητής του κόμματός μου, μίλησε για τις ευθύνες όλων των κομμάτων. Είπε, όλων των κυβερνήσεων και της Κυβερνήσεως του δικού του κόμματος, διότι υπάρχει αυτό το πρόβλημα στην παιδεία. Τι συμβαίνει; Στην Ελλάδα παίρνουμε ένα σφουγγάρι και σβήνουμε και ό,τι πρέπει να σημαίνει έπαινο και ό,τι μπορεί να σημαίνει και πρέπει να σημαίνει φόγος.

Πρώτα-πρώτα, δεν εξατομικεύουμε τίποτα. Γενικεύουμε τα πάντα. Από εκεί λέμε «η Δεξιά». Από τη Δεξιά λέμε «η Αριστερά». Εγώ λέω και το αστείο, το οποίο έλεγα και στην προηγούμενη Βουλή, όταν ο κ. Αλαβάνος από εκεί και από το ΚΚΕ υποτίθεται ότι έκαναν αντιπολίτευση στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αλλά τα σκάγια έπαιρναν εμένα που ήμουν ανάμεσα.

Κύριε Πρόεδρε, σε αυτόν τον τόπο έχουν γίνει σημαντικά βήματα προόδου και σημαντικά βήματα ανατροπής. Και όσο δεν θα ανεβαίνει το επίπεδο του δημόσιου βίου της χώρας, τόσο το χειρότερο για τις γενιές που έρχονται.

Είδατε αυτές τις μέρες στην Κύπρο;

Κύριε Πρόεδρε, ως αρχίζουν από απόψε να παρακολουθούν το «ΡΙΚ», το Δημόσιο Ραδιοηλεκτρονικό Σταθμό της Κύπρου, όσοι δεν το παρακολουθούσαν. Θα δουν πρώτα - πρώτα τα άριστα ελληνικά τους. Καμιά σχέση με τα «βάρβαρα» ελληνικά, για να θυμηθούμε και τον Καβάφη, που ακούει κανείς σε αυτήν την Αίθουσα και από εκείνο το Βήμα. Το «σούπερ μάρκετ» είναι ελληνική εφεύρεση. Εκεί μιλούν για «υπερκαταστήματα». Εκείνο το ευφωνικό «ν», που εμείς δεν το μπορούμε, γιατί δεν έχουμε τη συνέχεια τη γλωσσική, εκείνοι το διατηρούν. Αλλά κυρίως ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου)

Μη βιάζεστε, κύριε Πρόεδρε. Γιατί πέντε λεπτά; Να σταματήσω, αν δεν σας αρέσουν αυτά ή ενοχλούν. Εγώ θέλω να μιλώ. Δόξα τω Θεώ, παρά την ηλικία μου, έχω τη δυνατότητα οι σκέψεις μου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δικαιούστε δέκα λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: ... να μην ενοχλούν παρά τους ολίγους. Και εσείς δεν ανήκετε στους ολίγους.

Λέγω, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, ότι μου έκανε εντύπωση η υπευθυνότητα, η σοβαρότητα την ώρα που είναι στο καμίνι, έτοιμοι να πέσουν στη φωτιά. Και αντιπαρέβαλα εκείνη την εικόνα με την εικόνα μιας εκπομπής χθες το βράδυ στην Ελληνική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση, σε ένα πάνελ, όπου ουδείς άφηγε άλλον να μιλήσει. Η πρώτη φράση οποιουδήποτε διεκόπτετο από οποιονδήποτε από τους άλλους και ο ίδιος ο δημοσιογράφος απηύθυνε έκκληση κι έλεγε: «Ξέρετε, ο ένας σκεπάζει τον άλλον και δεν ακούγεστε».

Έχουμε, λοιπόν, προβλήματα σοβαρά, κύριε Πρόεδρε, και όλα έχουν να κάνουν με την παιδεία. Διότι, παιδεία δεν είναι μόνο τα γράμματα που μαθαίνουμε. Είναι η καλλιέργεια που αποκτούμε, το ήθος. Όχι μόνο οι έννοιες, οι γνώσεις.

Άλλωστε, οποιεσδήποτε γνώσεις και να αποκτήσει κανείς, χρειάζεται το ήθος. «Πάσα επιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης και της άλλης αρετής, πανουργία ου σοφία φαίνεται», κατά το πλατωνικό ή αριστοτελικό ρητό. Ας με διορθώσει κάποιος, παρακαλώ, γιατί τα μεπερδεύω.

Εσείς, κύριε Υπουργέ της Παιδείας, ποιος πιστεύετε ότι το είπε; Ο Πλάτωνας ή ο Αριστοτέλης;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ο Αριστοτέλης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν είναι ντροπή να πούμε ότι: «Αυτό δεν το γνωρίζω ή δεν το θυμάμαι». Πάντως, η ρήση είναι πολύ σωστή. Η επιστημοσύνη, βεβαιότητα, είναι πιο επικίνδυνη όταν ο πανεπιστήμιων στερείται ήθους. Έτσι δεν είναι, κύριε καθηγητά;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Έτσι είναι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Συμφωνείτε;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Απολύτως.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ιδιαίτερα στην Ιατρική, νομίζω. Εκεί κι αν είναι χρήσιμο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Έτσι είναι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μίλησε ο κ. Κουράκης στην εισήγησή του και διατύπωσε το φόβο του μήπως το μνημόνιο -οι οικονομίες που πρέπει να κάνουμε- οδηγήσει και στον περιορισμό, με αυτόν τον τρόπο, των δαπανών στην παιδεία, με τον περιορισμό του προσωπικού που υπηρετεί. Θα το θεωρούσα πραγματικά τραγικό να συμβαίνει κάτι τέτοιο και δεν το φαντάζομαι. Δεν θέλω να το δεχτώ.

Πρέπει, όμως, να σας πω ότι η άποψη περί ποσοστώςσεων στην αξιολόγηση ήταν η άποψη που δεν δεχτήκαμε το 1993, όταν ο τότε Υπουργός Προεδρίας της Κυβερνήσεως ο κ. Σωτήρης Κούβελας, εισηγήτο σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση του προσωπικού των δημόσιων υπηρεσιών. Η εμμονή στις ποσοστώςσεις έβλαψε τον σωστό σκοπό, που ήταν η αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων.

Εφόσον κυριαρχεί ο κομματισμός και η προσωποληψία, ο αγαθός σκοπός της αξιολόγησης, από την ώρα που δεν εξασφαλίζεται η αποτροπή αυτών των αδυναμιών και άλλων, θα οδηγήσει σε χειρότερο αποτέλεσμα. Έχουμε από τους εκατό τους δέκα που μπορούν να φτάσουν επάνω. Άρα μια κι «αυτούς πρέπει να βοηθήσω έτσι, τους άλλους να καλύψω αλλιώς», ιδού πώς υπονομεύεται η προσπάθεια αυτή. Γι' αυτό, από εκεί και πέρα, στην αξιολόγηση για διευθυντές εκπαίδευσης, για σχολικούς συμβούλους, για οποιουσδήποτε αξιωματικούς -λυκειάρχες, γυμνασιάρχες, διευθυντές σχολείων- νομίζω ότι πρέπει να συντρέχουν πολλά άλλα, επίσης, κριτήρια.

Για να συμβαίνει αυτό, η βάση της αξιολόγησης πρέπει να είναι περισσότερο η σχολική μονάδα, όπου μέσα από τη συλλογικότητα θα υποχρεώνονται όσοι, ενώ έχουν δυνατότητα, ταυτόχρονα από αβελτηρία -ή από άλλες αδυναμίες- δεν συμβάλλουν στο συλλογικό αποτέλεσμα. Διότι, στην εκπαίδευση -είτε μας αρέσει είτε δεν μας αρέσει- δεν είναι ο ένας. Αυτό που λέει ο απλός άνθρωπος «είναι ένας καλός δάσκαλος στο τάδε σχολείο και θα πάει εκεί το παιδί μου», είναι λάθος. Είναι ολιστικό το πρόβλημα και ολιστική πρέπει να είναι η αντιμετώπισή του.

Εγώ, δυστυχώς, κύριε Πρόεδρε, είχα την «κακή» έμπνευση στο ν. 1566/1985 -μέχρι τώρα δεν έχει καταργηθεί από τις κυβερνήσεις που πέρασαν, όμως όποιος μπορεί «κόβει» και από λίγο- ναβάλω μια διάταξη για τα βιβλία.

Ιδού οι οικονομίες, κύριε Κουράκη. Δισεκατομμύρια ξοδεύουμε, ενώ σε όλη την Ευρώπη το βιβλίο το σέβονται τα παιδιά και οι γονείς, όπου αν το παιδί καταστρέψει το βιβλίο, αισθάνονται υπεύθυνοι και το πληρώνουν. Η διάταξη την οποία εγώ έβαλα τότε, δυστυχώς δεν εφαρμόστηκε.

Άρα, αγαπητέ Σίμο, η κυβέρνηση και το κόμμα που εσύ ψήφισες -τότε ήσουν πιστοί- έκανε πράγματα σημαντικά.

Ρίξτε μια ματιά στην τετραετία 1982-1986. Θα δείτε ότι τότε ξεκινήσαμε από την προσχολική αγωγή. Κάναμε αναλυτικά προγράμματα. Κάναμε βιβλία για το δάσκαλο και το μαθητή. Προχωρήσαμε μετά στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση όχι με χορούς και με νταούλια, αλλά με υπευθυνότητα. Και όχι μέσα σε τρείς ή έξι μήνες «σκουπίσαμε, σαρώσαμε και τελειώσαμε».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Και πώς φτάσαμε εδώ;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Φτάσαμε γιατί δεν υπάρχει κυβέρνηση στην οποία ο κάθε Υπουργός να μην κάνει την πολιτική του. Φτάσαμε γιατί δεν υπάρχει αντιπολίτευση που να έρχεται ως κυβέρνηση και το πρώτο πράγμα που σκέφτεται είναι να μην ζηλώσει ό,τι έκαναν οι προηγούμενοι.

Όταν κάναμε την τεχνολογική και επαγγελματική εκπαίδευση, κύριε Πρόεδρε, όταν δημιούργησα τα ενιαία πολυκλαδικά λύκεια, κάποιοι τότε έκαναν καταλήψεις αντί να τα στηρίξουν. Ενοποιούσαν γενική, τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση, ώστε να μην αισθάνονται κόμπλεξ οι γονείς και τα παιδιά ότι πάνε τεχνική εκπαίδευση και γίνονται μουντζούρηδες.

Τότε, λοιπόν, το 1986, κύριε Πρόεδρε, έγινα Υπουργός Δικαιοσύνης. Δεν μπορεί να είναι κανείς αιωνίως Υπουργός. Όμως, και τα ιδιαίτερα μαθήματα κατέστησαν ιδιώνυμο αδίκημα. Γιατί δεν είναι δυνατόν ο καθηγητής ή ο δάσκαλος να διδάσκει από την έδρα αξίες και αρχές στο μαθητή και το βράδυ να παίρνει από το παμπά το πεντοχίλιaro τότε για τα ιδιαίτερα.

Κατά συνέπεια και για να κλείσω, θέλω να σας πω, κύριε Υπουργέ, τα εξής. Μπορείτε να εξασφαλίσετε ανεξαρτησία αυτής της αρχής; Θα φανεί από τα πρόσωπα. Θα φανεί αν τα προσόντα που προσδιορίζετε, δεν σας επιτρέπουν να κάνετε επιλογές είτε προσωπικές είτε κομματικές. Αυτό προκύπτει αντικειμενικά απ' αυτά που θα δούμε ως προσόντα.

Από αυτά που ακούστηκαν μπορεί πολλά να είναι υπερβολικά. Αίφνης η κυρία συνάδελφος μίλαγε προ μισής ώρας σχετικά με το διδακτορικό ή άλλα προσόντα που πρέπει να έχουν κάποια μέλη που θα αξιολογούν.

Όσον αφορά το σχολικό σύμβουλο. Απαξιώθηκε δυστυχώς από τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, ενώ τον ήθελαν. Εγώ εισηγήθηκα την κατάργηση του επιθεωρητού-αστυνομικού. Δεν φανταζόμουν, όμως, ποτέ ότι ο σχολικός σύμβουλος θα είναι ένας επιστήμονας με τον οποίο δεν θα καταδεχόνταν καν να συζητούν πολλοί εκπαιδευτικοί. Μην τον κάνετε τώρα επιθεωρητή. Προσέξτε το αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε. Τελειώνω και δώστε μου αυτήν την ανοχή που μου δίνετε πάντοτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σε σας μόνο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Το εκτιμώ και ευχαριστώ και εσάς και τους συναδέλφους που με ακούν.

Είπε ο κ. Κουράκης κάτι πολύ σωστό. Έχει γράψει ένα ολόκληρο βιβλίο η Μαρία Ηλιού. Αν υπάρχει κάτι στην κοινωνία, όπου όχι απλώς πρέπει να ανεχθούμε αλλά να επιδιώξουμε την ανισότητα, είναι η εκπαίδευση. Άλλη είναι η δυνατότητα του εγγονού μου που ακούει τον πατέρα του, τη μάνα του, τον παππού του, τη γιαγιά του με πανεπιστημιακές σπουδές, με κοινωνική μόρφωση, εμπειρία και άλλη ήταν η δική μου όταν μικρό παιδί είχα δυο γονείς, εκ των οποίων μόνο ο ένας είχε τελειώσει το δημοτικό, που ήταν τέσσερις τάξεις τότε. Το λεξιλόγιό μου ήταν διακόσιες λέξεις. Ίσως γι' αυτό τώρα ως μεγάλος μιλώ τόσο πολύ.

Η ανισότητα στην εκπαίδευση: Πώς θα βοηθήσουμε τα στρώματα εκείνα των οποίων οι γόνοι δεν έχουν τις ίδιες δυνατότητες με τα παιδιά αυτών των κοινωνικών στρωμάτων, των διαφόρων ελίτ, που έχουν λεωφόρο ανοιχτή μπροστά τους και την πορεία από πριν προσδιορισμένη βέβαια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Σας ευχαριστώ και εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Για να μην παρεξηγηθεί η ανοχή του Προεδρείου, ο κύριος Πρόεδρος δικαιούται πάντα δέκα λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, οι νεότεροι συνάδελφοι, είμαι βέβαιος ότι όταν δεν ενοχλούνται, ίσως παρεξηγούν την επιμονή μου. Επειδή είστε παλιός, θυμάστε ότι οι συζητήσεις σε αυτήν την Αίθουσα -σε μια αίθουσα υπερπλήρη- ήταν ουσιαστικές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Και με τα θεωρεία γεμάτα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ο Βουλευτής είχε ένα εικοσά-λεπτο να εκθέσει την άποψή του. Τώρα έχουμε φτάσει να παραβιάζουμε τον Κανονισμό, το ίδιο το Σύνταγμα. Και στις επιτροπές δεν συζητούμε όπως πρέπει. Τα νομοσχέδιά μας έχουν λάθη και γραμματικά και εννοιολογικά και πολλές φορές δεν μπορούν να εφαρμοστούν από τους εφαρμοστές του δικαίου διότι έχουμε τη λογική του «ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε». Τα ίδια γίνονται και στις επιτροπές, με αυτήν τη λογική του «τελειώσατε», την οποία εκφράζει ο Πρόεδρος και είναι λογική όλων μας. Δεν ακούμε καν τι λέμε, διότι πρέπει να τελειώσουμε.

Αυτό το νομοσχέδιο για την εκπαίδευση, έπρεπε να απασχολήσει τη Βουλή επί πέντε τουλάχιστον συνεδριάσεις.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Μιας και το υπενθυμίσατε, θα ήθελα επί τη ευκαιρία να κάνω γνωστό στο Σώμα ότι ο κύριος Πρόεδρος και εγώ είμαστε οι μόνοι Βουλευτές που εκλεγόμαστε από το 1974.

Το 1974, λοιπόν, ο Κανονισμός δεν προέβλεπε χρόνο. Ο Βουλευτής είχε απεριόριστο χρόνο να μιλήσει. Υπήρξε συγκεκριμένος συνάδελφος –τον θυμάται ο κύριος Πρόεδρος- ο κ. Γραμματίδης, όπου από εκείνη τη θέση είχε μιλήσει για μια ερώτηση –αναφορά λέγονταν τότε- επί τέσσερις ολόκληρες ώρες. Ο κ. Κέλλας γελάει γιατί είναι από την περιοχή του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Κουνουπιδιανών Χανίων Κρήτης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Χρυσούλα Γιαταγάνη.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΗ: Στην εισηγητική έκθεση του συζητούμενου νομοσχεδίου, μεταξύ άλλων, αναφέρεται ότι κοινές δεσμεύσεις με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιβάλλουν την καθιέρωση ενός συστήματος αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου.

Η επίκληση των κοινών δεσμεύσεων με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αναπόφευκτα μας θυμίζει εντονότατα σήμερα τις κοινές δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μιας Ευρωπαϊκής Ένωσης που είχε δεσμευθεί να υπηρετεί την αλληλεγγύη των λαών της, τη δημοκρατία, τη διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την ισονομία και την ισοπολιτεία.

Ισχύουν σήμερα αυτές οι κοινές δεσμεύσεις, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις οποίες βασίστηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση; Την τραγική απάντηση μας τη δίνει η αντιμετώπιση της Κύπρου, των Κυπρίων αδελφών μας, που εν μία νυκτί οδηγήθηκαν σε οικονομική και κοινωνική καταστροφή. Αυτή είναι μια Ευρώπη που έχει υποταχθεί στις άνομες διαθέσεις της Γερμανίας.

Ιδού τα βέλη που ρίχνει στη Γερμανία το γερμανικό περιοδικό «DER SPIEGEL» σήμερα με τον τίτλο: «Πεισματάρη αλλά και εγωιστική η Γερμανία. Η Ευρώπη έχει δίκιο να αμφισβητεί τη γερμανική ηγεσία». Υποστηρίζει, δε, ότι επιφανειακά η Μέρκελ και ο Σόιμπλε δείχνουν να εργάζονται για τη σταθεροποίηση της οικονομίας. Στην πραγματικότητα δένουν τα κράτη με το χρέος.

Ωστόσο το τίμημα της κυπριακής διάσωσης είναι πάρα πολύ υψηλό. Η γερμανική εικόνα έχει υποστεί πλήγμα, καθώς η Γερμανία δέχεται σφοδρές επικρίσεις, με αναφορές στο ναζιστικό παρελθόν της. Η Γερμανία κυνηγά τους λάθος στόχους, δείχνοντας πόσο ανίκανη είναι να χρησιμοποιήσει σωστά τη δύναμή της. Το πλήγμα της κυπριακής διάσωσης το δέχονται πλέον όλοι οι μεγάλοι καταθέτες. Η ζημιά έγινε. Η εμπιστοσύνη έχει κλονιστεί.

Το 67% των Γερμανών αισθάνεται ήδη έντονη ανησυχία όπως απεδείχθη από χθεσινή δημοσκόπηση που έγινε στη Γερμανία. Και αυτά τα γράφει ένα γερμανικό περιοδικό, αυτά τα γράφουν και χθες και σήμερα όλες οι εφημερίδες της Γερμανίας, παρα-
καλώ.

Όπως δύο φορές στο παρελθόν επέλεξε η Γερμανία παρά το κόστος, την άγρια διαμάχη με τους γείτονές τους, έτσι η ίδια η Μέρκελ δέχεται ότι η ευρωπαϊκή ενοποίηση είναι απλά η ιδέα να υποταχθεί η Ευρώπη στη θέληση της Γερμανίας.

Απευθυνόμενη, λοιπόν, στην Κυβέρνηση, κύριε Υπουργέ σας συνιστώ να πάψετε να επικαλείστε τις κοινές δεσμεύσεις με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εάν συνεχίσετε αδιαμαρτύρητα ως κράτος, ως Κυβέρνηση μιας χώρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης να λέτε «ναι» χωρίς καμμία αξιολόγηση στα κελεύσματα της Μέρκελ και του Σόιμπλε, λίαν συντόμως θα οδηγηθούμε και εμείς ως χώρα στην ίδια κατάσταση –ίσως και χειρότερη- που βρέθηκε η Κύπρος και οι αδελφοί μας Κύπριοι.

Τα σχολεία μας, ήδη, έχουν υποβαθμιστεί από την εφαρμοζόμενη σήμερα δική σας κυβερνητική πολιτική, της μονόπλευρης λιτότητας. Είναι σχολεία χωρίς θέρμανση, χωρίς βιβλιοθήκες, χωρίς χαρτί, όπου παιδιά λιποθυμούν από την πείνα. Είναι σχολεία με ελλείψεις σε εκπαιδευτικούς που είναι λειτουργοί, και όχι δημόσιοι υπάλληλοι, στον πατριωτισμό των οποίων στηρίζεται η εκπαίδευση των παιδιών μας.

Τους εκπαιδευτικούς, που σήμερα με το παρόν νομοσχέδιο για να εξυπηρετήσετε τις δεσμεύσεις που έχετε αναλάβει απέναντι στη Μέρκελ και τον Σόιμπλε, επιχειρείτε να τους υποβαθμίσετε και στο τέλος να τους απολύσετε προκειμένου να γίνουν οικονομίες για να πέσουν στη μαύρη τρύπα του χρέους μας.

Όπως, λοιπόν, εγώ καταδικάζω όλες αυτές τις δεσμεύσεις που έχει πάρει η χώρα μας κατόπιν εντολών της Μέρκελ και του Σόιμπλε, έτσι καταδικάζω και καταψηφίζω και το παρόν νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Αυγενάκης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα και αφορά την Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση έρχεται να επιλύσει την έλλειψη του θεσμού αξιολόγησης εδώ και σαράντα χρόνια -ναι, καλά ακούσατε, σαράντα ολόκληρα χρόνια- η οποία είχε σαν αποτέλεσμα ο καθορισμός της εκπαιδευτικής πολιτικής να εδράζεται σε αμιγώς πολιτικής σκοπιμότητας κριτηρίων και ενίοτε σε υποκειμενικές θέσεις συμβούλων και στελεχών.

Από τη Μεταπολίτευση και μετά το εκπαιδευτικό προσωπικό της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς και οι δομές οργάνωσής της, στερούνται αξιολόγησης στη χώρα μας. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να είναι αδύνατη η εξαγωγή ασφαλών συμπερασμάτων για την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα προς όφελος της συνταγματικής επιταγής για δωρεάν και ποιοτική εκπαίδευση στους Έλληνες πολίτες.

Οι σημερινές κοινωνίες της γνώσης και της πληροφορίας χαρακτηρίζονται από αλματώδεις εξελίξεις σε όλους τους τομείς μέσα από ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον. Η λειτουργικότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας καθιστά αναγκαία την αξιολόγησή της, έτσι ώστε η κοινωνία να έχει τη βεβαιότητα ότι το περιεχόμενο και το παρεχόμενο εκπαιδευτικό έργο να ικανοποιεί τις κοινωνικές ανάγκες, αλλά και να είναι ποιοτικά υψηλού επιπέδου.

Για να υπάρξουν, όμως, αναγκαίες, σοβαρές, άμεσες μεταρρυθμίσεις στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση τις οποίες όλοι αναγνωρίζουμε ότι πρέπει να γίνουν τόσο σε δομές παροχής αμιγώς εκπαιδευτικού έργου, όπως είναι οι σχολικές μονάδες όσο και σε δομές διοικητικής υποστήριξης, όπως είναι οι διευθύνσεις εκπαίδευσης, θα πρέπει να υπάρξει πρωτίστως ένα αξιόπιστο σύστημα αξιολόγησης.

Κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, αρνείστε την αξιολόγηση; Αρνείστε, δηλαδή, την εξέλιξη των αξιών, των εργατικών και των προκομμένων πέρα και έξω από παρέες, γρανάζια και μεθοδεύσεις; Να πούμε καθαρές κουβέντες και να μας ακούσουν ξεκάθαρα και η ακαδημαϊκή κοινότητα και οι Έλληνες πολίτες, συνολικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Ελλάδα δεν υπήρξε ως τώρα κάποια αντίστοιχη προσπάθεια. Αποσπασματικές ρυθμίσεις υπάρχουν σε διάφορα νομοθετήματα, κάποια από τα οποία από-

νησαν σταδιακά, ενώ άλλα ψηφίστηκαν, αλλά δεν εφαρμόστηκαν ποτέ στην πράξη, όπως για παράδειγμα, ο θεσμός της αυτοαξιολόγησης των σχολικών μονάδων, ο οποίος λειτουργούσε ή τουλάχιστον θα λειτουργούσε, πιλοτικά.

Η ουσία, όμως, είναι ότι εάν δεν υπάρξει συνολικό σύστημα αξιολόγησης που θα περιλαμβάνει και την εξωτερική αξιολόγηση καθώς και την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, θα είναι απρόσφορη η οποιαδήποτε προσπάθεια. Το αποτέλεσμα είναι ότι μέχρι σήμερα το εκπαιδευτικό έργο δεν αξιολογείται, η κοινωνία δεν έχει σαφή εικόνα και ο φορολογούμενος δεν γνωρίζει την αξιοποίηση των πόρων που διαθέτει για την εκπαίδευση.

Αντίθετα στο διεθνές χώρο και ιδιαίτερα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα συστήματα αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και του έργου των εκπαιδευτικών εξελίχθηκαν σημαντικά, με αποτέλεσμα στον τομέα αυτό η χώρα μας να αποκλίνει από τα κρατούντα σε διεθνές, αλλά και ευρωπαϊκό επίπεδο.

Με το παρόν σχέδιο νόμου αντιμετωπίζεται στο σύνολο το θέμα της αξιολόγησης. Συστήνεται ανεξάρτητη αρχή με ελεγκτικές, γνωμοδοτικές, εποπτικές και αποφασιστικές αρμοδιότητες με την ονομασία «Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση» με αποστολή τη διασφάλιση της εγκυρότητας, την αξιοπιστία, την αντικειμενικότητα της αξιολόγησης, αλλά και τη βελτίωση του σχεδιασμού εθνικής στρατηγικής για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Προς τη σωστή κατεύθυνση είναι και οι θητείες όλων να είναι τετραετείς και μη επαναλαμβανόμενες. Από την ίδρυση της Ανεξάρτητης Αρχής για τη Διασφάλιση της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση αναμένεται ότι θα προκύψει σειρά θετικών αποτελεσμάτων.

Πιο συγκεκριμένα, θα γίνει αποτίμηση του επιπέδου της ποιότητας του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου. Θα εντοπιστούν τα δυνατά σημεία και οι αδυναμίες, βεβαίως, και θα ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα για αξιολόγηση. Προβλέπεται να τεθούν -πολύ σωστά- προτεραιότητες για βελτιωτικές παρεμβάσεις. Θα τεθούν ρητά κριτήρια που αναμένεται ότι θα αυξήσουν την ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου. Θα καταρτιστεί, για πρώτη φορά, εθνικό στρατηγικό σχέδιο για την εκπαιδευτική πολιτική, το οποίο θα βασίζεται σε στοιχειοθετημένες μελέτες, πράγμα που θα καταστήσει το σύστημα πιο λειτουργικό, πιο αποτελεσματικό, πιο ποιοτικό, λιγότερο χρονοβόρο, αλλά φυσικά και λιγότερο σπάταλο.

Αυτό που θέλω να επισημάνω είναι ότι με το παρόν σχέδιο νόμου οι σχολικές μονάδες ως βασικές μονάδες που παρέχουν πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, θα υπαχθούν σε καθιερωμένους διαρκούς αξιολόγησης. Θα τίθενται στόχοι, θα υλοποιούνται, θα αξιολογείται η πληρότητα της επίτευξής τους και θα επανακαθορίζονται σύμφωνα με τις ανάγκες της εποχής. Οι σχολικές μονάδες θα ποσοτικοποιούν στόχους, όπως τη μείωση της μαθητικής διαρροής, τη βελτίωση του ποσοστού των μαθητών που λαμβάνουν το ελάχιστο αναγκαίο μαθησιακό αποτέλεσμα κάθε μαθήματος ή σχολικής δράσης, την αντιμετώπιση φαινομένων σχολικής βίας, την αύξηση του αριθμού των αρίστων. Με τον τρόπο αυτόν επιτυγχάνεται και η διαρκής εγρήγορση των εκπαιδευτικών γεγονός που είμαι βέβαιος ότι θα αυξήσει την αποδοτικότητά τους.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου με το οποίο, για πρώτη φορά, μια ανεξάρτητη αρχή αναλαμβάνει να διαμορφώσει, αλλά και να δημοσιοποιήσει κριτήρια και δείκτες αξιολόγησης κατά τη διεθνή πρότυπα, να αξιολογήσει την ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου θέτοντας τα θεμέλια ενός, όσο το δυνατό, αντικειμενικού πλαισίου αξιολόγησης, κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση και με βρίσκει απόλυτα σύμφωνο, κύριε Υπουργέ.

Να επισημάνω ότι οι αναγκαίες του σήμερα αντιμετωπίζονται με λογικές του αύριο.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να κάνω ορισμένες βασικές επισημάνσεις ως προς το σχέδιο «Αθηνά» και τις αλλαγές, οι οποίες προωθούνται στον ακαδημαϊκό χώρο της χώρας και πιο συγκεκριμένα όσον αφορά τις ειδικότητες των μηχανικών λόγω και του δικού μου επαγγέλματος.

Νομίζω ότι είναι καθολική η αποδοχή ότι εδώ που έφθασε η

τριτοβάθμια εκπαίδευση, που διαμορφώθηκε αυτός ο ακαδημαϊκός χάρτης της χώρας, ναι, πρέπει να αλλάξει άμεσα, σωστά και μεθοδικά. Είναι αναγκαία μια συνολική αναδιάρθρωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, η οποία επιβάλλεται από το δυσανάλογα μεγάλο ή αντίστοιχα μικρό ετήσιο αριθμό φοιτητών, αποφοίτων και καθηγητών σε ένα ΑΕΙ ή ΤΕΙ, σε μία σχολή ή σε ένα τμήμα.

Ωστόσο, με αφορμή τη δημοσιοποίηση του νέου μηχανογραφικού δελτίου για την εισαγωγή των υποψηφίων στα ΑΕΙ το 2013 με βάση το σχέδιο «Αθηνά» διαπιστώνεται ότι ενδεχομένως να μην έχει τηρηθεί η προβλεπόμενη ειδική τεκμηρίωση, καθώς και η τήρηση ενιαίων ακαδημαϊκών κριτηρίων για όλα τα ΑΕΙ. Με δεδομένο ότι το σχέδιο «Αθηνά» επιδιώκει ουσιαστικό χωροταξικό σχεδιασμό της ανώτατης εκπαίδευσης, θα πρέπει να τηρεί κάποιες ενιαίες αρχές, ώστε να μην προκαλείται βλάβη στους νέους φοιτητές ή σπουδαστές, στους ήδη πτυχιούχους, αλλά και στους μελλοντικούς.

Παρατηρείται, λοιπόν, ότι σε ορισμένα τμήματα δεν έχουν προσαρμοστεί οι ονομασίες τους, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Έτσι, λοιπόν, έχει παραλειφθεί ο τίτλος του «μηχανικού» σε συγκεκριμένα τμήματα, όπως της Κλωστοϋφαντουργίας, της Ναυπηγικής, της Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής, των Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος, της Ενεργειακής Τεχνολογίας, του Αυτοματισμού, της Βιοϊατρικής Τεχνολογίας, Γεωτεχνολογίας και Περιβάλλοντος και Τεχνολογίας Αντιρύπανσης.

Επιπλέον, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να επανεξεταστεί η κατάργηση των αυτόνομων Τμημάτων Τοπογραφίας και Γεωπληροφορικής, Τεχνολογιών Αντιρύπανσης, Γεωτεχνολογίας και Περιβάλλοντος, Πολιτικών Δομικών Έργων, Έργων Υποδομής, των Τμημάτων της ΑΣΠΑΙΤΕ, καθώς και των υπολοίπων Τμημάτων και η μετατροπή τους σε κατευθύνσεις, δεδομένου ότι αποτελούν ολοκληρωμένα πτυχία.

Θα ήθελα ακόμη να επισημάνω ότι στα λεγόμενα Τμήματα Πολιτικών Μηχανικών ΤΕ, οι κατευθύνσεις του πέμπτου εξαμήνου είναι ατυχείς, κύριε Υπουργέ, αφού δεν γίνεται σαφές ότι οδηγούν σε ενιαίο πτυχίο. Οι ονομασίες των κατευθύνσεων των πρώην Τμημάτων Γεωτεχνολογίας και Περιβάλλοντος και Τεχνολογιών Αντιρύπανσης πρέπει να επανεξεταστούν, διότι τα εν λόγω Τμήματα ανήκουν στη Σχολή Τεχνολογικών Εφαρμογών, ΣΤΕΦ, και οι ονομασίες πρέπει να περιλαμβάνουν τη λέξη «μηχανικό». Είναι απαραίτητο, κατά τη γνώμη μου, διότι και η λέξη «γεωτεχνολόγος» είναι αδόκιμη και παραπέμπει στη Σχολή Τεχνολογίας-Γεωπονίας και στις σχετικές γεωπονικές ειδικότητες και όχι στη ΣΤΕΦ στην οποία ανήκουν τα εν λόγω τμήματα.

Τέλος, θέλω να επισημάνω τη σχεδιαζόμενη κατάργηση του Τμήματος Πολιτικών Δομικών Έργων του ΤΕΙ Κρήτης στο Ηράκλειο. Σας καλώ, κύριε Υπουργέ, να επανεξετάσετε έστω και αυτήν την ώρα την κατάργηση του εν λόγω τμήματος, γιατί το συγκεκριμένο τμήμα είναι το μοναδικό σε ολόκληρη την Κρήτη που καλύπτει τον τομέα των δομικών έργων, με πολύχρονη πορεία, αξιόλογες εγκαταστάσεις και καλούς φοιτητές.

Κύριε Υπουργέ, με αυτήν την τοποθέτησή μου και την παράκλησή σας ζητώ να εξετάσετε ένα αίτημα που αφορά ολόκληρη τη νότια Ελλάδα, γιατί θα στερηθεί το ένα και μοναδικό Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών ΤΕ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κόνσολας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, Προηγούμενος ο συνάδελφος κ. Σενετάκης ρητορικά κατέθεσε την εξής άποψη: «Άραγε, υπάρχει κάποιος από τους συναδέλφους, μετά από την τεκμηρίωση των επιχειρημάτων, των ιδεών και όλων των θέσεων που καταθέσαμε στην επιτροπή και στην Ολομέλεια, που να διαφωνεί με τη διαδικασία αξιολόγησης στην εκπαίδευση γενικότερα;».

Μάλλον, όπως καταλαβαίνουμε από τις τοποθετήσεις, κανείς δεν διαφωνεί. Ίσως, όμως, εμποδίζεται καθένας από εμάς να αναπτύξει, να τεκμηριώσει και να καταθέσει προτάσεις και ιδέες για την υπέρβαση αυτού του εμποδίου που να αναγνωρίσουμε ότι η αξιολόγηση αποτελεί προτεραιότητα στη χώρα, στην εκπαί-

δευτική διαδικασία, εξαιτίας αυτής της κρίσης που «δέρνει» τον κοινωνικό ιστό στην Ελλάδα και γενικότερα σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Όμως, η υπέρβαση αυτής της κρίσης θα μπορούσε να στηριχθεί όχι μόνο σε αναπτυξιακές πολιτικές, όχι μόνο σε οικονομετρικά εργαλεία, αλλά και στην παιδεία, στην εκπαίδευση, στην εφαρμοσμένη παιδαγωγική, στη διδασκαλία, στην έρευνα και στην τεχνολογία.

Η Αντιπολίτευση στέκεται κριτικά, αλλά τις περισσότερες φορές επικριτικά απέναντι σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Δυσκολεύομαι, ωστόσο, να αποδεχθώ αυτήν την άποψη, ότι η Κυβέρνηση κάνει συνεχώς λάθος, ότι το Υπουργείο Παιδείας δεν έχει προσδιορίσει με ακρίβεια τις ανάγκες της κοινωνίας, ότι δεν υπάρχει τίποτα θετικό, που να αξίζει να στηριχθεί από όλους, να αποτελέσει κοινό τόπο σύγκλισης, σύνθεσης και συμφωνίας.

Οφείλουμε να κατανοήσουμε ότι οι συμβατικές πολιτικές πρακτικές δεν συνάδουν με την κρισιμότητα των συνθηκών που ζούμε σήμερα. Όποιος θεωρεί ότι όλα όσα γίνονται εδώ και στο δημόσιο βίο ανήκουν στο πεδίο της κομματικής αντιπαράθεσης, είμαι σίγουρος ότι κάνει λάθος. Ανήκει σε άλλη εποχή. Ιδιαίτερα άφην η στείρα αντιπαράθεση υπεισέρχεται στα ζητήματα που αφορούν την παιδεία, την εκπαίδευση, το ίδιο το σχολείο.

Το νομοσχέδιο για την αξιολόγηση στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση έχει συγκεκριμένη στόχευση. Επιχειρεί να επανατοποθετήσει την παιδεία μας με τις σύγχρονες συνθήκες και να τη μετατρέψει σε συγκριτικό πλεονέκτημα της συνολικής εθνικής προσπάθειας.

Άκουσα με σεβασμό και με ενδιαφέρον την τοποθέτηση του κ. Κακλαμάνη προηγουμένως. Δεν διαφωνώ μαζί του ότι έγιναν προσπάθειες στο παρελθόν. Οι έρευνες, όμως, στα πανεπιστήμια, που διαχρονικά έχουν ανακινωθεί -και σε αρκετές από αυτές έχω συμμετάσχει κι εγώ ως ερευνητής- για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, κατέδειξαν πως αυτή η αποτίμηση ήταν ανάγκη, διαχρονικά, για να μπορέσουμε να επαναπροσδιορίσουμε σκοπούς, στόχους, περιεχόμενα μάθησης, αλλά κυρίως για να επαναθεμελιώσουμε την αξιολογική διαδικασία, που, ναι, βεβαίως και οι κυβερνήσεις του παρελθόντος έχουν θέσει σε θεωρητικό επίπεδο, γιατί ποτέ δεν εφαρμόστηκε στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και κυρίως, δεν υπήρξε ένας συνολικός ανασχεδιασμός από την προσχολική εκπαίδευση.

Η αξιολόγηση, λοιπόν, είναι ένα δεδομένο για τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Αμερικής. Τα δομικά, όμως, χαρακτηριστικά που συνθέτουν την αξιολογική διαδικασία, δεν υπάρχουν στην Ελλάδα σε ένα επίπεδο θεσμοθετημένου πλαισίου, που να μπορείς να αποτελέσει κι ένα εργαλείο εφαρμογής. Διότι η εκπαιδευτική διαδικασία στην Ελλάδα δεν μπορεί να βυθίζεται, να εγκλωβίζεται στην ακινησία.

Απευθύνομαι στην κοινωνία. Και απευθυνόμαστε όλοι στην κοινωνία. Και η ίδια η αξιολόγηση απευθύνεται στην κοινωνία. Και έχει σημείο αναφοράς το μέλλον. Αυτός είναι ο λόγος που συζητάμε σήμερα. Και το Υπουργείο Παιδείας τολμά να φέρει μία ανάγκη για την κοινωνία, δηλαδή να μπορεί να εξελιχθεί και διαρκώς να επαναπροσδιορίζει τις ανάγκες της και να θέτει νέους στόχους.

Καλούμαστε, λοιπόν, σήμερα να στηρίξουμε ένα νομοσχέδιο για την αξιολόγηση, η οποία αφορά τα εκπαιδευτικά προγράμματα, το μαθησιακό έργο, τις διοικητικές δομές στην εκπαίδευση, τους εκπαιδευτικούς, τους επιχειρησιακούς σχεδιασμούς των σχολικών μονάδων.

Τι πετυχαίνουμε μ' αυτό; Πετυχαίνουμε να έχουμε σχολεία της γνώσης, σχολεία που κινούνται σύστοιχα με τις κοινωνικές συνθήκες. Πετυχαίνουμε να επικαιροποιήσουμε, να βελτιώσουμε το εκπαιδευτικό μας σύστημα, να πραγματοποιήσουμε διορθωτικές κινήσεις στη μαθησιακή διαδικασία, στο οργανωτικό και διοικητικό μοντέλο της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Στην Ελλάδα, η αξιολόγηση δημιουργούσε πάντα μια δυσανεξία σε αυτούς που δεν θέλουν να αλλάξουν τίποτα.

Θέλω να σας θυμίσω και να στρέψω το ενδιαφέρον σας στον συνδικαλιστικό λόγο και την αντιπαράθεση που είχε με την πολιτική ηγεσία, κάθε φορά, του Υπουργείου Παιδείας, όποιες κυβερνήσεις κι αν πέρασε από αυτόν τον τόπο. Διαμαρτυρίες έξω

απ' το Υπουργείο Παιδείας. Η Μητροπολίτης είχε γίνει πεδίο αντιπαράθεσης όχι μόνο συνδικαλιστικό και κομματικό, αλλά και κοινωνικό.

Δαιμονοποιήθηκε η αξιολόγηση και εξοβελίστηκε, από τη στιγμή που ήθελε να καταθέσει το Υπουργείο Παιδείας την πρότασή του. Κι, όμως, τώρα είναι ο καιρός να εισάγουμε την αξιολόγηση στο εκπαιδευτικό μας σύστημα και στις άλλες δύο βαθμίδες της εκπαίδευσης. Διότι, όπως ξέρετε, η τρίτοβάθμια εκπαίδευση -και το γνωρίζουν ιδιαίτερα οι συνάδελφοι στο πανεπιστήμιο- αξιολογείται καθημερινά στην έρευνα, στη διδασκαλία κ.λπ..

Και ξέρετε, σ' αυτόν τον τόπο υπάρχουν ικανοί εκπαιδευτικοί, άξιοι συνάδελφοι, που επιζητούν την αναγνώριση, επιζητούν το αυτονόητο, δηλαδή η πολιτεία να αναγνωρίσει την προσπάθεια. Η αξιολόγηση θα αναδείξει αυτές τις προτεραιότητες, θα αναδείξει τις προσωπικότητες, αλλά κυρίως το εκπαιδευτικό έργο που επιτελούν.

Γι' αυτό, λοιπόν, η αξιολόγηση ως έννοια και εφαρμογή πρέπει να είναι παντού, σε όλες τις δομές της εκπαίδευσης, οριζόντιες και κάθετες.

Χάρομαι ειλικρινά που η έννοια αυτή επεκτείνεται και υπεισέρχεται σε όλες τις λειτουργίες της εκπαιδευτικής διαδικασίας, στο διοικητικό μοντέλο της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, σε κεντρικό επίπεδο στις Περιφερειακές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης και στις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης σε επίπεδο νομού.

Επιτρέψτε μου να πω ένα παράδειγμα για εμάς τους νησιώτες, που ζούμε καθημερινά την αγωνία αν θα λειτουργήσουν τα σχολεία μας. Πολλοί από εσάς -από όλα τα κόμματα- έχουν κάνει σχετικές ερωτήσεις φέτος για το ότι η Κάσος δεν έχει εκπαιδευτικό, δασκάλα, νηπιαγωγό, για το Αγαθονήσι και το Καστελλόριζο κ.λπ..

Εάν υπήρχε ένα σύστημα που θα θεμελιώνει αυτήν την αποτελεσματική σχέση εκπαιδευτικού έργου και διοίκησης της εκπαίδευσης, θα μπορούσε έγκαιρα να αναδείξει και τις προτεραιότητες, άρα και τα κενά και δεν θα υπήρχε πρόβλημα κάθε φορά που το Υπουργείο Παιδείας θα μπορούσε να ελέγξει το μηχανισμό από την αρχή. Υπάρχουν, λοιπόν, αιτίες.

Φυσικά υπάρχει αξιολόγηση για τις σχολικές μονάδες και τους εκπαιδευτικούς εφόσον υπάρχει αντικειμενική κρίση. Αυτό είναι ένα θέμα, το οποίο πρέπει να συζητήσουμε και να μας ενώνει. Σε ένα τέτοιο μοντέλο θα αξιολογείται το ανθρώπινο δυναμικό, το μαθησιακό αποτέλεσμα που παράγεται. Ο εκπαιδευτικός που αξιολογείται θετικά ως προς το μαθησιακό αποτέλεσμα, επιβραβεύεται δικαίως και εξελίσσεται. Ενώ αυτός που δεν θα αξιολογηθεί θετικά, θα μπορεί και θα έχει τη δυνατότητα να βελτιώσει τις επιδόσεις, τις ικανότητές του μέσα από προγράμματα επιμόρφωσης και επανακατάρτισης. Η διαρκής άλλωστε κατάρτιση αποτελεί αναγκαία συνθήκη για την αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης. Είναι θετική, λοιπόν, μέσα σε αυτό το πλαίσιο η ίδρυση ανεξάρτητης αρχής, που θα συντονίζει όλο αυτό το πλέγμα που σχετίζεται με την αξιολόγηση. Υπάρχει χρόνος, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, να καταθέσουμε στην πορεία προτάσεις και ιδέες για τη βελτίωση αυτής της τεράστιας θεσμικής αλλαγής που επέρχεται με την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου.

Θεωρώ εξαιρετικά καινοτόμο το γεγονός ότι η επέκταση αυτών των πηγών της αξιολόγησης κινείται σε επίπεδο πέρα από το συνηθισμένο πλαίσιο, δηλαδή το μαθησιακό υλικό, τον εκπαιδευτικό, το μαθητή, αλλά θα μπορούσε να συνδράμει σ' αυτό και ο γονέας και οι φορείς που ασχολούνται με την εκπαίδευση.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, το μεγάλο ζητούμενο είναι ένα εθνικό στρατηγικό σχέδιο για την παιδεία, κάτι για το οποίο μου δόθηκε η ευκαιρία να μιλήσω και στην επιτροπή το προηγούμενο διάστημα. Ένα στρατηγικό σχέδιο για την παιδεία, που ακόμη φαίνεται πως υπάρχει ανάγκη να μιλήσουμε όλοι και να συμφωνήσουμε σε κάποιες παραμέτρους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα πρέπει να αλλάξει. Αυτό είναι ένα δεδομένο. Να αφήσει πίσω της τη νοοτροπία του παρελθόντος και τα φοβικά σύνδρομα. Η παιδεία από την ίδια τη φύση της έχει σημείο αναφοράς στο μέλλον. Το μέλλον προϋπο-

θέτει ρήξη με το παρελθόν. Συνδέεται με καινοτόμες βαθιές και ουσιαστικές αλλαγές. Συνδέεται με τη διασφάλιση της ποιότητας σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Μέσα από μία αντικειμενική αξιολόγηση και μέσα από το νέο θεσμικό πλαίσιο μπορούμε να δούμε το μέλλον με ειλικρίνεια.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Γεωργοπούλου.

ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ -ΣΑΛΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, έχουμε την αίτηση, και με συγχωρείτε γι' αυτή την έκφραση, ότι το Υπουργείο Παιδείας συμπεριφέρεται το τελευταίο διάστημα λες και βρίσκεται σε παιδική χαρά.

Από τη μια μεριά έρχεται αυτό το νομοσχέδιο για την αρχή διασφάλισης της ποιότητας στην εκπαίδευση, μπαίνει σε διαβούλευση στην αρμόδια επιτροπή, σε διαβούλευση με τους αρμόδιους φορείς και ξαφνικά μας προκύπτει ως τροπολογία, για να μπει σε ένα άσχετο νομοσχέδιο εσπευσμένα μαζί με την τροπολογία για τη νομιμοποίηση των νέων αλλαγών στο σχέδιο «Αθηνά», η οποία τελευταία τροπολογία έχει κάνει αρκετές βόλτες από νομοσχέδιο σε νομοσχέδιο και αποσύρεται την τελευταία στιγμή.

Τώρα επανέρχεται ως νομοσχέδιο, για να ψηφιστεί από εσάς, τα τρία κόμματα της συγκυβέρνησης, που είστε υπέρμαχοι της αξιολόγησης και δεν χάνετε την ευκαιρία να μας κατηγορείτε ότι δεν θέλουμε να αλλάξουν τα κακώς κείμενα στην Παιδεία. Και, φυσικά, ξέρετε ότι η αλήθεια δεν είναι αυτή.

Δεν μπορούμε όμως να συναινέσουμε σε αυτό το μπαράζ των αλλαγών, που μας κάνει να αναρωτιόμαστε: Τι θα απομείνει όρθιο από την κατεδαφιζόμενη σήμερα δημόσια εκπαίδευση, μετά το σχέδιο «Αθηνά», τους υπεροργανισμούς, την εξίσωση των πτυχίων των κολλεγίων, τη διεύρυνση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας στην εκπαίδευση; Και πώς είναι δυνατόν να μιλάμε για αξιολόγηση των σχολείων, των εκπαιδευτικών και του έργου τους όταν το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας, κατ' επιταγή των μνημονίων βέβαια, κάθε άλλο παρά συμβάλλει στη βελτίωση της ποιότητας στην εκπαίδευση; Μήπως θα έπρεπε πρώτα να αυτοξιολογηθεί το Υπουργείο σχετικά με όλα αυτά που όφειλε να έχει εξασφαλίσει στην εκπαίδευση και ύστερα να συζητήσει για την αξιολόγηση των σχολείων και των εκπαιδευτικών, πολύ δε περισσότερο για την αναγκαιότητα σύστασης αρχής διασφάλισης της ποιότητας στην εκπαίδευση;

Τι έχει κάνει το ίδιο για την πραγματική διασφάλιση της ποιότητας αυτής;

Οι απαντήσεις είναι αυτονόητες και αμελिकτες: Υποβάθμιση, απαξίωση και απογύμνωση του δημόσιου σχολείου από βασικές δομές και εκπαιδευτικές υπηρεσίες, που καθιστούν προβληματική ακόμη και την υποτυπώδη λειτουργία του. Αμέτρητα κενά σε εκπαιδευτικό προσωπικό, τα οποία δεν έχουν καλυφθεί έως τώρα, λίγους μήνες πριν από τη λήξη της σχολικής χρονιάς. Χιλιάδες χαμένες ώρες διδασκαλίας, άρα και εκπαιδευτικό έργο εκ των πραγμάτων ελλιπές. Παύση της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών (μιας υποχρέωσης της Πολιτείας), κατάργηση των εκπαιδευτικών αδειών, μεταπτυχιακά με καταβολή διδάκτρων.

Αποτέλεσμα όλων αυτών: Η αδυναμία αναβάθμισης των τυπικών προσόντων δασκάλων και καθηγητών. η οικονομική εξαθλίωση των εκπαιδευτικών και των γονέων που έχουν παιδιά σχολικής ηλικίας. Παιδιά που υποσιτίζονται και κρυστώνουν.

Μεγάλος ο κατάλογος που συνθέτει τη ζοφερή σημερινή πραγματικότητα στο χώρο της εκπαίδευσης, κύριε Υπουργέ. Και έρχεται τώρα το σχέδιο νόμου για την αρχή διασφάλισης ως χαρακτηριστική βολή του προεδρικού διατάγματος για την αξιολόγηση, ως επιστέγασμα ενός καθεστώτος αυθαιρεσίας, εκφοβισμού, χειραγώγησης και υποταγής των εκπαιδευτικών.

Πρόκειται, κατ' αρχάς, για ένα σχέδιο νόμου που δεν έχει τη σύμφωνη γνώμη της εκπαιδευτικής κοινότητας και δεν προβλέπει τη συμμετοχή της στη σύνθεση του νέου οργάνου αξιολόγησης, με εκπροσώπους από την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια

εκπαίδευση.

Αντιθέτως, το νέο αυτό όργανο είναι καθαρά υπουργοκεντρικό, επιλέγεται ευθέως από την Κυβέρνηση και τον Υπουργό Παιδείας και έχει υπερεξουσίες στην αξιολόγηση της εκπαίδευσης.

Αναφέρεται στο νομοσχέδιο ότι ένα κριτήριο αξιολόγησης της σχολικής μονάδας και του εκπαιδευτικού έργου θα είναι τα μαθησιακά αποτελέσματα. Αλήθεια, μπορείτε να φανταστείτε, κύριε Υπουργέ, τι είδους προβλήματα θα δημιουργήσει μια τέτοια παράμετρος αξιολόγησης; Από την ίδια αφετηρία ξεκινούν και στην ίδια βάση λειτουργούν ένα σχολείο στην πλατεία Βάθη και ένα σχολείο στην Εκάλη; Οι ίδιοι παράγοντες καθορίζουν το προφίλ των μαθητών των δύο σχολείων (κοινωνική προέλευση, οικονομική και οικογενειακή κατάσταση, συνθήκες διαβίωσης) και ίδιες επιδόσεις έχουν; Άρα, θα είναι ισότιμη η αξιολόγησή τους;

Άλλο κριτήριο, λέτε, θα είναι οι υποδομές των σχολείων -βιβλιοθήκες, εργαστήρια. Μα το Υπουργείο έχει κλείσει τις βιβλιοθήκες, και πολλά εργαστήρια στήνονται και λειτουργούν με την οικονομική στήριξη των γονιών -όσων έχουν τη δυνατότητα. Τι θα γίνει, αλήθεια, με τα σχολεία στα οποία οι γονείς δεν έχουν αυτήν τη δυνατότητα; Θα κριθούν ανεπαρκή, ή θα μπει από το παράθυρο η κάθε ιδιωτική εταιρεία-χορηγός για να «στηρίξει» τα συγκεκριμένα σχολεία και να τους «δώσει έτσι την ευκαιρία» να αξιολογηθούν επί ίσους όρους με τα άλλα, τα εύρωστα, φορώντας και το μανδύα της κοινωνικής ευαισθητοποίησης;

Ας μη γελιόμαστε. Τα παραπάνω κριτήρια μόνο σε ανταγωνισμό μεταξύ των σχολείων θα οδηγήσουν, στο διαχωρισμό τους σε «επιτυχημένα» και «αποτυχημένα», σε κατηγοριοποίησή τους ανάλογα με το αν θα έχουν «καλούς» ή «κακούς» μαθητές. Μία εφιαλτική κούρσα για επιτυχία και, ίσως, για διατήρηση της κρατικής χρηματοδότησης, με τη δαμόκλειο σπάθη των περικοπών, των απολύσεων εκπαιδευτικών, της κατάργησης των σχολικών μονάδων που θα αξιολογούνται αρνητικά.

Άλλο κριτήριο αξιολόγησης, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, θα είναι η κρίση μαθητών και γονιών. Αναρωτιέμαι, με ποιον τρόπο θα τίθεται στην κρίση των παιδιών η ποιότητα της διδασκαλίας του εκπαιδευτικού. Πώς; Θα μετρίεται; Όσο για τη γνώμη των γονιών, πώς ακριβώς θα διατυπώνεται; Με τι αντικειμενικά κριτήρια; Πώς θα προσμετράται στη συνολική εικόνα του αξιολογούμενου σχολείου; Κι αν υπάρχουν εμπόδια και λειτουργούν υποκειμενικά κριτήρια, πώς θα διαφυλάσσεται ο δάσκαλος;

Το νομοσχέδιο προβλέπει ως κριτήριο αξιολόγησης της σχολικής μονάδας και την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Αλήθεια, πώς θα μετρίεται και αυτός ο βαθμός επιτυχίας της;

Τέλος, σύμφωνα με το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, η ΑΔΙΠΠΔΕ θα κοστίζει πάνω από 1,5 εκατομμύριο ευρώ ετησίως, ποσό που θα καλύπτεται από τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Παιδείας. Αναρωτιέμαι, ποιες δαπάνες -ποιες ακόμη δαπάνες- θα περικοψέτε για να καλύψετε αυτή την αρχή; Δεν θα μπορούσατε να διαθέσετε αυτά τα χρήματα για την κάλυψη αναγκών της εκπαίδευσης που υπερεπείγουν αυτήν τη στιγμή; Νομιμοποιείστε ηθικά να δημιουργήσετε ένα ακόμη έξοδο ενώ έχετε επιβάλλει εξοντωτική λιτότητα σε τόσους τομείς της δημόσιας ζωής;

Ο κύριος Υπουργός, εξάλλου, στην επίκαιρη επερώτηση που κάναμε για το σχέδιο «Αθηνά» μάς δήλωσε πολύ απλά και με σαφήνεια ότι, από τους χίλιους πεντακόσιους πενήντα ωρομισθίους καθηγητές που απασχολήθηκαν πέρυσι στην ανώτατη εκπαίδευση, φέτος θα απασχοληθούν μόνο εκατόν πενήντα.

Υπάρχει, βέβαια, η δέσμευση του Υφυπουργού ότι θα έρθει με τροπολογία αυτό το θέμα ως προς το ύψος των αμοιβών. Ωστόσο, εμείς βλέπουμε ότι η οικονομία έχει ξεκινήσει από εκεί, δηλαδή από λάθος σημείο, με τους λιγότερους εκπαιδευτικούς, όπως εξάλλου και με τους λιγότερους γιατρούς στον τομέα της υγείας. Από την άλλη μεριά, είδαμε και στο παρελθόν να «προικοδοτούνται» υπερδομές, όπως συμβούλια, αρχές και οργανισμοί, με δυσανάλογα υπέρογκα κονδύλια.

Εμείς στον ΣΥΡΙΖΑ σας καλούμε να πάψετε να υπονομεύετε ένα από τα βασικότερα δικαιώματα των παιδιών και της ελληνικής κοινωνίας, τη δημόσια και δωρεάν παιδεία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε την κυρία συνάδελφο.

Κύριε Υπουργέ, προτού σας δώσω το λόγο, θα ήθελα να σας παρακαλέσω να μιλήσει ο συνάδελφος Βουλευτής Ηρακλείου κ. Σενετάκης.

Ορίστε, κύριε Σενετάκη, έχετε το λόγο και πιστεύω ότι θα μας τα πείτε καλά.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, δυστυχώς για άλλη μία φορά βρισκόμαστε εδώ για να συζητάμε για τα αυτονόητα. Και εξηγούμαι:

Όπως είπε και ο κ. Κόνσολας πριν, νομίζω ότι όλοι συμφωνούμε πως πρέπει να υπάρχει ένα σύστημα αξιολόγησης στους εκπαιδευτικούς. Συμφωνούμε στην ανάγκη ποιοτικής αναβάθμισης της εκπαίδευσης.

Επειδή, λοιπόν, θέλω να πιστεύω πως η απάντηση στο ερώτημα είναι προφανής, θα προσπαθήσω από την πλευρά μου κι εγώ να συμβάλω μ' όλες μου τις δυνάμεις ώστε επιτέλους κι εν έτει 2013, η χώρα μας να αποκτήσει κολτούρα αξιολόγησης των πάντων. Διότι το έλλειμμα κολτούρας αξιολόγησης παρατηρείται σ' όλους τους τομείς του δημοσίου βίου και δεν αποτελεί παθολογία μόνο του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Ας μείνουμε, όμως, στο προκείμενο. Όπως και σε άλλους τομείς, έτσι και στην εκπαίδευση, η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου αποτελεί τον πλέον παρεξηγημένο θεσμό. Η παρεξήγηση οφείλεται κατά τη γνώμη μου σε δύο λόγους:

Ο πρώτος λόγος είναι ο παλιός «επιθεωρητισμός» ο οποίος δεν στόχευε στη βελτίωση του εκπαιδευτικού, αλλά αποτελούσε ελεγκτικό μηχανισμό της υπαλληλικής εξέλιξής του, δηλαδή ένα σύστημα ωμής διοικητικής παρέμβασης που αποτελεί δυσάρεστη εμπειρία για τους παλιούς εκπαιδευτικούς και έχει διαχυθεί και στους νέους. Το συγκεκριμένο σύστημα αμφισβητούμενης αξιοπιστίας είχε ως συνέπεια την άρνηση οποιουδήποτε συστήματος αξιολόγησης, με αποτέλεσμα όλες οι προσπάθειες τα τελευταία τριάντα χρόνια να πέφτουν στο κενό.

Ο δεύτερος λόγος, είναι η διαχρονική καχυποψία μεταξύ πολιτείας και κλάδων εργαζομένων που οφείλεται στην αίσθηση ότι το κράτος επιβάλλει ρυθμίσεις ερήμην τους.

Εμείς εδώ, σ' αυτήν τη Βουλή, νέοι και παλιοί πολιτικοί, οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε αυτήν την καχυποψία. Για παράδειγμα, μπορούν οι εκπαιδευτικοί μόνοι τους να καθορίζουν τα εκπαιδευτικά ζητήματα; Σίγουρα όχι. Το θέμα της εκπαίδευσης δεν είναι κλαδική υπόθεση, αλλά βασική κοινωνική λειτουργία. Επομένως, έχει πολιτικό περιεχόμενο.

Από την άλλη, μπορεί η πολιτεία να σχεδιάζει χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν τις απόψεις της εκπαιδευτικής κοινότητας, χωρίς να αναγνωρίζει στους εκπαιδευτικούς χώρο παιδαγωγικής ελευθερίας και ευθύνης που πηγάζει από την ίδια τη λειτουργία της μάθησης; Σίγουρα όχι. Το Υπουργείο Παιδείας δεν μπορεί να διαμορφώνει μονομερώς ένα νομοσχέδιο, απαιτώντας από τους εκπαιδευτικούς απλά να το εφαρμόσουν, πράγμα που νομίζω ότι δεν πράττουν κιόλας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα καλούμαστε να κάνουμε δύο πράγματα: Πρώτον, να διορθώσουμε ένα λάθος και δεύτερον, να άρουμε την καχυποψία των εκπαιδευτικών, την οποία ορισμένοι, για μικροπολιτικούς λόγους, καλλιεργούν, υποστηρίζοντας ότι μέσω της αξιολόγησης θα επιτευχθεί πολιτικός και διοικητικός έλεγχος του σχολείου, θα χειραγωγηθεί η παιδαγωγική ελευθερία των δασκάλων, θα απαξιωθεί η παιδαγωγική τους αυτονομία και –το κυριότερο– θα προκύψουν τιμωρητικές συνέπειες –όπως είπε ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ– σε όσους δεν ανταποκριθούν, με αποτέλεσμα να παραπεμφθούν στο υπηρεσιακό συμβούλιο με το ερώτημα του υποβιβασμού ή της απόλυσης.

Όπως καταλαβαίνετε, πρόκειται για σαφή προσπάθεια παραπλάνησης. Είναι δυνατό να πιστεύει σοβαρά κάποιος ότι η παιδαγωγική ελευθερία, το παιδαγωγικό ήθος, η ελευθερία του πνεύματος, η κριτική σκέψη των δασκάλων απειλούνται από τη διαδικασία της αξιολόγησης; Είναι δυνατό να καλλιεργούμε το φόβο του υποβιβασμού και της απόλυσης στους εκπαιδευτικούς

για να αρνηθούμε τη διαδικασία της αξιολόγησης;

Είναι δυνατόν να θεωρεί κανείς εκπαιδευτικά και πολιτικά ορθό το σύνθημα «καμμία αξιολόγηση στο σχολείο»; Ως τότε θα ζούμε με αυτόν τον αδιέξοδο και αντιπαραγωγικό αρνητισμό;

Είναι δυνατόν να αρνούμαστε στους εκπαιδευτικούς το δικαίωμα –γιατί κατά τη γνώμη μου περί δικαιώματος πρόκειται– να εξελιχθούν, να επιμορφωθούν, να αξιολογηθούν για αυτό, ώστε να επιτελέσουν απερίσπαστα και δημιουργικά το ρόλο τους;

Είναι δυνατόν να αποτρέπουμε –αντί να παρακινούμε– τους δασκάλους μας να προσφέρουν στα παιδιά μας τον καλύτερο εαυτό τους και να επιβραβεύουν για αυτό;

Είναι δυνατόν να αρνούμαστε το συναγωνισμό, μιλώντας για ανταγωνισμό μεταξύ των σχολείων; Μα, με το συναγωνισμό δεν επιτυγχάνεται η πρόοδος; Δηλαδή, τι θέλουμε; Τη στασιμότητα; Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας είμαστε ειλικρινείς. Είναι μύθος ότι οι εκπαιδευτικοί φοβούνται την αξιολόγηση. Προσωπικά ποτέ μου δεν το πίστεψα. Η αξιολόγηση έχει ως στόχο τη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης και του επιστημονικού τους έργου.

Κάποιοι άλλοι φαίνεται ότι φοβούνται μια κοινότητα δασκάλων που θα επιτελεί το έργο της, που θα χαίρει της εκτίμησης και του σεβασμού της κοινωνίας μας. Είναι όσοι θέλουν τους εκπαιδευτικούς υποχείρια πολιτικών σκοπιμοτήτων και εργαλεία πολιτικής πίεσης.

Ας κρατήσουμε, λοιπόν, την εκπαιδευτική κοινότητα μακριά από τις όποιες πολιτικές αντιπαραθέσεις και ας αναζητήσουμε με σύνεση και υπευθυνότητα τρόπους που θα βοηθούν το έργο τους.

Δεν αμφισβητώ ότι η αξιολόγηση είναι μια δύσκολη διαδικασία. Αντιθέτως, και σύνθετη είναι και στρατηγικός σχεδιασμός χρειάζεται, που θα λαμβάνει υπ' όψιν του όλες τις παραμέτρους του εκπαιδευτικού συστήματος.

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι πώς θα ανταποκριθούμε σε αυτό το δύσκολο εγχείρημα.

Κατ' αρχάς, θεωρώ πως το κρίσιμο στοιχείο είναι ότι η αξιολόγηση δεν αφορά μόνο τους εκπαιδευτικούς. Αφορά όλους τους φορείς της εκπαίδευσης. Όλοι πρέπει να αξιολογούνται. Και αυτοί που αξιολογούν, αξιολογούνται. Μόνο έτσι εμπεδώνεται η εμπιστοσύνη στο σύστημα.

Δεύτερον, η αξιολόγηση δεν πρέπει με κανένα τρόπο να κατατείνει στην τιμωρία του εκπαιδευτικού ή να έχει ως αποτέλεσμα τη μισθολογική του μείωση. Είναι κάτι που νομίζω ότι το Υπουργείο το έχει απαντήσει πάρα πολλές φορές στα ερωτήματα της Αντιπολίτευσης.

Τρίτον, η αξιολόγηση είναι ευκαιρία και όχι τιμωρία για τον εκπαιδευτικό.

Τέταρτον, η αξιολόγηση και η επιμόρφωση είναι δύο έννοιες άρρηκτα συνδεδεμένες, δύο πρακτικές αλληλοτροφοδοτούμενες.

Πέμπτον, ένα αδιάβλητο αξιόπιστο, αξιοκρατικό και δίκαιο αξιολογικό σύστημα αποτελεί εχέγγυο για την εδραίωση της εμπιστοσύνης μεταξύ πολιτείας και εκπαιδευτικής κοινότητας.

Η Ανεξάρτητη Αρχή Διασφάλισης Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση που συστήνεται σήμερα, είναι το μέσο που θα εγγυηθεί την εγκυρότητα, την αξιοπιστία και την αντικειμενικότητα του συστήματος αξιολόγησης.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να συμφωνήσω με τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής τον κ. Κακλαμάνη, ότι πρέπει να διασφαλίσουμε, κύριε Υπουργέ, να λειτουργεί ως ανεξάρτητη αρχή, χωρίς τις συνθήκες άνωθεν παρεμβάσεων. Και για να το πετύχουμε αυτό ένας τρόπος μόνο υπάρχει: Να συμφωνήσουμε όλοι στη δημιουργία και να συναινέσουμε στον τρόπο λειτουργίας της.

Για αυτό, λοιπόν, καλώ όλους –και κυρίως τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης– να προσέλθουν σε αυτό το διάλογο με ρεαλισμό και με εποικοδομητική διάθεση, ώστε η συγκεκριμένη αρχή να αποκτήσει όσο το δυνατόν περισσότερη πολιτική νομιμοποίηση, για να μπορεί να την αποδεχτεί η εκπαιδευτική κοινότητα και η κοινωνία που επενδύει πολλά στη μόρφωση των παιδιών μας.

Σας ευχαριστώ.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας

Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για να κάνετε ορισμένες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καταθέτω για τα Πρακτικά ορισμένες νομοτεχνικές βελτιώσεις. Και θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι γίνονται δεκτές οι κάτωθι κατατεθείσες τροπολογίες:

Η 328/108. Η 279/96. Η 287/97. Η 311/103.

Η 313/105 με την εξής τροποποίηση: Μετά τη λέξη «κατατάσσονται» στη δεύτερη σειρά, προστίθεται η φράση «...και για όσο

χρόνο ασκούν τα καθήκοντα αυτά».

Η 312/104 με την εξής τροποποίηση: Διαγράφεται η τελευταία πρόταση, ήτοι: «Στις αρμοδιότητες των Συμβούλων Α' και η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου».

Η 299/99. Η 300/100. Και η 303/102 με την εξής τροποποίηση: Αντικαθιστούμε τη λέξη «Μαΐου» με τη λέξη «Απριλίου».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Να κατατεθούν για τα Πρακτικά και να διανεμηθούν στους κυρίους συναδέλφους για να λάβουν γνώση.

Ευχαριστούμε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος, καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΑΠΟΛΟΧΗ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΩΝ-ΠΡΟΣΘΗΚΩΝ

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου ΠΑΙ.Θ.Π.Α. «*Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (Α.ΔΙ.Π.Π.Δ.Ε.)*»

Γίνονται δεκτές οι κάτωθι κατατεθείσες Τροπολογίες - Προσθήκες :

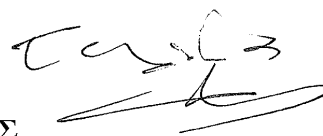
1. 328/108
2. 279/96
3. 287/97
4. 311/103
5. 313/105 με την εξής τροποποίηση : μετά τη λέξη «κατατάσσονται» (2^η σειρά) προστίθεται η φράση «, και για όσο χρόνο ασκούν τα καθήκοντα αυτά,».
6. 312/104 με την εξής τροποποίηση : Διαγράφεται η τελευταία πρόταση ήτοι : «Στις αρμοδιότητες των Συμβούλων Α', ... και η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου.».
7. 299/99
8. 300/100
9. 303/102 με την εξής τροποποίηση : η λέξη "Απριλίου" αντικαθίσταται με την λέξη "Μαΐου".

Αθήνα, 27.3.13

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού

«Αρχή διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (Α.ΔΙ.Π.Π.Δ.Ε.)»

-
1. Στην 3^η σειρά της περίπτωσης β) της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου μετά τη λέξη «προέδρου» προστίθεται η φράση «για τριετή θητεία».
 2. Στην 1^η σειρά της περίπτωσης ε) της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου διαγράφεται η φράση «η περαιτέρω διάρθρωσή τους σε γραφεία».
 3. Στην 3^η σειρά της περίπτωσης αα) της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου διαγράφεται η φράση «κατά προτίμηση».
 4. Στην 3^η σειρά της περίπτωσης γγ) της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου μετά τη φράση «διδασκτορικού» προστίθεται η φράση «ή μεταπτυχιακού διπλώματος» και διαγράφεται η φράση «κατά προτίμηση».
 5. Στην 2^η σειρά της περίπτωσης γγ) της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου η φράση «με βαθμό τουλάχιστον Γ'» αντικαθίσταται από τη φράση «με βαθμό τουλάχιστον Β'» και μετά προστίθεται η φράση «και εφόσον δεν υπάρχει με βαθμό Γ'».
 6. Στην 2^η σειρά της περίπτωσης δδ) της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου η φράση «με βαθμό τουλάχιστον Γ'» αντικαθίσταται από τη φράση «με βαθμό τουλάχιστον Β'» και μετά προστίθεται η φράση «και εφόσον δεν υπάρχει με βαθμό Γ'».
 7. Στην 3^η σειρά της περίπτωσης δδ) της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου μετά τη φράση «διδασκτορικού» προστίθεται η φράση «ή μεταπτυχιακού διπλώματος» και διαγράφεται η φράση «κατά προτίμηση».
 8. Στην 3^η σειρά της περίπτωσης γ) της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου διαγράφεται η φράση «στις τρεις πρώτες θέσεις του» και στην 6^η σειρά μετά τη φράση «αποτείνει» προστίθεται η φράση «αυτόν που έχει καταταγεί πρώτος στον» και η φράση «οικείου αξιολογικού» αντικαθίσταται από τη φράση «οικείο αξιολογικό».
 9. Στην 22^η σειρά της περίπτωσης β) της παραγράφου 7 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου διαγράφεται η φράση «υποχρεωτικά» και αντικαθίσταται από τη φράση «πέραν των ανωτέρω».
 10. Στην 26^η σειρά της περίπτωσης β) της παραγράφου 7 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου μετά τη φράση «ερευνητικά ιδρύματα» προστίθεται η φράση

?

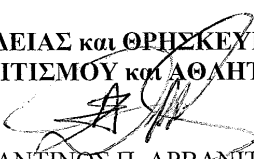
«της ημεδαπής ή της αλλοδαπής» και διαγράφεται η φράση «κατά προτίμηση».

11. Το εδάφιο ιδ) της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου απαλείφεται ολοκληρωτικά και αναριθμείται το εδάφιο ιε) σε ιδ).

Αθήνα, 26.03.2013

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ και ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ και ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

»»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γιοβανόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Τα έντυπα των τροποποιήσεων έχουν εξαντληθεί.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Θα επαναληφθούν και θα τοποθετηθούν ένθεν κακείθεν.

Έχετε το λόγο, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Υπουργέ, εισαγωγικά θέλω να εκφράσω την επιφύλαξη μου για τις τροπολογίες που έχετε φέρει. Πρέπει να μας διανεμηθούν, για να δούμε περί τίνος ακριβώς πρόκειται. Διότι νομίζω ότι το Σώμα αγνοεί αυτήν τη στιγμή -τουλάχιστον σε έγγραφο επίπεδο- για ποιο ακριβώς αντικείμενο έρχεται η τροποποίηση.

Θα ήθελα να συγχαρώ τους εκπαιδευτικούς εκείνους που σε κάποιες αίθουσες, που παραχώρησε ο Δήμος Βέροιας, προσφέρουν δωρεάν ενισχυτική διδασκαλία σε παιδιά που δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν φροντιστήρια. Επισκέφθηκα αυτές τις αίθουσες πριν δυο-τρεις μέρες και υπήρχε μια υγεία, υπήρχε μια φωτοβόλα διάθεση απ' αυτούς που προσέφεραν έργο χωρίς χρήματα. Είναι εκπαιδευτικοί που αφιερώνουν ώρες επιστημονικής σε παιδιά που αδυνατούσαν με άλλο τρόπο να ετοιμαστούν τώρα για τις εισαγωγικές εξετάσεις, να τους απαλύνουν λίγο τον άγχος, να δουν τον τρόπο με τον οποίο θα μετρήσουν τα μόριά τους. Γενικά να τους ετοιμάσουν γι' αυτήν τη μεγάλη κρίση στη ζωή τους.

Θέλω να τους συγχαρώ, καθώς και το Δήμο της Βέροιας. Με αυτόν τον τρόπο, διά του διά βίου παραδείγματος, διδάσκουμε στα παιδιά πως πρέπει να αντιμετωπίζουν τα προβλήματα. Ακούστηκαν στην Αίθουσα αυτή επιχειρήματα ότι η παραπαιδεία ενδεχομένως να είναι προϊόν όλης αυτής της κατάστασης, της μη αξιολόγησης των εκπαιδευτικών. Δε νομίζω ότι είναι έτσι τα πράγματα.

Τα πράγματα δεν είναι έτσι στην παιδεία εδώ και πάρα πολλά χρόνια, πάρα πολλές δεκαετίες, από την εποχή που άλλαξε η γλώσσα μας, από την εποχή που ψαλιδίσαμε πολλές φορές αυτό το σύστημα. Ακούω ακόμα και τώρα τον κ. Κόνσολα, για παράδειγμα, να μιλάει για ένα νέο εθνικό στρατηγικό σχέδιο παιδείας. Πάλι, κύριε Κόνσολα; Πάλι νέο εθνικό στρατηγικό σχέδιο;

Ακούω τον κ. Κακλαμάνη που μας κάνει κάποιες διαγνώσεις για το τι δεν πήγε καλά. Πάλι μετά από το 1974 ερχόμαστε και λέμε για διαγνώσεις; Επιτέλους!

Άρα, οδηγείτε χωρίς σχέδιο τη χώρα σαράντα χρόνια τώρα, αυτή η παράταξη και η άλλη. Και η παιδεία φτάνει εδώ, γιατί οι πολιτικές σας την έφεραν μέχρι εδώ.

Έρχεται, λοιπόν, τώρα η αξιολόγηση. Να συζητήσουμε για την αξιολόγηση. Να πούμε τι για την αξιολόγηση; Τα αυτονόητα; Ότι χρειάζεται; Ότι είναι κοινωνική ανάγκη; Ότι είναι επιταγή; Ότι είναι πολιτιστικό, πολιτισμικό, οικονομικό, πολιτικό, ιστορικό απαραίτητο; Η απόλυτη χρεία σε οποιαδήποτε κοινωνική έκφραση της ζωής, από τον αθλητισμό, μέχρι την επαγγελματική κατάρτιση. Μέσα στην οικογένεια πρέπει να έχουμε αξιολόγηση. Οποδήποτε. Να συζητήσουμε αν χρειάζεται αξιολόγηση; Δεν μπορούμε να μπορούμε σ' αυτήν την κουβέντα.

Η ουσία είναι ότι έρχεται τώρα μια αξιολόγηση -όπως έρχεται από εσάς- να συνδεθεί με το μισθό, να συνδεθεί με τη βαθμολογική εξέλιξη και να συνδεθεί με τις απολύσεις. Το κύριο πρόβλημα σ' αυτήν την πολιτεία, κύριε Υπουργέ, είναι ότι δεν έχουμε παράδοση αξιοκρατίας. Δεν έχουμε κουλτούρα αξιοκρατίας. Την αξιολόγηση, όσο απαραίτητη και να είναι, δυστυχώς ούτε εμείς, αλλά ούτε ο λαός σας εμπιστεύεται πια ότι μπορείτε να τη φέρετε και να λειτουργήσει, όπως θα έπρεπε να λειτουργήσει σε ένα ευνομούμενο κράτος.

Είναι εκ των ων ουκ άνευ ότι η αξιολόγηση είναι μια καθημερινή επιταγή, μια χρεία. Αλλά δυστυχώς δεν μπορείτε να τη φέρετε, κηρύσσοντας τον πόλεμο στους εκπαιδευτικούς, οι εκπαιδευτικοί να πληρώσουν τις στρεβλώσεις όλου αυτού του συστήματος; Να κρεμάσουμε μια θηλιά στο λαιμό των εκπαιδευτικών τώρα, όταν το σύστημα αυτό όλα αυτά τα χρόνια οδηγείται

από μόνο του στην εξαθλίωση;

Δικές σας πολιτικές και πολιτικές των κυβερνητικών σας συνεισέρχουν ήταν αυτές που μέχρι χθες μοίραζαν φωτοτυπίες στα παιδιά. Εσείς δεν μπορούσατε να καθαρίσετε το ΑΠΘ από τα σκουπίδια για μήνες. Φέρνεται τώρα το σχέδιο «Αθηνά» εξαιτίας του οποίου σε όλες τις πόλεις της χώρας γίνονται πορείες, γίνονται διαμαρτυρίες, διακόπτονται παρελάσεις. Στη Βέροια, στη Νάουσα, καταργείτε τα ΤΕΙ, που τα ιδρύσατε με ένα παράλογο τρόπο και τα καταργείτε με έναν ακόμα βιαιότερο. Γι' αυτό δεν σας εμπιστεύεται ο κόσμος. Γι' αυτό το σχέδιο «Αθηνά» θα προκαλέσει αναταραχή, όχι μόνο στην εκπαιδευτική κοινότητα, αλλά μέσα στις γειτονίες των πόλεων.

Το Αγρίνιο, με εκατό χιλιάδες ανθρώπους, στερείται του ΤΕΙ. Τα παιδιά του Αγρινίου που ήθελαν να σπουδάσουν στην πόλη τους, δεν έχουν τώρα αυτό το δικαίωμα. Και θέλετε να σας εμπιστευτούμε; Θέλετε να ψηφίσουμε έστω αυτό το κομμάτι της αξιολόγησης; Όχι, δεν θα το ψηφίσουμε, γιατί δεν σας εμπιστευόμαστε, γιατί τα κομματικά υβρίδια έχουν κατακτήσει όλο αυτόν τον κόσμο τον πολιτικό, όλες αυτές τις γωνίες.

Το μόνο που βλέπεις πια, είναι διαφθορά, παρακμή και μία σήψη. Αυτό το Κοινοβούλιο θα έπρεπε να φωτοβολεί, θα έπρεπε να δίνει τις γαλάζιες εκείνες σπίθες σε όλη την πατρίδα. Και όμως μέσα σε αυτήν την Κυβέρνηση υπάρχει κυβερνητικό μέλος, που τον έχει καθαιρέσει η επιστημονική κοινότητα από το πανεπιστήμιο, γιατί χρησιμοποίησε πλαστογραφημένα στοιχεία και εσείς τον αναδείξατε, τον κάνετε Υπουργό. Αυτό είναι το διά βίου παράδειγμα; Έτσι δείχνουμε στα παιδιά τον τρόπο, το δρόμο, τον άνθρωπο, τον Υπουργό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ποιον εννοείτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας πω, θα σας πω.

Θέλω να εξηγήσω και να πω το εξής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Στη Βέροια και στη Νάουσα δεν έχει ΤΕΙ, που αναφέρατε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Έχει τμήματα του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου. Αυτό σας ενοχλεί, κύριε Υπουργέ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Επειδή μιλάτε για αξιοπιστία, πρέπει να είμαστε αξιόπιστοι και σε αυτά που λέμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αν σας ενοχλεί αυτό, εγώ παίρνω πίσω αυτό που λέω, αλλά πείτε μου εσείς τώρα τι θα γίνει με το κομμάτι του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου στη Βέροια. Εγώ το παίρνω πίσω, δεν είναι ΤΕΙ, είναι κομμάτι του Αριστοτελείου. Πείτε μου εσείς, τώρα, πώς θα καθυστερήσουμε τον τόπο και πώς θα δημιουργήσουμε κάτι διαφορετικό για να τους δώσουμε ελπίδα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Θα σας πω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν θέλω εγώ να δημιουργήσω θέμα. Δηλαδή νομίζετε ότι είναι προσωπική η επίθεση που σας κάνω; Δεν έχω καμμία τέτοια διάθεση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Να λέμε σοβαρά πράγματα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, σοβαρά τα λέμε. Πιστέψτε με, σοβαρά τα λέμε. Ελάτε στη Βέροια και στη Νάουσα να δείτε αν είναι σοβαρά τα πράγματα. Με την ανεργία πάνω από το 70% στη Νάουσα, ελάτε να δείτε αν είναι σοβαρά τα πράγματα και αν μιλάω αληθινά.

Θέλετε τώρα να συνεχίσουμε αυτόν τον διάλογο και να πούμε τι; Ότι η παιδεία μας έφτασε να είναι απλή γνώση, να είναι χρήση καφετιέρας, «πώς θα κάνουμε μία καφετιέρα»; Εσείς μιλάτε για συνωστισμούς την ώρα που θα έπρεπε να μιλάμε για Παπαδιαμάντη, θα έπρεπε να μιλάμε για αρχαίο κείμενο. Θα έπρεπε να μιλάμε για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και για τις βιβλιοθήκες τους.

Έχουμε σοβαρότατο πρόβλημα παιδείας. Πριν από το έλλειμμα της ρευστότητας, πριν από το έλλειμμα στη δικαιοσύνη,

πριν από το έλλειμμα οπουδήποτε, είναι το έλλειμμα της παιδείας. Πείτε μου ποια κοινωνία και ποια ευνοημένη νεολαία θα ανεχόταν αυτόν τον «ευρωατίτλα» στην Κύπρο; Χρόνια γίνεται αυτή η δουλειά. Το σχέδιο που υπηρετήθηκε, έρχεται μετά από πολλές δεκαετίες, για να το δούμε τώρα να υλοποιείται.

Πριν ανοίξει η συζήτηση για το ποια Ευρώπη χρειαζόμαστε, πριν ανοίξει η συζήτηση για το ποια Ευρώπη θέλουμε, σε ποια Ευρώπη ανήκουμε, ποια Ευρώπη οραματιστήκαμε –γιατί πρέπει να ανοίξει αυτή η συζήτηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να ξαναδούμε αυτήν την οικογένεια, αυτήν τη συντροφιά, να δούμε πόσο μας εκφράζει και πόσο την εκφράζουμε- θέλω, σας παρακαλώ πολύ, να θυμηθείτε ότι ο Παλαμάς μιλούσε για τα σχολεία εκείνα που ήταν στο καλύτερο μέρος του χωριού. Ήταν το ωραιότερο κτήριο της πόλης με τα φωτεινότερα παράθυρα όπου έμπαινε ο ελληνικός ήλιος. Και σήμερα βλέπουμε το σχολείο στην Αράχοβα να έχει γεμίσει αργαλειούς, το σχολείο στην Καβάλα να το βγάζουμε φωτογραφίες, το σχολείο στη Βέροια να το έχουμε κάνει δημαρχείο.

Να ξανακοιτάξουμε λοιπόν τα σχολεία μας. Να ξαναγίνουν τα ωραιότερα κτήρια στις πόλεις μας. Να ξαναγίνουν τα σημεία αναφοράς μας, για να μπορούμε να ελπίζουμε στο αύριο και να μπορούν τα παιδιά να καταλαβαίνουν ότι και εδώ, μέσα από τη Βουλή, υπάρχουν ελπίδες δημιουργίας και όχι μόνο γκρίνιες και μελαγχολίες για την άλλη μέρα. Η άλλη μέρα, η επόμενη, θα είναι καλύτερη. Αυτό να το πιστέψουν τα παιδιά μας και ας μη μένουν σε νομοσχέδια σαν κι αυτά και στο σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» που θα φέρετε, τα οποία εμείς φυσικά τα καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Γιοβανόπουλε.

Ο κ. Ηλίας Βλαχογιάννης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μία ακόμα φορά σε αυτήν την Αίθουσα δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε ούτε σε αυτό το οποίο είναι απαίτηση όλης της κοινωνίας, στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, των εκπαιδευτικών δομών και όλων των σχετικών με την εκπαιδευτική διαδικασία.

Πραγματικά, αναρρωτιέμαι: Τα μέλη του Κοινοβουλίου που ανήκουν στην Αξιωματική Αντιπολίτευση ή που ανήκουν στους Ανεξάρτητους Έλληνες, δεν διαπίστωσαν αυτό το έλλειμμα αξιολόγησης που υπάρχει στην εκπαιδευτική διαδικασία; Δεν μπορούν επιτέλους να συμφωνήσουν σε αυτό το αυτονόητο, ότι πρέπει να αξιολογούνται οι πάντες; Δεν ξέρουμε στις τοπικές κοινωνίες ποιος δάσκαλος είναι καλός και ποιος όχι; Τον έχουν αξιολογήσει οι ίδιοι οι γονείς. Τον αξιολογούν οι ίδιοι οι μαθητές. Άτυπα μιν, ουσιαστικά δε όλοι αξιολογούνται.

Θα σας πω ένα παράδειγμα. Όταν ήμουν νομάρχης, κύριε Υπουργέ, στα Τρίκαλα είχαμε ένα σχολείο στο οποίο ο διευθυντής θέλησε να δώσει ένα όνομα και το ονόμασε «Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης». Ξεσηκώθηκε θύελλα γιατί να δώσει όνομα σε ένα σχολείο. Πήγαμε το θέμα στο νομαρχιακό συμβούλιο και υπερψηφίστηκε η πρόταση του διευθυντού να ονομαστεί το σχολείο «Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης». Αυτός ο διευθυντής ήταν πολύ αυστηρός με αποτέλεσμα να προκαλέσει τη μήνιν πολλών συναδέλφων εκπαιδευτικών μέσα στην εκπαιδευτική κοινότητα στα Τρίκαλα. Παρόλα αυτά κάθε χρόνο αυτό το λύκειο είχε υπερπληθώρα μαθητών. Υπήρχε μεγάλη προσφορά σε τέτοιο βαθμό, που να θέλουν να χρησιμοποιήσουν τη δική μας παρέμβαση, για να εγγραφούν μαθητές σε αυτό το σχολείο.

Η κοινωνία ήταν πολύ πιο μπροστά από τις δομές, πολύ πιο μπροστά από την εκπαιδευτική κοινότητα και επιβράβευσε την προσπάθεια ενός εκπαιδευτικού –με όλες τις ατέλειες που μπορεί να έχει η οποιαδήποτε προσπάθεια- προς την κατεύθυνση σωστότερης βάσης της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Από τότε έχουμε τουλάχιστον άλλα επτά σχολεία με ονόματα πλέον, «Οδυσσεύς Ελύτης», «Παλαμάς», «Σεφέρης», κάτι που δίνει μια άλλη αξία στη διαδικασία και ευνοεί την άμιλλα, τον ανταγωνισμό μεταξύ των εκπαιδευτικών και των δημοσίων εκπαιδευτικών.

Προφανώς όλοι πρέπει να αξιολογούνται. Μπορεί κάποιος να είναι πολύ καλός στο εκπαιδευτικό έργο και κάποιος να μην είναι.

Κάποιος μπορεί να είναι καλός σε θεωρητικές γνώσεις και να μην έχει την ικανότητα μετάδοσης. Δεν πρέπει να τον αξιολογήσει κάποιος αυτόν; Μπορεί να μην κάνει για ένα συγκεκριμένο σχολείο, αλλά να κάνει για γραφείο και να προσφέρει υπηρεσίες από άλλη πλευρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει αυτήν την προσπάθεια που ανέλαβε το Υπουργείο –για εμένα είναι η πιο σοβαρή προσπάθεια τα τελευταία τριάντα χρόνια- να τη στηρίξουμε, να την επιβραβεύσουμε, γιατί έπιασε το σφυγμό της κοινωνίας. Το δημόσιο σχολείο δεν είναι ελκυστικό και θα πρέπει να το παραδεχτούμε. Όσο χαϊδεύουμε αυτά, δεν προσφέρουμε υπηρεσία στους πολίτες. Άμα ήταν τόσο αξιόπιστο το δημόσιο σχολείο, δεν θα είχαμε ανάγκη το φροντιστήριο, δεν θα είχαμε ανάγκη τα ιδιωτικά σχολεία.

Δεν θυμόμαστε όλοι τον επιθεωρητή και το έργο το οποίο προσέφερε; Δυστυχώς η φιλοσοφία των 1980, 1982 ήταν να καταργήσουμε τους γενικούς διευθυντές, να καταργήσουμε τους επιθεωρητές, να καταργήσουμε καθετί που προσέφερε ένα εχέγγο στην εκπαιδευτική διαδικασία. Καταργήθηκαν όλα. Σήμερα καταλαβαίνουμε τα λάθη. Ο επιθεωρητής ήταν μια προσωπικότητα σεβαστή από τις τοπικές κοινωνίες, σεβαστή από την εκπαιδευτική κοινότητα και αποτελούσε ένα θεσμό καταξιωμένο στο ελληνικό κράτος. Τον καταργήσαμε. Καταργήσαμε και το γενικό διευθυντή, καταργήσαμε και την αξιολόγηση με αποτέλεσμα «κουτσοί, στραβοί στον Άγιο Παντελεήμονα».

Προφανώς και δεν κάνουν όλοι καλά τη δουλειά τους. Θα πρέπει να τους αξιολογήσουν κάποιοι. Αυτοί οι κάποιοι θα πρέπει να έχουν κάποια εχέγγυα αντικειμενικότητας. Αυτό προσφέρει το νομοσχέδιο. Δεν βάζει μέσα από την ίδια την εκπαίδευση τους αξιολογητές. Βάζει ένα παράλληλο θεσμό, τον περιβάλλει με το κύρος της ανεξάρτητης αρχής –και μακάρι να ψηφιστεί από μια μεγάλη πλειοψηφία στην Αίθουσα- έτσι, ώστε να του δώσουμε δύναμη, να του δώσουμε αξιοπιστία για να επιτελέσει καλά το έργο του. Το έχει ανάγκη πρωτίστως η εκπαιδευτική κοινότητα.

Ούτε όλοι οι εκπαιδευτικοί θέλουν να αισθάνονται ότι είναι ίδιοι. Δεν είναι ίδιοι. Κάποιοι προσπαθούν και κάποιοι δεν προσπαθούν. Το ίδιο πρέπει να αμειφθούν; Δεν μιλάω μόνο υλικά. Η αμοιβή δεν είναι υλική. Είναι και ο έπαινος, είναι η καταξίωση, είναι η αναγνώριση της προσφοράς του καθενός.

Ο καθένας το έχει ανάγκη αυτό, πόσω μάλλον οι εκπαιδευτικοί που είναι το άλφα και το ωμέγα, για να μπορέσουμε να κάνουμε σωστούς μαθητές, σωστούς πολίτες αύριο.

Διάβασα –και το είπα και χθες, κύριε Υπουργέ, το λέω και σήμερα και δεν ξέρω αν είναι αλήθεια- μια έρευνα ενός πανεπιστημιακού ιδρύματος όπου ρωτήθηκαν όλοι οι φοιτητές τι γνωρίζουν για τη μάχη του Μαραθώνα. Από τους τριακόσιους απάντησε μια, η οποία κατά σύμπτωση ήταν Αλβανίδα. Αυτή ήξερε για τη μάχη του Μαραθώνα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Οι ελληνόπαιδες δεν ήξεραν. Είναι τραγικό πραγματικά αν αυτό είναι αληθές. Θα πρέπει να διδάξουμε πρωτίστως στα παιδιά μας ότι πέρα από καλοί πολίτες, θα πρέπει να είναι και βαθείς γνώστες της ελληνικής παιδείας. Είμαστε Έλληνες. Δεν πρέπει να ξεχάσουμε ούτε από πού προερχόμαστε ούτε ποια είναι η προσφορά αυτού του έθνους, αυτού του λαού στην ανθρωπότητα. Αυτό μόνο ικανοί εκπαιδευτικοί θα το διδάξουν. Και αυτούς τους ικανούς εκπαιδευτικούς, θα πρέπει και να τους αναζητήσουμε μέσα στην εκπαιδευτική κοινότητα και στην ελληνική πολιτεία και να τους στηρίξουμε και να τους επιβραβεύσουμε. Είμαι βέβαιος ότι με αυτήν την προσπάθεια που αναλάβετε, η εκπαίδευση θα δει καλύτερες μέρες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Βλαχογιάννη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας.

γίας της Βουλής, τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Κουνουπιδιανών Χανίων Κρήτης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η κ. Αικατερίνη Παπακώστα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχεται πράγματι ένα ακόμα σημαντικό νομοσχέδιο, μια ακόμα σημαντική νομοθετική πρωτοβουλία από την πλευρά της Κυβέρνησης και ιδιαίτερα από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων και αφορά στη διασφάλιση της ποιότητας στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Οφείλουμε, ανεξάρτητα από ιδεολογικοπολιτικές διαφοροποιήσεις -που είναι θεμιτό να υπάρχουν στη δημοκρατία και να εκφράζονται και να αντιπροσωπεύονται σε τούτη την Αίθουσα- να παραδεχθούμε και να αποδεχθούμε ότι τα τελευταία τριάντα χρόνια, δυστυχώς, αξιολόγηση στη χώρα μας στην πράξη δεν υπήρξε, με ότι αυτό συνεπάγεται, με όποιες συνέπειες σηματοδότησε η μη αξιολόγηση της όλης εκπαιδευτικής διαδικασίας, αλλά και του έργου, το οποίο οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί έκριναν τόσα χρόνια ως επιβεβλημένο να αξιολογηθεί για τους ίδιους, αλλά κυρίως για τους νέους και για τις νέες της χώρας μας, αλλά και για τις οικογένειες, την ελληνική πολιτεία και άπαντες.

Κατά συνέπεια απαιτείται τώρα, συστηματικά, οργανωμένα, στρατηγικά, επιτελικά αν θέλετε, να εφαρμοστεί αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, του έργου των εκπαιδευτικών, τόσο στην πρωτοβάθμια όσο και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Άρα επί της αρχής, η φιλοσοφία του νομοθέτη θεωρώ πως πρέπει να μας βρίσκει όλες τις πτέρυγες της Βουλής, όλων των αποχρώσεων, σύμφωνους και σύμφωνες.

Αν θελήσουμε -γιατί η χώρα μας, όπως ξέρετε, δεν είναι ούτε μόνη της αλλά ούτε είναι in vitro, δεν είναι σε συνθήκες εργαστηρίου in vivo- να βάλουμε την Ελλάδα μέσα στο ευρωπαϊκό, αλλά και στο διεθνές σύστημα -και πάντοτε η αναφορά μας έχει να κάνει επί του προκειμένου, με την ποιότητα της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης- θα διαπιστώσουμε ότι σύμφωνα με τα όσα ισχύουν τόσο σε διεθνές όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαίδευσης στη χώρα μας, αποτελεί κοινωνική και οικονομική αναγκαιότητα.

Άκουσα τον Υπουργό προχθές -και ορθώς ειπώθηκε- που είχαμε το θέμα της απόφασης που ελήφθη για την Κύπρο, να λέει -και πολύ σωστά, προσφεύσεται ειπώθηκε- ότι και η εκπαίδευση, το εκπαιδευτικό σύστημα -και έχουμε τα παιδιά εδώ, τα οποία μας επισκέπτονται και ακούν και παρακολουθούν τις εργασίες της Βουλής- δεν μπορεί παρά να είναι και η αιχμή του δόρατος στην αναπτυξιακή διαδικασία της χώρας.

Πώς θα είναι όμως η αιχμή του δόρατος, αν η αξιολόγηση λείπει, αν το εκπαιδευτικό έργο, το οποίο είναι πολύ και είναι και καλό, αλλά πρέπει να αξιολογείται, δεν αξιολογείται στην πράξη;

Κατά συνέπεια η αποτίμηση της λειτουργίας, το εκπαιδευτικό προϊόν, το οποίο παράγεται, θα πρέπει σε πολλαπλά επίπεδα -δηλαδή σε κεντρικό, σε περιφερειακό, σε τοπικό- σε πολλαπλές διαστάσεις -σε επιστημονικό επίπεδο, σε εκπαιδευτικό, κοινωνικό, σε επίπεδο χρηματοδότησης, σε επίπεδο ανθρώπινου δυναμικού- επίσης, να αποτιμάται και να αξιολογείται.

Βέβαια έχει και πολλαπλούς αποδέκτες αυτή η υπόθεση. Ποιοι είναι οι πολλαπλοί αποδέκτες; Πρώτα απ' όλα, οι εκάστοτε κυβερνήσεις και έπειτα εμείς, τα πολιτικά κόμματα και η Εθνική Αντιπροσωπεία. Είναι η εκπαιδευτική κοινότητα, οι κοινωνικοί εταίροι. Είναι οι φορολογούμενοι πολίτες τελικά, οι οποίοι χρηματοδοτούν -και μάλιστα σε δύσκολους καιρούς- το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας και περιμένουν ως ανταπόδοση, υψηλού επιπέδου παρεχόμενες υπηρεσίες εκπαίδευσης.

Κατά συνέπεια οι κοινές δεσμεύσεις που υπάρχουν εκ των πραγμάτων, de facto δηλαδή, με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και η αδήριτη εσωτερική ανάγκη η χώρα μας επιτέλους να αποκτήσει ένα σύστημα αποτίμησης της ποιότητας στην εκπαίδευση, επιβάλλουν -από χθες το επέβαλαν- σήμερα που έρχεται το νομοσχέδιο στην Εθνική Αντιπροσωπεία, να δια-

σφαλίσουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, την ποιότητα, μέσω της αξιολόγησης, με το περιεχόμενο του παρόντος νομοσχεδίου. Στα επιμέρους άρθρα μπορεί να έχουμε διαφοροποιήσεις ή ενστάσεις. Γι' αυτό υπάρχει η Εθνική Αντιπροσωπεία, γι' αυτό υπάρχει η νομοθετική επεξεργασία στις αρμόδιες επιτροπές, ώστε επί τα βελτίω πάντοτε μία επί της αρχής ορθή νομοθετική πρωτοβουλία να παρουσιάζεται και στη συνέχεια να τυγχάνει της υπερψήφισης της Εθνικής μας Αντιπροσωπείας.

Νομίζω ότι σε αυτό το νομοσχέδιο οφείλουμε να συμπτέσουμε και νομίζω ότι πρέπει να συμπτέσουμε. Κι αυτό γιατί; Εμένα με καλύπτουν τα πεδία, τα οποία προτείνει η συγκεκριμένη Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Λαμβάνει υπ' όψιν, δηλαδή σε επίπεδο δομών, το νομοσχέδιο πώς πρέπει να αξιολογηθεί η παρεχόμενη εκπαιδευτική υπηρεσία.

Για να το αναλύσω, σε κεντρικό επίπεδο, σε περιφερειακό επίπεδο, σε διευθύνσεις εκπαίδευσης, σε σχολικές μονάδες πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αξιολογεί και λαμβάνει υπ' όψιν το διαθέσιμο στελεχιακό δυναμικό, τους ανθρώπινους πόρους, που μέσα από μία ολιστική προσέγγιση οφείλουμε να τους δούμε με έναν τέτοιο τρόπο, ώστε να τους εξορθολογίσουμε, να τους αξιοποιήσουμε, να τους κινητροδοτήσουμε, για να μπορούν να παρέχουν τις άριστες δυνατές υπηρεσίες εκπαίδευσης στους νέους και στις νέες της χώρας. Κατά συνέπεια, αυτό γίνεται. Είναι η δεύτερη προϋπόθεση, η οποία με ικανοποιεί σε επίπεδο δομών, που το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου προτείνει και μέσα από την αιτιολογική του έκθεση.

Το σύστημα αξιολόγησης αναφέρεται επίσης και στο έργο των στελεχών της εκπαίδευσης και των λοιπών εκπαιδευτικών, χωρίς τους οποίους είναι αδιανόητο να παραχθεί εκπαιδευτικό προϊόν και είναι αδιανόητο να φέρουμε σε πέρας την εκπαιδευτική μας πολιτική. Αναφέρεται βέβαια και στις διαδικασίες που αναπτύσσονται και εφαρμόζονται σε όλα τα παραπάνω επίπεδα. Θεωρώ λοιπόν ότι είναι μία νομοθετική πρωτοβουλία, η οποία μας ενώνει, η οποία δεν μας διαιρεί και την οποία οφείλουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, να στηρίξουμε.

Πλην όμως, κυρία Πρόεδρε -και κλείνω με αυτό, διότι τελειώνει και ο παρεχόμενος από τον Κανονισμό χρόνος και δεν θέλω να κάνω κατάχρηση του χρόνου άλλου συναδέλφου- επιτρέψτε μου να πω ότι έχω καταθέσει μαζί με άλλους συναδέλφους και μία τροπολογία-προσθήκη, η οποία αφορά τους μαθητές που είναι τέκνα πολυτέκνων. Έχουμε πάρει ήδη ανάλογη νομοθετική πρωτοβουλία, πριν από λίγους μήνες. Χρειάζεται μία συμπλήρωση, ώστε όσοι μαθητές, που είναι τέκνα πολυτέκνων οικογενειών, μετείχαν στις πανελλαδικές εξετάσεις εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση το 2011 και πέτυχαν σε ΑΕΙ ή σε ΤΕΙ, κάνοντας χρήση των βαθμολογιών των δύο προηγούμενων ετών 2009, 2010 με το 10% από τα οποία όμως διεγράφησαν ή δεν τους ενέγραψαν εξαιτίας του τότε ισχύοντος νομοθετικού καθεστώτος ή ακόμα όσοι δήλωσαν την ειδική κατηγορία των πολυτέκνων- να έχουν τη δυνατότητα να επανεγγραφούν στις σχολές εισαγωγής τους.

Νομίζω ότι είναι μια δίκαιη νομοθετική ρύθμιση-συμπλήρωση σε ένα θέμα, για το οποίο ανυπαίτως οι εμπλεκόμενοι θίγονται.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε, κυρία Παπακώστα.

Ο κ. Δημήτρης Αναγνωστάκης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αποκρούσω ευθύς εξαρχής δύο επιχειρήματα, τα οποία ακούστηκαν και συνδέονται με την αξιολόγηση με ένα τρόπο βίαιο, βανασο έως και αυθαίρετο, θα έλεγα.

Το πρώτο επιχείρημα έχει να κάνει με όσα ακούστηκαν για το θεσμό του επιθεωρητή. Μακριά και έξω από εδώ! Διότι, ουαί και αλίμονο, εάν γυρίσουμε σε τέτοιες αλήστου μνήμης εποχές, όταν έχει καταδικαστεί, όχι μόνο στη συνείδηση των εκπαιδευτικών, αλλά συνολικά στη συνείδηση της ελληνικής κοινωνίας.

Το δεύτερο επιχείρημα έχει να κάνει με το ότι, κατά τη γνώμη μου, είναι μια αυθαίρετη προσέγγιση να συνδέεται η δήθεν έλ-

λειψη ενός συστήματος αξιολόγησης με την άνηση της παραπαιδείας. Είναι τελείως διαφορετικά ζητήματα και δεν έχουν καμία σχέση επί της ουσίας, γιατί η παθογένεια που ακούει στο όνομα «παραπαιδεία» δυστυχώς έτυχε της ανοχής και της πολιτικής ηγεσίας που κάθε φορά είχε το Υπουργείο Παιδείας. Δεν συναρτάται όμως μόνο με το Υπουργείο Παιδείας, αλλά συνολικότερα με την έλλειψη κυβερνητικής βούλησης να παταχθεί αυτή η παθογένεια.

Ακούστηκαν πάρα πολλά και δεν θα διεκδικήσω το ρόλο του τιμητή των εκπαιδευτικών, αλλά αυτού του ανθρώπου που θέλει να κρατήσει αν μη τι άλλο, ισορροπίες. Για όλα τα δεινά που συμβαίνουν σήμερα στην ελληνική εκπαίδευση, ευθύνεται ο εκπαιδευτικός της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης; Αυτός που έχει αφεθεί στο έλεος της μοίρας του; Αυτός που αμείβεται με 630 ευρώ; Αυτός που λειτουργεί σε συνθήκες απαράδεκτες τις περισσότερες φορές; Αυτός που ο ίδιος έχει ζητήσει να υπάρχει ο θεσμός της αξιολόγησης; Αυτός που με αποφάσεις μαζικών γενικών συνελεύσεων απαιτεί να υπάρχει αξιολόγηση, αλλά με όρους, με κανόνες; Και από κάποιους επιχειρήθηκε στρεβλά, κατά τη γνώμη μου, να συνδεθεί με το ν. 3848/2010 ή με το ν. 4024/2011. Θα πρέπει να επανεξεταστεί το θέμα, όταν οι δημοσιονομικές συνθήκες το επιτρέψουν. Μιλώ για το ενιαίο μισθολόγιο και για κάποιους πτωχολόγιο.

Σε αυτήν την περίπτωση πραγματικά επιχειρήθηκε στρέβλωση, γιατί σήμερα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που συζητάτε, έχει να κάνει με τη σύσταση μιας αρχής -της Αρχής Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση- για να καλύψει ένα κενό. Σαφέστατα η αξιολόγηση είναι ένα ζητούμενο για όλους μας, για όλες τις πολιτικές δυνάμεις, για όλους τους εμπλεκόμενους στο ζήτημα της εκπαίδευσης.

Κύριοι Υπουργοί, εγώ θέλω να επισημάνω -και σας παρακαλώ πολύ, αν κάνω λάθος, να με διορθώσετε- ότι υπήρξε απουσία των συνδικαλιστικών οργάνων, δηλαδή της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας και της ΟΛΜΕ. Δεν προσήλθαν, απ' ό,τι τουλάχιστον εγώ γνωρίζω στη διαβούλευση.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Μόνο οι ΔΟΕ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Έχουν καταθέσει, συνολικά και οι δύο ομοσπονδίες, ένα πακέτο θέσεων και προτάσεων, που -προσέξτε- δεν είναι σε αντίθεση με αυτό που σήμερα ζητάμε ως ελληνική Βουλή, δηλαδή την αξιολόγηση.

Θέλω να σταθώ θετικά και να χαιρετίσω την αποδοχή από πλευράς του Υπουργείου Παιδείας, δύο εκ των τριών τροπολογιών που καταθέσαμε. Αναφέρομαι στην τροπολογία με γενικό αριθμό 300, η οποία έχει να κάνει με τις αποδοχές του προέδρου. Ήταν πρόκληση τα 62.000 ευρώ ετησίως σε μια δύσκολη δημοσιονομική κατάσταση που βιώνει η χώρα.

Θέλω επίσης να χαιρετίσω την αποδοχή της τροπολογίας με γενικό αριθμό 299, που έχει να κάνει με τη δημόσια προκήρυξη της θέσης για τον πρόεδρο.

Και θέλω, κύριε Υπουργέ, να εξαντλήσετε κάθε περιθώριο που έχετε, για να δείτε την τροπολογία με γενικό αριθμό 301, που έχει να κάνει με τις είκοσι πέντε θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού και τις δέκα θέσεις διοικητικού προσωπικού εκ των ενόντων. Να είναι από τους εκπαιδευτικούς που διαθέτουν αυξημένα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα έτσι, ώστε να μη χρειάζεται να δαπανά η ελληνική πολιτεία, αλλά και να αξιοποιείται αυτό το ανθρώπινο δυναμικό που έτσι κι αλλιώς υπάρχει.

Τέλος θέλω, κυρία Πρόεδρε, να ξεκαθαρίσω ότι η Δημοκρατική Αριστερά, σε σχέση με το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ», έχει εκφράσει τη βεβαιότητα πως πρέπει να υπάρξει αναδιάρθρωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Οκτώ λεπτά δεν μου χρωστάτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τέσσερα είχατε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Τότε ευχαριστώ ήδη για την ανοχή. Κλείνω αμέσως, κυρία Πρόεδρε.

Έχουμε εκφράσει λοιπόν τη βούλησή μας να συνδράμουμε εποικοδομητικά, γόνιμα στην προσπάθεια αναδιάρθρωσης και αναδιάρθρωσης του ακαδημαϊκού χάρτη με ορισμένα όμωσ κριτήρια, που θα είναι κοινής αποδοχής και δεν θα επιτρέπουν σε κα-

νέναν να καταθέσει ένσταση για τον τρόπο που αυτή η αναδιάρθρωση θα γίνει. Έτσι έχουμε διαφωνήσει ως προς τον τρόπο αλλά και ως προς το χρόνο κατάθεσης. Παρακαλούμε λοιπόν θερμά να υπάρξει η απόσυρση της συγκεκριμένης τροπολογίας έτσι, ώστε να έρθει με την κοινοβουλευτική διαδικασία και να έχουμε τη δυνατότητα να την επεξεργαστούμε προς όφελος του μέσου Έλληνα και συνολικότερα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της ελληνικής κοινωνίας.

Ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το λόγο έχει ο κ. Σολδάτος για να δευτερολογήσει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΟΛΔΑΤΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Στην πρωτολογία μου είχα την ευκαιρία να αναφερθώ στη διεθνή πρακτική, αναφορικά με την ισχύ και την υπόσταση της κατεύθυνσης, αναφορικά με τον τίτλο σπουδών και τα επαγγελματικά δικαιώματα. Οφείλω μία επεξήγηση στον εκλεκτό συνάδελφο κ. Μαντά.

Ναι, τα πανεπιστήμια στα οποία αναφέρθηκα, είναι δημόσια, κύριε συνάδελφε. Αναφέρομαι στο Melbourne University και στο Lathrop University.

Με την ευκαιρία, θα ήθελα απλά να καταθέσω την άποψή μου, αναφορικά με τη διατήρηση των ξενόγλωσσων φιλολογιών στα πανεπιστήμια της Ελλάδας ως αυτόνομων τμημάτων. Με βρίσκει διαφωνούντα, κύριε Υπουργέ. Θεωρώ ότι θα έπρεπε να γίνουν τμήματα ξένων γλωσσών με κατευθύνσεις κατά γλώσσες. Θα έλεγα μάλιστα ότι κάποιος που επιλέγει τέτοιες σχολές, όπως και στο εξωτερικό και στα πανεπιστήμια που προανέφερα, θα πρέπει να εισάγεται όχι με τη γνώση μίας γλώσσας, αλλά με γνώση τουλάχιστον δύο γλωσσών. Αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα και την άνοδο της βάσης και την ποιοτική αναβάθμιση των τμημάτων, δεδομένου ότι σήμερα ένας ξενόγλωσσος εισάγεται σε αυτές τις σχολές, επειδή έχει αυξημένη ισχύ το μάθημα της ξένης γλώσσας με βαθμούς «4», «5» και «6».

Τέλος, αναφερόμενος στον κορμό του νομοσχεδίου, δηλαδή στην ίδρυση της Αρχής για τη Διασφάλιση της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, που σχετίζεται προφανώς με την αξιολόγηση η οποία θα ακολουθήσει, θέλω να πω ότι όποια μέτρα και αν ληφθούν, όποιες προβλέψεις και αν γίνουν, η αξιολόγηση νομίζω ότι θα πάσχει, εφόσον δεν συνδεθεί με αυτό που λέμε στην εκπαίδευση «καριέρα».

Σήμερα, νομίζω ότι δεν είναι ενδυνάμωμένος αυτός ο όρος στην πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Όταν ο εκπαιδευτικός νιώσει, αισθανθεί ότι υπάρχει καριέρα, υπάρχει εξέλιξη -και προφανώς συνδέεται και με τη μισθολογική του, αλλά όχι μόνο, εξέλιξη- τότε τα πράγματα στον τομέα της αξιολόγησης θα είναι πολύ αναβαθμισμένα.

Ως παράδειγμα μπορώ να πω τα εξής: Θα μπορούσε, όπως υφίσταται και στη διεθνή πρακτική, στα γυμνάσια και τα λύκεια να υπάρχει συντονιστής γνωστικού αντικείμενου, με προϋποθέσεις που θα είναι κι ένα στάδιο εξέλιξης του εκπαιδευτικού, που ξεκινάει, βεβαίως, από μικρότερες τάξεις και διδάσκοντας κάποια αντικείμενα. Θα μπορούσε να υπάρχει συντονιστής του γνωστικού αντικείμενου της φυσικής ή της χημείας ή των μαθηματικών μέσα στο λύκειο. Είναι κάτι το οποίο θα βοηθούσε.

Θα μπορούσε επίσης να υπάρχει εξέλιξη και κατά κάποιο τρόπο διαφοροποίηση στα καθήκοντα και στην υπόσταση του εκπαιδευτικού, ο οποίος διδάσκει στις μικρές τάξεις, συγκριτικά με αυτούς οι οποίοι διδάσκουν στις μεγάλες και προετοιμάζουν υποψηφίους για τις ανώτατες σχολές.

Νομίζω ότι είναι πράγματα, τα οποία μπορεί να δει η πολιτεία στο μέλλον και τα οποία θα λειτουργήσουν θετικά.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε Σολδάτο.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Θεόδωρος Παπαθεοδώρου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, χωρίς να επαναλάβω τα επιχειρήματα προηγούμενων τοποθετήσεών μου, θα περιοριστώ σε

συγκεκριμένες απαντήσεις που θεωρώ ότι είναι αναγκαίες, διότι ετέθησαν μια σειρά από ζητήματα κατά τη διάρκεια της συζήτησης.

Ως προς την επιλογή του προέδρου της ΑΔΙΠΠΔΕ: Έγινε δεκτή η τροπολογία, η οποία είχε ως αντικείμενο, την επιλογή, κατόπιν προκηρύξεως και γνώμη της αρμόδιας επιτροπής.

Θα ήθελα να ξεκαθαρίσω κάτι: Θέλουμε πραγματικά την αρχή αυτή ανεξάρτητη. Γι' αυτό και θεωρούμε ότι διασφάλιση, πέραν της προκήρυξης, είναι η γνώμη της Βουλής, η οποία θα έρθει και θα εξετάσει τα προσόντα του συγκεκριμένου υποψηφίου, ώστε να διαμορφωθεί ένα κλίμα εμπιστοσύνης, ένα ασφαλές περιβάλλον αξιολόγησης. Είναι το βασικό στοίχημα της λειτουργίας της συγκεκριμένης αρχής.

Ένα δεύτερο στοιχείο είναι ότι η αρχή συντονίζει και καθοδηγεί. Ούτε διατάσσει την αξιολόγηση ούτε εντέλλεται την αξιολόγηση. Άρα είναι λογικό ότι η έκθεση για την ποιότητα της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης υποβάλλεται στην Πρόεδρο της Βουλής και στον Υπουργό Παιδείας, ο οποίος θα έρθει μετά και θα εφαρμόσει πολιτικές.

Υπό αυτήν την έννοια, συμπληρώνεται ένα συγκεκριμένο στοιχείο το οποίο λείπει αυτήν τη στιγμή από την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Κατευθυντήριες γραμμές από ένα ανεξάρτητο όργανο από τη μία πλευρά και ανάλυση της πολιτικής ευθύνης κατόπιν από το Υπουργείο, για τον τρόπο που θα εφαρμοστεί το συγκεκριμένο μοντέλο αξιολόγησης.

Θα μου επιτρέψετε να τονίσω κάτι: Η μεγάλη τομή που εισάγεται με το παρόν σχέδιο νόμου, παραμένει η θεσμοθέτηση δευτεροβάθμιων οργάνων αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, ώστε να κατοχυρώνεται η διαφάνεια, να υπάρχει ταχύτητα, να υπάρχει αξιοκρατία στην κρίση, να διασφαλίζεται παράλληλα η συμμετοχή και η εμπιστοσύνη αυτού, ο οποίος θα θεωρήσει ότι τίθεται από την πρώτη κρίση και να έχει τη δυνατότητα για δευτεροβάθμια κρίση.

Θεωρώ ότι αυτό το στοιχείο είναι το καθοριστικό. Ακόμη και να μην υπήρχε η Αρχή Διασφάλισης Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, θα έπρεπε να έχουμε εφεύρει ένα σύστημα, που να δίνει την εγγύηση ότι η πρώτη κρίση δεν θα είναι προσωπική, δεν θα είναι αυθαίρετη, δεν θα αδικεί. Γι' αυτό και στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου δίνουμε πολύ μεγάλη σημασία στη δευτεροβάθμια κρίση.

Έγινε αναφορά στα γενικά κριτήρια αξιολόγησης, σχετικά με τους γονείς και τους μαθητές. Νομίζω ότι από την Αξιωματική Αντιπολίτευση θα πρέπει να επιλέξετε συνομιλητή ή τους εκπαιδευτικούς ή τους γονείς, γιατί εμείς αυτό το πράγμα δεν το διαχρίζουμε.

Πιστεύουμε ότι είναι αναγκαία η συμμετοχή των γονιών στην εκτίμηση και την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού περιβάλλοντος. Αυτό σημαίνει ότι εκπαιδευτικό περιβάλλον, όπως είπε ο κ. Αμανατίδης προηγουμένως, είναι και το διδακτικό έργο και γενικότερα –όπως λέει μέσα η διάταξη– το εκπαιδευτικό έργο, άρα το περιβάλλον στο οποίο βρίσκεται μέσα ο μαθητής.

Η αξιολόγηση δεν είναι μοναδική βεβαίως. Προσμετράται ως κριτήριο μαζί με άλλα πέντε κριτήρια. Γιατί να μην έχουμε την άποψη του γονιού για το περιβάλλον στο οποίο εξελίσσεται η εκπαιδευτική διαδικασία; Γιατί να μη δίνεται η δυνατότητα στον γονιό να εκφραστεί μαζί με άλλα γενικά κριτήρια, για το εάν είναι ικανοποιημένος από το παραγόμενο εκπαιδευτικό έργο; Εμείς, τουλάχιστον, αυτό το θεωρούμε συγκεκριμένη δικλίδα.

Μπορεί να είναι τιμωρητική η αξιολόγηση; Μα ο κίνδυνος για τιμωρητική αξιολόγηση θα υπήρχε, αν δεν υπήρχε καμμία θεσμική και ασφαλιστική δικλίδα. Θα υπήρχε, εάν η αξιολόγηση δεν προέβλεπε τα θεσμικά αντίβαρα, όπως είναι η αρχή, εάν δεν υπήρχε δυνατότητα προσφυγής, εάν δεν υπήρχαν, δηλαδή όλες αυτές οι διατάξεις, οι οποίες εισάγονται με την Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Είναι πλέον σαφές ότι η φημολογία περί τιμωρητισμού είναι απλά ένα μέσο άρνησης για την οποιαδήποτε αλλαγή στο χώρο της εκπαίδευσης. Αυτό δε, επιβεβαιώνεται και από τη συζήτηση στο ζήτημα της τροπολογίας. Υπενθυμίζω ότι η τροπολογία δεν αφορά το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ», δεν έχει καμμία σχέση με αυτό. Έχει

σχέση με δύο πράγματα: με την εισαγωγή των μαθητών στο πανεπιστήμιο και την κατοχύρωση των πτυχίων τους.

Συγκεκριμένα, ως προς τη σημερινή τοποθέτηση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, θέλω να σημειώσω το εξής: Χθες, η τροπολογία ήταν αντισυνταγματική. Σήμερα, μετά την αντίκρουση που έγινε, δεν είναι αντισυνταγματική, γιατί η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν επανήλθε με τον ίδιο ισχυρισμό. Σήμερα αναφερθήκατε στις επιφυλάξεις για τη συγκρότηση των τμημάτων, για τη δυνατότητα ύπαρξης εισαγωγικών κατευθύνσεων και ότι αυτό δεν συμβαίνει πουθενά αλλού στον κόσμο.

Φοβούμαι ότι δεν ισχύει κανένας από τους παραπάνω λόγους. Ούτε αντισυνταγματικοί είναι –γιατί χθες συζητήσαμε ότι ισχύει από το 1982 και μετέπειτα– ούτε όμως έχει σχέση με τα τμήματα και τη συγκρότησή τους, διότι εκεί θα σας έκανα μία πάρα πολύ απλή αναφορά: από τη μια πλευρά, τα τμήματα που έχουμε στην ελληνική επικράτεια έχουν ιδρυθεί με προεδρικά διατάγματα –όλα!– πλην δύο ή τριών περιπτώσεων.

Θέλω να σας υπενθυμίσω και κάτι άλλο: Τα πανεπιστήμια που έχουμε μετά το 1982, έχουν ιδρυθεί με προεδρικά διατάγματα. Δεν υπήρξε ποτέ νομοθετική πρωτοβουλία επ' αυτού. Επομένως, θεωρώ ότι η πραγματικότητα είναι άλλη.

Ανέφερε ο κ. Γκιόκας ότι επιχειρείται με αυτόν τον τρόπο να υπάρχουν κύκλοι σπουδών. Όχι –και θέλω να είμαστε ξεκάθαροι σε αυτό– γιατί με την ισχύουσα νομοθεσία το μόνο πράγμα το οποίο εγώ μπορώ να σημειώσω είναι, ότι υπάρχει η δυνατότητα, εφόσον τα τμήματα το ζητήσουν, να εγκριθεί από το Υπουργείο Παιδείας η ύπαρξη κατεύθυνσης σε κάθε τμήμα. Αυτό γίνεται μέχρι σήμερα. Οι γενικές συνελεύσεις των τμημάτων αποφασίζουν ότι θέλουν κατευθύνσεις, η απόφασή τους πηγαίνει στην κοσμητεία, από εκεί και πέρα στην πρωταγία και έρχεται στο Υπουργείο.

Δεν μιλάμε όμως μόνο γι' αυτό. Αναφέρεται και αυτό. Μιλάμε για τις εισαγωγικές κατευθύνσεις. Οι εισαγωγικές κατευθύνσεις έχουν να κάνουν με τη δυνατότητα σε έναν φοιτητή να εισέρχεται από το πρώτο εξάμηνο και να διατηρεί όχι μόνο τα επαγγελματικά δικαιώματα, αλλά επίσης και τη δυνατότητα που είχε, όταν στην προηγούμενη κατάσταση, το τμήμα ήταν συγκροτημένο ως τμήμα και όχι ως κατεύθυνση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Θα ήθελα την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε, για τριάντα δευτερόλεπτα.

Αυτό δηλαδή για το οποίο μιλάμε σήμερα –και δεν μιλάμε καθόλου για το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ»– θα μπορούσαμε να το είχαμε συζητήσει ανεξαρτήτως οποιασδήποτε αλλαγής στον ακαδημαϊκό χώρο.

Γιατί; Διότι υπάρχουν προτάσεις από τα πανεπιστήμια –και υπήρχαν πάντα– για την κατάργηση ή τη συγχώνευση συγκεκριμένων κατευθύνσεων.

Από την άλλη πλευρά όμως, η διεξοδος που δίνεται, είναι αφ' ενός για μεγαλύτερη και καλύτερη γνώση των μαθητών σήμερα, όταν θα φτιάξουν το μηχανογραφικό, όσον αφορά τις προοπτικές που δίνονται. Και από την άλλη, αυτό το οποίο έχει σημασία είναι, ότι η κατοχύρωση των πτυχίων για εμάς, ανεξαρτήτως των αλλαγών, έχει πρωτεύουσα σημασία.

Υπό άλλες συνθήκες θα το είχατε προτείνει εσείς οι ίδιοι, διότι απαντά σε ουσιαστικές αναμονές των φοιτητών αυτήν τη στιγμή, αλλά και των καθηγητών.

Τι αλλάζει στις σημερινές συνθήκες; Αλλάζει η πολιτική επένδυση που γίνεται με τη φιλολογία περί σχεδίου «Αθηνά». Λέτε επομένως στους φοιτητές: «Στην ουσία δεν διαφωνούμε με τη θεσμοθέτηση των κατευθύνσεων...» –το είπατε προηγουμένως– «...αλλά επιθυμούμε να γίνει κοινοβουλευτικός διάλογος για το σχέδιο «Αθηνά». Δηλαδή, να χρησιμοποιηθεί η συγκεκριμένη τροπολογία έτσι, ώστε να γίνει διάλογος για το «Αθηνά».

Τέλος αυτό το οποίο νομίζω είναι, πως από αυτήν την υπόθεση κερδισμένη βγαίνει η παιδεία, κερδισμένη βγαίνει η εκπαίδευση. Οποιαδήποτε τέτοιου είδους διαδικασία δεν έχει πολιτικό και κομματικό ταμείο. Έχει αντανάκλαση στην εκπαίδευση και στην κοινωνία.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια -Τσαρουχά): Κι εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, εξήντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Τυμπακίου Ηρακλείου Κρήτης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Εισερχόμαστε στον κύκλο των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής, εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ, για δώδεκα λεπτά.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Έχουμε και κάτι υπόλοιπα από χθες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια -Τσαρουχά): Ναι, από τα υπόλοιπα βγήκαν τα δώδεκα, κύριε Μαριά.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Να τα παίρνουμε την ίδια μέρα, για να μην τα χάνουμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΠΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη στιγμή αυτή, που συζητούμε ένα πάρα πολύ ενδιαφέρον θέμα που αφορά τη δημόσια εκπαίδευση, μια υπόθεση που αφορά όλους μας, ο κυπριακός λαός δοκιμάζεται δεινά και οδυνηρά.

Πριν από είκοσι πέντε χρόνια, το 1992, μιλώντας σε αυτή την Αίθουσα ο Ανδρέας Παπανδρέου, εν όψει της Συνθήκης του Μάαστριχτ, επεσήμανε ότι κινδυνεύει η Ευρώπη από τη γερμανοποίηση της. Δηλαδή, αντί να πάμε σε μια ευρωπαϊκή Γερμανία, ίσως υπάρχει ο κίνδυνος να πάμε σε μια γερμανοκρατούμενη Ευρώπη.

Σήμερα λοιπόν τα γεγονότα επιβεβαιώνουν εκείνη την προφητική τοποθέτηση. Όλοι αντιλαμβανόμαστε το τι γίνεται στην Ευρώπη. Κυρίως όμως όσοι πιστέψαμε στο ευρωπαϊκό εγχείρημα και στο ευρωπαϊκό όραμα, για μια Ευρώπη της αλληλεγγύης, της εταιρικής σχέσης, του σεβασμού, της αξιοπρέπειας, του νομικού και κοινωνικού πολιτισμού, αισθανόμαστε προδομένοι.

Αυτά που λέω, κυρία Πρόεδρε, δεν τα λέει μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ ή κάποιοι άλλοι πολιτικοί χώροι, τα λέει ο προηγούμενος Πρόεδρος του Eurogroup, ο κ. Γιούνγκερ. Μιλάει λοιπόν για τη γερμανική ηγεμονία και όχι μόνο. Είπε και κάτι πολύ ανησυχητικό πριν από μερικές μέρες, που πέρασε στα ψιλά. Είπε ότι οι δαίμονες του πολέμου στην Ευρώπη δεν έχουν εξαφανιστεί, απλώς κοιμούνται.

Αυτή λοιπόν τη δύσκολη στιγμή, κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που ο κυπριακός Ελληνισμός ζει αυτή τη μεγάλη δοκιμασία, παρακολουθεί κανείς ορισμένους «εισαγγελείς» των κρατικοδίαιτων media να εκφράζουν μία χαίρεκακία εις βάρος της Κύπρου. Φοβούμαι ότι σε αυτόν τον πειρασμό μπαίνουν και πολλοί πολιτικοί. Τουλάχιστον, αφού δεν προσφέραμε σε αυτήν τη δύσκολη στιγμή αυτό που ίσως θα μπορούσαμε να προσφέρουμε στον κυπριακό λαό, ας είμαστε και ολίγον στο μέτρο, για να μη χρησιμοποιήσω καμμία άλλη έκφραση.

Έρχομαι στο ζήτημα που συζητούμε χθες και σήμερα στη Βουλή.

Κύριοι Υπουργοί, μπορεί να ισχυριστεί κάποιος μετριοπαθής, θα έλεγα, πολίτης ότι στο εκπαιδευτικό μας σύστημα ισχύει η έννοια της ισοπολιτείας; Και επειδή πολλοί καταγόμαστε από την επαρχία, καταγόμαστε από αγροτικές οικογένειες, από χωριά, ξέρομε πολύ καλά τι σημαίνει ισοπολιτεία στις δομές και στις υποδομές της παιδείας. Κανείς δεν είναι εκτός πραγματικότητας, για να πει ότι αυτό μπορεί να επιτευχθεί σε απόλυτο βαθμό. Όχι βέβαια. Θυμούμαι στην Ε' και στην ΣΤ' γυμνασίου, στο Αγρίνιο, στο Παπαστράτειο Γυμνάσιο που φοιτούσα, μας έλεγαν να ψάξουμε στην εγκυκλοπαίδεια και εμείς πού να βρούμε στο χωριό μας εγκυκλοπαίδεια;

Παρά ταύτα λοιπόν, εκείνο που μπορεί να πει κανείς είναι, ότι δεν συζητήσαμε ποτέ πώς μπορεί αυτό το μεγάλο έλλειμμα να περιοριστεί μέσα από ένα δημιουργικό διάλογο, τουλάχιστον σε αυτά τα ζητήματα της παιδείας και της υγείας, που ειλικρινά θεωρώ ότι κανείς μας δεν διαθέτει περισσότερη ή λιγότερη ευαι-

σθησία, γιατί η συντριπτική πλειοψηφία αυτής της Αίθουσας –και έχω άποψη για τα πρόσωπα όλα αυτά τα χρόνια– δεν κατάγεται από οικογένειες που είχαν λύσει αυτά τα ζητήματα. Βιώσαμε όλη αυτήν την ανισότητα που υπήρχε, εμφολωρούσε και ενδημούσε στο χώρο της παιδείας μας. Δεν μπορέσαμε όμως ποτέ να συζητήσουμε με νηφαλιότητα και ηρεμία όλοι μαζί, όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς και να βρούμε έναν κοινό τόπο. Τουλάχιστον στα ζητήματα της παιδείας και της υγείας, θα μπορούσαμε να τολμήσουμε όλοι μαζί εδώ και να πούμε στους τροϊκανούς ότι θα «βάλουμε πλάτη» όλοι, για να περιορίσουμε τις επιπτώσεις αυτών των περικοπών. Γιατί η μεγαλύτερη επένδυση, όπως όλοι αναγνωρίζουμε, είναι η παιδεία, το εκπαιδευτικό μας σύστημα, παρά τις πολύ μεγάλες αδυναμίες του.

Κύριοι Υπουργοί, πρέπει να ξέρετε ότι η ωραιοποίηση και ο εκμηδενισμός είναι οι όψεις ενός και του αυτού νομίσματος, που οδηγούν στη φαλκίδευση της σκέψης. Άκουγα ανθρώπους εδώ, που υμνολογούσαν την εποχή του επιθεωρητή, ότι όλη η καταστροφή στην παιδεία έγινε μόλις κατήργησε το ΠΑΣΟΚ τους επιθεωρητές, αυτήν την τρομοκρατία εκείνης της εποχής. Έλεος! Μέτρο!

Εγώ δέχομαι ότι οι άνθρωποι που συνέλαβαν την ιδέα να καταργήσουν, δεν το έκαναν για κακό. Πίστεψαν ότι θα μπορούσε ένα σύστημα να λειτουργήσει χωρίς τέτοιους μηχανισμούς. Φαίνεται ότι δεν υπήρξε η καλύτερη δυνατή ανταπόκριση.

Πάμε λοιπόν στην αξιολόγηση, πριν να λύσουμε το ζήτημα της ισοπολιτείας. Πάμε στην αξιολόγηση, χωρίς να έχουμε συζητήσει ποτέ για την ποιότητα της δουλειάς στις παραγωγικές μας σχολές, στις σχολές καθηγητών και δασκάλων. Να συζητήσουμε, αν εκεί πραγματικά έχουμε πετύχει να αναβαθμίσουμε την ποιότητα, ώστε το διδάσκειν, η πειθώς, η επικοινωνία, ο διάλογος να έχουν φθάσει σε εκείνα τα επίπεδα στη συνείδηση, στην κατάρτιση, στη λειτουργία του εκπαιδευτικού, που πραγματικά θα απαντούν σε πολλά ζητήματα που δημιουργούνται μέσα στο σχολείο.

Θα ξέρετε, κύριοι Υπουργοί καθηγητές, καλύτερα από εμένα ότι ένας πολύ μεγάλος εκπαιδευτικός έλεγε ότι εκπαιδεύουμε ένα νέο στο πανεπιστήμιο, για να γίνει σεφ σε πολυτελέστατο ξενοδοχείο και τον στέλνουμε να ψήσει σουβλάκια. Αυτή ήταν η μεταφορά που έκανε.

Ποιος μπορεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να είναι αρνητικός για την αξιολόγηση; Είναι όμως μετρήσιμο μέγεθος τόσο εύκολα; Τι είναι; Εργοστάσιο που παράγει καρέκλες; Δηλαδή, αν το πρόγραμμα που επιβάλλει το Υπουργείο Παιδείας είναι αναχρονιστικό και ο μαθητής γυρίζει την πλάτη στο δάσκαλο, όση προσπάθεια κι αν καταβάλλει, πώς θα προσμετρήσουμε την απόδοση και την ποιότητα αυτού του ανθρώπου; Έχουμε να κάνουμε με ζωντανές υπάρξεις, με μαθητές, με δασκάλους, με γονείς. Δώσαμε το χρόνο να καθίσουμε όλοι μαζί και να συζητήσουμε ποιο είναι το καλύτερο σύστημα;

Ξέρετε, κύριοι καθηγητές, όταν πήγα να στο πανεπιστήμιο, στο τρίτο έτος η συμμετοχή των φοιτητών ήταν περιορισμένη. Στο μάθημα του αείμνηστου καθηγητή Αλέξανδρου Μαγκάκη γινόταν –ας μου επιτραπεί η έκφραση– «πατείς με, πατώσε». Γιατί; Ποινικό Δίκαιο μάς δίδασκε. Μήπως πρέπει να αναβαθμίσουμε πολύ περισσότερο και το ρόλο του μαθητή στην αξιολόγηση;

Υπάρχουν πολλές ιδέες. Πολλοί λένε: Καταργήστε τις απουσίες, το απουσιολόγιο –τουλάχιστον στο λύκειο– και να δηλώσει ο μαθητής το Σεπτέμβριο ποιοι δάσκαλοι θέλει να τον διδάξουν. Τότε θα δείτε ότι και τους δασκάλους που ενδεχομένως παρουσιάζουν κενά, θα τους βάλουμε σε έναν πολύ μεγάλο προβληματισμό. Ιδέες υπάρχουν πολλές.

Γιατί δεν πρέπει σ' αυτά τα ζητήματα να υπάρξει μία προσέγγιση από όλους μας; Η παιδεία είναι αυτό που είναι. Και γνωρίζουμε τι σημαίνει για όλους μας το εκπαιδευτικό σύστημα. Πρέπει να βρούμε τον κοινό τόπο. Δεν νομίζω ότι δεν θα βρούμε τον κοινό τόπο.

Ξαφνικά μπαίνουμε στη λογική της αξιολόγησης, όταν δεν έχουμε λύσει άλλου είδους ζητήματα στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Κι εκεί πραγματικά, όταν συνδέεται μάλιστα και με μισθολογικές εξελίξεις και με προαγωγές και με όλα αυτά, αντιλαμβανόμαστε ότι υπάρχουν πάρα πολύ μεγάλοι προβληματισμοί και επιφυλάξεις. Όχι αμέσως, επειδή υπάρχουν αυτοί οι προβληματι-

σμοί, βρήκαν κάποιοι συνάδελφοι την εύκολη κατηγορία ότι η Αξιοματική Αντιπολίτευση και κάποιοι άλλοι δεν θέλουν την αξιολόγηση.

Δηλαδή τι εννοείτε; Ότι είστε περισσότερο πατριώτες σε ό,τι αφορά την εκπαίδευση, από κάποιους άλλους; Έλεος, δηλαδή: λίγο μέτρο! Όταν ανεβαίνουμε σ' αυτό το ιερό Βήμα της δημοκρατίας, καλό θα είναι να έχουμε ένα μέτρο όλοι, τουλάχιστον στα ζητήματα αυτά της παιδείας και της υγείας. Στα άλλα αν αντιπαρτιθέμεθα πιο πολύ. Κυρίως όμως, ας αποφεύγουμε τις προσωποποιήσεις των αντιπαράθεσεων.

Κυρία Πρόεδρε, έρχομαι στο θέμα της τροπολογίας, που αφορά το πρόγραμμα «ΑΘΗΝΑ».

Κύριε Υπουργέ, εμείς μέχρι σήμερα -και μη μας πείτε πάλι ότι είναι λαϊκισμός- μάθαμε ότι καταθέσατε αυτά που ζητήσαμε, της ΑΔΙΠΠΔΕ και των σχολών. Οστόσο εμείς, ως Βουλευτές, δεν τα έχουμε πάρει ακόμα, παρ' ό,τι τα έχουμε αναζητήσει. Και μας ζητάτε να έρθουμε να ψηφίσουμε αυτήν την τροπολογία. Γιατί βιάζεστε; Ας δούμε λοιπόν, τι προτείνουν οι σχολές, ας δούμε τι προτείνουν όλοι αυτοί οι φορείς και να έρθουμε εδώ να συζητήσουμε.

Φέρτε μας λοιπόν και πείτε μας, κύριοι Υπουργοί, τη μελέτη που τεκμηριώνει αυτό το πρόγραμμα των καταργήσεων, των συγχωνεύσεων, των μεταφορών κ.λπ..

Επειδή μιλήσατε και για την αντισυνταγματικότητα, τι έννοια έχει η σχετική διάταξη του άρθρου 16, όταν λέει ότι δεν μπορεί το Υπουργείο να καταργεί τμήματα; Να μας το εξηγήσετε, γιατί εμείς δεν είμαστε τόσο καλοί συνταγματολόγοι -μπορεί εσείς να το ξέρετε καλύτερα- και να το δεχθούμε. Τεκμηριώστε το όμως.

Εδώ λοιπόν δεν μας έχετε φέρει, κύριοι Υπουργοί, την κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των ΤΕΙ και μας φέρατε την κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των ιδιωτικών κολλεγίων!

Έρχεστε εδώ και μας λέτε ότι από τους χίλιους πεντακόσιους εργαστηριακούς, λόγω μνημονίου θα πάρετε μόνο εκατόν πενήντα. Ε λοιπόν, καταλοισθαίνει η ανώτατη τεχνολογική εκπαίδευση. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Διότι ξέρετε πολύ καλά ότι σε κάθε ΤΕΙ οι άνθρωποι των εργαστηρίων είναι το 80% και είναι συμβασιούχοι όλοι αυτοί. Και θέλετε να ψηφίσουμε αυτήν τη διάταξη; Φέρτε μας λοιπόν, την επιστημονική τεκμηρίωση πάνω στην οποία οικοδομείται όλο αυτό το πρόγραμμα που επιχειρείτε. Διότι εάν υπήρχε αυτή η τεκμηρίωση, κύριοι Υπουργοί, δεν θα κάνατε τρεις αλλαγές, επειδή σας πίεζε ο ένας, ο άλλος, ο παρακάτω, ο δήμαρχος, ο Βουλευτής και δεν ξέρω εγώ ποιος άλλος, ο δεσπότης, που ο καθένας τους έχει τη δική του λογική και την κατανόω. Αλλά το εκπαιδευτικό μας σύστημα πρέπει να παράγει στελέχη που τα έχει ανάγκη η οικονομία τής κάθε περιοχής και όχι ανέργους, χαϊδεύοντας τα αυτιά της ελληνικής οικογένειας, που πραγματικά σε ό,τι αφορά την εκπαίδευση του παιδιού της, στερείται να πάντα και είναι έγκλημα από όλους μας και κυρίως εμάς τους θεσμικούς, να παίζουμε με αυτό το ευαίσθητο σημείο της ελληνικής οικογένειας.

Να καθίσουμε και να συζητήσουμε με ηρεμία πώς πραγματικά θα βρούμε αυτές τις λύσεις και όχι φορτώνοντας τις ευθύνες και για όποιες αδυναμίες μέχρι σήμερα είτε στο δάσκαλο είτε στον καθηγητή, αρνούντο να δούμε τις αδυναμίες του ίδιου του πολιτικού συστήματος. Κάθε Υπουργός που αναλαμβάνει, φέρει νόμους. Είμαστε μία χώρα πραγματικά με πληθωρισμό νόμων και θεσμών, εκατοντάδων χιλιάδων υπουργικών αποφάσεων και διαταγμάτων, που δεν έχουν εκδοθεί ποτέ. Αυτή είναι η παραγωγικότητά μας. Αλλά δεν έχουμε κάνει ένα παραγωγικό σχολείο που να βγάζει προσωπικότητες. Πρωτίστως να βγάζει προσωπικότητες και όχι υπηκόους. Δεν είναι μόνο η εξειδίκευση. Πρωτίστως πρέπει να βγάλουμε προσωπικότητες που τις έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία και που θα δώσουν ένα άλλο περιεχόμενο στον τόπο. Και όχι να απαξιώνουμε την προσπάθεια που έχει γίνει μέχρι σήμερα. Γιατί αυτή η προσπάθεια έχει αναδείξει χιλιάδες εγκεφάλους που σήμερα, δυστυχώς, με τις πολιτικές της λιτότητας, τους στέλνουμε να συμβάλουν στην ανάπτυξη της Γερμανίας και των άλλων «εταίρων» μας.

Δεν μπορούμε λοιπόν να απαξιώσουμε την προσπάθεια που έχει γίνει. Βεβαίως να αναγνωρίσουμε και να εντοπίσουμε και τα

λάθη και τις αδυναμίες, αλλά με μία συμπόρευση όλων μας, με διαβουλεύσεις και με ικανό διάλογο. Σε αυτά τα ζητήματα δεν χρειάζονται βίαιες και βεβιασμένες κινήσεις.

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας ότι μόνο με έναν τέτοιο τρόπο θα μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε το δημόσιο αγαθό της παιδείας να είναι προσβάσιμο και προσπελάσιμο από κάθε νέα και από κάθε νέο, εξασφαλίζοντας στο αυτό σημείο εκκίνησης τις ίδιες δυνατότητες για όλους. Γιατί μόνο έτσι θα δώσουμε τη δυνατότητα στα νέα παιδιά του τόπου να εξελίσσονται, χωρίς να συναρτάται αυτή η εξέλιξη με την κοινωνική και οικονομική θέση της οικογένειάς τους. Μόνο έτσι θα απαλλάξουμε τους νέους αυτού του τόπου από το μαρτύριο της παρατεταμένης εφηβείας, γιατί ακριβώς θα δημιουργήσουμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που θα παράγει και προσωπικότητες, αλλά και στελέχη, που τα έχει ανάγκη η οικονομία του τόπου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε. Να ξέρετε ότι μιλήσατε δεκαεπτά λεπτά.

Το λόγο έχει η κ. Σοφία Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου αγαπητοί συνάδελφοι, επειδή με αφορμή αυτό το νομοσχέδιο για την αξιολόγηση πολλά έχουν ακουστεί μέσα στην Αίθουσα, εισαγωγικά να κάνω τρεις γενικές παρατηρήσεις.

Το πρώτο που θέλω να πω και να ενημερώσω τους συνδικαλιστικούς εκπροσώπους των εκπαιδευτικών, δηλαδή τη ΔΟΕ, την ΟΛΜΕ και όποιους άλλους τους εκπροσωπούν, είναι, ότι από πουθενά δεν προκύπτει -επειδή άκουσα και μεγαλόστομες εκφράσεις του τύπου «πρώτα ο εκπαιδευτικός»- από κανένα κείμενο όσων διεκδικούν σήμερα την εξουσία, πως υπάρχει ζήτημα να αυξηθούν οι μισθοί τους.

Το λέω αυτό, επειδή στην Ελλάδα υπάρχουν πολλοί «κοφοχέρδες». Ενημερώνω λοιπόν τη ΔΟΕ, την ΟΛΜΕ ότι έχει επινοηθεί η μαγική λέξη «σταδιακά» και επομένως δεν υπάρχει τέτοια ελπίς. Μόνο χτύπημα στην πλάτη, διότι όλοι γνωρίζουν τις σκληρές δημοσιονομικές συνθήκες και βεβαίως τα λόγια είναι εύκολα.

Είναι εύκολα να λέμε πρώτα ο εκπαιδευτικός. Όμως τον εκπαιδευτικό αυτό που τον απασχολεί αυτήν τη στιγμή -όπως και όλους τους Έλληνες- είναι η κατακρήμνιση των αποδοχών. Κι αυτό δεν προκύπτει από κανένα κείμενο του ΣΥΡΙΖΑ, για παράδειγμα, ότι δηλαδή με την έλευση στην εξουσία θα αλλάξουν άρδην αυτά και θα τους επιστραφούν οι μισθοί τους.

Άρα το χτύπημα στην πλάτη, εντάξει μπορεί να έχει κάποια αξία. Όλοι τούς αγαπάμε τους εκπαιδευτικούς και καμμία χώρα δεν πάει μπροστά, όταν είναι σε πόλεμο με τους δασκάλους της.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το δεύτερο που θέλω να πω είναι, ότι αυτό που κάνει τους ανθρώπους να διαφέρουν από τα ζώα είναι η αιδώς, η ντροπή. Σε αντίθεση με τα ζώα, οι άνθρωποι δεν ουρούν, δεν αφοδεύουν και δεν ικανοποιούν τις γενετήσιες επιθυμίες τους σε δημόσιους χώρους. Αν τώρα -επειδή το ακούμε πάρα πολύ συχνά- υπάρχει ένα τμήμα του ελληνικού λαού που αρέσκεται να βωμολοχεί ή αρέσκεται σε τέτοιες συμπεριφορές, αυτό είναι πρόβλημα αυτού του τμήματος του ελληνικού λαού και ευθύνη όλων των υπολοίπων είναι, αυτά τα φαινόμενα να τα καταδικάζουν και να τα περιορίζουν.

Το τρίτο που θέλω να πω, σχετίζεται μ' αυτήν τη συζήτηση, η οποία γίνεται γύρω από το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ». Έχουμε μιλήσει πάρα πολύ γύρω απ' αυτό. Το γεγονός ότι έχουν γίνει αλλαγές, δείχνει πράγματι ότι υπάρχει ένα ζήτημα. Πιστεύω ότι σωστά έγιναν οι αλλαγές. Πιστεύω δε, επίσης, ότι μπορούν να γίνουν κι άλλες αλλαγές, γιατί υπάρχουν πάντα σημεία τα οποία ίσως μέσα σε ένα τόσο σοβαρό εγχείρημα, όπως είναι η αλλαγή του ακαδημαϊκού χάρτη, μπορεί να ξεφυγούν.

Η ψήφιση αυτής της τροπολογίας δεν σημαίνει ότι δεν θα γίνουν άλλες αλλαγές, κατά την άποψή μου, διότι τα λογικά πράγματα, νομίζω, τα αποδέχονται όλοι. Φάνηκε αυτό και φαίνεται ειδικά από το γεγονός ότι η ηγεσία του Υπουργείου αποδέχεται τόσες πολλές τροπολογίες, πράγμα το οποίο αναγνωρίζουν όλοι οι συνάδελφοι, όλων των παρατάξεων.

‘Αρα έχουμε μία ευθύνη. Κατ’ αρχάς να αποφασίσουμε ότι μπορεί να γίνει αυτό και κατά δεύτερον, να υπάρξει μία δέσμευση - σοβαροί άνθρωποι είμαστε όλοι - να ξαναδούμε ίσως κάποια θέματα.

Το λέω αυτό, γιατί δεν ξέρω τι σκοπεύει να κάνει η ΔΗΜΑΡ. Κατάλαβα ότι δεν δέχεται την τροπολογία. Θα ήθελα επ’ αυτού κι ο Υπουργός να μου πει: Εάν δεν ψηφιστεί αυτή η τροπολογία, τι θα γίνει; Θα πέσει ο ουρανός να μας πλακώσει; Δεν θα υπάρξει αλλαγή του ακαδημαϊκού χάρτη; Θα συνεχίσουμε να έχουμε τμήματα με πέντε φοιτητές και δεκαπέντε καθηγητές; Γιατί αυτή είναι η λογική, όταν δεν θέλουμε να αλλάξει τίποτα.

Λέω γενικότερα όμως, εγώ, ότι πολλές φορές πάει η στάμνα στη βρύση, αλλά μια φορά θα σπάσει. Δεν ξέρω αν αυτή η φορά είναι αυτή ή είναι η επόμενη. Αλλά όταν σπάσει η στάμνα, θα ισχύουν τα προηγούμενα για τα οποία μίλησα, δηλαδή θα βρεθούν αντιμέτωποι με χειρότερα δεινά.

Έρχεται και επανέρχεται το θέμα της Κύπρου. Εγώ, αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύω ότι δεν είναι κακό να παραδεχτούμε το λάθος μας. Είναι γενναιότητα. Δηλαδή τώρα τι; Για να κάνουμε αντιπολίτευση στην Ελλάδα, θα βιάσουμε την Κύπρο; Παρακολουθούμε τι συμβαίνει τα τελευταία χρόνια, τον τελευταίο καιρό τι εξελίξεις υπάρχουν στην περιοχή; Ή μόλις κατεβήκαμε από τον Άρη δηλαδή και μάθαμε ότι νήσος τις έστι, που έλεγε και ο ποιητής; Δηλαδή, τις τελευταίες τουρκικές απειλές τις συνυπολογίσαμε; Μάθαμε τι συμβαίνει στην περιοχή αυτές τις μέρες, στις 22 του μήνα;

Στις 22 του μήνα, αγαπητοί συνάδελφοι, η Τουρκία έκλεισε δύο σοβαρά μέτωπά της. Το ένα μέτωπο με το Ισραήλ όπου δέχτηκε τη συγγνώμη του Νετανιάχου κι αυτήν τη στιγμή -χθες- δηλώνει ότι θα γίνει ο μεγαλύτερος διακινητής φυσικού αερίου στην περιοχή. Το δεύτερο μέτωπό της είναι στις κουρδικές περιοχές, δηλαδή υπήρξε κατάπαυση πυρός. Από το 1984 ισχύει εκεί ο πόλεμος και είχε σαράντα χιλιάδες νεκρούς.

Εγώ δεν λέω ότι πρέπει να τρομοκρατηθούμε. Η πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού, είναι η τέχνη του προβλέπειν. Πρέπει να αναλύουμε. Κάποιος ο οποίος λοιπόν αναλύει, τι κάνει; Χτυπάει γροθιά στο μαχαίρι; Κοιτάει να βρει μία λύση; Δεν ξέρω. Πρέπει να παρακολουθούμε τα γεγονότα στην περιοχή.

Παρακολουθούσαμε μήπως τι έγινε με τη Ρωσία η οποία έκλεισε τελειώς τις «πόρτες» της; Αυτό δεν ήταν υποτιμητικό για τον Κύπριο Υπουργό Οικονομικών, να «σέρνεται» τέσσερις μέρες στην «αυλή» του Κρεμλίνου, να τον διώξουν και μόλις επιτεύχθηκε η συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Ένωση, να δώσουν εντολή για την αναδιάρθρωση του δανείου της Ρωσίας προς την Κύπρο; Αυτό δεν θα τα λάβουμε υπ’ όψιν μας; Δεν γίνεται διαφορετικά. Όταν κάνουμε ανάλυση, όταν είμαστε πολιτικοί, όταν είμαστε αναλυτές, τα λαμβάνουμε όλα υπ’ όψιν, κάνουμε ένα βήμα μπρος, δύο βήματα πίσω κ.λπ..

Τελικά δεν έχω καταλάβει τι προτείνετε για την Κύπρο, αγαπητοί συνάδελφοι. Να βρεθεί εκτός ευρώ, να βρεθεί εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ έχουμε ένα νησί του οποίου το μισό τελεί υπό κατοχή αυτήν τη στιγμή; Είναι άλλο αν αποφάσισε να γίνει χρηματοπιστωτικός «παράδεισος». Η πραγματικότητα είναι σκληρή, είναι εκεί λόγχεις τουρκικές, είναι έποικοι. Αν τώρα θέλησαν να το ξεχάσουν αυτό και εκείνοι και να το ξεχάσουμε και όλοι μας, αυτό είναι άλλο ζήτημα. Πώς θα γίνει δηλαδή; Πώς θα κάνει εξόρυξη υδρογονανθράκων η Κύπρος χωρίς την ευρωπαϊκή «ασπίδα»; Είναι απλό; Αν μου πει κάποιος ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν προστατεύει την Κύπρο ή ότι δεν προστατεύει το Αιγαίο, του λέω ότι κάνει λάθος, διότι δεν μπορεί να προβλέψει και σ’ αυτήν την περίπτωση πόσους πολέμους θα είχαμε αν δεν ήμασταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εκτός από τα ευρώ, τα ριάλια, τα ρούβλια -δεν ξέρω για τι συζητάμε αυτόν τον καιρό- τις τράπεζες, τους τραπεζίτες που έριξαν έξω τις τράπεζές τους και που κάποτε η βασιλίτσα της Αγγλίας τούς είχε αποκαλέσει «βόδια», δεν ξέρω τι ακριβώς υπερασπιζόμαστε εδώ αυτόν τον καιρό.

Υπάρχει όμως και κάτι άλλο που είναι πιο ανεκτίμητο, πιο ακριβό. Υπάρχει η εδαφική μας κυριαρχία. Δεν μπορούμε να παίρνουμε εμείς αποφάσεις ή να λέμε διάφορα ανευθυνα πράγματα έτσι. Είναι επιπόλαια και επικίνδυνα αυτά τα πράγματα, με

συγχωρείτε πάρα πολύ. Αυτά που λέει ο κ. Γιούνγκερ, τα λέει γιατί ξέρει ότι το Λουξεμβούργο είναι το επόμενο σ’ αυτήν την κρίση.

Θέλω να πω κάτι και για το νομοσχέδιο. Παρακολουθώντας αυτήν τη συζήτηση, είχα ένα αίσθημα «déjà vu». Το είχα ξαναδεί, το είχα ξαναζήσει. Τα ίδια είχαν γίνει και το 2006, όταν πήγαμε να γίνει ο οργανισμός αξιολόγησης των πανεπιστημίων. Τα ίδια ακριβώς λέγονταν τότε. Τώρα έχουμε βρει το μνημόνιο και του φορτώνουμε τα πάντα.

Δεν ξέρω, αγαπητοί συνάδελφοι, τελικά το μνημόνιο έβλαψε την εκπαίδευση ή μήπως η κακή εκπαίδευση έφερε το μνημόνιο; Ψάχνοντας από εκείνη την περίοδο και από ακόμα πιο πριν, βλέπω ότι όλες οι εκθέσεις εδώ και δέκα, δεκαπέντε χρόνια λένε ότι είμαστε τελευταίοι εδώ, προτελευταίοι εκεί, ότι δεν τα πάμε καλά στο τρίτο, ότι δεν είμαστε καλοί στην καινοτομία. Ακόμη και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων μας είπε ότι εξαιτίας της κακής μας εκπαίδευσης έχουμε πρόβλημα ανεργίας.

Θυμάμαι ότι το Νοέμβριο του 2006 είχαν έλθει κάποιες μεγάλες «κεφαλές», πανεπιστημιακοί. Ένας απ’ αυτούς, ο κ. Πολάλης, δραστηριοποιείται τώρα στην Ελλάδα. Είχε εκφράσει τότε την έκπληξή του και είχε πει ότι το παράδοξο είναι, ότι στη βελτίωση της παιδείας αντιστέκονται εκείνα τα κοινωνικά στρώματα που δεν έχουν άλλες δυνατότητες, διότι οι πλούσιοι θα σπουδάσουν στο Χάρβαρντ και οι υπόλοιποι, οι φτωχοί, οι μεσαίοι, θα πρέπει να σπουδάσουν στη χώρα και αυτοί θα πρέπει να έχουν μία καλή εκπαίδευση.

Δεν φταίει λοιπόν το μνημόνιο για την κατάσταση στην εκπαίδευση, διότι χρόνια παρακολουθώ τους εκπαιδευτικούς να διαδηλώνουν για τους χαμηλούς μισθούς τους και την ίδια ώρα παρακολουθώ τα παιδαγωγικά τμήματα να πηγαίνουν «στο Θεό», γιατί είχαν άμεσο διορισμό. Και όταν πηγαίνουν «στο Θεό» οι βάσεις για τα παιδαγωγικά τμήματα, την ίδια ώρα γίνονταν οι διαδηλώσεις και την ίδια ώρα «ξεπουλούσαν» τον Αύγουστο οι ποιητές, γιατί λεγόταν ότι θα είναι στην ύλη για το διορισμό των υποψηφίων στα σχολεία μας με το σύστημα του ΑΣΕΠ.

Μάλιστα θυμάμαι μία φορά που έγραφαν οι εφημερίδες ότι ήταν μέσα στα «sos» το «Ημερολόγιο Καταστροφών» του Σεφέρη και γύρευαν στα βιβλιοπωλεία τα «ημερολόγια». Δεν ήξεραν ότι είναι τα ποιήματα και έλεγαν «πού είναι τα ημερολόγια» και όταν είδαν τα ποιήματα, έλεγαν: «Μα όλο αυτό θα το διαβάσουμε; Μήπως υπάρχουν τίποτα «sos»;».

Δεν φταίει το μνημόνιο γι’ αυτήν την ιστορία ούτε για τις εκθέσεις του ΟΟΣΑ που εμφανίζουν τα ελληνόπουλα, ως «είλωτες» που διαβάζουν περισσότερες ώρες απ’ όλα τα άλλα παιδιά, αλλά όμως οι Φινλανδοί αριστεύουν με λιγότερες ώρες, ούτε φταίει η ανολογία καθηγητών-δασκάλων και μαθητών, διότι παλιότερα, προ μνημονίου, είχαμε εδώ έναν καθηγητή προς εννέα και στη Φινλανδία που αρίστευε και αριστεύει, είχαμε έναν προς είκοσι δύο.

Ούτε φταίει το μνημόνιο για όλες τις εκθέσεις του 2000 για την κατάσταση της εκπαίδευσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που είναι όλες αρνητικές για την Ελλάδα. Δεν είχαμε τότε μνημόνιο και δεν είχαμε 2%, είχαμε 4% και η Φινλανδία δεν είχε πολύ περισσότερο, είχε περίπου 5%. Να είμαστε λοιπόν λογικοί.

Έπασχε και πάσχει το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Αν δεν κάנוμε κάτι -δεν λέω ότι αυτό είναι το άπαν- θα συνεχίζει να πάσχει το εκπαιδευτικό μας σύστημα και θα είμαστε πάντα τελευταίοι στα μαθηματικά, ακόμα και στις κλασικές σπουδές. Θα παρακολουθούμε τις ευρωπαϊκές εκθέσεις, να περνάει ο χρόνος, να μπαίνει και να βγαίνει και να είναι όλες αρνητικές για την Ελλάδα.

Το ίδιο θα συμβαίνει και με τις εκθέσεις του ΟΟΣΑ. Θα παρακολουθούμε έρευνες που θα λένε ότι υπάρχουν και σοβαρά προβλήματα μεταξύ των εκπαιδευτικών. Υπάρχει μια έκθεση του 2010 που λέει ότι υπάρχει ένα 10% με προβλήματα το οποίο πρέπει να αντιμετωπιστεί.

Επίσης υπάρχουν παλαιότερες εκθέσεις του 2007 -που δεν ήμασταν στο μνημόνιο- που παρουσιάζουν τη νεολαία μας με αυτοκτονικές τάσεις και να λένε ότι η ζωή δεν αξίζει για να τη ζεις. Δεν υπήρχε μνημόνιο τότε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Υπήρχε νεοφιλελεύθερη πολιτική.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ναι, εντάξει, υπήρχε νεοφιλελεύθερη πολιτική, αλλά δεν υπήρχε μνημόνιο. Μην τα ακούω αυτά. Δεν είναι έτσι. Η ψυχή του ανθρώπου δεν εξαρτάται από αυτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Εσείς να μην τα λέτε αυτά.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Όχι, δεν τα λέω εγώ. Υπάρχει έκθεση του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων η οποία αναφέρει αυτό το πράγμα.

Δεν θέλω λοιπόν να τα αποδίδουμε όλα εκεί. Πιστεύω ότι στις δύσκολες στιγμές οι άνθρωποι ενισχύονται, ενδυναμώνονται. Λάθος έχετε, αν νομίζετε ότι στις δύσκολες στιγμές παραδίδονται και ούτε πρόκειται να το δεχθώ ποτέ αυτό.

Επίσης όλες οι έρευνες δείχνουν ότι τα πάντα σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα εξαρτώνται από την ποιότητα του εκπαιδευτικού. Εγώ τάσσομαι υπέρ της καλής αμοιβής των εκπαιδευτικών μας. Πιστεύω, δηλαδή ότι υπάρχουν κατηγορίες εργαζομένων - αυτοί που φορούν στολή, αυτοί που φορούν ιατρική μπλούζα και αυτοί που μπαίνουν σε σχολικές τάξεις - που πρέπει να είναι καλά αμειβόμενοι. Όμως κανείς δεν πρόκειται να γίνει καλύτερος δάσκαλος, αν θα του δώσεις μεγαλύτερο μισθό ή να πάψει να είναι καλός δάσκαλος αν του κόψεις το μισθό. Αυτό δεν πρόκειται να το δεχθώ ποτέ.

Υπάρχουν παραδείγματα από όλες τις χώρες. Στην Ιταλία για παράδειγμα, για να γίνει κάποιος διευθυντής σε σχολείο, περνάει από τρεις εξετάσεις, δύο γραπτές και μία προφορική. Εδώ διπλά συμβαίνει αυτό, σε νότια χώρα.

Δεν είναι λοιπόν τα πράγματα έτσι. Ούτε πρόκειται να αξιολογηθεί ένα σχολείο διαφορετικά. Άκουσα για παράδειγμα τον αγαπητό κ. Κουράκη να λέει ότι, αν το σχολείο είναι στο Δενδροπόταμο, θα είναι υποβαθμισμένο. Δεν γίνεται έτσι η αξιολόγηση. Δεν εξαφανίζονται τα κακά σχολεία από το χαρτί.

Η αξιολόγηση γίνεται με βάση τα δεδομένα που υπάρχουν σε κάθε περιοχή, όπως συμβαίνει σε όλο τον κόσμο. Αν ένα σχολείο είναι στο Χάρλεμ το αντιμετωπίζουν και το αξιολογούν με βάση τα δεδομένα και τον κοινωνικό περίγυρο της περιοχής. Δεν το συγκρίνουν με ένα άλλο σχολείο που είναι σε μία άλλη περιοχή.

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, λέγοντας ότι για όλα αυτά που συμβαίνουν, δεν φταίνε προφανώς μόνο οι εκπαιδευτικοί. Δεν υπάρχει άνθρωπος που δεν επιθυμεί το καλύτερο. Και πιστεύω ότι ο εκπαιδευτικός επιθυμεί το καλύτερο.

Η κύρια ευθύνη εξακολουθεί να ανήκει στο πολιτικό μας σύστημα, το οποίο πράγματι υπήρξε πελατειακό και θέλησε να εξυπηρετήσει διάφορες καταστάσεις.

Νομίζω ότι τώρα πια ήρθε η ώρα να συνεννοηθούμε. Να μη λέμε πράγματα τα οποία τελικά απλώς βλάπτουν τη χώρα και τους πολίτες, οι οποίοι θέλουν να προσφέρουν.

Πιστεύω ότι και για το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» θα βρεθεί λύση. Ήδη έχουν εξομαλυνθεί πολλές πιυχές του και νομίζω ότι δεν εξαρτάται από το αν θα ψηφιστεί μια τροπολογία η οποία επιτρέπει να γίνει κάτι. Δεν εξαρτάται από αυτήν το αν θα πάει καλύτερα ή όχι ο σχεδιασμός του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας. Εξαρτάται από το αν μπορούμε να συνεννοηθούμε μεταξύ μας. Νομίζω ότι μέχρι στιγμής έχουμε συνεννοηθεί και με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας αλλά και μεταξύ μας πάνω στα θέματα της παιδείας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς, κυρία Βούλτεψη.

Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω και εγώ από τα μεγάλα εθνικά ζητήματα.

Άκουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Κουρουμπλή να κάνει έκκληση να συνεννοηθούμε για την υγεία και την παιδεία.

Εγώ θα κάνω έκκληση να συνεννοηθούμε πρωταρχικά για τα μεγάλα εθνικά ζητήματα και βέβαια για την Κύπρο, διότι ένα απ' αυτά τα μεγάλα εθνικά ζητήματα είναι η νήσος Κύπρος. Και δεν νομίζω ότι το να ασκούμε φθηνή και ανεύθυνη αντιπολίτευση με αφορμή τα όσα γίνονται σήμερα στην Κύπρο, είναι ένας τρόπος να δείξουμε πόσο μπορούμε να συνεννοηθούμε. Δυστυχώς δεν

μπορούμε να συνεννοηθούμε ακόμα στα μεγάλα ζητήματα που αφορούν στην πατρίδα.

Αυτή τη στιγμή πράγματι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ανοίξει ο ασκός του Αϊόλου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αυτή τη στιγμή πράγματι αρχίζει ξανά η Ευρωπαϊκή Ένωση να μοιάζει με Βαβέλ. Πράγματι και αυτή η απόφαση είχε λάθη και ήταν και τιμωρητική. Άλλη μια από τα ίδια.

Να μην ξεχνάμε όμως ποιος είναι ακόμα ο συσχετισμός στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ποιος είναι ο συσχετισμός σε σχέση με τις συντηρητικές δυνάμεις, με λαούς που εκλέγουν τις κυβερνήσεις των συντηρητικών δυνάμεων και πόσο μεγάλη σημασία έχει μέσα απ' αυτήν την κρίση να σταθούν όρθιοι ως χώρα. Και αυτό είναι το πρωτεύον.

Πρέπει να σταθεί όρθια η Κύπρος. Και αυτό είναι επίσης πρωτεύον.

Επίσης, πρέπει να αλλάξει και το μείγμα πολιτικής στην Ευρωπαϊκή Ένωση με περισσότερη πολιτική ενοποίηση, περισσότερη οικονομική ενοποίηση και εργαλεία αναπτυξιακά όπως το ευρωμολόγο, όπως η χρηματοδότηση των έργων.

Αυτή είναι η πορεία της Ευρώπης. Μπορούμε να συνεννοηθούμε πάνω σ' αυτήν τη βάση; Μπορούμε να χτίσουμε μια εθνική στρατηγική πάνω σ' αυτήν τη βάση; Γιατί εγώ καλωσορίζω αυτό που είπε ο κ. Κουρουμπλής να τολμήσουμε όλοι μαζί. Ναι.

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, είχαμε από την πρώτη στιγμή μιλήσει για Εθνική Ομάδα Διαπραγματεύσεων και είχαμε καλέσει τότε την αντιπολίτευση να είναι μέσα σε αυτή την ομάδα, με τη διαφορετικότητα της άποψής της, για τα μεγάλα εθνικά ζητήματα. Γιατί θα έχει πολύ μεγάλη σημασία όταν θα πάμε να διαπραγματευθούμε την επόμενη φορά, να ακούμε και την άλλη άποψη και να μην ακούμε μόνο καταγγελίες, διχαστικούς μηδενισμούς και ωραιολοιπίσεις. Βεβαίως και εδώ συμφωνώ: όχι καταγγελίες, όχι μηδενισμούς, όχι ωραιολοιπίσεις.

Έρχομαι τώρα στο ζήτημα του σχεδίου «Αθηνά» για να περάσω στο μεγαλύτερο μέρος της ομιλίας μου σε αυτό καθ' εαυτό το νομοσχέδιο. Είναι πολύ σημαντικό γιατί άπτεται ίσως της καρδιάς του εκπαιδευτικού συστήματος που είναι η αξιολόγηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε για το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» και την Παρασκευή με την πρωτοβουλία που είχε πάρει η Αξιωματική Αντιπολίτευση να καταθέσει επερώτηση.

Θέλω να πω και πάλι ότι ένα από τα θετικά -γιατί έχει αδυναμίες το σχέδιο, και επανασχεδιάστηκε και βοηθήσαμε και εμείς όσο μπορούσαμε- είναι ότι υπάρχουν οι κατευθύνσεις στα τμήματα. Αυτό εμείς το βλέπουμε ως θετικό. Πρέπει να το ξεκαθαρίσω από την αρχή. Και αν υπάρχει σχέδιο «Αθηνά» χωρίς τις κατευθύνσεις των τμημάτων, που απ' ό,τι κατάλαβα θα υπάρξει, εκτιμώ ότι θα είναι ένα πολύ χειρότερο σχέδιο «Αθηνά» σε σχέση με τις προοπτικές των παιδιών που σπουδάζουν αυτή τη στιγμή και δεν έχουν πάρει το πτυχίο τους ακόμα, σε σχέση με τις προοπτικές των παιδιών που θα μπουν και δεν θα έχουν τη δυνατότητα μέσω μηχανογραφικού να επιλέξουν και σε σχέση με τις τοπικές κοινωνίες που πολλές απ' αυτές έχουν πραγματικά αντιδράσει στην κατάργηση των κατευθύνσεων, όπως ήταν παλιά με τη μορφή των τμημάτων.

Το θεωρούμε, λοιπόν, ως ένα από τα θετικά. Σας είπα και απ' αυτό το Βήμα ότι υπάρχουν αρνητικά και ότι υπάρχει περιθώριο συζητήσεων. Έχουν γίνει βελτιώσεις αλλά υπάρχει βεβαίως περιθώριο για μια μεγάλη συζήτηση για τον πραγματικά αναδιαρθρωμένο χάρτη που θα γίνει με τις συνθήκες που έχουμε συμφωνήσει.

Ωστόσο, κύριε Υπουργέ, πρέπει να δείτε πάρα πολύ σοβαρά - το ξαναλέω από εδώ - το θέμα των εισακτέων. Δεν μπορεί τα πανεπιστήμια να φορτωθούν επιπλέον εισακτέους. Κάποιους επιπλέον μπορούν να πάρουν, αλλά υπάρχουν όρια. Και υπάρχουν ορθολογικά όρια στην κατανομή των εισακτέων στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Έρχομαι τώρα σε αυτό καθ' εαυτό το νομοσχέδιο που αφορά στην αξιολόγηση.

Εγώ θα πω ότι καλώς τότε το ΠΑΣΟΚ κατήγγειλε τους επιθεωρητές. Γιατί ο επιθεωρητισμός, η έννοια του εκφοβισμού, η έννοια μιας εκπαίδευσης που γίνεται υπό το κράτος της απειλής

ότι θα έρθει ο επιθεωρητής και θα ελέγξει, ήταν σωστός.

Από την άλλη, όμως, μαζί με τον επιθεωρητισμό δεν καταργήσαμε και τον αυταρχισμό στην εκπαίδευση. Γιατί ο αυταρχισμός στην εκπαίδευση αρχίζει και τελειώνει από την αποστήθιση και την αυταρχική από καθέδρας μέθοδο διδασκαλίας. Και αυτό δεν το αλλάζει. Το να απαλλαγεί, δηλαδή, κανείς από τον επιθεωρητή. Το αλλάζει το πρόγραμμα σπουδών, η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, το αλλάζει τελικά η αξιολόγηση.

Και αν πραγματικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλουμε να πάμε σε ισοπολιτεία, ένα σημαντικότατο εργαλείο είναι η ίδια η αξιολόγηση: η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού, η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, η αξιολόγηση της σχολικής μονάδας. Χωρίς αυτήν δεν μπορούμε να προχωρήσουμε.

Άρα η αξιολόγηση είναι για μας ευκαιρία και όχι βέβαια, κύριε Υπουργέ, τιμωρία. Τι σημαίνει αυτό; Έχουμε το υπό διαμόρφωση προεδρικό διάταγμα. Εδώ συμμερίζομαι αρκετή από την κριτική που ασκήθηκε και την έχω κάνει και η ίδια στην επιτροπή της Βουλής. Χρειάζεται λιγότερη γραφειοκρατία στο σύστημα αξιολόγησης και λιγότερη εμμονή στα τυπικά προσόντα. Η εμμονή στα τυπικά προσόντα αυτά καθαυτά, βγάζει από το πεδίο της αξιολόγησης την κατ' ουσίαν αξιολόγηση του διδάσκοντα ως ανθρώπου ο οποίος επιτελεί ένα έργο μέσα στην τάξη, αλλά βεβαίως και ένα έργο έξω από την τάξη. Γιατί είναι εξίσου σημαντικό το έργο του δασκάλου και του καθηγητή στο πλαίσιο της σχολικής μονάδας. Άρα έχει πολλή μεγάλη σημασία πώς θα εφαρμοστεί το τελικό προεδρικό διάταγμα που θα προκύψει.

Άκουσα βεβαίως και αιτιάσεις σχετικά με το γιατί να αξιολογούν τα μονοπρόσωπα όργανα. Θα έχουμε διευθυντές σχολείου, οι οποίοι θα είναι πραγματικά και όχι τύποις διευθυντές σχολείου; Δεν μιλώ για μικρούς επιθεωρητές αλλά για διευθυντές. Γιατί αν δούμε τα καλύτερα εκπαιδευτικά συστήματα στον κόσμο, θα διαπιστώσουμε ότι ο ρόλος του διευθυντή σχολείου είναι ένας ρόλος και διοίκησης της εκπαίδευσης και κατεύθυνσης σχετικά με τις επιμορφωτικές και άλλες ανάγκες των εκπαιδευτικών, που είναι οι άνθρωποι με τους οποίους συνεργάζεται –εμμονή και έμφαση στο «συνεργάζεται»- ο εκπαιδευτικός που είναι διευθυντής. Άρα κάθε σχολική μονάδα είναι ένας ζωντανός οργανισμός που διοικείται, κατευθύνεται και, ναι, αξιολογείται σε πρώτο βαθμό, βεβαίως, από το διευθυντή του σχολείου.

Διαφορετικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πούμε ότι οι σχολικές μας μονάδες είναι ανίκανες να αυτοαξιολογηθούν, γιατί κατ' ουσίαν αυτό λέμε. Αν πούμε ότι οι διευθυντές σχολείων δεν θα πρέπει να έχουν την πρώτη άποψη για το πώς οι εκπαιδευτικοί μπαίνουν στην τάξη, για το πώς επιτελείται η σχολική ζωή κάθε μέρα στο σχολείο, αν το πούμε αυτό, είναι σαν να λέμε ότι είναι ανίκανοι οι διευθυντές των σχολείων να έχουν άποψη για τους ανθρώπους με τους οποίους κάθε μέρα συνεργάζονται, που είναι οι εκπαιδευτικοί.

Οι σχολικοί σύμβουλοι, που ο ρόλος τους είναι να καθοδηγούν, να δίνουν παιδαγωγικά εργαλεία, να προτείνουν προγράμματα επιμόρφωσης και πολλά άλλα, να συμβουλεύουν, να στηρίζουν τους εκπαιδευτικούς, αν λοιπόν αυτοί οι άνθρωποι με τα αυξημένα τυπικά προσόντα, δεν έχουν ρόλο στο «και» -η έμφαση είναι στο «και»- να αξιολογήσουν τους εκπαιδευτικούς, τότε ποιοι έχουν ρόλο; Έχουν ρόλο τα κόμματα, τα χρώματα; Όχι, βέβαια. Ενώνω τη φωνή μου, παρά τις διαφορές μας, με όλους όσους μάχονται για μη κομματικοποίηση της αξιολόγησης.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι το δευτεροβάθμιο σύστημα αξιολόγησης που εισάγεται με αυτό το νομοσχέδιο είναι κάτι το οποίο πρέπει να υπάρξει στη χώρα κι έχει πολλή μεγάλη σημασία πώς θα το αγκαλιάσουμε -με την καλή έννοια του όρου- δηλαδή πώς θα το στηρίξουμε και θα το απεμπλέξουμε από κάθε έννοια κομματικής σκοπιμότητας.

Χαίρομαι που άκουσα τον Υφυπουργό να προτείνει, ακόμα και την τελευταία στιγμή –είδα τη διαδικασία και στην επιτροπή και στην Ολομέλεια της Βουλής- βελτιώσεις έτσι ώστε αυτό που τελικά θα ψηφίσουμε, να έχει τις μεγαλύτερες δυνατές διασφαλίσεις, ότι ο τρόπος με τον οποίο ασκείται η αξιολόγηση είναι ένας τρόπος και ότι ο ρόλος, ο ελεγκτικός και συντονιστικός αυτού του οργάνου, θα είναι ένας ρόλος ο οποίος θα μπορεί να προλαμβάνει την αξιολόγηση εκείνη, που ενδεχομένως θα είναι τι-

μωρητική, γιατί τα ανθρώπινα συστήματα είναι ανθρώπινα και πάντα θα έχουν λάθη και πάντα θα υπεισέρχονται και άλλοι παράγοντες.

Άρα ο ρόλος αυτού του δευτεροβαθμίου οργάνου είναι πάρα πολύ σημαντικός και η θεσμική του θωράκιση εξίσου σημαντική. Ιδού, όμως, πεδίο δόξης λαμπρόν και για εμάς αλλά και για το εκπαιδευτικό σύστημα, για τα στελέχη της εκπαίδευσης, το πώς τελικά θα εφαρμοστεί στην πράξη αυτός ο καινούργιος θεσμός. Έχει μεγάλη σημασία. Έχει μεγάλη σημασία γιατί έχει τη δυνατότητα μαζί με την επιμόρφωση, μαζί με τα νέα προγράμματα σπουδών να αλλάξει τα δεδομένα της εκπαίδευσης, να κάνει δηλαδή το σχολείο πιο ζωντανό, πιο συμμετοχικό, πιο δημιουργικό, έτσι ώστε τελικά οι εκπαιδευτικοί στόχοι να επιτυγχάνονται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, θέλω και εγώ την ανοχή σας για λίγα λεπτά όπως και οι άλλοι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεχίστε, κυρία συνάδελφε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Το να λέμε ότι δεν μπορούμε να κάνουμε αξιολόγηση, διότι πρώτα πρέπει να κάνουμε ισοπολιτεία, όπως είπα πριν, είναι σαν να βάζουμε το κάρο πριν από το άλογο. Αν δεν κάνεις αξιολόγηση και δεν δεις τις διαφορές που υπάρχουν -και γεωγραφικά- δεν γίνεται να συνεχίσεις.

Εγώ δεν θα πω, κύριε Κουράκη, ότι δεν υπάρχουν ανισότητες, αλλά ένα από τα εργαλεία για να τις ανατρέψουμε είναι η αξιολόγηση, η επιμόρφωση και τα νέα προγράμματα σπουδών. Και τα νέα προγράμματα σπουδών ακριβώς για πρώτη φορά είναι σχεδιασμένα έτσι ώστε να έχουν εκπαιδευτικούς στόχους.

Εγώ σημειώσα πολύ προσεκτικά αυτά που είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ. Θα συμφωνήσω ότι το σχολείο πρέπει να χτίζει την προσωπικότητα του παιδιού, του κάθε παιδιού, έτσι όπως το κάθε παιδί μπορεί να εκφραστεί μέσα στον εκπαιδευτικό χώρο. Αν το θέλουμε αυτό, τότε ένας λόγος παραπάνω είναι να πάμε σε αξιολόγηση. Αν δεν θέλουμε το σχολείο σαν κι αυτό που μέχρι σήμερα αναπαρήγαγε μέσω -ξαναλέω- της κλασικής εκπαιδευτικής μεθόδου της αποστήθισης και της από καθέδρας διδασκαλίας, θα πρέπει να πάμε ακριβώς στην αξιολόγηση για να χτίσουμε το σχολείο εκείνο που θέλει να σμιλεύει τις προσωπικότητες των παιδιών, που θέλει να βοηθάει τα παιδιά να αναπτύσσουν τις δυνατότητές τους και όχι να τα καπελώνει σε ισοπεδωτικά κηρύγματα από την έδρα της διδασκαλίας. Αυτό μπορούν οι εκπαιδευτικοί μας να το κάνουν. Η μεγάλη πλειοψηφία των εκπαιδευτικών μας μπορεί και θέλει να το κάνει, χρειάζεται όμως απελευθέρωση.

Το θέμα είναι όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς βλέπουμε οι διαφορετικές πτέρυγες της Βουλής αυτήν την απελευθέρωση του εκπαιδευτικού.

Η απελευθέρωση του εκπαιδευτικού για εμάς δεν περνάει ούτε από την ατιμωρησία ούτε από την έλλειψη αξιολόγησης. Δεν πιστεύουμε στην τιμωρία για τον εκπαιδευτικό παρά μόνο για εκείνους τους λίγους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι είναι επίορκοι. Ευτυχώς είναι πολλοί λίγοι. Για αυτούς ναι, για τους άλλους όμως όχι.

Πιστεύουμε στην αξιοποίηση, πιστεύουμε στη βελτίωση μέσω της επιμόρφωσης. Αυτό το σύστημα θέλουμε να επιβληθεί σε συνδυασμό με τα προγράμματα σπουδών που θέτουν -ξαναλέω- εκπαιδευτικούς στόχους, παρέχουν διαφορετικούς τρόπους να διδαχθεί το μάθημα και διαφορετικές πηγές για το κάθε μάθημα. Είναι τα προγράμματα σπουδών που μπορούν να απελευθερώσουν τις δημιουργικές δυνάμεις των εκπαιδευτικών με βοήθεια, όμως, με στήριξη του εκπαιδευτικού στην πράξη.

Άρα δεν πρέπει να φοβηθούμε να προχωρήσουμε στην αξιολόγηση. Πρέπει να το τολμήσουμε. Και πρέπει να το τολμήσουμε έχοντας τη δυνατότητα οι ίδιοι να αξιολογήσουμε αυτό που ψηφίσαμε, κύριε Υπουργέ.

Εγώ θα σας καλέσω και θα σας προσκαλέσω σε ένα χρόνο από σήμερα και ενδιάμεσως να έρθετε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής -μια που με απόφαση του Υφυπουργού, γενικεύεται πλέον η αυτοαξιολόγηση της σχολικής

μονάδας, άρα το κάθε σχολείο έχει το ρόλο, τη δουλειά να αξιολογήσει την ίδια του την υπόσταση και το έργο που παράγει- και να μας πείτε στο τέλος της σχολικής χρονιάς πώς πάει το πρόγραμμα της αυτοαξιολόγησης. Και να έρθετε του χρόνου εδώ να συζητήσουμε για αυτήν την αρχή που σήμερα ιδρύουμε, για την πορεία της και τα πρώτα της βήματα και για τα πρώτα δείγματα που έχει δώσει σε εσάς και στον Πρόεδρο της Βουλής, έτσι ώστε να δούμε πώς ξεκίνησε αυτό το μεγάλο εγχείρημα. Μπορεί να δώσει μία νέα ώθηση στην εκπαιδευτική πραγματικότητα, όπως τη ζουν τα διάφορα σχολεία; Δεν μπορεί;

Τέλος, αναφέρθηκα σε διάφορες πτυχές. Θα τελειώσω με μια εξίσου σημαντική. Σε αυτήν την περίοδο της κρίσης –το ανέφερε και η κ. Βούλτεψη και έχει απόλυτο δίκιο- όπου και οι εκπαιδευτικοί δεν μπορούν να δουν τις αποδοχές τους -αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς και σοβαροί και να μην τάζουμε εδώ μέσα- να αυξάνονται, τουλάχιστον μπορούν να δουν μία καλύτερη κατανομή του δυναμικού, μία πιο αντικειμενική προσέγγιση στο πώς μαζί μπορούμε να ξεπεράσουμε τις συνθήκες της κρίσης και να εφαρμόσουμε νέες μεθόδους εκπαίδευσης. Και οι εκπαιδευτικοί μπορούν και πρέπει να δουν ότι το Υπουργείο με τρόπο πραγματικά αδέκαστο και ορθολογικό θα προχωρήσει σε ένα τέτοιο σχεδιασμό και προγραμματισμό, έτσι ώστε οι εκπαιδευτικοί να μπορούν να είναι ετοιμοπόλεμοι στις τάξεις τους και χωρίς φόβο ότι η αξιολόγηση είναι ένας κομματικός βραχνάς πάνω από τα κεφάλια τους.

Αυτό, κύριε Υπουργέ, είναι το μεγάλο στοίχημα που με την ψήφιση του νομοσχεδίου έχετε μπροστά σας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Νότης Μαριάς έχει το λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, συζητούμε ένα σοβαρό νομοσχέδιο. Επιτρέψτε μου, όμως, να πω δύο λόγια μόνο για το θέμα της Κύπρου, μιας κι αυτό αναδειχθεί.

Είναι δεδομένο ότι στην Κύπρο έγινε μία τεράστια προσπάθεια από τις δυνάμεις του κυπριακού Κοινοβουλίου και από τον κυπριακό λαό να αντιταχθούν σε αυτό που καθορίστηκε παντού ως δήθεν μονόδρομος, αυτό, δηλαδή, που εμείς το γνωρίσαμε με τη μορφή της τρόικας και του μνημονίου και που ως απόφαση του Eurogroup ήρθε να επιβληθεί στην Κύπρο μία απόφαση στην οποία συναίνεσε και η ελληνική Κυβέρνηση, ο κ. Στουρνάρας εν προκειμένω.

Αυτή η απόφαση δεν έγινε δεκτή από το κυπριακό Κοινοβούλιο. Στη βάση αυτή βγήκε μία δεύτερη απόφαση του Eurogroup, η οποία διασφάλιζε τις καταθέσεις μέχρι 100.000 ευρώ και έβαζε και ορισμένες προϋποθέσεις. Κι ενώ τη συγκεκριμένη στιγμή έπρεπε να στηριχθεί η προσπάθεια της Κύπρου απ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας και κυρίως από θεσμούς που μπορούν να παίξουν ρόλο -κι όλα αυτά τα είχαμε πει και σε αυτήν την Αίθουσα- είδαμε επί του πρακτέου μία πλήρη εγκατάλειψη της Κύπρου. Και, φυσικά, μέσα σε ένα ευρύτερο γεωστρατηγικό παιχνίδι το οποίο γίνεται στην περιοχή, είχαμε ένα αποτέλεσμα που επιβλήθηκε ουσιαστικά στην Κύπρο, όπως επιβλήθηκαν τα διαφορά μνημόνια στις διάφορες χώρες. Και έγινε, τυπικά βέβαια, αποδεκτό από διάφορες δυνάμεις.

Αυτό συμβαίνει όταν βρίσκεται με το πιστόλι στον κρόταφο και δεν σε στηρίζουν αυτοί που πρέπει να σε στηρίξουν και δεν έχεις προετοιμαστεί στην πορεία για να πας με έναν οδικό χάρτη για τη σύγκρουση με τους δανειστές. Διότι αυτό είναι βασικό στοιχείο. Πρέπει να προετοιμάσεις έναν οδικό χάρτη για το πώς αναλυτικά θα κάνεις τη ρήξη με τους μνημονιακούς, με την τρόικα. Όσον αφορά εμάς, έναν τέτοιο οδικό χάρτη τον έχουμε παρουσιάσει και στη Βουλή αλλά και εκτός Βουλής.

Είδαμε, λοιπόν, τα εξής τρία βασικά αποτελέσματα:

Πρώτον, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να εκβιάζει παράνομα ότι δεν θα δώσει ρευστότητα στην Κύπρο.

Δεύτερον, να επιτίθενται στην Κύπρο, διότι τόλμησε ως χώρα της Ευρωζώνης να πάρει δάνειο από μία άλλη χώρα εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωζώνης, όπως ήταν η Ρωσία.

Τρίτον, να γίνουν συνεχείς επιθέσεις απέναντι στον ίδιο τον κυπριακό λαό.

Το αποτέλεσμα είναι, ουσιαστικά με απόφαση του Eurogroup, να έχει χρεοκοπήσει η Κύπρος και να έχουμε δυσμενέστατα αποτελέσματα.

Επομένως, αυτό είναι ένα σημείο που πρέπει να το λάβουμε υπ' όψιν. Εμείς θεωρούμε ότι υπάρχουν ευθύνες της ελληνικής Κυβέρνησης, υπάρχουν ευθύνες του κ. Στουρνάρα που δεν τοποθετήθηκε και δεν στήριξε τα ζητήματα αυτά. Και τα έχουμε πει αναλυτικά και σε αυτήν την Αίθουσα και στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων. Επομένως δεν τα επαναλαμβάνω, διότι ο χρόνος είναι κρίσιμος.

Μένει, όμως, σαν συμπέρασμα η απόφαση του Eurogroup και του κ. Ντάνιελ Μπλουμ, ο οποίος λέει ότι από δω και πέρα θα κούρευνται και οι καταθέσεις. Δηλαδή, δεν θα έχουμε μόνο κούρεμα ομολόγων, δεν θα έχουμε μνημόνια, αλλά θα έχουμε και κούρεμα καταθέσεων. Και αυτό είναι βέβαιο ότι υπονομεύει την ίδια τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αν νομίζουν οι Γερμανοί ότι με αυτό θα πάρουν τις καταθέσεις στη Γερμανία, πλανώνται πλάνην οικτράν. Προφανώς θα υπάρξει πρόβλημα. Το πρόβλημα, όμως, θα το έχει και η ίδια η Γερμανία.

Εγώ το μόνο που θέλω να πω, κύριε Υπουργέ, είναι ότι υπάρχει ένα σοβαρό ζήτημα με τους Κυπρίους φοιτητές εδώ στην Ελλάδα. Υπήρξαν παραστάσεις διαμαρτυρίας και διαδηλώσεις και στο Ηράκλειο. Είχα πάει στη συγκέντρωσή τους. Αυτήν τη στιγμή αυτά τα παιδιά βιώνουν μια απίθανη κατάσταση. Δεν μπορούν οι γονείς τους να τους στείλουν ούτε 100 ευρώ για να μπορέσουν να επιβιώσουν.

Έχουμε μία πρόταση προς εσάς. Και πιστεύω ότι ακόμη κι αν χρειαστεί νομοθετική ρύθμιση, πρέπει να το κάνετε. Πρέπει να έχουν τη δυνατότητα -όπως το έκανε η πρυτανεία στο Πανεπιστήμιο Κρήτης- δωρεάν σίτισης αυτήν τη στιγμή όλοι οι φοιτητές, ανεξαρτήτως κριτηρίων, διότι έχουν μπει σε μια άσχημη κατάσταση.

Δεύτερον, πρέπει να έχουν και στέγαση στις φοιτητικές εστίες, όταν χρειαστεί. Όποια άλλη διευκόλυνση πρέπει να υπάρξει, είμαι σίγουρος ότι το Σώμα θα την εγκρίνει.

Είμαι σίγουρος ότι και εσείς, κύριε Υπουργέ, θα πάρετε την πρωτοβουλία, τουλάχιστον μέχρι το τέλος της φετινής χρονιάς, ώστε να υπάρχουν αυτές οι διευκολύνσεις, για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τα ζητήματα αυτά.

Ερχόμαστε τώρα στο θέμα της αξιολόγησης. Τέθηκε από αρκετούς συναδέλφους ότι πρώτα απ' όλα πρέπει να φτιαχτεί ένα σύστημα αξιολόγησης και αυτοαξιολόγησης και του Υπουργείου. Θα ήθελα να κάνω μία ερώτηση, επειδή είχαμε κάνει μία συζήτηση εδώ για τη δωρεάν παροχή φρουτών σε μαθητές. Έχω εδώ δημοσιεύματα της εφημερίδας «ΝΕΑ ΚΡΗΤΗ» της 23ης Μαρτίου 2013. Τα δημοσιεύματα λένε ότι μοιράστηκαν, τουλάχιστον στο Ηράκλειο της Κρήτης και σε άλλες περιοχές, φρούτα τα οποία ήταν ακατάλληλα για βρώση.

Υπάρχουν καταγγελίες από γονείς και δηλώσεις του κ. Κατσαρού από τον ΕΦΕΤ, ο οποίος λέει ότι τα παιδιά πρέπει να πετάξουν αυτά τα προϊόντα και να μην τα καταναλώσουν. Έχω και επώνυμη καταγγελία μητέρας μαθητή ενός Δημοτικού Σχολείου στο Ηράκλειο. Έχω και τον αριθμό πρωτοκόλλου καταγγελίας στον ΕΦΕΤ ΑΠ568/21-3-2013, γιατί μιλώ με στοιχεία. Όλα αυτά προκλήθηκαν, διότι -πέραν των άλλων- αυτά τα προϊόντα που μοιράστηκαν στα συγκεκριμένα σχολεία ήταν πορτοκάλια κερωμένα, δηλαδή ήταν προϊόντα που υπήρχαν σε ψυγεία. Όλα αυτά δημιούργησαν ένα μεγάλο πρόβλημα. Επίσης, δεν αναγράφουν στο κουτί υποχρεωτικά τα στοιχεία που χρειάζονται από το νόμο, τις ημερομηνίες συγκομιδής και λήξεως.

Το έχω φέρει εδώ, κύριε Υπουργέ, το κουτί να σας το δείξω, γιατί δεν ξέρω αν έχετε παρακολουθήσει τη διαδικασία. Αυτό εδώ είναι το κουτί. Είχαμε κάνει μια ολόκληρη συζήτηση ότι δεν θα πρέπει να λέει όνομα μαθητή και σχολείο. Το θυμάστε. Δεν το λέει, πράγματι, αλλά το αναφέρει εδώ ως στοιχείο. Δεν έχει τα στοιχεία αυτά που σας είπα, δηλαδή να αναφέρει εν προκειμένω πότε έγινε η συγκομιδή, αν υπάρχει ημερομηνία λήξης και ποια η προέλευση, γιατί δεν είναι καν ελληνικής προέλευσης μερικά από αυτά τα φρούτα που δόθηκαν στην Κρήτη, όπου βρίθκει

ο τόπος από φρούτα.

Λέω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ: Πώς θα αξιολογήσουμε τώρα εμείς κυρίως το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης; Γιατί από εκεί ξεκινάει. Αλλά επειδή γράφει και «Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων», πώς θα αξιολογήσουμε αυτήν τη δράση εν προκειμένω και τι βαθμό θα βάλουμε σε αυτήν τη δράση, πέραν του ουσιαστικού ζητήματος, το οποίο νομίζω ότι πρέπει να το εξετάσουμε;

Μάλιστα, τώρα προκύπτει και άλλο θέμα. Σας έχω καταθέσει και μια αναφορά. Οι πολύτεκνοι, επειδή πλέον με τα εισοδηματικά κριτήρια βγαίνουν έξω από το πρόγραμμα διανομής, διαμαρτύρονται και αυτοί. Δηλαδή, εδώ πρέπει να δούμε τα ζητήματα αυτά.

Έτσι, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, έφερα αυτά τα παραδείγματα για να δείξω κάτι που εσείς ξέρετε, όπως και ο συνάδελφός σας ο Υφυπουργός και εγώ, που είμαστε πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, ότι το θέμα της αξιολόγησης είναι απαραίτητο, είναι βασικό, αλλά έχει διάφορες πτυχές. Και εμείς, τουλάχιστον, που έχουμε φτάσει στη βαθμίδα του καθηγητή στο πανεπιστήμιο, ξέρουμε ότι έχουμε κριθεί αρκετές φορές, για να γίνουμε λέκτορες, επίκουροι, αναπληρωτές καθηγητές. Έχουμε αξιολογηθεί και με σκληρό τρόπο και με κριτήρια που υπάρχουν, όπως επίσης έχουμε αξιολογηθεί και για να πάρουμε το διδακτορικό.

Επομένως, όσον αφορά εμένα, αλλά και τους Ανεξάρτητους Έλληνες, πιστεύουμε ότι η αξιολόγηση είναι απαραίτητη και πρέπει να γίνεται, διότι μόνο έτσι μπορεί να προχωρήσει. Αλλά μπαίνει το ερώτημα: είναι όλα αυτά εν κενώ ή σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο;

Η συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία ανέφερε ότι λέμε όλο «μνημόνιο». Μα, το μνημόνιο σήμερα λέει τα εξής απλά:

Πρώτον, χρειάζεται να μειωθούν κατά εκατόν πενήντα χιλιάδες οι θέσεις των δημοσίων υπαλλήλων, συμπεριλαμβανομένων και των εκπαιδευτικών.

Δεύτερον, χρειάζεται να υπάρχει συμπίεση στους μισθούς.

Τρίτον, χρειάζεται να υπάρχουν λιγότερες θέσεις διευθυντών και προϊσταμένων, για να πληρώνονται λιγότερα χρήματα.

Άρα, λοιπόν, υπάρχει ένα πλαίσιο. Αν δεν υπήρχε αυτό το πλαίσιο και αν δεν τα έγραφε μέσα το μνημόνιο, που μιλάει για αξιολόγηση, θα μπορούσαμε να τα συζητήσουμε. Επειδή, όμως, αυτά υπάρχουν, αμέσως δημιουργούνται όλες αυτές οι παρατηρήσεις που τέθηκαν από τη δική μας πλευρά και από άλλες πλευρές.

Επομένως αυτό θα ληφθεί υπ' όψιν. Γιατί; Διότι, όταν κάνεις αξιολόγηση εκπαιδευτικής μονάδας, το δεύτερο ερώτημα είναι: «Μήπως θα κλείσει και η εκπαιδευτική μονάδα και η σχολική; Κι αν κλείσει η σχολική μονάδα, οι οργανικές θέσεις θα χαθούν; Κι αν χαθούν οι οργανικές θέσεις, θα μπου μετ' στη διαθεσιμότητα και θα φύγουν οι εκπαιδευτικοί;»

Να λοιπόν, πώς δημιουργούνται αρκετά εύλογα ερωτήματα στο σχέδιο νόμου το οποίο φέρνεται, γιατί είναι σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο, το οποίο πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν.

Το ότι δεν είναι ανεξάρτητη αρχή κατά την έννοια του Συντάγματος -αυτή την οποία φέρατε- είναι δεδομένο, το αναλύσαμε. Το λέει και η εισηγητική έκθεση, το να λένε και οι παρατηρήσεις. Δεν θα μείνω σε αυτό.

Εγώ θέλω να μπω πρακτικά σε ορισμένα ζητήματα για να τα αναδείξω σε σχέση με την αξιολόγηση, γιατί με αρκετούς συναδέλφους -και με τον κύριο Υφυπουργό- συμμετείχαμε στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο, όπου εκεί γίνονταν αξιολογήσεις. Και είδαμε και τα «συν» και τα «πλην». Διότι, είχαμε ένα σύστημα όπου έπρεπε ο καθηγητής να είναι σωστός και αυστηρός. Όντας, όμως, αυστηρός δεν είχε και τόσο καλή αξιολόγηση από τους κρινόμενους -τους φοιτητές- οι οποίοι ήταν στο παιχνίδι. Έτσι, ψάχαμε να βρούμε τρόπους, ώστε και να γίνει η αξιολόγηση των καθηγητών -να μην είναι χωρίς έλεγχο- και βεβαίως να μην έχουμε όλη αυτή την ενδεχόμενη αρνητική κριτική απέναντι στους διδάσκοντες.

Επίσης, έχω γνώση από σχολείο όπου οποίοι οι γονείς στην Ένωση Γονέων έκαναν κριτική για τον καθηγητή -για παράδειγμα για το φιλόλογο στην Αγία Παρασκευή- επειδή ήταν αυστηρός στη βαθμολογία, αλλά σωστός. Οι γονείς έλεγαν ότι, «βάζοντας χαμηλότερους βαθμούς στα παιδιά μας, δεν μπορούν αυτά να

συναγωνιστούν και να μπου στην Ιατρική και αλλού». Και ήθελαν να τον διώξουν.

Θέλω να πω ότι έχει πολλές διαστάσεις όταν βάζεις και το μαθητή ή το φοιτητή ή το γονέα να κρίνει στο κομμάτι της αξιολόγησης. Και όλα αυτά πρέπει να τα δούμε.

Όταν, λοιπόν, πάμε στα κριτήρια, κύριε Υπουργέ, τα οποία είναι σημαντικά, αναφέρονται τα εξής: «Τα μαθησιακά αποτελέσματα δεν είναι υποχρεωτικά συνυφασμένα με το έργο μόνο του δασκάλου ή του καθηγητή». Διότι, όταν έχεις παιδιά τα οποία πηγαίνουν σε φροντιστήρια, όταν οι γονείς τους έχουν τη δυνατότητα να τους δώσουν χρήματα να πάνε στα φροντιστήρια, αυτή η τάξη ή αυτό το σχολείο θα πάει πολύ καλύτερα -και στο λύκειο και στο γυμνάσιο- αλλά δεν θα οφείλεται κυρίως στον καθηγητή, αλλά στο ότι εν προκειμένω οι μαθητές θα έχουν μια στήριξη εξωτερική.

Άρα εδώ δημιουργούνται αυτόματα στοιχεία διακρίσεων και -αν θέλετε- ταξικά στοιχεία. Διότι, εκεί που υπάρχουν εύποροι γονείς, οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα, θα στηρίξουν τα παιδιά.

Η επόμενη παρατήρηση αφορά το γγ'. Αφορά την κριτική. Θα αξιολογούν -λέει- και οι μαθητές και οι γονείς. Προσέξτε. Τώρα, αυτήν τη στιγμή, δεν είναι εδώ κανένα σχολείο. Αυτά τα σχολεία που έρχονται εδώ παίρνουν μία βεβαίωση. Αυτή η βεβαίωση είναι καλή για το σχολείο. Έτσι, αυτό το σχολείο δείχνει ότι κάνει καλά τη δουλειά του. Κι εγώ ρώτησα: «Καλά, πώς έρχονται εδώ αυτά τα σχολεία; Ποια είναι τα κριτήρια;». Διότι, πράγματι είναι σημαντικό. Πήρε την πρωτοβουλία ο διευθυντής να φέρει το σχολείο εδώ. Πολύ ωραία. Ποιος τα πληρώνει αυτά; Αποδεικνύεται, λοιπόν, ότι αυτά πληρώνονται πρώτα απ' όλα από τα ίδια τα παιδιά. Άρα, προφανώς, κάποια σχολεία, όπου οι ίδιοι οι μαθητές και οι γονείς τους έχουν τη δυνατότητα, έρχονται. Άρα παίρνει καλύτερη βαθμολογία. Αξιολόγηση σωστή είναι αυτή. Προσέξτε, όμως, την παράμετρο αυτή.

Δεύτερον, έμαθα ότι μερικές περιφέρειες και δήμοι δίνουν χρήματα. Επομένως το ότι θα έρθει ένα σχολείο από κάποια περιοχή και θα αξιολογηθεί γιατί έχει τη βεβαίωση ότι πάει καλά, δεν θα στηρίζεται στο ότι είναι μόνο δραστήριος ο διευθυντής αλλά υπάρχουν κι άλλες παράμετροι.

Άρα πρέπει να δούμε και αυτές τις παραμέτρους.

Πριν από λίγο ήταν εδώ ένα σχολείο από τα Κουνουπιδιανά της Κρήτης. Θα το βαθμολογήσουμε που ήρθε. Θα πρέπει, όμως, να δούμε και τις άλλες παραμέτρους που πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν.

Επόμενο στοιχείο -το αναφέρετε εδώ- είναι η ποιότητα υποστηρικτικών υπηρεσιών - βιβλιοθήκες - εργαστήρια. Αυτό θα το χρεώνεται ο καθηγητής και ο διευθυντής που τυχαία θα πάει εκεί; Διότι, μπορεί μερικά σχολεία να έχουν υποδομές και άλλα να μην έχουν.

Πώς θα γίνει αυτό; Πώς θα υπάρχει ισότητα και διασφάλιση; Ας αφαιρέσουμε και το πλαίσιο του μνημονίου. Ας αφαιρέσουμε τον κομματισμό. Ας αφαιρέσουμε το ότι οι μνημονιακοί ή οι αντιμνημονιακοί καθηγητές μπορεί να διωχθούν. Να τα βγάλουμε όλα έξω. Να φύγουν αυτά. Πάμε να δούμε ότι δεν βγαίνουν τα ζητήματα.

Επόμενο: Λέτε, ως κριτήριο, μείωση της σχολικής διαρροής. Αυτό και αν είναι. Διότι σήμερα στη φάση της φτωχοποίησης της ελληνικής οικογένειας, ιδίως στην επαρχία αλλά και στην Αθήνα, στις λαϊκές συνοικίες, θα υπάρχει -και υπάρχει- μαθητική διαρροή, γιατί η οικογένεια δεν βγαίνει οικονομικά και το παιδί θα πάει να δουλέψει, αν μπορεί, για να βοηθήσει τον πατέρα του, την επιχείρηση. Αυτή η σχολική διαρροή στο Κερατσίνι, όμως, θα θεωρηθεί αρνητικό κριτήριο, ενώ σε άλλη περιοχή δεν θα υπάρχει σχολική διαρροή.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι τα κριτήρια αυτά μέσα τους, εάν δεν διαμορφωθούν οι προϋποθέσεις που πρέπει, θα αντανάκλουν ουσιαστικά τις κοινωνικές ανισότητες και θα τις διευρύνουν.

Επόμενο στοιχείο πολύ πιο σημαντικό: Στην επόμενη παράγραφο δίνετε την εξουσία στην ανεξάρτητη αρχή -κατ' εσάς ανεξάρτητη, εμείς θεωρούμε ότι είναι ένα όργανο που δεν έχει αυτές τις προϋποθέσεις- να αλλάξει τα κριτήρια, γιατί λέει ότι συμπληρώνονται τα κριτήρια, εξειδικεύονται και αναθεωρούνται. Δηλαδή, και αυτά τα κριτήρια, τα οποία εμείς πρωτογενώς ως

νομοθετικό Σώμα περνάμε, με υπεξουσιοδότηση η αρχή αυτή, που κρίθηκε και κατηγορήθηκε ότι μπορεί να είναι υπό την εποπτεία του Υπουργού, μπορεί να τα αλλάξει.

Στο σημείο αυτό κάνω παρένθεση για να πω ότι θεωρούμε σημαντικό πως τελικά κάνετε αποδεκτή παρατήρηση αλλά και τροπολογία που έγινε από τη ΔΗΜΑΡ να περιοριστεί η αμοιβή και ο μισθός. Είναι αυτό που είχαμε πει: Δεν θα υπάρχουν golden boys. Κανείς δεν θα παίρνει πάνω από το μισθό του γενικού γραμματέα. Ήταν μια πρόταση που φέραμε εδώ ως τροπολογία εμείς ως Ανεξάρτητοι Έλληνες. Απερρίφθη μεν, αλλά έγινε εν συνεχεία τροπολογία από τη Νέα Δημοκρατία και έγινε δεκτή από το Σώμα. Άρα σωστά πάμε σ' αυτόν τον τομέα.

Αυτή η αρχή, όμως, έχει εξουσίες. Θα αλλάζει και τα κριτήρια. Δεν μπορούμε να σας δώσουμε μια τέτοια εξουσιοδότηση.

Από εκεί και πέρα, κύριε Υπουργέ, υπάρχει και κριτική της Ομοσπονδίας Λειτουργών Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης. Ήδη από 19 Νοεμβρίου έχει βγάλει δελτίο Τύπου. Σας είχα κάνει αναφορά. Έβγαλε καινούργιο δελτίο Τύπου η ίδια ο ΟΛΤΕΕ στις 31-1-2013, όπου διαμαρτύρεται γιατί το σχέδιο αξιολόγησης που φέρνεται είναι συνυφασμένο με την προετοιμασία των προεδρικών διαταγμάτων. Αυτά δεν μπορεί να τα ξεχάσουμε. Είναι πακέτο, άσχετα αν εμείς συζητούμε μόνο αυτό. Εκεί υπάρχουν παρατηρήσεις που έκαναν πάρα πολλοί συνάδελφοι σε σχέση με το τι προαγωγές θα γίνουν, τι αμοιβές θα υπάρξουν. Σταματώ, όμως, εδώ, γιατί τελειώνει ο χρόνος.

Τέλος, θα μιλήσω επιγραμματικά για τις τέσσερις τροπολογίες και για το σχέδιο «Αθηνά». Θα ψηφίσουμε κατά επί της αρχής, κατά στο σύνολο, κατά και στα άρθρα, αλλά υπέρ τεσσάρων τροπολογιών. Αναφέρομαι στις τροπολογίες με αριθμό 279, 300, 303 και 287. Αυτές θα τις ψηφίσουμε.

Έρχομαι στην τροπολογία που είναι συνυφασμένη με το σχέδιο «Αθηνά», για να πω το εξής: Πράγματι, έγιναν παρατηρήσεις από αρκετούς συναδέλφους και ιδίως μετά τις κινητοποιήσεις που έγιναν στην Ιεράπετρα στην Κρήτη και σε άλλες περιοχές. Μια σειρά θεμάτων ρυθμίστηκαν για μας πρόσκαιρα μέχρι το 2018. Φαντάζομαι, όμως, ότι δεν θα παραμείνει το μνημονιακό σύστημα μέχρι το 2018. Εγώ φαντάζομαι ότι δεν θα παραμείνει και πάνω από οκτώ μήνες.

Εν πάση περιπτώσει, είναι μια κατεύθυνση, που δεν ικανοποιεί τους κατοίκους στην Ιεράπετρα και σε άλλες περιοχές. Αυτό το λαμβάνουμε υπ' όψιν. Όμως, υπάρχει το Τμήμα ΤΕΙ Δομικών Έργων Κρήτης που πρέπει να το δείτε σοβαρά.

Και επειδή βλέπω συναδέλφους της Συμπολίτευσης που έρχονται και κάνουν παρατηρήσεις, θα ήθελα να πω το εξής: Η τροπολογία είναι συγκεκριμένη. Αν διαφωνείτε με τους χειρισμούς του Υπουργείου, με το τι περιέχει το μηχανογραφικό, με το αν δεν τα λείει καλά, καταψηφίστε την τροπολογία. Ονομαστική δεν είναι η ψηφοφορία; Άρα θα φανεί. Τώρα με τον αστυφύλαξ και τον χωροφύλαξ μαζί δεν γίνεται! Ή θα καταψηφίζετε ή αν δεν καταψηφίζετε συνάδελφοι Βουλευτές της Συμπολίτευσης, αυτά είναι ωραία λόγια αλλά στην πράξη είναι στήριξη όσων δήθεν κάνατε κριτική.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, αυτήν την τροπολογία δεν θα την ψηφίσουμε. Την φέρατε πολλές φορές. Σας έχουμε δείξει τη διαφωνία μας με το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» και σας είχαμε πει ότι πρέπει να γίνει μια ολοκληρωμένη συζήτηση. Τα είπαμε, νομίζω, στην επίκαιρη επερώτηση της Παρασκευής, που είχε ο ΣΥΡΙΖΑ, για το σχέδιο «Αθηνά».

Θέσαμε τους άξονες και τις αρχές πάνω στις οποίες θέλουμε να δουλέψουμε. Δεν θα σας δώσουμε –εμείς τουλάχιστον, μπορεί να περάσει– αυτήν την εξουσιοδότηση, διότι είναι η βάση πάνω στην οποία θα εφαρμοστεί το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ». Αν θέλετε, φέρτε το με τις διαδικασίες που είπαμε, με την άνεση χρόνου, το σχεδιασμό και εκεί να δούμε όλες τις παρεμβάσεις, να δείτε και τις προτάσεις τις δικές μας –φαντάζομαι και άλλων συναδέλφων– για το πώς μπορούν να οικοδομηθούν αυτά τα ζητήματα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Μαντά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Θα ήθελα το

λόγο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Έχετε το λόγο, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αγαπητός συνάδελφος έθιξε δύο θέματα.

Το πρώτο αφορά το θέμα των Κυπρίων φοιτητών. Θα ήθελα να ενημερώσω το Σώμα ότι έχουμε δώσει οδηγίες από την Τρίτη, ώστε και αυτοί οι οποίοι δεν δικαιούνται –οι Κύπριοι φοιτητές– να μπορούν να σιτίζονται στις λέσχες των ιδρυμάτων μας. Αυτό νομίζω ότι είναι το αυτονόητο που μπορεί να κάνει η πολιτεία.

Το δεύτερο ζήτημα είναι ότι έχουμε δώσει μια παράταση τριάντα ημερών, όσον αφορά την κατάθεση των δικαιολογητικών για το φοιτητικό επίδομα, για να μπορούν όσοι δικαιούνται ή αν έχουν καθυστερήσει, να πάρουν το φοιτητικό επίδομα.

Το τρίτο ζήτημα αφορά το πρόγραμμα που αναφέρατε. Είχαμε συζητήσει το θέμα αυτό κατά τη διάρκεια της επίκαιρης επερώτησης, την οποία εσείς είχατε υποβάλει. Είχαμε πει τότε ότι υπάρχουν δύο σκέλη σε αυτό το πρόγραμμα. Για το πρώτο σκέλος την αποκλειστική ευθύνη και δικαιοδοσία την έχει το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης. Το γεγονός ότι με συντονισμένες προσπάθειες γίναμε συμμετοχοί σε αυτό το ευρωπαϊκό πρόγραμμα και ότι έχει αρχίσει μιας μεγάλης κλίμακας πρόγραμμα σε όλη την επικράτεια, νομίζω ότι αποτελεί μία επιτυχία. Και θα έλεγα ότι πρέπει επιτέλους να αναγνωρίζουμε κάποια πράγματα και να το πιστώσουμε αυτό στα θετικά.

Βεβαίως, επειδή είναι μιας τεράστιας κλίμακας εγχείριση, μπορεί να υπάρχουν προβλήματα, όπως είδαμε σε κάποιες περιπτώσεις. Αυτά και το Υπουργείο Ανάπτυξης έχει σπεύσει να τα εξετάσει και εμείς έχουμε δώσει εντολή στους διευθυντές, ούτως ώστε σε όποια παρτίδα, σε όποιο πρόβλημα ανακύπτει, αυτό να αντικαθίσταται.

Υπάρχει κι ένα δεύτερο σκέλος, το οποίο αφορά αποκλειστικά το Υπουργείο Παιδείας. Αυτό έχει να κάνει με το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο. Από εκεί διασφαλίσαμε γι' αυτό το έτος 25 εκατομμύρια ευρώ, ούτως ώστε μέχρι τα μέσα του μηνός Απριλίου να μπορούν τα παιδιά, με ένα voucher στο κυλικείο του σχολείου τους, τουλάχιστον, να έχουν ένα τσούρι ή ένα κουλούρι με τυρί. Αυτό είναι ένα δεύτερο πρόγραμμα, το οποίο αφορά το Υπουργείο Παιδείας. Και αυτό προχωράει.

Θα ήθελα, λοιπόν, να πω ότι μπορεί πάντοτε να ανακύπτουν προβλήματα στις διαδικασίες. Νομίζω, όμως, ότι πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι ότι έχουν γίνει συντονισμένες ενέργειες για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε αυτό το πράγματι μεγάλο πρόβλημα, το οποίο έχει ανακύψει στα παιδιά των οικογενειών και να μπορέσουμε να δώσουμε ένα στήριγμα, μια υποστήριξη. Και δεν υποστηρίζουμε φυσικά ότι ένα γάλα, ένα φρούτο ή ακόμα κι ένα κουλούρι με τυρί μπορεί να λύσει καθοριστικά το πρόβλημα. Αυτό, όμως, είναι μέσα στο πλαίσιο της δημοσιονομικής κρίσης που ζούμε, είναι αυτό το οποίο η πολιτεία μπορεί να δώσει.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Θα ήθελα το λόγο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μετά, κύριε Μαντά. Θα δευτερολογήσετε έτσι κι αλλιώς.

Το λόγο έχει ο κ. Χρήστος Παππάς για οκτώ λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Με τη γνωστή ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Υπάρχει ανοχή, κύριε Παππά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Πάντα υπάρχει. Σας ευχαριστώ πολύ.

Για κάποιους «ευπαθείς», σήμερα, εδώ και υποκριτές, για κάποιους φαιδρά ηθικολογούντες, να πω ότι μόλις τώρα ενημερώθηκα ότι εκλήθη από την Επιτροπή Δεοντολογίας να δώσω εξηγήσεις για τη γνωστή διαμαρτυρία ανήμερα της Εθνικής μας Εορτής, τη διαμαρτυρία στο κανάλι «MEGA».

Θα ήθελα να ενημερώσω το Σώμα ότι δεν πάω πουθενά. Και να σας πω, τέρμα, ως εδώ! Να πάψει η Βουλή να κάνει τα χατίρια των καναλαρχών και των «βαρόνων», όλων αυτών των σφουγγακωλάριων της Μέρκελ και των τοκογλύφων.

Εμείς λογαριασμό δίνουμε μόνο στην ελληνική δικαιοσύνη, μια δικαιοσύνη η οποία –τουλάχιστον ένα κομμάτι της– δείχνει ότι αν-

τιστέκεται. Εμείς λογαριασμό δίνουμε στο λαό, ένα λαό που αντιστέκεται. Εμείς δεν προσκυνάμε!

Και αφού τα χαρίσατε όλα στον Μπόμπολα -και δρόμους και γεφύρια, τώρα του χαρίσατε και τα μεταλλεία και τον «Ελληνικό Χρυσό»- φυσικό και λογικό είναι να είστε και να κάνετε πλέον το δικηγόρο του Μπόμπολα. Λογικό είναι να έχετε πραγματικό εντολέα όχι τον ελληνικό λαό αλλά τον κάθε Μπόμπολα, τον κάθε καναλάρη που έχει ένα τσοντοκάναλο, ένα τουρκοκάναλο.

Αποτελεί τουλάχιστον θράσος να μιλάτε για χυδαιότητα οι υπέρμαχοι των πορνοκάναλων, οι εκμαυλιστές ενός ολόκληρου λαού. Να μιλάνε αυτοί που πουλάνε την Ελλάδα μας κομμάτι, κομμάτι! Εάν θέλουμε να μιλήσουμε για χυδαιότητα, ας μιλήσουμε για τις ατέλειωτες ουρές των ανθρώπων των συσσιτίων, ας μιλήσουμε για τους άνεργους.

Θέλετε να μιλήσουμε και για γελοιότητα; Να δούμε τις δηλώσεις κατά του μνημονίου που έκαναν όλοι αυτοί που σήμερα παρουσιάζονται ένθερμοι υποστηρικτές του, οι διάφοροι «Πινόκιο» με τα ψέματα. Ό,τι και να πουν από τα αγαπημένα τους τηλεπαράθυρα όλοι αυτοί, ο λαός έχει μάτια και βλέπει. Δεν βλέπει μόνο τα παράθυρα. Ο λαός ξυπνάει, βλέπει την αλήθεια.

Περισσότερο γελοίιο από τους γυρολόγους των κομμάτων, από αυτούς οι οποίοι ήθελαν να μας σώσουν -έλεγαν ότι θα μας σώσουν- από το μνημόνιο και έχουν οδηγήσει εκατομμύρια Έλληνες στην ανεργία, περισσότερο χυδαίο από αυτούς που έχουν δημιουργήσει στην Ελλάδα μία κοινωνική ζούγκλα, από αυτούς που έχουν φτάσει στο να γίνονται στην Ελλάδα στρατιωτικού τύπου, UCK, οργανωμένες επιθέσεις και αποδράσεις από τις φυλακές, δεν υπάρχουν. Η γελοιότητά τους και η χυδαιότητά τους παρελαύνει κάθε μέρα από τα κανάλια των αφεντικών τους, των αφεντικών που έσπευσαν να υπερασπιστούν με τόσο πάθος και στην περίπτωση του «MEGA». Αυτά και τελεία και παύλα!

Στο σχέδιο νόμου: Φέρατε χθες και σήμερα εδώ στη Βουλή ένα νομοσχέδιο που αποκαλύπτει την ανικανότητα -θα μου επιτρέψετε- αλλά και τη δολιότητα της συγκυβέρνησης. Προς επίρρωση του συλλογισμού αυτού, θα αναφέρω μια τροπολογία που φέρατε, γιατί ενδεχόμενα φέρνεται και κάποιες ρυθμίσεις οι οποίες θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι σωστές. Και αναφέρομαι στο θέμα του Επικουρικού Ταμείου των Σωματίων Ασφαλείας κ.λπ..

Φαίνεται η δολιότητά σας, αφού στην ίδια τροπολογία που φέρνεται, κανονίζετε και τα πολυτελή ταξίδια των αρχόντων της συγκυβέρνησης με τα αεροπλάνα. Τι να ψηφίσουμε από αυτά τα πράγματα; Είναι στην ίδια τροπολογία. Ας το ψάξουν τώρα οι σύμβουλοί σας.

Για το θέμα της παιδείας, που είναι η ουσία του σχεδίου νόμου, φτιάχνετε -λέει- μία ανεξάρτητη αρχή που το όνομά της είναι γραμμένο στα αγγλικά. Για ποιο λόγο; Μήπως γιατί αυτή η αρχή που θα χειρίζεται την παιδεία της Ελλάδος, θα λογοδοτεί σε ξένους, όπως λογοδοτείτε για όλα τα θέματα;

Ακόμα, κυρία Πρόεδρε, και στην ιστοσελίδα της Βουλής όταν χτυπάς για να διαβάσεις το Σύνταγμα της Ελλάδος, σου βγαίνει στα αγγλικά! Και πληρώνει δεκάδες χιλιάδες ευρώ ο ελληνικός λαός για τις «τρίχες» του ΠΑΣΟΚ, για τις ηλεκτρονικές διακυβερνήσεις και για την ηλεκτρονική παρουσία της Βουλής. Στα αγγλικά όχι μόνο το μνημόνιο αλλά και το Σύνταγμα της Ελλάδος, το οποίο καταστρατηγείται από τη συγκυβέρνηση.

Γιατί, καταστρατηγείται; Για τον εξής απλό λόγο: Άρθρο 16, παράγραφος 2 του Συντάγματος: «Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλασή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες».

Σας καταθέσαμε ερώτηση στις 7 Ιανουαρίου 2013 με θέμα «Ανελληνικού χαρακτήρα σχολικά συγγράμματα». Οι σύμβουλοι του κυρίου Υπουργού ας το ψάξουν. Πήραμε μια απάντηση άλλα αντί άλλων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ**)

Λέτε ότι φτιάχνετε μια αρχή που αποσκοπεί -έχετε και το θάρρος και γράφετε ξεκάθαρα- στην αντιμετώπιση φαινομένων ρατσισμού, εκφοβισμού και βίας. Δηλαδή, σκοπός σας είναι να μπει

«καπάκι» στις φυσικές και αυθόρμητες αντιδράσεις του λαού μας και ιδιαιτέρως των νέων, όσων νέων υπάρχουν -γενναίων- μέσα στα εθνοκτόνα μέτρα του μνημονίου που επιβάλλετε. Θέλετε, νομοθετικά, να κάψετε το αίσθημα αυτοσυντήρησης του ελληνικού λαού και το ξεκινάτε αυτό από τις τρυφερές ηλικίες. Σε σας που μας κατηγορείτε, να ξαναπώ ότι το ξεκινάτε από τις τρυφερές ηλικίες.

Μοιράζετε στα σχολεία ανεπίτρεπτα σχολικά βιβλία, ανεπίτρεπτο, αντεθνικού περιεχομένου. Δεν θα μιλήσω για την κ. Ρεπούση. Δεν θα κάνω παραπάνω διαφήμιση.

Διαβάζω από το βιβλίο της Δ' δημοτικού: «Ο Ντορντ, ο μουσουλμάνος, εντυπωσιάστηκε από την εκκλησία του χριστιανού Αλάχ. Όλο το μεσημέρι το κουβέντιαζε με τη γιαγιά του. Δεν μπορούσε να χωνέψει γιατί οι χριστιανοί κάνουν τέτοιες ζωγραφιές. Και τι άσχημοι γέροι με μακριές γενειάδες είναι αυτοί στους τοίχους;». Αυτά διδάσκετε στα παιδιά μας. Να συνεχίσω;

Μου επιτρέπετε, κυρία Πρόεδρε; Έχω πολλά. Θα τα καταθέσω για τα Πρακτικά ώστε να τα δει όποιος ενδιαφέρεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Όταν αλλάξω φύλο, θα σας ειδοποιήσω.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριος. Μπερδευτήκαμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Δεν είστε καθόλου μπερδεμένοι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ως Μανιάτες και ως Σουλιώτες δεν μπερδεύομαστε εμείς.

Ιδού, λοιπόν -ακούστε το, κύριε Πρόεδρε, γιατί έχει ενδιαφέρον- κείμενο της Α' γυμνασίου που μπορεί να τινάξει το Υπουργείο Παιδείας στον αέρα. Του χρόνου το παιδί μου θα πάει Α' γυμνασίου. Θα του πασάρετε αυτό; Τι θα του πασάρετε; Δεν διαβάζω το κείμενο για την οικονομία του χρόνου. Αναφέρει τον Σάκη τον ηλεκτρολόγο με μαγαζί που τα έχει φτιάξει με τη μικρή. Μια μικρή, δηλαδή, δώδεκα-δεκατριών ετών. Τι είναι αυτό; Πώς ονομάζεται αυτό; Δεν λέγεται παιδεραστία; Και το περιγράφει με ωραίο και αθώο τρόπο το σχολικό βιβλίο. Σε βιβλίο της Α' γυμνασίου παρακαλώ.

Αλλάω γράφετε σε βιβλίο της Β' γυμνασίου, για τα παιδιά μας, για τα Ελληνόπουλα: «Η σκόνη της κιμωλίας λερώνει τα κόκκινα νύχια της». Καλά, δεν υπάρχει ένα κείμενο που να περιγράφει μια σωστή ελληνική οικογένεια; Πασάρετε συνέχεια την ανωμαλία και την αντεθνικότητα;

Κοιτάτε να δείτε, αυτή η παιδεία που δίνετε στα Ελληνόπουλα είναι ανθελληνική, είναι παιδεία για δούλους και έχετε εσείς όλοι το θράσος να πιάνετε τη Χρυσή Αυγή στο στόμα σας!

Εμείς, θέλουμε παιδεία δημόσια και εθνική. Εμείς, οι πέρα του συνταγματικού τόξου, όπως λέει και ο γραφικός κύριος Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ -γραφικός πολιτικά έναντι ημών- θέλουμε να μη καταστρατηγείται το Σύνταγμα. Να εφαρμοστεί το Σύνταγμα, ότι, διάβασα προηγουμένως. Θέλουμε παιδεία που να διαμορφώνει τα Ελληνόπουλα. Θέλουμε παιδεία που να στηρίζει τη νεολαία μας. Να κάνει άντρες και γυναίκες με ήθος. Να δημιουργεί ανθρώπους, νέους Έλληνες με πίστη στο θεό και την πατρίδα. Να δημιουργεί πολίτες ελεύθερους, υπερήφανους, με όραμα για το μέλλον, ένα μέλλον που εσείς καταστρέφετε.

Η Χρυσή Αυγή, εμείς όλοι, όσοι ζωντανόι κατά Ίωνα Δραγούμη, αγωνιζόμαστε -και το ξέρετε- να ανακόψουμε με τον αγώνα μας το καταστροφικό σας έργο σε όλους τους τομείς της εθνικής ζωής και στην παιδεία. Όσο υπάρχει Χρυσή Αυγή στο Κοινοβούλιο και κυρίως όσο υπάρχει -και θα αυξάνεται- Χρυσή Αυγή στην κοινωνία, κάθε προσπάθεια του ανθελληνικού κατεστημένου να διαφθείρει τη νεολαία και να τη μετατρέψει σε μια μάζα διεθνιστών, άβουλων δούλων και καταναλωτών, θα αποτυγχάνει. Η Χρυσή Αυγή είναι εδώ και θα μείνει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Παππάς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕ-

ΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 6ο Γυμνάσιο Κατερίνης (Α' Τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Οικονόμου, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της ΔΗΜΑΡ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Είναι αλήθεια, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι ζούμε ιστορικές στιγμές, στιγμές πολύ δύσκολες για τον Ελληνισμό συνολικά. Καταλαβαίνετε, βέβαια, ότι η συζήτηση ειδικά εδώ στην Αίθουσα για τις εξελίξεις που συμβαίνουν γενικότερα στην Ευρώπη και ειδικότερα στην Κύπρο πρέπει να είναι μία συζήτηση η οποία να είναι τεκμηριωμένη, μια συζήτηση η οποία να μην έχει το δραματικό στοιχείο από μόνη της, αλλά να προσπαθεί με επιχειρήματα η κάθε πτέρυγα να δείξει μία διέξοδο, μία δυνατότητα απέναντι σ' αυτά τα πρωτόγνωρα δεδομένα σε σχέση με αυτά που είχαμε συνηθίσει και μάθει.

Ξεβολεύονται πολλά πράγματα. Ξεβολεύονται και οι σκέψεις μας και είναι δύσκολο να πει κανείς ότι αυτά που σήμερα συμβαίνουν είναι πράγματα τα οποία δέχεσαι και επιθυμείς.

Εμείς, ως Δημοκρατική Αριστερά, είναι αλήθεια ότι δεν επιδιώκαμε, δεν ζητούσαμε, δεν θέλαμε, δεν ονειρευόμασταν αυτήν την Ευρώπη. Η Ευρώπη η οποία κυριαρχείται από μία δύναμη, τη γερμανική δύναμη, η οποία επικυριαρχεί και καθορίζει όλο το βηματισμό και όλες τις εκδηλώσεις που σε οικονομικό, πολιτικό, φοβούμε και πολιτιστικό επίπεδο θα έχουμε από εδώ και πέρα. Είχαμε στο μυαλό μας μια τελείως διαφορετική Ευρώπη.

Βέβαια, θα γίνει μία νέα συζήτηση από εδώ και πέρα. Νομίζω ότι οι εξελίξεις όπως έρχονται και διαμορφώνονται θα δώσουν σε όλους την ευκαιρία να ξεκαθαρίσουν τι θέλουν και πώς θα πορευτούν από εδώ και πέρα.

Υπάρχουν πολλές προσεγγίσεις για τα ζητήματα των τελευταίων γεγονότων. Υπάρχει η ηρωική προσέγγιση, η οποία εκδηλώθηκε και με το «όχι» που είδαμε τις περασμένες ημέρες από την κυπριακή Βουλή, ένα «όχι» που τελικά οδήγησε σε μεγαλύτερα αδιέξοδα. Δηλαδή, μια πρώτη κακή απόφαση συνοδεύτηκε από μία πιο κακή, πολύ χειρότερη απόφαση, γιατί απλώς δεν υπήρχε ένα εναλλακτικό σχέδιο το οποίο να προταθεί προς τους εταίρους μας μπροστά σε αυτά τα οποία με τρόπο καινοφανή πρότειναν και αποφάσισαν. Κατ' αρχάς μιλώ για την πρώτη απόφαση. Καταλαβαίνετε, βέβαια, ότι οδηγούμενοι σε μία δεύτερη χειρότερη απόφαση, η οποία δημιουργεί και βάζει νέα δεδομένα, πρωτόγνωρα όπως είπα, στη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στον παγκόσμιο χώρο, εάν πάρουμε την προσέγγιση ότι η κατάθεση είναι επένδυση, πάμε σε νέα δεδομένα. Τελείωσε! Εάν η κατάθεση είναι επένδυση, οδηγούμαστε σε άλλες ατραπούς.

Αυτή, λοιπόν, τη συζήτηση πρέπει να δούμε πώς θα την αντιμετωπίσουν οι πολιτικές δυνάμεις. Υπάρχουν οι πολιτικές δυνάμεις οι οποίες οδηγούν τη χώρα με το λόγο και τις προτάσεις τους στο γκρεμό, όπως αποδείχθηκε. Παράδειγμα, η Κύπρος. Υπάρχουν οι πολιτικές δυνάμεις οι οποίες λένε με τιμότητα και καθαρότητα ότι αυτός ο χώρος της Ευρώπης που λειτουργεί και οδηγείται πλέον σε τελείως διαφορετικές προσεγγίσεις και δρόμους, είναι ένας κάκιστος δρόμος και τόπος. Το ΚΚΕ θα έλεγα ότι με συνέπεια και σταθερότητα το υποστηρίζει εδώ και χρόνια.

Ακούω τώρα ότι ετοιμάζεται και ένα καινούργιο κόμμα, κύριε Παφίλη. Ο κ. Αλαβάνος ετοιμάζει αυτό το κόμμα, ένα κόμμα που όμως έχει καθαρό πολιτικό και ιδεολογικό πλαίσιο, κόμμα που εισηγείται το εθνικό νόμισμα, τη δραχμή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εντός των τειχών.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Εντός των τειχών. Δεν γίνεται εδώ. Αυτό είναι σόφισμα και ευφυολόγημα.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε, κύριε Κουράκη, τι λένε οι πολιτικές δυνάμεις, οι οποίες μάλιστα διεκδικούν με τις θέσεις τους την εξουσία στη χώρα. Δηλαδή, δεν γίνεται να ακούμε σοφίσματα, όπως «εντός Ευρώπης, εκτός τρόικας». Δεν γίνεται.

Αυτό είναι σόφισμα. Αυτό είναι μια προσπάθεια υπεκφυγής, μια προσπάθεια να μην πούμε την αλήθεια. Η αλήθεια είναι αδυ-

σώπητη και δύσκολη. Να πούμε ότι θα το παλέψουμε, να δούμε πώς θα κάνουμε νέους συσχετισμούς, νέες συμμαχίες, να ξαναβάλουμε στη συζήτηση τα θέματα που απασχολούν την Ευρώπη, τους ευρωπαϊκούς λαούς, δηλαδή να λειτουργήσουν οι θεσμοί, το κοινοβούλιο, ο έλεγχος, η διαφάνεια, να υπάρχει ισότιμη ψήφος και ισότιμη παρουσία του καθενός. Ναι, είναι δύσκολο κι αυτό, πολύ δύσκολο. Εδώ βλέπουμε πλέον ότι είμαστε σε μια γερμανική Ευρώπη. Αυτά όμως είναι ένα στοίχημα. Η Δημοκρατική Αριστερά αυτό το στοίχημα θέλει να το παλέψει.

Εμείς, λοιπόν, σ' αυτήν την πορεία, τι κάναμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Πήραμε μία τολμηρή απόφαση, να συμμετέχουμε σ' αυτήν την Κυβέρνηση, η οποία είχε δύο στόχους. Αφ' ενός τη χρηματοδότηση της χώρας -αν θυμάστε τον Ιούνιο του 2012- ήταν το ζητούμενο πράγμα που επετεύχθη και αφ' ετέρου, σήμερα, αφού ολοκληρώθηκε αυτός ο πρώτος κύκλος, να μπορούμε στις μεγάλες μεταρρυθμίσεις και στις μεγάλες αλλαγές, έτσι ώστε αυτά τα 52 δισεκατομμύρια τα οποία θα παίρναμε, να πιάσουν τόπο. Αυτή η ευκαιρία δηλαδή και η ανάσα που δόθηκε στην ελληνική κοινωνία και στην ελληνική οικονομία να μπορέσει να επενδυθεί για να ξεκινήσουμε ένα νέο δρόμο, ο οποίος θα μας κρατήσει στην Ευρώπη, σε αυτό που ξέραμε ως βιοτικό επίπεδο, λειτουργία κράτους, λειτουργία κοινωνίας δυτικού τύπου. Μεγάλο το στοίχημα, αν μπορέσουμε να το πετύχουμε. Αυτή είναι όμως και η πρόκληση για εμάς και γι' αυτό συμμετέχουμε.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, ξέρετε τι υποστηρίζω; Ότι παρ' όλο που φάγαμε έξι μήνες για τον πρώτο κύκλο -δηλαδή να επιτύχουμε τη χρηματοδότηση, που φάνηκε βουνό στην κοινή γνώμη και στον κάθε πολίτη, γιατί συνοδεύθηκε και από δύσκολα μέτρα και υπήρξαν δύσκολες αποφάσεις- θεωρώ ότι ο δεύτερος κύκλος είναι ο πιο δύσκολος. Είναι ο κύκλος των μεταρρυθμίσεων, όπου πρέπει την ευκαιρία που λάβαμε, να την κάνουμε πράξη, να πούμε δηλαδή ότι θα αλλάξουμε κάτι σ' αυτήν τη χώρα.

Ακούω κάποιους δημοσιολογούντες, κάποιους στα παράθυρα, στα καφενεία και γενικώς στη συζήτηση που γίνεται σ' αυτήν τη χώρα, οι οποίοι περιγράφουν κρανίου τόπο. Φυσικά, είναι όλα άσχημα. Και ρωτώ: Σε αυτούς τους οκτώ-εννιά μήνες άλλαξε κάτι φοβερό και τρομερό, ώστε να πούμε ότι υπάρχει μία ελπίδα γι' αυτόν τον τόπο; Φτιάχτηκαν νέες φάμπρικες, νέα εργοστάσια; Άλλαξε ο τρόπος λειτουργίας του δημοσίου; Άλλαξε κάτι στη δομή και στη λειτουργία του παραγωγικού ιστού αυτής της χώρας;

Δεν βλέπω εγώ πολλά πράγματα. Προσπάθειες βλέπω. Και σήμερα ερχόμαστε να συζητήσουμε μία τέτοια προσπάθεια. Ποια προσπάθεια δηλαδή; Να πούμε δηλαδή -κατά τη δική μου άποψη- το αυτονόητο, ότι σ' αυτό το κομμάτι που λέγεται Δημόσια Διοίκηση θα υπάρχει αξιολόγηση. Θα μπορώ να βαθμολογώ και να έρχομαι ως κράτος, εγώ με τις υπηρεσίες μου και τους λειτουργούς μου, και εσωτερικά και εξωτερικά, να δω αν αυτό που παράγω έχει ένα αποτέλεσμα και θα μπορώ να φτάσω κάπου!

Αυτό είναι μία τεράστια καινοτομία, μία μεγάλη μεταρρύθμιση. Ξεκινάμε με την παιδεία αλλά και στον κάθε τομέα του δημοσίου πρέπει να γίνει αυτό, κύριε Υπουργέ. Δεν χωράει συζήτηση ότι η αξιολόγηση έπρεπε να ήταν το άλφα και το ωμέγα μιας Δημόσιας Διοίκησης, η οποία δεν θα έπρεπε να έχει επτακόσιους εβδομήντα χιλιάδες υπαλλήλους όπως με την πρώτη απογραφή καταγράψαμε. Και έχουμε βάλει έναν στόχο να είναι πεντακόσιες χιλιάδες οι υπάλληλοι το 2015. Ωραία, να φτάσουμε τις πεντακόσιες χιλιάδες υπαλλήλους. Τι θα κάνουν αυτοί οι πεντακόσιες χιλιάδες υπάλληλοι; Εγώ υποθέτω ότι οι πεντακόσιες χιλιάδες υπάλληλοι μπορεί να λειτουργούν πολύ καλύτερα από 1 εκατομμύριο δημοσίους υπαλλήλους, αλλά πώς; Σωστά κατανεμημένοι, με έναν στόχο και με μία αξιολόγηση. Απέδωσες ένα έργο; Ήσουν στο γκισέ καλός; Ήσουν στο γραφείο σου καλός; Ήσουν στη θέση σου ή στο σχολείο σου καλός; Έκανες το έργο σου; Αυτό θεωρείται ζητούμενο σ' αυτήν την Αίθουσα.

Άκουσα πολλούς συνομιλητές και ομιλητές, οι οποίοι προσέγγισαν με αμήχανο και διστακτικό τρόπο αυτήν την υπόθεση: Και αν φτάσουμε στην παλιά υπόθεση του επιθεωρητή; Και αν αρχίσουν οι διώξεις; Και πολλά άλλα «αν».

Άκουσα τον αγαπητό συνάδελφο, τον κ. Μαριά, να λέει «να

στην αξιολόγηση. Δεν κατάλαβα πού ήθελε να καταλήξει. Ρώτησα τον Τέρενς Κουίκ: «Τι λέτε τελικά ως κόμμα; Θα το ψηφίσετε ή όχι;». Και μου είπε «όχι». Έλεος!

Αν θέλουμε να διυλίζουμε τον κώνωπα και να κάνουμε μια πολιτική για το θεαθήναι, τότε εντάξει. Αλλά αν θέλουμε την ουσία, τότε λέμε «ναι» στην αξιολόγηση. Ας κάνουμε τις επιμέρους αλλαγές κι ας δούμε πώς θα είναι αυτό το όχημα που θα μας οδηγήσει στο μέλλον. Αλλά να πάρουμε μια απόφαση, ότι λέμε «ναι» στην αξιολόγηση.

Αυτό, λοιπόν, το νομοθέτημα που φέρνετε, κύριε Υπουργέ, είναι πολύ σοβαρό για μένα.

Δείχνει το δρόμο. Δείχνει τη δυνατότητα πώς μπορούμε από εδώ και πέρα, αν θέλουμε, να κερδίσουμε την ευκαιρία που πήραμε. Δηλαδή, ποια ευκαιρία; Να έχουμε το χρήμα, αυτά τα 52 δισεκατομμύρια, για να μπορέσουμε να αλλάξουμε τα κακώς κείμενα σε αυτήν τη χώρα.

Πρέπει να ξεκινήσουμε απ' αυτό. Αξιολογούμε το προσωπικό. Αξιολογούμε την εκπαιδευτική διαδικασία, αξιολογούμε το αποτέλεσμα. Πιο απλό δεν μπορεί να γίνει.

Χαίρομαι πάρα πολύ, λοιπόν, που έχουμε μπει σε αυτήν τη συζήτηση, ψηφίζοντας ένα τέτοιο νομοσχέδιο. Η Δημοκρατική Αριστερά θα ψηφίσει αυτό το νομοσχέδιο, γιατί είναι μέσα στον σκληρό πυρήνα της πεποίθησής της ότι πρέπει να υπάρχει αξιολόγηση. Εμείς θα υποστηρίξουμε αυτό το νομοσχέδιο, γιατί θεωρούμε ότι εάν σε αυτήν τη διαδικασία εμπλακεί ο γονέας, εμπλακεί ο μαθητής, εμπλακεί ο καθηγητής, εμπλακεί όλη η εκπαιδευτική κοινότητα, μόνο κέρδος έχουμε.

Πρώτον, θα αποκτηθεί η κουλτούρα της αξιολόγησης. Άρα, λοιπόν, το παιδάκι από το δημοτικό μέχρι το λύκειο, ο νέος πλέον, θα έχει στο μυαλό του ότι όλα αξιολογούνται, όπως θα αξιολογηθεί σε κάθε επίπεδο στη ζωή του ο καθένας μας.

Από εκεί και μετά, δεν μπορεί να είναι κάποιοι στο άβατο, δεν μπορεί να έχουν μία ειδική λειτουργία. Αυτό σημαίνει τι; Με το φόβο παλαιών καταστάσεων και παλαιών συμπεριφορών, που υπήρχαν πραγματικά, δεν γίνεται να μην μπούμε σε αυτή τη νέα πορεία.

Η αξιολόγηση είναι τιμωρία; Μπορεί να εξελιχθεί σε τιμωρία; Φυσικά. Αν δεν εξασφαλίσουμε διαφάνεια, καθαρότητα και λειτουργία πάνω σε επιστημονικά επίπεδα, μπορεί να γίνει και τιμωρία. Ας φτιάξουμε μία πενταμελής επιτροπή, η οποία θα αρχίσει να λέει «όποιοι είναι ΣΥΡΙΖΑ, τον διώχνω, όποιοι είναι Δημοκρατική Αριστερά, τον διώχνω και όποιοι είναι Νέα Δημοκρατία, τον κρατάω». Μπορούμε να πάμε σε αυτά; Νομίζω όχι μέσα απ' αυτό το νομοθέτημα. Μέσα απ' αυτήν τη νομοθετική ρύθμιση, μέσα απ' αυτήν την προσέγγιση, δεν μπορούμε να πάμε σε αυτά.

Εάν τώρα ο κακός καθηγητής ψηφίζει ΚΚΕ ή δεν ξέρω τι άλλο, δεν θα τον ρωτήσει κανείς, δεν μας ενδιαφέρει. Εάν ψηφίζει ΠΑΣΟΚ ή Νέα Δημοκρατία ή ό,τι άλλο ψηφίζει, δεν μας ενδιαφέρει. Πρέπει να ξέρουμε εάν είναι καλός καθηγητής ή κακός καθηγητής. Γιατί εγώ στέλνω το παιδί μου εκεί, όχι για να του κάνει κομματική επιφώτιση, αλλά για να του μάθει γράμματα. Και για να του μάθει γράμματα, πρέπει να είναι καλός καθηγητής. Πρέπει να παρακολουθεί, δηλαδή, τα δεδομένα της επιστήμης, να παρακολουθεί τα καινούργια παιδαγωγικά δεδομένα, να κάνει την επιμόρφωση και να παρακολουθεί τις εξελίξεις της επιστήμης του και της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Προσοχή, όμως! Μην κυνηγάμε χίμαιρες. Καλά σχολεία, κακά σχολεία. Καλοί καθηγητές, γιατί κάποιοι πέρασαν το 95% των μαθητών στα πανεπιστήμια και άλλοι, σε άλλο σχολείο, πέρασαν το 85%. Ήταν από τις καλύτερες εκδηλώσεις, κύριε Υπουργέ, που έχω συμμετάσχει σε όλα μου τα χρόνια ως Βουλευτής, αυτές οι εκδηλώσεις που έκαναν οι παλαιές κοινότητες, οι τωρινοί δήμοι, για τη βράβευση των επιτυχόντων. Πανηγυρικό κλίμα, ωραίο κλίμα, γιατί στέλνεται ένα συμβολικό μήνυμα στην κοινωνία ότι τα παιδιά προσπάθησαν και πέρασαν στο πανεπιστήμιο.

Το ερώτημά μου είναι: Αυτός που δεν περνάει ή αυτός που δεν έχει επιτυχία στις εξετάσεις, είναι το μόνο κριτήριο για την αξιολόγηση; Και ρωτώ: Στα σχολεία –να σας φέρω ένα παράδειγμα από την εκλογική μου περιφέρεια– τον Μενιδίου ή των Λιοσίων είναι ίδιες οι συνθήκες των παιδιών, των οικογενειών τους, αλλά και των σχολείων με τα σχολεία στη Φιλοθέη; Τέθηκε και προ-

ηγουμένως αυτό το θέμα. Όχι. Άρα, λοιπόν, η αξιολόγηση δεν είναι τυπική, άχρωμη, απρόσωπη, αλλά λαμβάνει υπ' όψιν πολλές παραμέτρους.

Θέλω, δηλαδή, να σας πω ότι εάν η προσέγγιση που γίνεται έχει και τα ουσιαστικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά, που πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν, σαφέστατα μπορεί να έχει και πιο ουσιαστικό αποτέλεσμα. Νομίζω ότι θα γίνει αυτό, γιατί μέσα στην επισημότητα αυτό λογίζεται και υπολογίζεται. Δηλαδή, τι; Να δώσει τα εργαλεία στον Υπουργό και στην πολιτεία, να ρίξει το βάρος του και επιστημονικά πλέον στο παιδί που είναι σε ένα σχολείο που δεν μπορεί να ακολουθήσει τον ίδιο δρόμο με ένα διπλανό σχολείο, που είναι σε μία ελίτ περιοχή, άλλης κοινωνικής συνθέσεως κ.λπ.. Μεγάλη σημασία έχει αν το πετύχει αυτό, αν η αρχή δώσει τα ελατήρια και τις αφορμές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με αφορμή τη συζήτηση εδώ σήμερα, κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι αυτή η αρχή μπορεί να δώσει –πέρα από εσάς, που είστε η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου σήμερα, αλλά και της κάθε πολιτικής ηγεσίας– τα εργαλεία να κάνει την πολιτική της. Να μη μεταρρυθμίζει και να κάνει τις μεγάλες πολιτικές του κάθε Υπουργός Παιδείας στο πόδι ή γιατί κάτι του ψιθύρισε στο αυτί ο σύμβουλος του, ο οποίος μπορεί να είναι καλός ή να μην είναι καλός, αλλά να έχει αντικειμενικά στοιχεία από μία τέτοια αρχή.

Θα βοηθήσει και τους Βουλευτές εγώ πιστεύω.

Ο κοινοβουλευτικός έλεγχος, δηλαδή η συζήτηση πάνω στα εκπαιδευτικά ζητήματα εδώ στη Βουλή, γίνεται σήμερα με πρόχειρο τρόπο.

Εδώ, λοιπόν, θα μας δώσουν –και σε εμάς τους Βουλευτές πιστεύω– καλά εργαλεία, καλές δυνατότητες να έχουμε στοιχεία για να μπορούμε να κάνουμε τη συζήτηση, να κάνουμε και τον έλεγχο, να κάνουμε και τις προτάσεις μας.

Σας λέω ένα παράδειγμα. Σας έφερα μία ερώτηση για την περίπτωση της Παλλήνης. Πάλι αναφέρω ως παράδειγμα την περιοχή μου. Έχω συνέχεια επί σειρά ετών, μηνύματα κακών λειτουργιών των σχολείων. Σε ποιο επίπεδο; Στην προσέγγιση του σχολείου από τα παιδιά. Έχουμε τραυματισμούς, έχουμε και νεκρούς, έχουμε και απώλειες.

Ρωτάω, λοιπόν, εγώ εδώ και πολλά χρόνια: Τι γίνεται με το κομμάτι της μεταφοράς, με το κομμάτι της ασφάλειας, με τα ζητήματα της μετακίνησης, με όλα αυτά τα θέματα; Ξέρετε τι μου απαντάτε; Και καλά μου απαντάτε, γιατί έτσι είναι η κατάσταση αυτή σήμερα. Μου απαντάτε «αρμόδιο είναι το Υπουργείο Εσωτερικών», «αρμόδιο για την ασφάλεια είναι το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως», αρμόδιος ο ένας, ο άλλος.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να σταματήσει αυτό. Εσείς, ως Υπουργείο, πρέπει να έχετε την ευθύνη της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, των εκπαιδευτικών, όλης της λειτουργίας του σχολείου.

Για τη θέρμανση έχετε εσείς αρμοδιότητα; Αν σας πω ότι στα σχολεία της περιφέρειάς μου δεν υπάρχει θέρμανση, άρα υπάρχει πρόβλημα με τα παιδιά που κρυώνουν, ξέρετε τι θα μου πείτε; «Πήγαινε και ρώτα τον Υπουργό Εσωτερικών για τους δημάρχους τι κάνουν». Άμα σας πω ότι απ' έξω κυκλοφορούν έμποροι ναρκωτικών και έχω μηνύματα κακής, εγκληματικής συμπεριφοράς, ξέρετε τι θα μου πείτε; «Πήγαινε στον Δένδια». Άμα σας πω ότι έχουν πέσει σοβάδες στο σχολείο, ξέρετε τι θα μου πείτε; «Πήγαινε πάλι στο Υπουργείο τάδε».

Μα, ένα λεπτό. Μιλάμε για το σχολικό κτήριο, μιλάμε για το σχολείο. Ένας να είναι υπεύθυνος, προτείνω εγώ. Και σας λέω ότι εσείς πρέπει να είστε υπεύθυνος, το Υπουργείο Παιδείας. Δεν το λέω προσωπικά, σας το λέω γιατί είστε τώρα ο επικεφαλής.

Έρχεται ο Βουλευτής, έρχεται η τοπική κοινωνία και σας λέμε ότι έχουμε προβλήματα. Ένα παιδί έχασε τη ζωή του. Ένα παιδί τραυματίστηκε. Θα είναι σήμερα, το 2013, μία υπόθεση που πρέπει να την εξερευνήσουμε και να την ανακαλύψουμε σ' αυτήν τη χώρα ότι το παιδί πρέπει να έχει ασφαλή πρόσβαση στο σχολείο του, ότι το παιδί πρέπει να έχει θέρμανση στο σχολείο του, ότι το παιδί πρέπει να έχει σωστή υποδομή στο σχολείο του; Όλα αυτά, αν δεν γίνονται, πρέπει να βρω έναν υπεύθυνο. Έναν, όχι δεκαπέντε. Όχι το δήμαρχο, το νομάρχη, τον περιφερειάρχη, τον

Υπουργό τάδε, τάδε, τάδε.

Πολλά μπορούμε να πούμε για το θέμα. Θα περιοριστώ, όμως και θα συντομίσω.

Εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά πιστεύουμε ότι ήταν μία θετική πρωτοβουλία αυτή που πήρατε. Εμείς θα την υποστηρίξουμε και θα την ψηφίσουμε. Πιστεύουμε ότι η αξιολόγηση είναι μία σημαντική μεταρρύθμιση και καινοτομία η οποία πρέπει να υποστηριχθεί.

Για το θέμα των τροπολογιών έχει τοποθετηθεί η κ. Ρεπούση. Η θέση μας είναι ότι πρέπει να έρθει διά της κοινοβουλευτικής οδού το σχέδιο «Αθηνά». Δεν θα ανοίξω τη συζήτηση για το σχέδιο «Αθηνά», γιατί θα ήταν άδικο και για το σχέδιο και για μένα και για τη συζήτηση μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα να συζητήσω ένα θέμα το οποίο θέλει πολύ ώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υπ' αυτή, λοιπόν, την έννοια θα παρακαλούσαμε να αποσυρθεί αυτή η τροπολογία και να δοθεί η δυνατότητα και η ευκαιρία να γίνει μία ευρύτερη συζήτηση για να μπορέσει κάθε πτέρυγα να αναπτύξει τις απόψεις και τις θέσεις της πάνω σε μία πάρα πολύ σοβαρή πρωτοβουλία που παίρνετε. Για το σχέδιο «Αθηνά» μιλάω, το οποίο θέλει μεγάλο διάλογο και σε βάθος συζήτησης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Αθανάσιος Παφίλης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλουμε για μια φορά ακόμη να εκφράσουμε την αλληλεγγύη του ΚΚΕ προς τον κυπριακό λαό, καταδικάζοντας την απαράδεκτη και άθλια συμφορά του Eurogroup. Μια αλληλεγγύη σε ένα λαό που θα δεχτεί ένα μπαράζ κυριολεκτικά αντιλαϊκών μέτρων. Γιατί το κούρεμα είναι το ελάχιστο. Αυτά που θα ακολουθήσουν είναι πολύ χειρότερα. Χτύπημα δηλαδή μισθών, ασφαλιστικών ταμείων, ταμείων προνοίας, επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων, μεγάλη ύφεση και φυσικά μεγάλη ανεργία.

Δεν ήμασταν απ' αυτούς που πανηγυρίσαμε για την απόφαση της κυπριακής Βουλής, για τον αντίθετο ακριβώς λόγο που ορισμένοι μπορεί να φαντάζονται, γιατί ήταν απόφαση εντός των τειχών.

Ήταν ένα «όχι» στο κούρεμα των καταθέσεων.

Πιστεύουμε ότι το «όχι» του κυπριακού λαού έχει άλλο νόημα και θα διαμορφωθεί και στην πορεία. Θα έχει το νόημα του «όχι» σ' αυτήν τη βάρβαρη πολιτική που εφαρμόζεται σ' όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, σ' όλες τις καπιταλιστικές χώρες.

Ωστόσο πιστεύουμε ότι χωρίς πολύ υψηλούς τόνους είναι μία ευκαιρία να βγουν ορισμένα συμπεράσματα και για τον ελληνικό και για τον κυπριακό λαό και φυσικά για όλους τους λαούς. Αλλά ας μιλήσουμε κυρίως για μας.

Το πρώτο θέμα είναι γιατί η Κύπρος έφτασε εκεί. Επειδή τής επιτέθηκαν η Μέρκελ και οι τραπεζίτες της Γερμανίας για να πάρουν τις καταθέσεις και τα συσσωρευμένα κεφάλαια; Όχι βέβαια. Επειδή είχε εξογκωμένο χρηματοπιστωτικό τομέα; Φυσικά παίζει ρόλο αυτό, αλλά είναι το κύριο; Δεκάδες χώρες είναι φορολογικοί «παράδεισοι».

Η Κύπρος βιώνει την καπιταλιστική κρίση, την κρίση της καπιταλιστικής ανάπτυξης, η οποία ήδη άρχισε να εμφανίζεται από το 2011. Ήδη από το 2011 η τότε κυβέρνηση ζήτησε να προσφύγει στο μηχανισμό στήριξης. Άρα, η κρίση θα ξεπούσε έτσι κι αλλιώς. Και είναι θέμα ουσίας αυτό για το οποίο συζητάμε, γιατί για την κρίση συνολικά έχει γίνει πολλή συζήτηση, για την κρίση έχουν ειπωθεί πολλά αντιεπισημονικά, όπως «φούσκες» χρηματοπιστωτικού συστήματος, «καζίνοκαπιταλισμός», κλεπτοκρατία και όλα τα υπόλοιπα. Είναι γνήσια κρίση του καπιταλισμού που φυσικά επηρεάζεται και λογικά είναι να επηρεάζεται και από τις μεγάλες αντιθέσεις των ιμπεριαλιστικών χωρών στην περιοχή λόγω κοιτασμάτων και λόγω γεωστρατηγικής σημασίας. Ωστόσο ήταν αναπόφευκτη η κρίση και ήταν κρίση του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης.

Δεύτερο συμπέρασμα: Τι αποδεικνύεται; Ότι η κυβέρνηση που αναλαμβάνει αστική διαχείριση του συστήματος, δεν μπορεί να

αντιμετωπίσει προς φιλολαϊκή διέξοδο την κρίση, γιατί οι νόμοι του καπιταλισμού είναι αδυσώπητοι. Δεν γίνεται, δηλαδή, να θέλεις να διαχειριστείς ένα σύστημα χωρίς να αλλάξεις την οικονομική του βάση που είναι ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής. Αυτό αποδείχθηκε. Το ΑΚΕΛ είχε τις καλύτερες προθέσεις με την κυβέρνηση που είχε, για να μιλήσουμε και πιο ανοικτά. Είχε την αυταπάτη, αν θέλετε, ότι θα μπορούσε –δεν το λέω ακραία– να κάνει τους νόμους του καπιταλισμού να γυρίσουν υπέρ των εργαζομένων, ότι θα μπορούσε να ασκήσει μία διαφορετική φιλολαϊκή πολιτική. Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Το ίδιο.

Τι αποδεικνύεται επίσης; Ότι δεν μπορείς να αξιοποιήσεις ούτε καν τις αντιθέσεις των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων όταν δεν έχεις την οικονομία στα χέρια σου. Αυτό φάνηκε και από τη στάση της Ρωσίας και από τη στάση και άλλων δυνάμεων και δεν ήταν η πρώτη φορά που απευθύνθηκαν στη Ρωσία και στην Κίνα. Έγινε και στο παρελθόν, αλλά βρήκαν πόρτα κλειστή, γιατί εκεί κρίνεται άλλου είδους συμφέροντα.

Τρίτο θέμα: Μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή διαπραγμάτευση μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Εμείς λέμε όχι. Είναι αδύνατο να υπάρξει διαπραγμάτευση και όσοι θέλουν εδώ να εμφανίζονται και να αναζητούν την αλληλεγγύη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι μακριά νυχτωμένοι και κοροϊδεύουν το λαό για το χαρακτήρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τι είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση; Η πιο κυνική δικτατορία των ευρωπαϊκών μονοπωλίων είναι και τώρα αποδεικνύεται στο μεγαλείο της. Τέτοια ήταν πάντα. Ποτέ δεν ήταν αλληλεγγύη σε τίποτα. Η Ελλάδα μπήκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση γιατί η ελληνική αστική τάξη ένιωθε ότι είναι καλύτερο «έδαφος» για να διασφαλίσει τα συμφέροντά της στο διεθνή ανταγωνισμό.

Ποια αλληλεγγύη ζητάτε; Από ποιους τη ζητάτε; Από τους «κροκοδείλους» οι οποίοι, αν δεν φάνε κυριολεκτικά αίμα, δεν μπορούν να τραφούν; Τι αυταπάτες δημιουργείτε στον ελληνικό λαό και για ποια φιλολαϊκή διαχείριση μιλάτε;

Έχουμε και άλλο σλόγκαν: «Ανθελληνική εχθρότητα». Η επίθεση γίνεται τώρα με εθνικά χαρακτηριστικά για να κρυφτεί το ταξικό, δηλαδή γίνεται επίθεση στην Ελλάδα, στους Έλληνες και στους Κύπριους που είναι αδελφοί μας.

Έτσι είναι τα πράγματα; Δεν επιτίθενται στους Ισπανούς εργαζόμενους, δεν επιτίθενται στους Ιταλούς, δεν επιτίθενται στους Πορτογάλους; Σε όλες τις χώρες της Ευρώπης δεν υπάρχει λυσσαλέα και χωρίς προηγούμενο επίθεση του κεφαλαίου κατά των εργατικών δικαιωμάτων; Γιατί λοιπόν όλα αυτά;

Μάλιστα έρχεται και η Χρυσή Αυγή και φωνάζει για την Κύπρο, η Χρυσή Αυγή που υποστηρίζει την εφτάχρονη χούντα και το πραξικόπημα.

Ο βασικός λόγος –απ' ό,τι αποδεικνύεται ιστορικά– για τον οποίο έγινε το πραξικόπημα ήταν η διχοτόμηση της Κύπρου, για να εξυπηρετηθούν τα συμφέροντα του ιμπεριαλισμού εκείνη την εποχή που ήταν διαφορετικός ο κόσμος.

Άρα, λοιπόν, δεν είναι ανθελληνική επίθεση. Είναι η επίθεση που γίνεται σήμερα από το κεφάλαιο, για να μπορέσει να ξεπεράσει την κρίση.

Πηγαίνω στο τέταρτο θέμα, μιας και μου δόθηκε η «πάσα» από τη ΔΗΜΑΡ. Φαίνεται πια ότι λύση έξω από την Ευρώπη και εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορεί να υπάρξει ούτε και λύση εκτός τρόικας και μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι «αγία τριάδα».

Ποια είναι, αλήθεια, η τρόικα; Το χουμε πει εκατό φορές. Είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Άρα, λοιπόν, τι να αναζητήσεις εκτός τρόικας λύσεις; Αφού είναι συστατικό στοιχείο της τρόικας και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Κοροϊδεύουμε τον κόσμο, δηλαδή; Τι πάει να πει, φεύγεις από το ευρώ και μένεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Θα συντριβεί ο λαός, ακόμα περισσότερο, ακόμα χειρότερα.

Πέμπτο θέμα: Και αυτό είναι σοβαρό ζήτημα. Νομίζουμε ότι και ο ελληνικός λαός αλλά και συνολικά οι λαοί της περιοχής πρέπει να ανησυχήσουν, γιατί επιδεινώνεται ραγδαία η κατάσταση. Και εδώ θα δούμε ποιος επιβεβαιώνεται από τις εξελίξεις.

Τι έχουμε αυτήν τη στιγμή; Έχουμε επαναπροσέγγιση Τουρ-

κίας – Ισραήλ. Άρα εκείνοι που λέγανε για τον άξονα του Ισραήλ -δεν θέλω να αρχίσω να ονομάζω- Αμερικής κ.λπ., πρέπει να δουν τι γίνεται.

Περιμένουμε –απ’ ό,τι φαίνεται- ένα χειρότερο «σχέδιο Ανάν». Κυριολεκτικά χειρότερο. Φυσικά και με τη στάση της Ρωσίας απέναντι στις τουρκικές διεκδικήσεις, η κατάσταση στην περιοχή διαπλέκεται. Οι ανταγωνισμοί γίνονται οξύτεροι, επικίνδυνοι. Είναι ανοιχτά όλα τα μέτωπα, Συρία, Ιράν, Λίβανος. Επομένως, για να μην πούμε ότι ο πόλεμος έρχεται ή είναι προ των πυλών, οξύνονται οι αντιθέσεις. Υπάρχει λύση;

Σε τελευταία ανάλυση, εμείς θέλουμε να επισημάνουμε το εξής απευθυνόμενοι και στον ελληνικό λαό: Έστω και με αυτό το «όχι» -όπως προπαγανδίστηκε- που ήταν άσφαρο, δημιουργήθηκαν κάποιες ελπίδες. Τώρα, αυτούς που αντιστάθηκαν τους τσάκισαν και κινδυνεύουν να πέσουν σε μια απογοήτευση.

Υπάρχει λύση; Υπάρχει. Η λύση για όλους του λαούς της Ευρώπης -και για τους είκοσι επτά- είναι: συντριβή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έξοδος από την Ευρωπαϊκή Ένωση, διάλυσή της, λαϊκή εξουσία. Ο λαός να πάρει τον πλούτο που παράγει στα χέρια του. Μόνο έτσι μπορούν να δημιουργηθούν προϋποθέσεις για να δημιουργηθεί μία άλλη Ευρώπη, η Ευρώπη του σοσιαλισμού.

Αυτά είναι ορισμένα χρήσιμα –κατά τη γνώμη μας- συμπεράσματα. Και πρέπει να κριθούν όλες οι πολιτικές δυνάμεις αυστηρά και αντικειμενικά, με βάση την πείρα και τις εξελίξεις που διαμορφώνονται και που είναι πολύ μεγαλύτερη από το χρονικό ορίζοντα που διαμορφώνεται.

Σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο: Το νομοσχέδιο εντάσσεται σε ένα γενικότερο πλαίσιο συνολικών -αντιδραστικών- λέμε εμείς και έτσι είναι- αλλαγών που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια στην εκπαίδευση από όλες τις κυβερνήσεις. Έχει λογική, έχει συνοχή, «κουμπώνει», δένεται με όλα τα άλλα νομοσχέδια που πέρασαν είτε επί ΠΑΣΟΚ, της κ. Διαμαντοπούλου, είτε και προηγούμενα.

Ωστόσο, επειδή εδώ ακούγονται διθύραμβοι και ορισμένοι βάζουν κάποιες απλοϊκές ερωτήσεις -«φταίει εκείνο που δεν έχουμε παιδεία»;-, «φταίει το άλλο που δεν έχουμε παιδεία»;»- κριτήριο όλων των επαναστάσεων που κάνετε –τώρα κάνετε εσείς, πριν έκανε το ΠΑΣΟΚ, πιο πριν ξανακάνετε εσείς και πιο πριν ξαναέκανε το ΠΑΣΟΚ- είναι η πραγματικότητα που διαμορφώνεται από αυτές τις επαναστάσεις. Δεν μπορεί οι εξαγγελίες να γίνονται από τον άμβωνα και η πραγματικότητα να είναι διαφορετική.

Ποια είναι η πραγματικότητα; Η πραγματικότητα είναι ότι έχουμε 2013. Οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί, οι λαϊκές οικογένειες είναι σε αδιέξοδο. Τελειώνει η χρονιά και υπάρχει έλλειψη χιλιάδων δασκάλων, νηπιαγωγών και καθηγητών. Ναι ή όχι; Υπάρχει. Έχουν χαθεί δεκάδες χιλιάδες διδακτικές ώρες. Ναι ή όχι; Ρωτήστε τους γονείς. Με την πρώτη παγωνιά έκλεισαν τα σχολεία. Και έχουμε 2013. Τουλάχιστον εμείς τότε κουβαλάγαμε και ξύλα στο χωριό μου. Εδώ έχουμε φτάσει πάλι να ξανακουβαλάμε ξύλα ή να φέρνουμε και κάνα μπιτόνι πετρέλαιο.

Υποσιτισμός. Χιλιάδες παιδιά. Το 2013 υποσιτισμός. Κερί για να διαβάσει. Αυτό είναι η επανάσταση! Το Υπουργείο Παιδείας ζητάει να μάθει πόσα παιδιά χωράνε στην τάξη. Να τους στοιβάξει και πάλι σαν σαρδέλες. Δρομολόγια μεταφοράς έχουν κοπεί. Κόβονται δωρεάν βιβλία. Οι γονείς πληρώνουν. Το ξέρουμε. Το ζούμε άμεσα και εμείς που έχουμε μικρά παιδιά. Επιβαρύνεται όλο και περισσότερο η λαϊκή οικογένεια.

Τα σχολικά βιβλία κρύβουν την αλήθεια. Υμνούν την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρωπαϊκό όραμα. Αλήθεια, πόσο παράλογο φαντάζει αυτό στα μάτια των ανθρώπων σήμερα μ’ αυτήν την κατάσταση, μ’ αυτήν την Ευρωπαϊκή Ένωση, μ’ αυτήν την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης -τέτοια ήταν πάντα- να προσπαθείς να κάνεις πλύση εγκεφάλου στα παιδιά ότι είναι πολύ ωραία η Ευρώπη.

Υμνούνται οι επιχειρηματικοί όμιλοι, οι επιχειρήσεις, το επιχειρείν, η ανταγωνιστικότητα. Μα, αλήθεια ποιοι απολύουν τον κόσμο; Ποιοι έχουν μαζέψει όλο τον πλούτο στα χέρια τους; Αυτοί δεν τον έχουν κάνει; Και όμως εκεί, να πείσουμε τους εργαζόμενους ότι είναι ευεργέτες της κοινωνίας, ότι αυτοί παράγουν τον πλούτο και όχι ο πατέρας τους, η μάνα τους, ο μπάρμπα τους, ο ξάδερφός τους, που δουλεύει δέκα, δώδεκα, και δεκατέσσερις ώρες. Αυτό είναι το εκπαιδευτικό σύστημα. Θα

αλλάξει, λοιπόν, η αξιολόγηση όλα αυτά που διαμορφώνουν το «σύγχρονο» σχολείο; Αυτό δεν είναι το «σύγχρονο» σχολείο ή είμαστε υπερβολικοί; Τα ζούμε καθημερινά.

Φυσικά υπάρχουν και άλλα σχολεία, όπου το μηνιαίο αυτού που φοιτά είναι από 2.000, 3.000, 4.000, 5.000 ευρώ στην Ελλάδα, στο εξωτερικό, στην Ελβετία, οπουδήποτε. Δεν συζητάμε για εκείνο όμως. Συζητάμε για τη μέση λαϊκή οικογένεια.

Εμείς λέμε, λοιπόν, «όχι δεν θα αλλάξει τίποτα». Και να πού είναι η ριζική διαφωνία μας και με όλα τα υπόλοιπα κόμματα. Εμείς διαφωνούμε στο χαρακτήρα της εκπαίδευσης. Εμείς τι λέμε; Ότι στόχος της εκπαίδευσης πρέπει να είναι η διαμόρφωση ολόκληρης της προσωπικότητας, που έχει σαν στόχο το παιδί να διαμορφώνει αντίληψη γύρω από τους νόμους της κίνησης, της φύσης και της κοινωνίας. Λέμε, δηλαδή, ότι το παιδί πρέπει να είναι απόφοιτος μορφωμένος. Τι λέει το καπιταλιστικό σύστημά σας; Και το λέει ωμά.

Το 1985, αν δεν κάνω λάθος, είχε γίνει στο Μέγαρο Μουσικής συνάντηση Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την παιδεία μαζί με τους πρυτάνεις. Οι πρυτάνεις είχαν μείνει άγαλμα όταν τους είπαν ωμά: «Ξεχάστε αυτά που ξέρατε για την παιδεία. Η παιδεία πρέπει να υποταχθεί στις ανάγκες της παραγωγής, της επιχειρηματικότητας και της ανταγωνιστικότητας». Είχαν πάθει σοκ. Αυτή είναι η θεωρία σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχω χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Εσείς λέτε ότι ο μαθητής πρέπει να είναι απόφοιτος ανταγωνιστικός. Εσείς μιλάτε το 2013 για δεξιότητες. Οι μαϊμούδες έχουν δεξιότητες. Πρέπει να αποκτήσουν όσο το δυνατόν περισσότερες δεξιότητες. Ικανότητες να φερόνται κυρίως στο χειρισμό. Γιατί; Γιατί πρέπει να είναι ένας ανταγωνιστικός στο πλαίσιο της αγοράς, ένας φτηνός, δηλαδή, ευέλικτος και υποταγμένος εργαζόμενος αύριο. Αυτό προωθεί το εκπαιδευτικό σύστημα μέσα στον καπιταλισμό και ειδικά στη σημερινή του φάση. Και δεν είμαστε στη φάση, όπως παλιότερα, που υποχρεώθηκε να ανοίξει τα θέματα της παιδείας, γιατί χρειαζόταν επιστήμονες και από τα λαϊκά στρώματα, γιατί δεν του έφταναν οι επιστήμονες που έβγαιναν μόνο από την ελίτ, την πλουτοκρατία –ας το πω έτσι- ή από κάποια ανώτερα στρώματα.

Άρα, λοιπόν, εδώ είναι η ριζική μας αγωνία. Με ποια κριτήρια γίνεται η αξιολόγηση; Τι κριτήρια διαμορφώνετε για να αξιολογήσετε τους εκπαιδευτικούς και τα σχολεία; Τι λέει το προεδρικό διάταγμα; Ποιος είναι καλός ή εξαιρετικός; Λέει «επίδοση μαθητών». Αυτό θα το πούμε μετά.

Δεύτερον. Ακούστε: εύρεση πόρων και χορηγιών. Αυτό το ονομάζετε σχολείο. Θα αξιοποιηθεί ένας καθηγητής αν φέρει την «COCA-COLA», να φοράνε μπλουζάκια τα παιδιά και να τους τη μοιράζει τσάμπα. Να χορηγήσει και μια εκδήλωση. Ή τη «SIEMENS», άμα φέρει ένα laptop ή κάτι άλλο. Έτσι είναι. Ψέματά λέμε; Να ένα κριτήριο.

Δεύτερο κριτήριο: Εμπορική αξιοποίηση του σχολείου. Μα, καλά, καθηγητές θα μάθουν τα παιδιά γράμματα ή θα γίνουν dealers; Να αξιοποιηθεί το σχολείο εμπορικά για να φέρει λεφτά. Αυτό είναι το σύγχρονο σχολείο.

Για το θέμα της εκπαίδευσης θα πω παραπάνω.

Δεύτερη σημαντική πλευρά. Εδώ δεν μπορείτε να το αποφύγετε. Θα κατηγοριοποιηθούν τα σχολεία με βάση την αξιολόγηση, ναι ή όχι; Εμείς λέμε «ναι». Θα υπάρξει αντικειμενικά. Γιατί ίδια είναι στο Περίστέρι, στις λαϊκές συνοικίες, ίδια στην Εκάλη, στην Κηφισιά ή σε άλλες συνοικίες; Ίδιες είναι οι δυνατότητες με βάση αυτά τα κριτήρια; Ίδια μπορούν να πληρώσουν οι εργαζόμενοι ή οι άνεργοι που ζουν στις λαϊκές κυρίως συνοικίες με τους άλλους που ζουν σε άλλες συνοικίες; Όχι, βέβαια. Επομένως τι θα έχεις; Θα έχεις σχολεία ελίτ και σχολεία που συνέχεια θα φθίνουν. Και αυτό, βέβαια, αφορά τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών.

Και εδώ θέλω να επισημάνω -επειδή είπε η κ. Ρεπούση μερικά παραδείγματα, θέλω να το πω και ονομαστικά- ότι αυτά που είπατε, πως υπάρχουν και καλά σχολεία, είναι η εξαίρεση, δεν είναι ο κανόνας. Μη μας πείτε τώρα, μέσα στην αγωνία σας για να στηρίξετε το νομοσχέδιο, ότι τα σχολεία στις λαϊκές, εργατικές και

υποβαθμισμένες γειτονιές στο σύνολό τους είναι καλύτερα από τα σχολεία των άλλων γειτονιών. Αυτό δεν ισχύει. Με τίποτα δεν ισχύει! Εξαιρέσεις υπάρχουν. Όπως εξαιρέσεις μπορεί να υπάρχουν και ένα παιδί, για διάφορους λόγους -εργαζόμενο ή άνεργο, χαρισματικό ή λόγω κάποιων συγκυριών- να περάσει. Δεν κρίνονται, όμως, έτσι τα πράγματα, με τις εξαιρέσεις. Στο σύνολο κρίνονται, αν δίνεις, δηλαδή, μόρφωση, αν δίνεις τη δυνατότητα στα παιδιά εκείνα που δεν μπορούν οι γονείς τους να τα στηρίξουν. Και είναι και η πραγματικότητα αυτή, που δεν μπορεί κανένας να την παραγνωρίσει.

Μας λέτε για «διεθνή εμπειρία». Μα, σοβαρολογείτε; Τι άλλο θέλετε να σας πούμε; Δεν απάντησε κανένας. Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής; Ίδια είναι στο Χάρλεμ; Έχει πάει κανένας να δει; Δεν βλέπει κανένας τι συνέβη στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής; Εδώ λένε στους μαθητές, αντιγράψτε για να αξιολογηθεί καλά το σχολείο.

Στη Γερμανία: Από την Ε' δημοτικού χωρίζονται στα τρία: το προλεταριάτο, που θα είναι καταδικασμένο να μην παίρνει τίποτα, αυτοί που είναι λίγο παραπάνω και οι ανώτεροι.

Αγγλία: Κλείσιμο εκατοντάδων σχολείων.

Στη Φινλανδία -που είπε η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας- που παίρνει την πρώτη θέση σε βαθμολογίες, ξέρετε πώς είναι η βαθμολογία; Είναι πρώτη ανταγωνιστική και όχι μορφωμένη. Βγαίνουν πρώτοι, γιατί είναι καλύτεροι σε αυτά που είπαμε πριν και όχι μορφωμένοι, όπως έβγαιναν και οι Αμερικάνοι παλιότερα, που δεν ήξεραν ούτε πού πέφτει η Ινδία και ορισμένοι από αυτούς είχαν τελειώσει και το λύκειο.

Τέλος, λοιπόν, γι' αυτούς τους λόγους -γιατί ήθελα να πω και κάτι ακόμα- καταψήφίζουμε, διαφωνούμε και καλούμε γονείς, μαθητές κι εκπαιδευτικούς να αντισταθούν σε αυτήν την ισοπέδωση που θέλουν να κάνουν, που θέλουν να δημιουργήσουν ένα σχολείο που θα βγάζει σύγχρονους δούλους.

Ακούσαμε και κάτι κορόνες από τη Χρυσή Αυγή περί «εθνικής παιδείας», ότι πρέπει να έχουμε «εθνική παιδεία και άλλες αξίες». Φαντάζομαι, από τα δείγματα, ότι εννοούν τις αξίες των ναζιστικών ταγμάτων εφόδου. Αυτές θα εννοούν ότι θέλουν να διδάξουν. Την εκπαίδευση των μπράβων και του υπόκοσμου. Διότι εκεί κατοικοεδρεύουν, πέρα από τα όσα λένε. Θέλουν να εκπαιδεύουν μαχαιοβγάλτες, για να χτυπούν εξαθλιωμένους μετανάστες. Τέτοιες αξίες επιθυμούν, τις αξίες του φούρνου στο Άουσβιτς, που φωτογραφίζονται τα στελέχη της και που έχουν γράψει και τραγούδια Βουλευτές της. Τέτοιες αξίες θέλουν. Και τις κρύβουν πίσω από το «εθνικό» και με έναν γκεμπελικό τρόπο.

Και μιλάνε για «φωτιά και τσεκούρι στους προσκυνημένους». Έτσι δεν είπαν; Το είπε ο Κολοκοτρώνης. Και καλά έκανε και το είπε. Και αυτό ισχύει για πάντα. Λέει, όμως, εδώ: Οι πρόγονοί τους οι πολιτικοί ορκίζονταν: «Ορκίζομαι εις τον Θεόν τον άγιον τούτον όρκον, ότι θα υπακούω απολύτως εις τας διαταγάς του ανώτατου αρχηγού του γερμανικού στρατού, Αδόλφου Χίτλερ». Ο όρκος των ταγματασφαλιτών, που τα στελέχη τους και τα μέλη τους φωνάζουν «τιμή και δόξα στους ταγματασφαλίτες». Αυτοί είναι. Να τους γνωρίζει ο λαός. Ενώ εμείς λέγαμε: «Ορκίζομαι ότι θα αγωνιστώ ως την τελευταία ρανίδα του αίματός μου, για την πλήρη ακεραιότητα και την ανεξαρτησία της πατρίδας, για την περιφρούρηση των συμφερόντων του ελληνικού λαού και την αποκατάσταση των κυριαρχικών δικαιωμάτων του». Όρκος του ΕΛΑΣ.

Γι' αυτό, λοιπόν, πρέπει ο ελληνικός λαός να ακολουθήσει το βήμα της Τσαρισάνης και όλων των άλλων χώρων, να τους απομονώσει και να μην τους επιτρέπει να καπηλεύονται την πραγματικότητα, που είναι άγρια και βάρβαρη, προβάλλοντας ό,τι πιο σκοταδιστικό έχει γεννήσει το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα, που είναι ο ναζισμός και ο φασισμός.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Κουράκης, για τέσσερα λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ορίστε, κυρία Ρεπούση, έχετε το λόγο. Πείτε μας ποιο είναι το προσωπικό.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Θα ήθελα να διευκρινίσω την αναφορά μου

στα θέματα των σχολείων στις υποβαθμισμένες κοινωνικά περιοχές.

Δεν αρνούμαι ότι τα σχολεία στις υποβαθμισμένες περιοχές αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα. Η αναφορά μου ήρθε να κλονίσει έναν ντετερμινισμό που έλεγε ότι τα καλά σχολεία υπάρχουν μόνο στις κοινωνικά ανώτερες, αναβαθμισμένες περιοχές.

Κατ' αρχάς είπα ότι έχουμε, μέσα από συγκεκριμένα παραδείγματα, καλά δημόσια σχολεία και στις υποβαθμισμένες περιοχές.

Δεύτερον, στο ζήτημα της ανανέωσης της κοινωνικής διαστρωμάτωσης πρέπει να πούμε ότι εδώ υπάρχει ένας μύθος. Υπάρχει ένας μύθος για το ρόλο που επιτελεί η εκπαίδευση, με τα συγκεκριμένα σχολεία που έχει, για την αναπαραγωγή μιας συγκεκριμένης ταξικής διαστρωμάτωσης. Η εμπειρία της Ελλάδας έχει δείξει ότι αυτή η ταξική διαστρωμάτωση έχει ανατραπεί μέσα από την εκπαίδευση. Αν δούμε τα αποτελέσματα των παιδιών που μπαίνουν στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα ιστορικά τα τελευταία τριάντα χρόνια, θα δούμε ότι προέρχονται από σχολεία των επαρχιών, από αυτά που λέτε εσείς «σχολεία υποβαθμισμένων περιοχών». Έχουμε, λοιπόν, μέσα από την εκπαίδευση ακριβώς το αντίθετο. Έχουμε μια ανατροπή της κοινωνικής ιεραρχίας σε πάρα πολλά θέματα, στα επαγγελματικά που επιλέγουν, στους ανθρώπους που καταξιώνονται.

Άρα θέλω να σχετικοποιήσω κατά κάποιο τρόπο αυτόν το μύθο, ότι έχουμε κακά σχολεία στις υποβαθμισμένες κοινωνικά περιοχές που αναπαράγουν την υπάρχουσα κοινωνική και ταξική ιεραρχία. Είναι ένας μύθος αυτός.

Αντίθετα, θα έλεγα ότι στις περιοχές που οικονομικά, κοινωνικά και πολιτισμικά έχουμε έναν περίγυρο κοινωνικά αναβαθμισμένο, εκεί φυτρώνουν και αναπτύσσονται τα καλά ιδιωτικά σχολεία και όχι υποχρεωτικά τα καλά δημόσια σχολεία.

Σε ό,τι αφορά τη διεθνή εμπειρία στην οποία αναφερθήκατε, δεν σημαίνει ότι όταν έχουμε αξιολόγηση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Αυτό, όμως, δεν είναι προσωπικό.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Εντάξει. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστώ κι εγώ.

Το λόγο έχει ο κ. Κουράκης για τέσσερα λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, ήθελα να πω στον κύριο Υπουργό για το ζήτημα που τέθηκε, κατά πόσον, δηλαδή, εμείς συμφωνούμε να συμμετέχουν οι γονείς. Θα μου επιτρέψετε, με όλο το σεβασμό που τρέφω στο πρόσωπό σας, να πω ότι λαϊκίζετε. Εμείς είμαστε κατά του συνόλου για τους λόγους που εξηγήσαμε.

Στο σημείο, όμως, που αναφέρεται η συμμετοχή των κηδεμόνων, αναφέρετε δύο λεξούλες: «Την ποιότητα και αποτελεσματικότητα του διδακτικού και γενικότερα του εκπαιδευτικού έργου, την ασκούν, ανάμεσα στους άλλους, και πρόσωπα που ασκούν τη γονική τους μέριμνα». Έχετε την εντύπωση ότι με αυτόν τον τρόπο εισάγετε τη συμμετοχή των γονέων; Και το λέτε σε εμάς, που βασική μας θέση σε όλα τα προγράμματα μας είναι η απόλυτη συμμετοχή δημοκρατικά εκλεγμένων γονέων και κηδεμόνων στη χάραξη της εκπαιδευτικής πολιτικής και σε όλη τη σχολική ζωή;

Με ποιον τρόπο, μέσα από αυτήν τη φράση, διασφαλίζεται η αντικειμενικότητα της όποιας κρίσης, η ορθή απόδοση αυτής της κρίσης, εννοώ του αξιολογητή; Μέσα από ποιες δημοκρατικές διαδικασίες; Τι προσπαθείτε; Προσπαθείτε να πείσετε τους γονείς ότι θα συμμετέχουν και αυτοί, χωρίς να έχετε καθορίσει απολύτως τίποτα, πετώντας μια λέξη; Τι νομίζετε, ότι οι άλλοι είναι οι αφελείς;

Θέλω να σας πω ότι μια κυβέρνηση της Αριστεράς και του ΣΥΡΙΖΑ έχουν απολύτως στο κέντρο της προσοχής τους δημοκρατικά εκλεγμένους εκπροσώπους γονέων και κηδεμόνων, όπως και δημοκρατικά εκλεγμένους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι συντελούν ουσιαστικά στη χάραξη της πολιτικής.

Επομένως εμείς όχι μόνο έχουμε αντίρρηση, αλλά μιλάμε για ουσιαστικό τρόπο. Αυτό, σας παρακαλώ πάρα πολύ, να το λάβετε σοβαρά υπ' όψιν, γιατί είναι κάτι το οποίο μπορούσε να περάσει στον ελληνικό λαό, ως ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλει τους γονείς. Αυτό είναι έξω από εμάς. Και φαντάζομαι ότι το είπατε χωρίς να γνωρίζετε ακριβώς τη θέση. Είναι το ελάχιστο που μπορώ να πω.

Αμφισβητήθηκε από κάποιους Βουλευτές της Συμπολίτευσης ότι η αξιολογική κρίση, έτσι όπως γίνεται σ' αυτό το νομοσχέδιο, είναι τιμωρία.

Ρωτάω λοιπόν -και απάντηση, κύριε Υπουργέ, δεν πήραμε σ' αυτό- το εξής: Όταν ο αριθμός είναι περιορισμένος, ένας άξιος καθ' όλα εκπαιδευτικός ο οποίος δεν προάγεται και καθηλώνεται βαθμολογικά και μισθολογικά, τιμωρείται, παρ' όλο που είναι καλός, ναι ή όχι; Τιμωρείται, γιατί ο αριθμός των θέσεων είναι περιορισμένος.

Τιμωρείται ένας εκπαιδευτικός όταν μετατίθεται και αξιολογείται εκ των υστέρων, σε μία περιοχή όπου η σχολική επίδοση δεν κρίνεται μόνο από το πόσο καλά κάνει τη δουλειά του, αλλά από τις διάφορες υποδομές και τις κοινωνικές συνθήκες, όταν έχει παιδιά τα οποία λιποθυμούν στο σχολείο από την πείνα; Και αυτό δεν το λέω εγώ. Το λέτε κι εσείς. Γι' αυτό πήρατε και το πολύ σωστό μέτρο -με τα σχετικά κονδύλια- για ένα γεύμα υποβοηθητικό στους μαθητές.

Αξιολογείται μετά αυτός ο εκπαιδευτικός, και αξιολογείται αρνητικά όχι για το αν κάνει ή δεν κάνει καλά τα δουλειά του, αλλά γιατί «έτυχε» να μετατεθεί σε ένα περιβάλλον δυσμενές, έτσι όπως το περιέγραφα προηγουμένως.

Δεν τιμωρείται ένας εκπαιδευτικός, όταν εξαιτίας της συνδικαλιστικής του δράσης -που είναι ένα απόλυτα κατοχυρωμένο δικαίωμα- μπορεί ο διευθυντής -ο οποίος θα τον κρίνει αύριο- μεθαύριο και ο οποίος εκτελεί στην πραγματικότητα τις επιταγές της εκπαιδευτικής πολιτικής της Κυβέρνησης- να τον κρίνει αρνητικά μόνο και μόνο εξαιτίας αυτού; Μήπως δεν θα ληφθεί υπ' όψιν και θα μου πείτε ότι έχουμε διευθυντές, οι οποίοι το παραγινώσκουν αυτό και θα κρίνουν μόνο τη δράση αυτή;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κι ένα τελευταίο, στο οποίο θα ήθελα να απαντήσετε όχι τόσο με την ιδιότητα του Υπουργού, όσο με την ιδιότητα του νομικού. Είπατε ότι αυτό που λέμε εμείς και ισχυριζόμαστε -κι όχι μόνο εμείς- ότι δύο αρνητικές κρίσεις, σύμφωνα με το Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα, οδηγούν σε απόλυση, δεν ισχύει. Θα ήθελα πάρα πολύ να τεκμηριώσετε γιατί δεν ισχύει. Εμείς ισχυριζόμαστε ότι η αρνητική κρίση, πέραν των άλλων, της μισθολογικής και βαθμολογικής καθήλωσης, μπορεί να οδηγήσει και σε απόλυση.

Επειδή εκτιμούμε πολιτικά ότι ο λόγος για τον οποίο γίνεται όλη αυτή η διαδικασία δεν είναι για να έχουμε καλύτερα σχολεία και να βοηθηθούν, αλλά για να υλοποιηθεί η μνημονιακή επιταγή της συρρίκνωσης των δαπανών μέσω της απόλυσης των εκπαιδευτικών -και αυτό θα συμβεί- θα ήθελα με πολύ συγκεκριμένο και σαφή τρόπο να μας πείτε με ποια άρθρα, με ποιο νόμο, με ποια παράγραφο τεκμηριώνετε τη θέση σας ότι δεν θα απολυθούν. Διότι εχθές είδα ότι σε διάφορα ειδησεογραφικά πρακτορεία ο Υπουργός δήλωσε ότι δεν θα απολυθούν. Να το δούμε λίγο πιο συγκεκριμένα;

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Η κ. Ελένη Μακρή - Θεοδώρου έχει το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ - ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τελικά η συζήτηση καταντάει πολύ μονότονη. Επαναλαμβάνουμε τα ίδια πράγματα.

Αυτό που προσπαθεί να κάνει το σχέδιο νόμου, το οποίο έχουμε προσαθεί, είναι το ξεκίνημα, προκειμένου η αξιολόγηση να ενταχθεί στην εκπαιδευτική διαδικασία όχι σαν τιμωρία, αλλά σαν μία αφορμή, σαν μία ευκαιρία, σαν μία δυνατότητα -οποιαδήποτε λέξη μπορεί να χρησιμοποιηθεί- για τη βελτίωση της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου.

Επειδή, όμως, κουβαλάμε όλο αυτό το βαρύ φορτίο της καχυποψίας, της προκατάληψης, της αδράνειας των προηγουμένων χρόνων, γίνεται επιτακτική η ανάγκη να υπάρξει μία αρχή που θα συντονίζει όλη αυτήν τη δύσκολη, ομολογουμένως, διαδικασία και θα παρέχει τα εγγύα της ανεξαρτησίας, της δικαιοσύνης και της αντικειμενικότητας.

Σε ένα νεοσύστατο θεσμό προφανώς θα υπάρξουν και ελλείψεις, θα γίνουν και λάθη. Πρέπει, όμως, να συμφωνήσουμε στο

αυτονόητο: Θέλουμε τελικά την αξιολόγηση; Από κει πέρα, θα βρούμε το βηματισμό μας, για να γίνει και σωστά. Διότι συνεχίζεται, τελικά, να μην κατατίθεται καμμία διαφορετική πρόταση. Ναι, δεν είναι αυτό το ξεκίνημα σωστό, έτσι όπως γίνεται. Τι άλλο, όμως, μπορεί να είναι;

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κι εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Θωμάς Ψύρρας.

ΘΩΜΑΣ ΨΥΡΡΑΣ: Στην πραγματικότητα ρωτάμε τι σχολείο θέλουμε. Στην πρωτομιλία μου μίλησα για το φόβο μπροστά στην αξιολόγηση, ένας φόβος, ο οποίος έρχεται από πάρα πολύ μακριά, έρχεται από τα μετεμφυλιακά χρόνια.

Όμως, στις σημερινές συνθήκες ο φόβος αυτός μπροστά στην αξιολόγηση σε ένα μεγάλο βαθμό οφείλεται στο φόβο για την ανάληψη ευθυνών -και στελεχών και εκπαιδευτικών- σε πάρα πολλές περιπτώσεις. Στην πραγματικότητα, όμως, ο εκπαιδευτικός είναι εκείνος ο οποίος ουσιαστικά επιθυμεί την αξιολόγηση, έστω και αν ρωτά ποιος θα αξιολογεί και με ποια κριτήρια.

Στο ερώτημα «ποιος αξιολογεί», δίδεται μία απάντηση από το σχέδιο νόμου. Υπάρχει η Αρχή της Διασφάλισης, η οποία μάλιστα εξασφαλίζει τη δυνατότητα η ίδια η Αρχή της Διασφάλισης να κρίνεται μέσα από μία διαδικασία εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης και από την άλλη πλευρά κάτω από αυτή να υπάρχουν οι πενταμελείς επιτροπές ανά διεύθυνση εκπαίδευσης, που -με βάση το μητρώο- εγγυάται μια πολυπρόσωπη αξιολογική διαδικασία. Εδώ νομίζω ότι πρέπει να προσεχθεί η αποφυγή της εντοπιότητας, γιατί πρέπει να σπάσουμε αυτόν τον κύκλο των γνωριμιών, των επαφών, των προσωπικών σχέσεων που είναι δυνατόν να νοθεύσουν και να φαλκιδεύσουν την αξιολόγηση.

Από την άλλη πλευρά, ένα θετικό στοιχείο του σχεδίου νόμου είναι τα κριτήρια. Άκουσα από πάρα πολλές πλευρές να μιλούν για τη γενικότητα των κριτηρίων, κριτήρια δηλαδή που αφορούν τα προσόντα, το διδακτικό έργο, τα μαθησιακά αποτελέσματα. Πάρα πολλοί νιώθουν ότι αυτά τα πράγματα δεν είναι αρκετά συγκεκριμένα. Δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά. Δεν είναι δυνατόν οι εντελώς σύνθετες συνθήκες που υπάρχουν στο χώρο της εκπαίδευσης να καλυφθούν μέσα από ένα σχέδιο νόμου με λεπτομέρεια και με απόλυτη σαφήνεια όσον αφορά τα κριτήρια. Άλλωστε, σκεφθείτε. Μιλάμε για κριτήρια τα οποία μπορούν να σχετίζονται με την ειδικότητα, κριτήρια τα οποία μπορούν να αναφέρονται στα εντελώς ειδικά χαρακτηριστικά της τάξης, τα οποία διαφοροποιούνται από το ένα σημείο της χώρας σε ένα άλλο. Είναι δύο στοιχεία τα οποία κατά τη γνώμη μου είναι θετικά.

Όσον αφορά τις τρεις τροπολογίες που κατέθεσε η ΔΗΜΑΡ, τις θεωρούμε πάρα πολύ θετικές. Όμως, υπάρχει ένα ζήτημα, κύριε Υπουργέ, το οποίο πρέπει να το προσέξετε. Αφορά την τροπολογία για το σχέδιο «Αθηνά». Οι κατευθύνσεις που προβλέπονται στην τροπολογία δεν είναι δουλειά του Υπουργού. Γιατί, αν είναι δουλειά του Υπουργού, τότε ο Υπουργός θα μπορεί να κάνει σε μια άλλη φάση ακόμη και τα προγράμματα του πανεπιστημίου. Η συγκρότηση κατευθύνσεων είναι δουλειά των τμημάτων, είναι δουλειά που πρέπει να διεκπεραιώσει η ίδια η ακαδημαϊκή κοινότητα, γιατί με αυτόν τον τρόπο η ακαδημαϊκή κοινότητα θα έχει την ευελιξία να παρακολουθεί μία περιρρέουσα πραγματικότητα και να επεμβαίνει ακαριαία σύμφωνα με ό,τι της ζητείται.

Γι' αυτό, λοιπόν, σας παρακαλούμε από την πλευρά της ΔΗΜΑΡ να αποσύρετε την τροπολογία για το σχέδιο «Αθηνά». Θα ήταν μία πολύ σημαντική κίνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει η κ. Ξουλίδου.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ξεκινήσω λέγοντας ότι ο σοφός ελληνικός λαός λέει πως το ήμισυ του παντός είναι η καλύτερη αρχή. Η αρχή, λοιπόν, δεν έγινε σωστά.

Πολλές φορές μάς κατηγορείτε ότι δεν συνηγορούμε σε ό,τι καλό θέλει να φέρει το Υπουργείο. Και με το σχέδιο «Αθηνά» αλλά και με αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο πραγματικά θα ήμασταν θετικοί και σύμφωνοι, αν ήταν σίγουρα και τα κριτήρια και οι όροι με βάση τους οποίους θα γινόταν η αξιολόγηση.

Πώς να έχουμε εμπιστοσύνη στο Υπουργείο -χωρίς να θέλω

να θίξω το πρόσωπο και των δύο Υπουργών- όταν γνωρίζουμε ότι όλο το σχέδιο «Αθηνά» έχει ανατεθεί σε μία ιδιωτική εταιρεία, σε μία θυγατρική της «ΑΚΜΗΣ», όταν γνωρίζουμε και τι περιέχει η σύμβαση, κύριε Υπουργέ; Ακόμα και τα προγράμματα σπουδών και ο αριθμός των φοιτητών και τα μεταπτυχιακά, όλα θα καθορίζονται από αυτήν τη σύμβαση. Δώσατε με απευθείας ανάθεση σε μία ιδιωτική εταιρεία χωρίς να γίνει δημόσιος διαγωνισμός, κάτι που απαιτείται για το ποσό άνω των 60 χιλιάδων. Για τα 144 χιλιάδικα, λοιπόν, έπρεπε να γίνει δημόσιος διαγωνισμός, κάτι που δεν έγινε. Θα πρέπει, λοιπόν, η δημόσια, δωρεάν τριτοβάθμια εκπαίδευση να ανατεθεί από εδώ και πέρα σε μία ιδιωτική εταιρεία.

Γιατί να μη γίνει αργότερα αυτό, να ανατεθεί δηλαδή η αξιολόγηση της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης πάλι σε μια ιδιωτική εταιρεία; Τι θα σας εμποδίσει;

Αν, λοιπόν, ξεκινώντας από πάνω προς τα κάτω, φτάσετε να αξιολογείτε ακόμα και το νηπιαγωγείο, εμείς θα είμαστε αντίθετοι σε οτιδήποτε δεν είναι διαφανές, καθαρό και σε δημόσια διαβούλευση. Δεν ζητάμε κάτι διαφορετικό. Σύμφωνα είμαστε.

Η κυρία εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας είπε: «Γιατί λέτε να μην, αλλά...». Δεν είμαστε «να μην, αλλά». Φυσικά θέλουμε την αξιολόγηση, αλλά με σαφείς, διακριτούς όρους. Φυσικά είμαστε υπέρ της αναδιοργάνωσης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, πάλι, όμως, με σαφείς όρους. Όχι με βιασύνη. Όχι χωρίς τους φορείς. Όχι χωρίς να ακούγεται και να εισακούεται και να παίρνεται σοβαρά υπ' όψιν την άποψη των ανθρώπων που πραγματικά θίγονται, των μαθητών, των φοιτητών, των καθηγητών, των γονέων. Όλα αυτά δεν έγιναν. Γι' αυτό μάς βλέπετε αντίθετους και αρνητικούς.

Είμαστε πραγματικά σε πολύ δύσκολη θέση, γιατί, ενώ έχουμε θέση και άποψη για τα συγκεκριμένα νομοσχέδια που φέρνεται, δεν λαμβάνεται υπ' όψιν η άποψή μας, οι προτάσεις που κάνουμε. Είπατε για προτάσεις. Αν με ακούσατε στη σημερινή μου ομιλία, πραγματικά σας έκανα προτάσεις. Πάρτε τα Πρακτικά να δείτε. Έγιναν προτάσεις, λοιπόν.

Θέλω να είμαι πραγματικά ξεκάθαρη ως εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων ότι δεν θα ήμασταν αντίθετοι, αν υπήρχε ένας πραγματικός, ουσιαστικός, ανοιχτός, δημόσιος διάλογος. Δεν έγινε κάτι τέτοιο και αυτό το ακούμε συνεχώς από τους φορείς που μας βρίσκουν καθημερινά. Αν γίνονταν και πραγματικά εισακούονταν κάτι απ' αυτά τα πράγματα -αυτοί οι άνθρωποι έχουν την εμπειρία, τόσα χρόνια μέσα στα θρανία είναι, τόσα χρόνια εκπαιδευτικοί είναι, ξέρουν κάτι παραπάνω- νομίζω ότι θα ήμασταν κι εμείς διαφορετικοί στην άποψή μας. Γι' αυτό και καταψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Σας ευχαριστούμε.

Ο κ. Αμανατίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μας ρωτούν αν είμαστε κατά ή υπέρ της αξιολόγησης. Η αξιολόγηση ως έννοια είναι πολιτικά και ιδεολογικά φορτισμένη. Δεν είναι σαν να λες: «Αυτό είναι ποτήρι και αυτό είναι τραπέζι». Εξαρτάται ποιος αξιολογεί, πώς αξιολογεί, γιατί αξιολογεί και πώς θα εφαρμοστούν αυτά τα αποτελέσματα. Όπως καταδείξαμε με τις ομιλίες μας, η αξιολόγηση και όσα αναφέρθηκαν εδώ και δύο ημέρες αναφέρονται μόνο στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού.

Η αξιολόγηση του έργου του εκπαιδευτικού ως ατόμου είναι ένας από τους περίπου είκοσι παράγοντες οι οποίοι -όσοι είναι επιστήμονες τουλάχιστον της αγωγής και της παιδαγωγικής το γνωρίζουν- διέπουν την ποιότητα της εκπαίδευσης, πολύ περισσότερο δε της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Έτσι όπως ξεκινήσατε, θα αναγκαστείτε με το παρόν νομοσχέδιο να πάτε σε ένα σύστημα το οποίο συνέχεια θα είναι «εξετασιοκεντρικό». Το σύστημα αξιολόγησης θα είναι το κεντρικό, κομβικό σημείο, για εσάς, της ζωής του σχολείου και θα φτάσουμε όλες οι αλλαγές από εδώ και μετά να γίνονται σε επίπεδο αξιολόγησης μαθητών και εκπαιδευτικών.

Χωρίς αλλαγές στα προγράμματα, στις δαπάνες για τα κτήρια, για τα εποπτικά μέσα, χωρίς σε βάθος αλλαγές στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση και στην επιμόρφωση, θα είναι ένας εσωτερι-

κός μηχανισμός πειθαναγκασμού και υποταγής της εσωτερικής ζωής του σχολείου στη συγκεκριμένη εκπαιδευτική πολιτική, η οποία θα γίνεται πάντα.

Επίσης, στόχος της είναι η συμμόρφωση. Όλη η ιεραρχική και η γραφειοκρατική δομή αυτής της αξιολόγησης που πάει να γίνει συνιστά παραπέρα εντατικοποίηση. Είναι περιπτώσιακή και μηχανιστική. Πώς θα αξιολογηθεί, ακόμα και γι' αυτό που λέτε, ένας άνθρωπος με τις δύο ώρες διδασκαλίας που θα έρθει να παρακολουθήσει; Και «στημένες» ακόμη να είναι.

Έχω στο μυαλό μου τον επιθεωρητή τον παλιό, που, όταν τον ειδοποιούσαν να έρθει, πολλές φορές οι εκπαιδευτικοί έβαζαν τα παιδιά που δεν ήταν καλοί μαθητές να μην έρθουν εκείνη την ημέρα, γιατί μπορεί να τους ρωτούσε ο επιθεωρητής. Τα έχουμε ζήσει αυτά. Ως μαθητής, τουλάχιστον, τα έχω ζήσει.

Επίσης, θα ήθελα να μιλήσω για το κόστος.

Κύριε Υπουργέ, αντί το ένα εκατομμύριο να το δώσετε σε ένα μηχανισμό ο οποίος δεν θα προσφέρει πιστεύω τίποτα, προσφέρετέ το στα παιδιά που έχουν ανάγκη αυτήν τη στιγμή στα σχολεία. Προσφέρετέ το, για να κάνετε δομές ανά διεύθυνση. Αντί να κάνετε επιτροπές αξιολόγησης ανά διεύθυνση -τις πενταμελείς επιτροπές- κάντε επιτροπές στήριξης των σχολείων και ειδικά των οικογενειών εκείνων που περνάνε δύσκολα μέσα από την κρίση. Διότι, η κρίση έχει επιπτώσεις άμεσες στα παιδιά.

Επίσης, θα ήθελα να πω δύο λόγια μόνο γι' αυτά που είπε η κ. Βούλτεψη. Ουσιαστικά ήταν μια ομολογία για το τι πολιτική έχει ακολουθηθεί εδώ και σαράντα χρόνια. Είναι μια ομολογία, η οποία στο μυαλό μου έχει φέρει τους αγώνες που έδωσαν άλλες γενιές για το 15% για την παιδεία, άλλες γενιές που έλεγαν «πρόϊκα στην παιδεία κι όχι αλλού», άλλες γενιές οι οποίες αγωνίστηκαν για το «ψωμί-παιδεία-ελευθερία».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κύριου Βουλευτή)

Πιστεύω -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- ότι ο λαός μας τον αγώνα του αυτό για δημόσια δωρεάν παιδεία θα τον συνδυάσει και με τον αγώνα για τη συνολική ανατροπή.

Τέλος, θέλω να καταθέσω το ψήφισμα που έχουν επιδώσει δεκατέσσερις σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων των πρότυπων και πειραματικών σχολείων, οι οποίοι ζητούν να ανασταλούν οι εξετάσεις και να επανεξεταστεί ο νόμος σε σχέση με την παιδαγωγική επάρκεια και στόχευση. Και, βεβαίως, να υιοθετήσω και το σύνθημα που έχουν: «Όχι στα σχολεία των αρίστων! Άριστα σχολεία για όλους!».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Αμανατίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν ψήφισμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για τρία λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Μόνο για τρία λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Τρία λεπτά είναι ο χρόνος με βάση τον Κανονισμό. Από εκεί και πέρα, αν θέλει ο κύριος Υπουργός, εγώ θα του δώσω παραπάνω χρόνο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Εμείς δεν έχουμε αντίρρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Κουράκη, έχετε διατελέσει Αντιπρόεδρος. Ο Κανονισμός λέει σαφέστατα...

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Δευτερολογία εμείς θα έχουμε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Είπα εγώ, κύριε Μαριά, τίποτα για εσάς; Ο κύριος Υπουργός έχει πρωτολογία επί των άρθρων οκτώ λεπτά και κάθε φορά που ζητά το λόγο, έχει τρία λεπτά. Αυτό αναφέρει ο Κανονισμός.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ. Θα ήθελα την ανοχή σας, γιατί δεν πρόλαβα να μιλήσω σήμερα.

Θα ήθελα να αρχίσω απ' αυτό που ανέφερε η κ. Ξουλίδου. Έχω απαντήσει βέβαια, επανειλημμένα και γραπτώς και με δηλώσεις και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, αλλά σας

αρέσει αυτή η συκοφαντία και συνεχίζετε να τα λέτε και να τα υιοθετείτε. Να επαναλάβουμε, λοιπόν, για τα Πρακτικά ότι δεν υπήρξε καμμία απευθείας ανάθεση μελέτης και δεν υπήρξε καμμία μελέτη για το σχέδιο «Αθηνά».

Αυτό το οποίο έγινε ήταν πρόσκληση ενδιαφέροντος από τη διαχειριστική αρχή του Υπουργείου σε όλες τις εταιρείες που βρίσκονται στα μητρώα. Μετά η διαχειριστική αρχή ανέθεσε στον τεχνικό σύμβουλο του Υπουργείου από το 2010 -εγώ τον βρήκα στο Υπουργείο- ένα γεωπληροφοριακό μοντέλο, το οποίο θα συγκεντρώσει, θα επικαιροποιήσει και θα συγκρίνει όλες τις πληροφορίες που αφορούν τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Περὶ αυτού ομιλούμε.

Αυτές οι πληροφορίες λοιπόν συγκεντρώθηκαν, επικαιροποιήθηκαν και τέθηκαν -γιατί είναι διαδραστικό το σύστημα- υπ' όψιν όλων των ιδρυμάτων και κατά τις συναντήσεις που είχαμε. Τα ιδρύματα προσέθεσαν, επικαιροποίησαν, διόρθωσαν, αφαίρεσαν έναν πλούτο στοιχείων, που αρχίζει από τα προγράμματα σπουδών, από τα γνωστικά αντικείμενα των καθηγητών, από τον αριθμό των εισακτέων, από τα μέλη ΔΕΠ, από τα επαγγελματικά τους δικαιώματα, μέχρι τα εμπράγματα δικαιώματα των ιδρυμάτων, τα πάντα δηλαδή. Δημιουργήθηκε ένας κόμβος στο Υπουργείο πάνω στον οποίο να μπορέσουμε να δουλέψουμε.

Άρα και αυτό το οποίο λέτε δεν έχει σχέση με το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ». Έχει σχέση με τη συγκέντρωση στοιχείων. Την πολιτική εκπόνηση του σχεδίου «Αθηνά» την έχει η πολιτική ηγεσία. Ας αρχίσουμε απ' αυτό.

Συνεπώς θα ήλπιζα ότι κάποτε θα σταματήσετε να τα αναφέρετε αυτά. Όλα τα έγγραφα έχουν κατατεθεί και έχουν αποσταλεί μαζί με όλα τα έγγραφα που ζήτησε η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Απλώς το αναφέρω και πάλι για τα Πρακτικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος και ο κ. Παφίλης, όπως και όλοι μέσα στην Αίθουσα, έκανε μια αναδρομή για τα γεγονότα της Κύπρου, που πράγματι προβληματίζουν όλους μας και δοκιμάζουν τον κυπριακό ελληνισμό. Πρέπει να βοηθήσουν όλους μας να αντιλήσουμε τα κατάλληλα συμπεράσματα, γιατί το τελευταίο πράγμα το οποίο νομίζω ότι αξίζει στον κυπριακό ελληνισμό είναι η κατληψία όλου αυτού του δράματος που αυτός διέρχεται.

Συνεπώς ας είμαστε προσεκτικοί στις δηλώσεις μας όλοι. Δεν το λέω για εσάς. Προς Θεού. Εννοώ γενικότερα όλο το δημόσιο λόγο που έχει αρθρωθεί. Ας είμαστε προσεκτικοί και ας προσπαθήσουμε να αντιλήσουμε τα συμπεράσματα.

Για εμένα ένα συμπέρασμα που προκύπτει είναι ότι όλος ο διεθνής περίγυρος -αλλά και ο ευρωπαϊκός και στην Ανατολική Μεσόγειο και θα έλεγα και σε όλο τον κόσμο- βρίσκεται σε περιδίνηση.

Βιώνουμε μία περίοδο ρευστότητας, όμοια της οποίας, ενδεχομένως, ο πλανήτης, σε αυτήν την ένταση και με αυτόν το συνδυασμό, να μην έχει βιώσει. Αυτό πρέπει να μας υποδεικνύει και έναν τρόπο συμπεριφοράς και έναν τρόπο άσκησης πολιτικής.

Για μένα το συμπέρασμα είναι ότι εμείς πρέπει να θωρακίσουμε το κράτος μας, την οικονομία μας, την παιδεία μας, την υγεία μας. Πρέπει να προσπαθούμε μέσα σε αυτήν την κρίση, με τις κατάλληλες πολιτικές, με τις κατάλληλες αλλαγές, να βελτιώσουμε τη θέση στην οποία βρισκόμαστε, για να μπορέσουμε να γίνουμε πιο ισχυροί. Και θα συμφωνήσω μαζί σας, ότι το διεθνές σύστημα δεν αποτελείται από μία κοινωνία αγγέλων. Σπάνια παίρνεις αυτό που δικαιούσαι. Συνήθως παίρνεις αυτό που διαπραγματεύεσαι και διαπραγματεύεσαι καλύτερα όταν είσαι σε θέση ισχύος.

Αυτή η Κυβέρνηση, λοιπόν, από την αρχή της διακυβέρνησής της, προσπαθεί βήμα-βήμα, σταθερά, αργά αλλά αποτελεσματικά, να βελτιώσει τη θέση της χώρας. Αυτό με πάει πίσω, πριν από εννέα μήνες, στις προγραμματικές δηλώσεις αυτής της Κυβέρνησης και ιδιαίτερα στον τομέα ευθύνης, τον τομέα της παιδείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου λίγο χρόνο, με την ανοχή σας, γιατί δεν έχω μιλήσει σήμερα.

Είχαμε θέσει τότε ένα στοχοχρονοδιάγραμμα. Είχαμε μιλήσει,

χωρίς αυταπάτες, για τα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Είχαμε ομολογήσει όλες τις παθογένειες και τις στρεβλώσεις. Συζητήσαμε για τα αίτια και είπαμε ότι, εάν δεν προχωρήσουμε με γοργά βήματα και με συναίνεση στην αναγέννηση του εκπαιδευτικού συστήματος, δεν πρόκειται μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα να έρθει η ανάκαμψη της χώρας.

Μέσα από αυτήν την παραδοχή, αρθρώσαμε ένα σχέδιο, το οποίο πήρε ψήφο εμπιστοσύνης. Το σχέδιο αυτό είχε βήματα τα οποία έχουμε ακολουθήσει ένα προς ένα απαρέγκλιτα.

Το πρώτο βήμα έχει να κάνει με την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Είχαμε πει τότε ότι πρέπει να συνεχιστεί ένα έργο, το οποίο άρχισε την τελευταία διετία, για τον εκσυγχρονισμό της διοίκησης των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, για την πλήρη εφαρμογή ενός νόμου, ο οποίος ψηφίστηκε από τη συντριπτική πλειοψηφία της ελληνικής Βουλής και για την αναδιάρθρωση του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας. Αυτό αποτελούσε τη συνέχεια μιας πολιτικής. Γιατί σε τομείς όπως η παιδεία -ιδίως σε τομείς όπως η παιδεία- πρέπει να χτίζουμε και όχι να γκρεμίζουμε όποιος έρχεται αυτά που έχει χτίσει ο άλλος.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση τότε υποστήριξε με σφοδρότητα ότι αυτός ο νόμος αντιβαίνει, αντίκειται, συγκρούεται με την πλειοψηφία της ακαδημαϊκής κοινότητας -με τη συντριπτική πλειοψηφία, όπως μας είπαν- και ότι δεν θα επέτρεπαν να εφαρμοστεί.

Προχωρήσαμε κάνοντας τις απαραίτητες ρυθμίσεις, φέρνοντας την ηλεκτρονική ψήφο, για να μπορέσει να εκφραστεί αυτή η ακαδημαϊκή κοινότητα, την οποία δεν άφηναν να εκφραστεί. Τι διαπιστώσαμε; Διαπιστώσαμε ότι με μεσοσταθμική συμμετοχή της τάξεως του 80%-85%, η ακαδημαϊκή κοινότητα προσήλθε και ψήφισε συμβούλια ιδρυμάτων, συμβούλια διοίκησης, εσωτερικά και εξωτερικά μέλη. Και όχι μόνο αυτό, αλλά ήρθαν και άνθρωποι κύρους. Γιατί και αυτό το ακούσαμε «πώς θα στελεχωθούν και με ποιο δυναμικό». Και ήρθαν άνθρωποι κοινής παραδοχής και διεθνούς κύρους.

Αυτό ολοκληρώθηκε. Και στη συνέχεια τι είπαμε; Είπαμε ότι πρέπει να κάνουμε το επόμενο βήμα, το οποίο όλοι συνομολογούμε, αλλά δεν θέλουμε να το κάνουμε.

Και δεν θέλουμε να το κάνουμε, γιατί οι δυνάμεις της αδράνειας είναι πολλές φορές υπέρτερες από τις επιτακτικές ανάγκες που αντιμετωπίζει η χώρα, η οποία πρέπει να πάει μπροστά. Και είπαμε ότι αυτός ο χάρτης της χώρας, έτσι όπως δομήθηκε, παρουσιάζει στρεβλώσεις, παθογένειες.

Μας είπαν «ναι, να το συζητήσουμε». Αλλά να το συζητήσουμε έτσι όπως συνηθίζετε εσείς. Δηλαδή να αρχίσουμε μία αέναη συζήτηση, η οποία να μην τελειώσει ποτέ. Διότι ο στόχος είναι όχι μία διαφορετική αλλαγή, αλλά ο στόχος είναι η μη αλλαγή. Ο στόχος είναι το βάλτωμα, το βόλεμα, οι συντεχνίες. Αυτός είναι ο στόχος.

Εμείς πήραμε το πολιτικό κόστος και κάναμε μία πρόταση. Στην αρχή μάς είπατε ότι δεν τηρήσαμε τις διαδικασίες. Σας αποδείξαμε ότι τηρήσαμε και τις διαδικασίες. Μετά μας είπατε ότι δεν έγινε διάλογος. Φυσικά αυτό δεν τολμάτε να το πείτε έξω από την Αίθουσα, γιατί δεν πείθετε κανέναν. Διότι όλος κόσμος, απ' όλες τις πόλεις της Ελλάδος, έχει παρελάσει από το Υπουργείο. Και δεν μιλάω μόνο για φορείς, μιλάω και για πολίτες, μιλάω και για τους άμεσα ενδιαφερόμενους και θιγόμενους, για φοιτητές, για σπουδαστές, για νέους και νέες. Όλος ο κόσμος εδώ και τέσσερις μήνες έχει παρελάσει από το Υπουργείο.

Όλοι κατέθεσαν προτάσεις, οι πάντες. Αυτές τις προτάσεις λάβαμε υπ' όψιν μας και κάναμε διορθώσεις. Οι διορθώσεις δεν σας άρεσαν, γιατί μας είπατε ότι άρχισε το «ράβε, ξήλωνε». Άρα δεν έπρεπε να ακούσουμε τις προτάσεις. Έπρεπε να κάνουμε ένα διάλογο όπως τον έχετε κατά νου, προσχηματικό δηλαδή. Όχι, ο διάλογος ήταν ουσιαστικός.

Και τι είπαμε; Χωρίς πομφόλυγες μεταρρυθμιστικές είπαμε να κάνουμε ένα πρώτο αυτονόητο βήμα, να διορθώσουμε τα αυτονόητα, τα κακώς κείμενα, αυτά που όλοι συνομολογούν, ότι δηλαδή δεν μπορεί να υπάρξει πανεπιστήμιο, κύριε Κουράκη, με δύο τμήματα. Δεν υπάρχει πουθενά. Είναι παγκόσμια πατέντα αυτό. Άρα ψαρεύατε σε τοπικά συμφέροντα και θολά νερά, όταν το υποστήριζετε αυτό.

Είπαμε ότι δεν μπορούν να υπάρξουν τμήματα χωρίς καθηγητές. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Σπείραμε δεκάδες τμημάτων με απίστευτα γνωστικά αντικείμενα, «άδεια πουκάμισα», που δεν συνιστούν τριτοβάθμια ιδρύματα. Και είπαμε να δούμε αυτήν την πραγματικότητα και να κάνουμε τα πρώτα βήματα. Το 54% από τα τμήματα που συγχωνεύουμε είναι τμήματα τα οποία ήταν εκτός μηχανογραφικού. Το άλλο 35% αποτελεί τμήματα -τριάντα τέσσερα τον αριθμό- τα οποία ήταν περί διαγραμμάτων Δημόσιας Διοίκησης. Και τι κάναμε; Τα ομογενοποιήσαμε σε σχολές Διοίκησης Επιχειρήσεων.

Και τι λέμε τώρα; Αυτά που συγχωνεύονται ας μπουν και ως κατεύθυνση. Και ως εκ θαύματος ανακαλύψατε άλλο θέμα να ασχοληθείτε. Όχι ότι δεν υπάρχουν κατευθύνσεις, αλλά σας ενοχλεί που όλα τα παιδιά θέλουν. Και δεν βρέθηκε ένας που να πει ότι δεν υπάρχει ανάγκη να προχωρήσουμε σε αυτό. Αυτά τα παιδιά είπαν, μέσα στο τμήμα που δημιουργείται, να υπάρχει κατεύθυνση από έξω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συντομεύετε, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Γιατί σας ενοχλεί αυτό; Δεν το έχω καταλάβει.

Βλέπω εντελώς προσχηματική όλη αυτήν τη φασαρία που κάνετε για αυτήν την τροπολογία. Θεωρώ ότι κάνετε ζημιά στους νέους ανθρώπους. Αλλά αύριο υποστηρίξετε το και ο καθένας ας πάρει το κόστος των αποφάσεών του.

Εμείς θεωρούμε ότι είναι πάνδημο αίτημα, λογική για τα συγχωνευόμενα τμήματα και άλλωστε είναι μια πρακτική που υπάρχει. Ακολουθείται και ο νόμος. Αυτά όσον αφορά την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Είχαμε πει, όμως, τότε ότι υπάρχει ανάγκη αλλαγών ταυτόχρονα σε όλο το εκπαιδευτικό σύστημα και στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Γι' αυτό είπαμε ότι πάνω στην προεργασία που είχε γίνει θα χτίσουμε, ούτως ώστε να έρθει το νομοσχέδιο για το λύκειο και το τεχνολογικό λύκειο. Διότι πράγματι αυτό το οποίο ανακαλύπτουμε και συνομολογούμε -αλλά πάλι θα διαφωνήσουμε στο αν και τι πρέπει να κάνουμε για να το διορθώσουμε, διότι κατ' ουσίαν μερικοί από εμάς δεν θέλουν να διορθώσουν τίποτα- είναι ότι η παιδεία μας εξαντλείται από το δημοτικό ως το γυμνάσιο σε μια άχαρη γυμναστική της διάνοιας με την απομνημόνευση. Είπαμε ότι αυτό πρέπει να το αλλάξουμε.

Δεν μπορούμε, στον αιώνα της πληροφορίας που ζούμε, στην εποχή της πληροφορίας, που οι νέοι και οι νέες μας βομβαρδίζονται με πλούτο πληροφοριών, να τους οδηγούμε σε μία απομνημόνευση των πάντων. Θα πρέπει να τους δώσουμε τη μεθοδολογία πώς να αποκτούν τις γνώσεις που θέλουν να αποκτήσουν, μέσα από ένα εντελώς διαφορετικό πρόγραμμα σπουδών.

Και φυσικά πρέπει να προχωρήσουμε σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που ετοιμάζει πολίτες και όχι καταναλωτές, διότι πράγματι το εκπαιδευτικό σύστημα, με την εμπορευματοποίηση της γνώσης, μας οδήγησε σε αυτό το μοντέλο της παραγωγής καταναλωτών και όχι πολιτών.

Η γνώση -και εγώ τουλάχιστον το πιστεύω αυτό, ως εκπαιδευτικός- δεν έχει σχέση αιτίου-αιτιατού με την παραγωγική διαδικασία ή δεν πρέπει να έχει μόνο αυτή. Διότι η γνώση είναι πολύ περισσότερα πράγματα. Είναι η καλλιέργεια της ψυχής, είναι αξίες, είναι πολύ περισσότερα πράγματα. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι πρέπει να είναι και αποκομμένη από την παραγωγική διαδικασία.

Διαφωνείτε με το καπιταλιστικό σύστημα και εκτιμώ ότι έχετε μια συγκροτημένη, ολοκληρωμένη πρόταση πάντοτε, το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας, μια μαρξιστική πρόταση, η οποία, όμως, έχει κριθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Υπουργέ, τα ιδεολογικά ζητήματα με τον κ. Παφίλη θα τα λύσετε άλλη φορά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ένα λεπτό,

κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Όχι, κύριε Υπουργέ. Όπως είδατε, με πολλή ανοχή έχετε πάρει δεκαπέντε λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω μιλήσει καθόλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Υπουργέ, έχουμε εξαντλήσει τα πάντα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ένα λεπτό να ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Νομίζω ότι δεν είναι σωστό εκ μέρους σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ολοκληρώνω τη φράση μου, κύριε Πρόεδρε. Σπανίως ζητάω την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Όχι, κύριε Υπουργέ. Σας είπα τρία λεπτά και σας έδωσα έξι λεπτά, σας έδωσα δώδεκα λεπτά, σας έδωσα δεκαπέντε λεπτά, αλλά δυστυχώς δεν σέβεστε. Σας παρακαλώ, ειλικρινά. Θα πάρετε το λόγο στη δευτερολογία σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Θα με αφήσετε να ολοκληρώσω τη φράση μου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Αρβανιτόπουλε, σας παρακαλώ πάρα πολύ. Τη διεύθυνση εδώ την έχω εγώ, αν ήμασταν στο Υπουργείο Παιδείας θα την είχατε εσείς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Προφανώς, δεν αμφιβάλει κανείς. Δεν διεκδικώ τέτοιες θέσεις. Δεν έχω ολοκληρώσει τη φράση μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, τελειώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Αυτό το οποίο λέμε, λοιπόν, είναι ότι για να αλλάξει όλη αυτή η διαδικασία χρειάζεται και μια αξιολόγηση. Αξιολόγηση υπάρχει στα πάντα. Ο κ. Μαριάς περιέγραψε την αξιολόγηση, όπως γίνεται, στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και πώς περνάνε όλοι από αξιολόγηση.

Αξιολόγηση γίνεται σε κάθε φάσμα, σε κάθε πτυχή της ζωής. Δεν μπορεί να έχουμε τη δευτεροβάθμια και πρωτοβάθμια εκπαίδευση χωρίς αξιολογική διαδικασία τα τελευταία τριάντα χρόνια. Δεν ομιλώ μόνο για τους εκπαιδευτικούς.

Πρέπει να αξιολογήσουμε δομές, διαδικασίες, να δούμε πού υπάρχουν προβλήματα, πώς θα τα βελτιώσουμε, να δούμε τι χρειάζονται οι εκπαιδευτικοί μας, προκειμένου να συνεχίσουν μια διαδικασία επιμόρφωσης και αυτοβελτίωσης. Δεν έχει τιμωρητικό χαρακτήρα η αξιολόγηση. Υπάρχει πειθαρχική διαδικασία γι' αυτό.

Η αξιολόγηση έχει δύο στόχους: ο πρώτος είναι να δούμε πού πάσχουμε, για να το βελτιώσουμε και ο δεύτερος είναι να δώσουμε κίνητρα στους εκπαιδευτικούς μας -μέσα σε αυτήν τη δύσκολη πράγματι περίοδο- για να συνεχίσουν να αυτοβελτιώνονται, να συνεχίσουν να προσφέρουν.

Συνεπώς δεν μπορώ να δεχθώ, φιλοσοφικά αν θέλετε, την άρνηση του συστήματος και της αξιολόγησης.

Βεβαίως, μπορούμε να συζητήσουμε για τους τρόπους και την καχυποψία που έχει δημιουργηθεί. Διότι με την έλλειψη της αξιολόγησης τόσα χρόνια αυτό το οποίο μπόλιασε την εκπαιδευτική κοινότητα ήταν η κομματικοκρατία. Και υπάρχει δικαιολογημένη καχυποψία: πώς, τι και γιατί.

Γι' αυτό, λοιπόν, θέλουμε μια ανεξάρτητη αρχή, η οποία θα αξιολογείται ξανά και ξανά και η ίδια, για να διασφαλίσει τις διαδικασίες. Αλλά δεν μπορώ να δεχθώ φιλοσοφικά την άρνηση. Τα πάντα αξιολογούνται, οι πάντες αξιολογούμεθα ανά πάσα στιγμή στη ζωή, πόσω μάλλον το εκπαιδευτικό σύστημα, που είναι η λυδία λίθος για τη βιωσιμότητα μιας κοινωνίας.

Συνεπώς θα σας καλούσα τουλάχιστον στο θέμα της αξιολόγησης να δείξετε ένα άλλο πρόσωπο, πέρα από τη συνεχή άρνηση την οποία δείχνετε στα πάντα. Να δεχθούμε ότι πρέπει να γίνει αυτή η αξιολόγηση και από εκεί και πέρα, όπως συζητήσαμε

αυτές τις ημέρες για τους θεσμούς της αξιολόγησης και το αδιάβλητο της διαδικασίας -και όπως είδατε δεχθήκαμε πολλές από τις προτάσεις- αυτό να συνεχίσουμε να το πράττουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Μαρίας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Το χρόνο που δικαιούμαι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Δικαιούστε δώδεκα, έξι και τρία λεπτά. Πείτε μου πόσα λεπτά θέλετε και εγώ θα σας δώσω παραπάνω.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Δικαιούμαι δώδεκα λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Μαριά, πήρατε δώδεκα λεπτά και έξι λεπτά, συνολικά δεκαοκτώ. Δικαιούστε τρία λεπτά. Πείτε μου πόσο χρόνο θέλετε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Τα τρία λεπτά που δικαιούμαι, κύριε Πρόεδρε. Θα προσπαθήσω να τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Θα σας δώσω πέντε λεπτά.

Το λόγο έχει ο κ. Μαρίας.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Ευχαριστώ.

Κατ' αρχάς, θεωρώ σημαντική την τοποθέτηση από πλευράς του κυρίου Υπουργού στο ζήτημα που θέσαμε για τους Κύριους φοιτητές εν όψει όλων των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν και νομίζω ότι τουλάχιστον μέχρι το τέλος της περιόδου πρέπει να ισχύσει αυτό. Δείτε μόνο, κύριε Υπουργέ, επειδή η παράταση του ενός μηνός για το επίδομα που λέτε, ενδεχομένως να είναι σύντομη, αν θα μπορούσε να πάει λίγο παρακάτω, για να υπάρξει διευκόλυνση αυτών των παιδιών.

Το δεύτερο θέμα έχει σχέση με το πρόγραμμα για τη διανομή των φρουτών. Η πρώτη παρατήρησή μου είναι ότι δεν γίνεται στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη, σε περιοχές οι οποίες έχουν σημαντικότερο πρόβλημα. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι αυτήν τη στιγμή έχουμε και λιποθυμικά επεισόδια στο σχολείο, λόγω του ότι τα παιδιά πραγματικά βρίσκονται σε μία κατάσταση πολύ δύσκολη σε επίπεδο διατροφής, ακριβώς λόγω της κρίσης που έχει προκληθεί από τη μνημονική πολιτική.

Η επόμενη παρατήρησή μου πάνω στο συγκεκριμένο θέμα είναι ότι αυτό το πρόγραμμα, απ' ό,τι είδα, στοίχισε 3 εκατομμύρια ευρώ και είναι ένα ζήτημα που θα πρέπει -όχι εσείς, βεβαίως, αλλά κατά κύριο λόγο το Υπουργείο Γεωργίας- να ελεγχθεί και η ποιότητα, όπως είπατε και πώς αυτό το πρόγραμμα, που δεν είναι λίγα τα 3 εκατομμύρια ευρώ, είχε όλα αυτά τα συμπτώματα.

Τέλος, δεν άκουσα την αξιολόγηση που κάνατε, δηλαδή την αυτοαξιολόγηση και του Υπουργείου σας και κυρίως του Υπουργείου Γεωργίας.

Επειδή έγινε μία παρατήρηση από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της ΔΗΜΑΡ, που είπε: «Μα, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες είπαν υπέρ της αξιολόγησης, στο τέλος γιατί ψηφίζουν κατά;», θέλουμε να εξηγήσουμε το εξής: Πρώτα απ' όλα, εξηγήσαμε ότι η συγκεκριμένη αξιολόγηση μπαίνει σε ένα πολύ συγκεκριμένο πλαίσιο, διότι το να αξιολογεί κανείς ή το να αξιολογηθεί είναι κάτι σωστό. Σημασία έχει μέσα σε ποιο πλαίσιο μπαίνει και σε ποια πολιτική εντάσσεται. Θα διέφυγε από το συνάδελφο της ΔΗΜΑΡ ότι εντάσσεται μέσα στη στρατηγική του μνημονίου, μέσα στη λογική του να απαιτεί το μνημόνιο εκατον πενήντα χιλιάδες λιγότερους δημοσίου υπαλλήλους -στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και εκπαιδευτικοί- και εντάσσεται μέσα στη λογική του να περάσεις από την αξιολόγηση και ρυθμίσεις που έχουν σχέση με βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη. Εάν αυτά δεν τα λάβει κανείς υπ' όψιν του, νομίζω ότι δεν μπορεί να δώσει μια συνολική απάντηση.

Επειδή δεν είναι μόνο το μνημόνιο, αλλά συγκεκριμένες νομοθετικές ρυθμίσεις -ζήτημα που ετέθη έμμεσα από τον κ. Κουράκη- θέλω να πω ότι σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 4 του ν. 4024/2011 όσοι εκπαιδευτικοί κατά την αξιολόγηση κρίνονται ελλείψεις εγγράφονται σε πίνακα μη προακτέων. Αυτό είναι ήδη νομοθετημένο. Τι θα συμβεί; Πάμε παρακάτω, στο ν.3528/2007, που είναι ο Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας, στο άρθρο 95 που λέει:

«Παραπομπή μη προακτέου υπαλλήλου». Είδαμε ότι αυτοί, εάν δύο φορές δεν εγγραφούν, μπαίνουν στον πίνακα μη προακτέων. Υπάλληλος ο οποίος εγγράφεται σε δύο διαδοχικούς πίνακες μη προακτέων στον ίδιο βαθμό παραπέμπεται μέσα σε δύο μήνες από την κύρωση του οικείου πίνακα υποχρεωτικώς προς κρίση στο υπηρεσιακό συμβούλιο, το οποίο με αιτιολογημένη απόφασή του και μετά από προηγούμενη κλήση αυτού, για να παράσχει εγγράφως ή προφορικώς τις αναγκαίες διευκρινίσεις, τι μπορεί να κάνει; Μπορεί να τον απολύσει ή να τον υποβιβάσει κατά ένα βαθμό.

Επομένως υπάρχει και θεσμικό πλαίσιο το οποίο, μέσω του συστήματος αξιολόγησης, εντάσσει όλους αυτούς του υπαλλήλους σε αυτό το άρθρο.

Άρα ή θα υπάρξει στο νόμο αυτό μία τροπολογία που θα λέει «το άρθρο 95 του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα εν προκειμένω δεν ισχύει», οπότε ξεκαθαρίζει το ζήτημα που έθεσε και ο συνάδελφος ο κ. Κουράκης ή, για εμάς, έτσι όπως είναι τα πράγματα οδηγούν πραγματικά σε απόλυση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επομένως ένα βασικότατο στοιχείο για το οποίο εμείς έχουμε αντίρρηση είναι αυτές οι διατάξεις. Και εξηγήσαμε πώς εντάσσονται στο ευρύτερο μνημονιακό πλαίσιο. Και αποδεικνύουμε για ποιους ειδικούς λόγους πλέον είμαστε αντίθετοι σε αυτήν τη συγκεκριμένη διαδικασία, έτσι όπως μεθοδεύεται. Πολύ, δε, περισσότερο που τα σχολεία, τα οποία δεν θα κριθούν σωστά -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- θα μπουν κι αυτά σε μια διαδικασία ενδεχομένων -και το θέτω ως ερώτημα αυτό- κλεισίματος. Άρα τι θα γίνουν οι οργανικές θέσεις;

Συνεπώς αυτά τα ζητήματα είναι πολύ σημαντικά.

Είμαστε υπέρ της συμμετοχής των γονέων σε μια διαδικασία αξιολόγησης. Το παράδειγμα που έφερα ήταν για να υπάρξουν ρήτρες προστασίας, γιατί πρέπει να συμμετέχουν όλοι στη διαδικασία αξιολόγησης, αλλά και για να αποδείξω ταυτόχρονα πόσο δύσκολα είναι όλα αυτά τα ζητήματα.

Τέλος, θα πρέπει να δούμε και πώς θα γίνεται η αξιολόγηση από αυτούς που είναι εκτός χώρας, δηλαδή με ποια κριτήρια θα γίνουν οι αναθέσεις σε αξιολογητές εκτός Ελλάδος και πώς θα κρίνονται αυτοί. Διότι πολλές φορές υπάρχει κι ένα στοιχείο σε σχέση με τη γλώσσα εργασίας.

Για να μην καταχραστώ τον χρόνο που μου έδωσε ο κύριος Πρόεδρος, θα ήθελα να κάνω μια τελευταία, σύντομη παρατήρηση:

Έχουν έρθει αρκετά έγγραφα -και σας έχω κάνει μια αναφορά- εν όψει της υπουργικής απόφασης που θα βγάλετε για τις μετεγγραφές των φοιτητών. Σας παρακαλώ πολύ να δείτε τις παρατηρήσεις που υπάρχουν από την Ένωση Πολυτεχνών. Θέτουν ορισμένα ζητήματα. Σας τα στείλαμε με τη μορφή αναφοράς. Δείτε τα κατά τη διάρκεια που θα αξιολογήσετε, για να διαμορφώσετε την υπουργική απόφαση, ούτως ώστε τουλάχιστον οι πολύτεκνοι να μην μπουν σε κάποια διαδικασία περιπέτειας, ενώ θα έπρεπε να έχουν τη διαδικασία της διευκόλυνσης.

Καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο και στα άρθρα και επί της αρχής και συνολικά, πλην των τεσσάρων τροπολογιών που σας αναφέραμε κατά την τοποθέτησή μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 6ο Γυμνάσιο Κατερίνης, Β' Τμήμα.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (Α.Δι.Π.Π.Δ.Ε.)».

Εισερχόμεθα στην ψήφιση των άρθρων και των τροπολογιών. Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και με την προσθήκη των υπ' αριθμών 299/99 και 300/100 τροπολογιών;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και με την προσθήκη των υπ' αριθμών 299/99 και 300/100 τροπολογιών, κατά πλειοψηφία.

Για την τροπολογία με γενικό αριθμό 328 και ειδικό αριθμό 108 έχει υποβληθεί αίτηση για διεξαγωγή ονομαστικής ψηφοφορίας από τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ - Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο καθώς και από τους Ανεξάρτητους Βουλευτές κ. Ιωάννη Μιχαλογιαννάκη και κ. Νικόλαο Νικολόπουλο, η οποία θα πραγματοποιηθεί αύριο στις 12.00' το μεσημέρι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο επί της ουσίας της διαδικασίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Παρακαλώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Επειδή ακριβώς οι αριθμοί που έχουν σχέση με τις τροπολογίες πιθανώς να μας μπλέξουν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Οι βουλευτικές τροπολογίες, οι οποίες έχουν γίνει δεκτές από τον Υπουργό, είναι πάρα πολλές.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ναι.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Η παράκληση είναι αν μπορείτε να ξαναρχίσετε από την αρχή την ψηφοφορία στα άρθρα, για να τοποθετηθούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Μόνο η τροπολογία με αριθμό 299 είναι.

Έχει γίνει δεκτό κατά πλειοψηφία το άρθρο 1, μαζί με την τροπολογία που ενσωματώθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Για την 328, κύριε Κουράκη, έχετε υποβάλει αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Πολύ ωραία. Πέρα από αυτές, είναι δύο άλλες τροπολογίες, μία που αφορά το Υπουργείο Πολιτισμού και μία που αφορά μια διάταξη για τους πολύτεκνους, συνθήκες, διαδικασίες κ.λπ.. Εμείς θέλουμε να δηλώσουμε ότι μόνο αυτές τις δύο ψηφίζουμε. Τις υπόλοιπες τις καταψηφίζουμε, όπως και όλα τα άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Εντάξει, κύριε Κουράκη.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 279 και ειδικό αριθμό 96;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 279 και ειδικό αριθμό 96 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 287 και ειδικό αριθμό 97;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 287 και ειδικό αριθμό 97 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 311 και ειδικό αριθμό 103;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 311 και ειδικό αριθμό 103 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 313 και ειδικό αριθμό 105 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 313 και ειδικό αριθμό 105 έγινε δεκτή όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 312 και ειδικό αριθμό 104 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 312 και ειδικό αριθμό 104 έγινε δεκτή όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 303 και ειδικό αριθμό 102 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 303 και ειδικό αριθμό 102 έγινε δεκτή όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (Α.ΔΙ.Π.Π.Δ.Ε.)» έγινε δεκτό επί των άρθρων και των τροπολογιών, εκτός της υπουργικής τροπολογίας με γενικό αριθμό 328 και ειδικό αριθμό 108.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 17.15' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 28 Μαρτίου 2013 και ώρα 09.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

